

České vydání

Právní předpisy

Svazek 48

15. února 2005

Obsah	I Akty, jejichž zveřejnění je povinné	
	II Akty, jejichž zveřejnění není povinné	
	Evropský parlament	
	★ Jednací řád 16. vydání červenec 2004	1

Cena: 26 EUR

CS

Akty, jejichž název není vtištěn tučně, se vztahují ke každodennímu řízení záležitostí v zemědělství a obecně platí po omezenou dobu.

Názvy všech ostatních aktů jsou vtištěny tučně a předchází jim hvězdička.

II

(Akty, jejichž zveřejnění není povinné)

EVROPSKÝ PARLAMENT

JEDNACÍ ŘÁD

16. vydání

červenec 2004

Poznámka pro čtenáře:

Každý odkaz na osobu mužského pohlaví platí rovněž pro osobu ženského pohlaví a obráceně, pokud ze znění jasně nevyplývá jinak.

Výklad ustanovení jednacího řádu je psán kurzívou (v souladu s článkem 201).

OBSAH

		Strana
HLAVA I	POSLANCI, ORGÁNY PARLAMENTU A POLITICKÉ SKUPINY	12
KAPITOLA I	POSLANCI EVROPSKÉHO PARLAMENTU	12
Článek 1	Evropský parlament	12
Článek 2	Nezávislý mandát	12
Článek 3	Ověřování pověřovacích listin	12
Článek 4	Délka funkčního období poslanců	13
Článek 5	Výsady a imunity	14
Článek 6	Zbavení poslanecké imunity	14
Článek 7	Imunitní řízení	14
Článek 8	Úhrada nákladů a příspěvků	15
Článek 9	Kodex chování	15
Článek 10	Vnitřní vyšetřování vedené Evropským úřadem pro boj proti podvodům	15
KAPITOLA 2	FUNKCE V PARLAMENTU	16
Článek 11	Nejstarší poslanec	16
Článek 12	Nominace a obecná ustanovení	16
Článek 13	Volba předsedy — úvodní projev	16
Článek 14	Volba místopředsedů	16
Článek 15	Volba kvestorů	16
Článek 16	Délka funkčního období	16
Článek 17	Uvolněné funkce	17
Článek 18	Odvolání z funkce	17
KAPITOLA 3	ORGÁNY A POVINNOSTI	17
Článek 19	Povinnosti předsedy	17
Článek 20	Povinnosti místopředsedů	17
Článek 21	Složení předsednictva	17
Článek 22	Povinnosti předsednictva	18
Článek 23	Složení Konference předsedů	18
Článek 24	Povinnosti Konference předsedů	18
Článek 25	Povinnosti kvestorů	19

Článek 26	Konference předsedů výborů	19
Článek 27	Konference předsedů delegací	19
Článek 28	Zveřejňování rozhodnutí předsednictva a Konference předsedů	19
KAPITOLA 4	POLITICKÉ SKUPINY	19
Článek 29	Vytváření politických skupin	19
Článek 30	Činnosti a právní postavení politických skupin	19
Článek 31	Nezařazení poslanci	20
Článek 32	Způsob rozdělení křesel v jednacím sále	20
HLAVA II	LEGISLATIVNÍ, ROZPOČTOVÉ A JINÉ POSTUPY	20
KAPITOLA 1	LEGISLATIVNÍ PROCES — OBECNÁ USTANOVENÍ	20
Článek 33	Legislativní a pracovní plán Komise	20
Článek 34	Posuzování dodržování základních práv, zásady subsidiarity a proporcionality, právního státu a finančních dopadů	20
Článek 35	Ověřování právního základu	20
Článek 36	Ověřování finanční slučitelnosti	21
Článek 37	Přístup k dokumentům a poskytování informací Parlamentu	21
Článek 38	Zastoupení Parlamentu na zasedání Rady	21
Článek 39	Podnět podle článku 192 Smlouvy o ES	21
Článek 40	Projednávání legislativních dokumentů	22
Článek 41	Konzultace týkající se podnětů členských států	22
KAPITOLA 2	POSTUP VE VÝBORU	23
Článek 42	Legislativní zprávy	23
Článek 43	Zjednodušený postup	23
Článek 44	Nelegislativní zprávy	23
Článek 45	Zprávy z vlastního podnětu	23
Článek 46	Stanoviska výborů	23
Článek 47	Užší spolupráce mezi výbory	24
Článek 48	Navrhování zpráv	24
KAPITOLA 3	PRVNÍ ČTENÍ	25
Ve výboru		25
Článek 49	Změna návrhu Komise	25

Článek 50	Postoj Komise a Rady k pozměňovacím návrhům	25
V plénu		25
Článek 51	Závěr z prvního čtení	25
Článek 52	Zamítnutí návrhu Komise	25
Článek 53	Přijímání pozměňovacích návrhů k návrhu Komise	25
Následný postup		26
Článek 54	Následný postup Parlamentu	26
Článek 55	Opětovné postoupení Parlamentu	26
Článek 56	Dohodovací řízení podle společného prohlášení z roku 1975	27
KAPITOLA 4	DRUHÉ ČTENÍ	27
Ve výboru		27
Článek 57	Sdělení společného postoje Rady	27
Článek 58	Prodloužení lhůt	27
Článek 59	Postoupení příslušnému výboru a projednání v tomto výboru	27
V plénu		28
Článek 60	Závěr z druhého čtení	28
Článek 61	Zamítnutí společného postoje Rady	28
Článek 62	Pozměňovací návrhy ke společnému postoji Rady	28
KAPITOLA 5	TŘETÍ ČTENÍ	29
Dohodovací řízení		29
Článek 63	Svolání dohodovacího výboru	29
Článek 64	Delegace v dohodovacím výboru	29
V plénu		29
Článek 65	Společný návrh	29
KAPITOLA 6	ZÁVĚR LEGISLATIVNÍHO PROCESU	30
Článek 66	Dohoda z prvního čtení	30
Článek 67	Dohoda z druhého čtení	30
Článek 68	Podpisování přijatých aktů	30
KAPITOLA 7	ROZPOČTOVÉ POSTUPY	31

Článek 69	Souhrnný rozpočet	31
Článek 70	Absolutorium Komisi za plnění rozpočtu	31
Článek 71	Jiné postupy udělování absolutoria	31
Článek 72	Parlamentní kontrola plnění rozpočtu	31
KAPITOLA 8	VNITŘNÍ ROZPOČTOVÉ POSTUPY	31
Článek 73	Návrh rozpočtu Parlamentu	32
Článek 74	Pravomoc vynakládat prostředky a hradit výdaje	32
KAPITOLA 9	POSTUP SOUHLASU	32
Článek 75	Postup souhlasu	32
KAPITOLA 10	POSÍLENÁ SPOLUPRÁCE	33
Článek 76	Postupy v Parlamentu	33
KAPITOLA 11	OSTATNÍ POSTUPY	33
Článek 77	Postup zaujímání stanovisek podle článku 122 Smlouvy o ES	33
Článek 78	Postupy týkající se sociálního dialogu	33
Článek 79	Postup posuzování dobrovolných dohod	33
Článek 80	Kodifikace	33
Článek 81	Prováděcí ustanovení	34
KAPITOLA 12	SMLOUVY A MEZINÁRODNÍ DOHODY	34
Článek 82	Smlouvy o přistoupení	34
Článek 83	Mezinárodní dohody	34
Článek 84	Postupy podle článku 300 Smlouvy o ES v případě prozatímního uplatňování nebo pozastavení platnosti mezinárodní dohody nebo vypracování postoje Společenství v orgánu vytvořeném mezinárodní dohodou	35
KAPITOLA 13	ZASTUPOVÁNÍ UNIE NAVENEK A SPOLEČNÁ ZAHRANIČNÍ A BEZPEČNOSTNÍ POLITIKA	35
Článek 85	Jmenování vysokého představitele pro společnou zahraniční a bezpečnostní politiku	35
Článek 86	Jmenování zvláštních zástupců pro účely společné zahraniční a bezpečnostní politiky	35
Článek 87	Prohlášení vysokého představitele pro společnou zahraniční a bezpečnostní politiku a ostatních zvláštních zástupců	35
Článek 88	Mezinárodní zastoupení	36

Článek 89	Konzultace s Parlamentem a jeho informování v rámci společné zahraniční a bezpečnostní politiky	36
Článek 90	Doporučení v rámci společné zahraniční a bezpečnostní politiky	36
Článek 91	Porušování lidských práv	36
KAPITOLA 14	POLICEJNÍ A SOUDNÍ SPOLUPRÁCE V TRESTNÍCH VĚCECH	37
Článek 92	Informování Parlamentu v oblasti policejní a soudní spolupráce v trestních věcech	37
Článek 93	Konzultace s Parlamentem v oblasti policejní a soudní spolupráce v trestních věcech	37
Článek 94	Doporučení v oblasti policejní a soudní spolupráce v trestních věcech	37
KAPITOLA 15	PORUŠOVÁNÍ ZÁKLADNÍCH ZÁSAD ZE STRANY ČLENSKÉHO STÁTU	37
Článek 95	Rozhodnutí o porušování základních zásad	37
HLAVA III	PRŮHLEDNOST ČINNOSTÍ	38
Článek 96	Průhlednost činností Parlamentu	38
Článek 97	Přístup veřejnosti k dokumentům	38
HLAVA IV	VZTAHY S JINÝMI SUBJEKTY	39
KAPITOLA 1	JMENOVÁNÍ	39
Článek 98	Volba předsedy Komise	39
Článek 99	Volba Komise	39
Článek 100	Návrh na vyslovení nedůvěry Komisi	40
Článek 101	Jmenování členů Účetního dvora	40
Článek 102	Jmenování členů Výkonné rady Evropské centrální banky	40
KAPITOLA 2	PROHLÁŠENÍ	40
Článek 103	Prohlášení Komise, Rady a Evropské rady	40
Článek 104	Vysvětlení rozhodnutí Komise	41
Článek 105	Prohlášení Účetního dvora	41
Článek 106	Prohlášení Evropské centrální banky	41
Článek 107	Doporučení týkající se hlavních směrů hospodářských politik	41
KAPITOLA 3	OTÁZKY RADĚ, KOMISI A EVROPSKÉ CENTRÁLNÍ BANCE	41
Článek 108	Otázky k ústnímu zodpovězení s rozpravou	41
Článek 109	Doba vyhrazená pro otázky	42

Článek 110	Otázky k písemnému zodpovězení	42
Článek 111	Otázky Evropské centrální banky k písemnému zodpovězení	42
KAPITOLA 4	ZPRÁVY DALŠÍCH ORGÁNŮ	43
Článek 112	Výroční zprávy a jiné zprávy dalších orgánů	43
KAPITOLA 5	USNESENÍ A DOPORUČENÍ	43
Článek 113	Návrhy usnesení	43
Článek 114	Doporučení Radě	43
Článek 115	Rozpravy o případech porušování lidských práv, demokracie a právního státu	44
Článek 116	Písemná prohlášení	44
Článek 117	Konzultace s Evropským hospodářským a sociálním výborem	45
Článek 118	Konzultace s Výborem regionů	45
Článek 119	Žádosti určené evropským agenturám	45
KAPITOLA 6	INTERINSTITUCIONÁLNÍ DOHODY	45
Článek 120	Interinstitucionální dohody	45
KAPITOLA 7	POSTOUPENÍ SOUDNÍMU DVORU	46
Článek 121	Řízení před Soudním dvorem	46
Článek 122	Důsledky nečinnosti Rady po schválení společného postoje v rámci postupu spolupráce	46
HLAVA V	VZTAHY S NÁRODNÍMI PARLAMENTY	46
Článek 123	Výměna informací, kontaktů a poskytování služeb	46
Článek 124	Konference výborů pro evropské záležitosti (COSAC)	46
Článek 125	Konference parlamentů	46
HLAVA VI	ZASEDÁNÍ	47
KAPITOLA 1	ZASEDÁNÍ PARLAMENTU	47
Článek 126	Volební období Parlamentu, zasedání, dílčí zasedání, denní zasedání	47
Článek 127	Svolávání Parlamentu	47
Článek 128	Místo zasedání a schůzí	47
Článek 129	Účast poslanců na zasedáních	47
KAPITOLA 2	PLÁN PRÁCE PARLAMENTU	48

Článek 130	Návrh pořadu jednání	48
Článek 131	Postup v plénu bez pozměňovacích návrhů a rozpravy	48
Článek 132	Přijímání a změny pořadu jednání	48
Článek 133	Mimořádná rozprava	48
Článek 134	Naléhavý postup	49
Článek 135	Společná rozprava	49
Článek 136	Lhůty	49
KAPITOLA 3	OBEČNÁ PRAVIDLA PRO PRŮBĚH ZASEDÁNÍ	49
Článek 137	Přístup do jednacího sálu	49
Článek 138	Jazyky	49
Článek 139	Přechodná ustanovení	50
Článek 140	Rozesílání dokumentů	50
Článek 141	Udělování slova řečníkům a obsah projevů	50
Článek 142	Stanovení řečnické doby	50
Článek 143	Seznam řečníků	51
Článek 144	Jednominutový projev	51
Článek 145	Osobní prohlášení	51
Článek 146	Pořádek v jednacím sále	51
Článek 147	Vyloučení poslanců	51
Článek 148	Vyrušování při jednání	51
KAPITOLA 4	USNÁŠENÍŠCHOPNOST A HLASOVÁNÍ	52
Článek 149	Usnášeníschopnost	52
Článek 150	Předkládání a přednášení pozměňovacích návrhů	52
Článek 151	Přípustnost pozměňovacích návrhů	52
Článek 152	Hlasování	53
Článek 153	Rovnost hlasů	53
Článek 154	Zásady hlasování	53
Článek 155	Pořadí při hlasování o pozměňovacích návrzích	54
Článek 156	Projednávání pozměňovacích návrhů z pléna ve výborech	54
Článek 157	Dílčí hlasování	54
Článek 158	Hlasovací právo	55
Článek 159	Hlasování	55

Článek 160	Jmenovité hlasování	55
Článek 161	Elektronické hlasování	55
Článek 162	Tajné hlasování	55
Článek 163	Vysvětlení hlasování	55
Článek 164	Spory týkající se hlasování	56
KAPITOLA 5	NÁVRHY NA PŘERUŠENÍ JEDNÁNÍ A PROCESNÍ NÁVRHY	56
Článek 165	Procesní návrhy	56
Článek 166	Procesní námitky	56
Článek 167	Nepřípustnost věci	57
Článek 168	Vrácení výboru	57
Článek 169	Ukončení rozpravy	57
Článek 170	Odročení rozpravy a odklad hlasování	57
Článek 171	Přerušeni nebo ukončení zasedání	57
KAPITOLA 6	VEŘEJNÝ ZÁZNAM JEDNÁNÍ	58
Článek 172	Zápis ⁽¹⁾	58
Článek 173	Doslovné záznamy	58
HLAVA VII	VÝBORY A DELEGACE	58
KAPITOLA 1	VÝBORY — ZŘIZOVÁNÍ A PŮSOBNOST	58
Článek 174	Zřizování stálých výborů	58
Článek 175	Zřizování dočasných výborů	58
Článek 176	Vyšetřovací výbory	59
Článek 177	Složení výborů	60
Článek 178	Náhradníci	60
Článek 179	Povinnosti výborů	61
Článek 180	Výbor příslušný k ověření pověřovacích listin	61
Článek 181	Podvýbory	61
Článek 182	Předsednictva výborů	61
KAPITOLA 2	VÝBORY — ČINNOST	62
Článek 183	Schůze výborů	62

(¹) Pro schůze výborů viz článek 184.

Článek 184	Zápisy ze schůzí výborů	62
Článek 185	Hlasování ve výboru	62
Článek 186	Ustanovení pro plenární zasedání použitelné pro jednání ve výboru	62
Článek 187	Doba vyhrazená pro otázky ve výboru	62
KAPITOLA 3	MEZIPARLAMENTNÍ DELEGACE	63
Článek 188	Vytváření meziparlamentních delegací a jejich úkoly	63
Článek 189	Spolupráce s parlamentním shromážděním Rady Evropy	63
Článek 190	Smíšené parlamentní výbory	63
HLAVA VIII	PETICE	64
Článek 191	Petiční právo	64
Článek 192	Posuzování petic	64
Článek 193	Oznamování petic	65
HLAVA IX	VEŘEJNÝ OCHRÁNCE PRÁV	65
Článek 194	Jmenování veřejného ochránce práv	65
Článek 195	Činnost veřejného ochránce práv	65
Článek 196	Odvolání veřejného ochránce práv	66
HLAVA X	SEKRETARIÁT PARLAMENTU	66
Článek 197	Sekretariát	66
HLAVA XI	PRAVOMOCI TÝKAJÍCÍ SE POLITICKÝCH STRAN NA EVROPSKÉ ÚROVNI	66
Článek 198	Pravomoci předsedy	66
Článek 199	Pravomoci předsednictva	66
Článek 200	Pravomoci příslušného výboru a plenárního zasedání Parlamentu	67
HLAVA XII	UPLATŇOVÁNÍ A ZMĚNA JEDNACÍHO ŘÁDU	67
Článek 201	Uplatňování jednacího řádu	67
Článek 202	Změna jednacího řádu	68
HLAVA XIII	RŮZNÁ USTANOVENÍ	68
Článek 203	Nevyřízené záležitosti	68
Článek 204	Uspořádání příloh	68

PŘÍLOHA I	Ustanovení o používání čl. 9 odst. 1 — Průhlednost a finanční zájmy poslanců ...	69
PŘÍLOHA II	Průběh doby vyhrazené pro otázky podle článku 109	71
PŘÍLOHA III	Pravidla a obecné zásady pro výběr témat, která mají být zařazena na pořad jednání k rozpravě o případech porušování lidských práv, demokracie a právního státu podle článku 115	74
PŘÍLOHA IV	Prováděcí postupy pro přezkoumávání souhrnného rozpočtu Evropské unie a dodatečných rozpočtů	75
PŘÍLOHA V	Postup při projednávání a přijímání rozhodnutí o udělení absolutoria	80
PŘÍLOHA VI	Príslušnost stálých výborů	83
PŘÍLOHA VII	Důvěrné a citlivé dokumenty a skutečnosti	92
PŘÍLOHA VIII	Pravidla pro výkon vyšetřovacího práva Evropského parlamentu	98
PŘÍLOHA IX	Ustanovení o uplatňování čl. 9 odst. 2 — Působení zájmových skupin v Evropském parlamentu	101
PŘÍLOHA X	Výkon funkce veřejného ochránce práv	103
PŘÍLOHA XI	Předcházení podvodům, úplatkářství a jakékoli nedovolené činnosti poškozující zájmy Společenství	113
PŘÍLOHA XII	Výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi	116
PŘÍLOHA XIII	Rámcová dohoda o vztazích mezi Evropským parlamentem a Komisí	118
PŘÍLOHA XIV	Časový rozvrh legislativního a pracovního plánu Komise	127
PŘÍLOHA XV	Seznam parlamentních dokumentů přímo dostupných v rejstříku	128
PŘÍLOHA XVI	Nařízení (ES) č. 1049/2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům	132

HLAVA I
POSLANCI, ORGÁNY PARLAMENTU A POLITICKÉ SKUPINY

KAPITOLA I

POSLANCI EVROPSKÉHO PARLAMENTU

Článek 1

Evropský parlament

1. Evropský parlament je shromážděním zvoleným podle smluv, aktu ze dne 20. září 1976 o volbě zastupitelů v Evropském parlamentu ve všeobecných a přímých volbách a podle vnitrostátních právních předpisů odvozených od smluv.

2. Osoby zvolené do Evropského parlamentu se označují jako:

- „Diputados al Parlamento Europeo“ ve španělštině,
- „Poslanci Evropského parlamentu“ v češtině,
- „Medlemmer af Europa Parlamentet“ v dánštině,
- „Mitglieder des Europäischen Parlaments“ v němčině,
- „Euroopa Parlamendi liikmed“ v estonštině,
- „Βουλευτές του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου“ v řečtině,
- „Members of the European Parliament“ v angličtině,
- „Députés au Parlement européen“ ve francouzštině,
- „Deputati al Parlamento europeo“ v italštině,
- „Eiropas Parlamenta deputāti“ v lotyštině,
- „Europos Parlamento nariai“ v litevštině,
- „Európai Parlamenti Képviselők“ v maďarštině,
- „Membru tal-Parlament Ewropew“ v maltštině
- „Leden van het Europees Parlement“ v nizozemštině,
- „Posłowie do Parlamentu Europejskiego“ v polštině,
- „Deputados ao Parlamento Europeu“ v portugalštině,
- „Poslanci Európskeho parlamentu“ ve slovenštině,
- „Poslanci Evropskega parlamenta“ ve slovinštině,
- „Euroopan parlamentin jäsenet“ ve finštině,

„Ledamöter av Europaparlamentet“ ve švédštině.

Článek 2

Nezávislý mandát

Poslanci Evropského parlamentu vykonávají svůj mandát nezávisle. Nemohou být vázáni žádnými pokyny a mandát, který obdrží, není vázaný.

Článek 3

Ověřování pověřovacích listin

1. Na základě zprávy příslušného výboru ověří Parlament bezodkladně pověřovací listiny a rozhodne o platnosti mandátu každého nově zvoleného poslance a rozhodne také o jakémkoli sporu, který mu byl předložen podle ustanovení aktu ze dne 20. září 1976 kromě sporů vyplývajících z vnitrostátních volebních právních předpisů.

2. Zpráva příslušného výboru se zakládá na úředním sdělení každého členského státu o konečných výsledcích voleb se jmény zvolených kandidátů a jejich případných náhradníků, spolu s jejich pořadím v souladu s výsledky hlasování.

Mandát poslance může být potvrzen, pouze pokud poslanec učinil písemná prohlášení podle článku 7 aktu ze dne 20. září 1976 a přílohy I tohoto jednacího řádu.

Na základě zprávy odpovědného výboru se může Parlament kdykoli vyjádřit ke sporu ohledně platnosti mandátu jakéhokoli poslance.

3. Pokud je poslanec jmenován v důsledku odstoupení kandidátů ze stejného seznamu, výbor příslušný pro ověřování pověřovacích listin zajistí, aby odstoupení proběhlo v souladu s duchem a literou aktu ze dne 20. září 1976 a čl. 4 odst. 3 tohoto jednacího řádu.

4. Příslušný výbor zajistí, aby veškeré informace, která by mohly ovlivnit výkon mandátu poslance Evropského parlamentu nebo pořadí náhradníků, byly orgány členského státu nebo Unie předány neprodleně Parlamentu, a to s uvedením data nabytí účinnosti, jde-li o jmenování.

Zahájí-li příslušné orgány členských států řízení, které může vést ke ztrátě mandátu poslance, požádá předseda tyto orgány, aby ho pravidelně informovaly o stavu řízení. Předseda postoupí tuto věc příslušnému výboru, na jehož návrh může Parlament zaujmout postoj k dané věci.

5. Dokud nejsou ověřeny pověřovací listiny poslance nebo není rozhodnuto o jakémkoli sporu, zasedá poslanec v Parlamentu a v jeho orgánech a požívá všech práv, která jsou s tím spojena.

6. Na začátku každého volebního období vyzve předseda příslušné orgány členských států, aby Parlamentu poskytly jakékoli informace důležité pro uplatnění tohoto článku.

Článek 4

Délka funkčního období poslanců

1. Funkční období poslance se řídí aktem ze dne 20. září 1976. Kromě toho končí mandát také úmrtím nebo vzdáním se mandátu poslance.

2. Každý poslanec zůstává ve funkci do zahájení prvního zasedání Parlamentu po volbách.

3. Poslanec oznámí své vzdání se mandátu předsedovi spolu se dnem jeho účinnosti, přičemž doba mezi dnem oznámení a dnem vzdání se mandátu nesmí být delší než tři měsíce. Toto oznámení musí mít formu úředního zápisu sepsaného v přítomnosti generálního tajemníka nebo jeho zástupce, podepsaného generálním tajemníkem nebo jeho zástupcem a dotyčným poslancem a je neprodleně předloženo příslušnému výboru, který ho zařadí na pořad jednání své nejbližší schůze po obdržení tohoto dokumentu.

Jestliže se příslušný výbor domnívá, že vzdání se mandátu není v souladu s duchem nebo literou aktu ze dne 20. září 1976, informuje o tom Parlament, aby rozhodl, zda došlo k uvolnění mandátu.

Jinak je mandát uvolněn s účinností ode dne uvedeného odstupujícím poslancem v úředním zápisu. O této věci se v Parlamentu nehlasuje.

Za určitých mimořádných okolností, zejména tehdy, pokud se jedno nebo více dílčích zasedání koná mezi datem účinnosti vzdání se mandátu a první schůzí příslušného výboru a pokud politická skupina, k níž odstupující poslanec patřil, není schopna získat náhradního poslance během těchto dílčích zasedání, protože mandát ještě nebyl uvolněn, použije se zjednodušený postup. Podle tohoto postupu má zpravodaj příslušného výboru pověřený těmito případy pravomoc přezkoumat neprodleně jakékoli řádně oznámené vzdání se mandátu, a pokud by jakékoli zpoždění při přezkoumávání oznámení mělo negativní následky, seznámit s touto věcí předsedu výboru a podle odstavce 3 ho požádat, aby:

— *buď jménem výboru informoval předsedu Parlamentu, že může být potvrzeno uvolnění mandátu,*

— *nebo svolal mimořádnou schůzi výboru, která se bude zabývat konkrétními problémy, které zpravodaj zjistil.*

4. Neslučitelnost vyplývající z vnitrostátních právních předpisů je oznámena Parlamentu, který ji vezme na vědomí.

Jakmile příslušné orgány členských států nebo Unie či dotyčný poslanec oznámí předsedovi jmenování do funkce, která je neslučitelná s výkonem mandátu poslance Evropského parlamentu, předseda o tom informuje Parlament, který oznámí uvolnění mandátu.

5. Orgány členských států nebo Unie informují předsedu o jakémkoli úkolu, kterým mají v úmyslu pověřit poslance. Předseda postoupí příslušnému výboru otázku slučitelnosti navrhovaného úkolu s literou a duchem aktu ze dne 20. září 1976. Předseda informuje Parlament, poslance a příslušné orgány o závěrech přijatých výborem.

6. Za den ukončení funkčního období a den účinnosti uvolnění funkčního mandátu se považuje:

— v případě vzdání se mandátu: den, kdy Parlament potvrdí uvolněný mandát podle úředního zápisu o vzdání se mandátu,

— v případě jmenování do funkce neslučitelné s výkonem mandátu poslance Evropského parlamentu buď na základě vnitrostátních volebních právních předpisů, nebo podle článku 7 aktu ze dne 20. září 1976: den oznámení příslušným orgánem členského státu nebo Unie či dotyčným poslancem.

7. Pokud Parlament potvrdí, že se uvolnil mandát, vyzoomí o tom dotyčný členský stát.

8. Jakýkoli spor týkající se platnosti mandátu poslance, jehož pověřovací listiny již byly ověřeny, musí být postoupen příslušnému výboru, který neprodleně podá Parlamentu zprávu, a to nejpozději na začátku nejbližšího dílčího zasedání.

9. Parlament si vyhrazuje právo prohlásit mandát za neplatný nebo odmítnout potvrdit uvolnění mandátu, pokud došlo k přijetí nebo vzdání se výkonu funkce na základě věcné nepřesnosti nebo nedostatku vůle.

Článek 5

Výsady a imunity

1. Poslanci požívají výsad a imunit v souladu s Protokolem o výsadách a imunitách Evropských společností.
2. Průkazy, které umožňují poslancům volný pohyb v členských státech, jim vydává předseda Parlamentu, jakmile je vyrozuměn o jejich zvolení.
3. Poslanci mají právo nahlížet do jakéhokoli spisu Parlamentu nebo výboru, kromě osobních spisů a účtů, do nichž mohou nahlížet pouze poslanci, kterých se týkají. Výjimky z této zásady pro zacházení s dokumenty, ke kterým může být veřejnosti zakázán přístup podle nařízení (ES) č. 1049/2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského Parlamentu, Rady a Komise ⁽²⁾, se řídí přílohou VII tohoto jednacího řádu.

Článek 6

Zbavení poslanecké imunity

1. Při výkonu svých pravomocí s ohledem na výsady a imunity usiluje Parlament především o zachování své integrity jako demokratického zákonodárného shromáždění a o zajištění nezávislosti poslanců při plnění jejich povinností.
2. Každá žádost o zbavení poslanecké imunity, se kterou se příslušný orgán členského státu obrací na předsedu, je oznámena v plénu a je postoupena příslušnému výboru.
3. Každá žádost o ochranu imunity a výsad, se kterou se poslanec nebo bývalý poslanec obrací na předsedu, je oznámena v plénu a je postoupena příslušnému výboru.

Poslanec nebo bývalý poslanec může být zastupován jiným poslancem. Jiný poslanec však nesmí podat žádost bez souhlasu poslance, kterého se týká.

4. V naléhavém případě při zadržení poslance nebo omezení jeho svobody pohybu, kdy jsou zřejmě porušeny jeho výsady a imunity, může předseda po konzultaci s předsedou a zpravodajem odpovědného výboru z vlastního podnětu potvrdit výsady a imunity dotyčného poslance. Předseda oznámí své opatření výboru a informuje Parlament.

Článek 7

Imunitní řízení

1. Příslušný výbor projedná žádosti o zbavení imunity nebo žádosti o ochranu imunity a výsad neprodleně a v pořadí, v jakém mu byly předloženy.
2. Výbor předloží návrh rozhodnutí, kterým pouze doporučí přijetí či zamítnutí žádosti o zbavení imunity nebo žádosti o ochranu imunity a výsad.
3. Výbor může požádat příslušný orgán o informace nebo odůvodnění, které považuje za nezbytné k tomu, aby si utvořil stanovisko ve věci zamítnutí či ochrany imunity. Dotyčný poslanec musí dostat příležitost se vyjádřit; může předložit jakékoli dokumenty nebo jiné písemné doklady, které považuje za účelné. Může být zastoupen jiným poslancem.
4. Pokud žádost o zbavení imunity obsahuje více důvodů, může být o každém z nich rozhodnuto zvlášť. Zpráva výboru může ve výjimečných případech navrhnout, aby se zbavení imunity vztahovalo pouze na trestní stíhání a aby poslanec, dokud není rozsudek pravomocný, nemohl být zadržen, vzat do vazby, nebo aby proti němu nemohla být přijata jiná opatření, která by mu bránila ve výkonu mandátu.
5. Pokud je poslanec povinen vypovídat jako svědek nebo soudní znalec, není nutné žádat o zbavení imunity za předpokladu, že:
 - se poslanec nemusí dostavit v den a dobu, kdy by mu to znemožňovalo nebo ztěžovalo výkon jeho parlamentních činností, nebo že může poskytnout výpověď písemnou či jinou formou, jež mu nebrání ve výkonu jeho povinností,
 - poslanec není povinen svědčit o důvěrných informacích, které získal při výkonu svého mandátu a jejichž zveřejnění nepovažuje za vhodné.
6. V případě ochrany imunity nebo výsad výbor určí, zda dané okolnosti představují správní nebo jiné omezení volného pohybu poslanců cestujících z místa a do místa zasedání Parlamentu, nebo omezení svobody projevu či hlasování při výkonu mandátu, nebo zda jde o aspekt vymezený článkem 10 Protokolu o výsadách a imunitách, které nejsou upraveny vnitrostátním právem, a navrhne, aby příslušný orgán učinil nezbytné závěry.
7. Výbor může předložit odůvodněné stanovisko k pravomoci orgánu a k přípustnosti žádosti, ale za žádných okolností se nesmí vyslovit o vině nebo o nevině poslance, ani o tom,

⁽²⁾ Úř věst. L 145, 31.5.2001, s. 43.

zda názory nebo činy, které mu jsou přisuzovány, odůvodňují trestní stíhání, a to ani v případě, že se při posuzování žádosti podrobně seznámil se skutkovým stavem daného případu.

8. Zpráva výboru je zařazena jako první bod do programu jednání nejbližšího zasedání následujícího po dni, kdy byla předložena. K návrhu (návrhům) rozhodnutí nelze předložit žádný pozměňovací návrh.

Rozprava se omezí na důvody pro a proti u každého návrhu na zbavení, zachování nebo na ochranu imunity nebo výsady.

Aniž je dotčen článek 145, poslanec, o jehož výsadách a imunitách se jedná, nesmí promluvit v rozpravě.

O návrhu (návrzích) rozhodnutí obsažených ve zprávě se hlasuje při prvním hlasování, které následuje po rozpravě.

Poté, co Parlament projedná danou věc, hlasuje se jednotlivě o každému návrhu obsaženém ve zprávě. Jestliže je návrh zamítnut, považuje se opačné rozhodnutí za přijaté.

9. Předseda okamžitě sdělí rozhodnutí Parlamentu dotýcnému poslanci a příslušnému orgánu dotýcného členského státu spolu se žádostí, aby byl předseda informován o vývoji dotýcného řízení a o soudních rozhodnutích, která z něj vyplývají. Jakmile předseda obdrží tuto informaci, sdělí ji případně po konzultaci s odpovědným výborem Parlamentu způsobem, který považuje za nejvhodnější.

10. Když předseda využije pravomocí, které mu byly svěřeny podle čl. 6 odst. 4, seznámí se odpovědný výbor s opatřením předsedy na své nejbližší schůzi. Výbor může, pokud to považuje za nezbytné, vypracovat zprávu k předložení Parlamentu.

11. Výbor se zabývá těmito věcmi a nakládá s veškerými dokumenty z co největší důvěrností.

12. Po konzultaci s členskými státy může výbor vypracovat informativní seznam orgánů členských států, které mohou předložit žádost o zbavení poslanecké imunity.

13. Jakýkoli dotaz příslušného orgánu týkající se rozsahu výsad nebo imunit poslanců se projednává podle výše uvedených ustanovení.

Článek 8

Úhrada nákladů a příspěvků

Předsednictvo stanoví pravidla pro úhradu nákladů a příspěvků poslancům.

Článek 9

Kodex chování

1. Parlament může stanovit pro své poslance kodex chování. Kodex se přijímá podle čl. 202 odst. 2 a je připojen k tomuto jednacímu řádu jako příloha ⁽³⁾.

Kodex chování nesmí v žádném případě narušovat nebo omezovat výkon mandátu a s ním spojených politických či jiných činností.

2. Kvestoři jsou odpovědní za vydávání průkazů opatřených jménem, které jsou platné po dobu nejvýše jednoho roku, osobám, které chtějí často vstupovat do parlamentních prostor za účelem informování poslanců v rámci jejich mandátu v jejich vlastním zájmu nebo v zájmu třetích stran.

Od těchto osob se na druhé straně požaduje, aby:

- dodržovaly kodex chování zveřejněný jako příloha jednacího řádu ⁽⁴⁾,
- se zapsaly do rejstříku vedeného kvestory.

Tento rejstřík je veřejnosti přístupný na žádost ve všech pracovních místech Parlamentu a ve formě stanovené kvestory, též v jeho informačních kancelářích v členských státech.

Prováděcí pravidla k tomuto odstavci stanoví v příloha tohoto jednacího řádu ⁽⁵⁾.

3. Kodex chování, práva a výsady bývalých poslanců stanoví rozhodnutí předsednictva. Při zacházení s bývalými poslanci nesmí být činěny žádné rozdíly.

Článek 10

Vnitřní vyšetřování vedené Evropským úřadem pro boj proti podvodům

Společná pravidla stanovená v interinstitucionální dohodě ze dne 25. května 1999 o vnitřním vyšetřování vedeném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF), která obsahují opatření pro usnadnění vyšetřování vedených tímto úřadem, jsou použitelná v Parlamentu v souladu s rozhodnutím Parlamentu připojeným k tomuto jednacímu řádu ⁽⁶⁾.

⁽³⁾ Viz příloha I.

⁽⁴⁾ Viz příloha IX.

⁽⁵⁾ Viz příloha IX.

⁽⁶⁾ Viz příloha XI.

KAPITOLA 2

FUNKCE V PARLAMENTU

Článek 11

Nejstarší poslanec

1. Na zasedání konaném podle čl. 127 odst. 2 a na každém jiném zasedání konaném za účelem volby předsedy a předsednictva předsedá zasedání nejstarší poslanec, dokud není zvolen předseda.

2. Po dobu předsednictví nejstaršího poslance se nekoná žádná rozprava, kromě rozpravy týkající se volby předsedy nebo ověření pověřovacích listin.

Vyskytne-li se během předsednictví nejstaršího poslance otázka týkající se ověření pověřovacích listin, postoupí ji nejstarší poslanec výboru příslušnému pro ověřování pověřovacích listin.

Článek 12

Nominace a obecná ustanovení

1. Předseda, místopředsedové a kvestoři jsou voleni tajným hlasováním v souladu s článkem 162. Nominace se podávají se souhlasem kandidátů. Návrhy mohou podávat pouze politické skupiny nebo nejméně třicet sedm poslanců. Jestliže však počet kandidátů nepřesáhne počet volných míst, mohou být kandidáti zvoleni aklamací.

2. Při volbě předsedy, místopředsedů a kvestorů je třeba zajistit rovnoměrné zastoupení jednotlivých členských států a politických směrů.

Článek 13

Volba předsedy — úvodní projev

1. Nejprve se volí předseda. Nominace se podávají před každou volbou nejstaršímu poslanci, který je oznámí Parlamentu. Jestliže po třech volbách nezíská žádný kandidát absolutní většinu odevzdaných hlasů, uskuteční se čtvrtá volba pouze mezi dvěma poslanci, kteří získali nejvyšší počet hlasů při třetí volbě. V případě rovnosti hlasů je prohlášen za zvoleného starší z kandidátů.

2. Jakmile je předseda zvolen, uvolní nejstarší poslanec předsednické křeslo. Úvodní projev může pronést pouze zvolený předseda.

Článek 14

Volba místopředsedů

1. Poté se na jediném hlasovacím lístku volí místopředsedové. Kandidáti, kteří při první volbě získají absolutní většinu odevzdaných hlasů, se považují za zvolené do čtrnáctého místa podle pořadí získaných hlasů. Pokud je počet zvolených kandidátů nižší než počet míst, která mají být obsazena, uskuteční se za stejných podmínek druhá volba k obsazení zbývajících míst. Je-li zapotřebí třetí volba, stačí pro zvolení na zbývajících místa poměrná většina. V případě rovnosti hlasů je prohlášen za zvoleného nejstarší poslanec.

Ačkoliv tento článek na rozdíl od čl. 13 odst. 1 výslovně nestanoví možnost podávat nové nominace mezi jednotlivými hlasováními během volby místopředsedů, je takové jednání dovoleno, protože Parlament jako svrchovaný orgán musí mít možnost vzít v úvahu všechny možné kandidáty, zvláště proto, že neexistence této možnosti by mohla být překážkou pro hladký průběh volby.

2. S výhradou čl. 17 odst. 1 hierarchie místopředsedů závisí na pořadí, v jakém byli zvoleni, a v případě rovnosti hlasů na věku.

Jestliže nebyli zvoleni tajnou volbou, závisí hierarchie na pořadí, v němž čte jejich jména předseda Parlamentu.

Článek 15

Volba kvestorů

Po volbě místopředsedů volí Parlament pět kvestorů.

Kvestoři jsou voleni stejným postupem jako místopředsedové.

Článek 16

Délka funkčního období

1. Funkční období předsedy, místopředsedů a kvestorů je dva a půl roku.

Pokud poslanec změní politickou skupinu, ponechá si funkci, kterou má v předsednictvu nebo v kolegiu kvestorů, po zbytek svého dvouapůlletého funkčního období.

2. Jestliže dojde k uvolnění jedné z těchto funkcí před uplynutím této doby, zvolený poslanec vykonává funkci pouze po zbývajících dobu funkčního období svého předchůdce.

Článek 17

Uvolněné funkce

1. Je-li nutné, aby předseda, místopředseda nebo kvestor byli nahrazeni, je jejich nástupce zvolen podle výše uvedených ustanovení.

Nově zvolený místopředseda vždy zaujímá pořadí svého předchůdce v dané hierarchii.

2. Uvolní-li se funkce předsedy, vykonává tuto funkci první místopředseda, dokud není zvolen nový předseda.

Článek 18

Odvolání z funkce

Konference předsedů může na základě třípětinové většiny odevzdaných hlasů pocházejících nejméně ze tří politických skupin navrhnout Parlamentu, aby odvolal z funkce předsedu, místopředsedu, kvestora, předsedu a místopředsedu výboru, předsedu a místopředsedu meziparlamentní delegace nebo jakéhokoli jiného funkcionáře voleného v Parlamentu, pokud se dotýčný poslanec dopustí závažného pochybení. Pro schválení tohoto návrhu v Parlamentu je nutná dvoutřetinová většina odevzdaných hlasů, která představuje většinu všech poslanců.

KAPITOLA 3

ORGÁNY A POVINNOSTI

Článek 19

Povinnosti předsedy

1. Předseda řídí všechny činnosti Parlamentu a jeho orgánů za podmínek stanovených v tomto jednacím řádu. Má všechny pravomoci nutné k tomu, aby předsedal jednáním Parlamentu a zajistil jejich řádný průběh.

Tyto pravomoci zahrnují pravomoc předkládat texty k hlasování v jiném pořadí, než je uvedeno v dokumentu, o kterém se má hlasovat. Obdobně k ustanovením čl. 155 odst. 7 může předseda předem požádat o souhlas Parlamentu.

2. Povinností předsedy je zahajovat, přerušovat a ukončovat zasedání, rozhodovat o přípustnosti pozměňovacích návrhů, o otázkách Radě a Komisi a o tom, zda jsou zprávy v souladu s jednacím řádem. Zajišťuje dodržování tohoto jednacího řádu, udržuje pořádek, uděluje slovo řečníkům, ukončuje rozpravy, dává hlasovat a oznamuje výsledky hlasování; postupuje výborům sdělení, která se jich týkají.

3. Předseda smí promluvit v rozpravě, pouze pokud ji shrnuje nebo pokud napomíná řečníky. Pokud se chce sám zúčastnit rozpravy, uvolní předsednické křeslo a nezaujme jej, dokud není rozprava o dané věci ukončena.

4. Předseda zastupuje Parlament v mezinárodních vztazích, při slavnostních příležitostech a ve správních, právních a finančních věcech; předseda může tyto pravomoci delegovat.

Článek 20

Povinnosti místopředsedů

1. Je-li předseda nepřítomen nebo neschopen plnit své povinnosti nebo přeje-li si účastnit se rozpravy podle čl. 19 odst. 3, nahradí ho jeden z místopředsedů podle čl. 14 odst. 2.

2. Místopředsedové plní rovněž povinnosti, které jim ukládá článek 22, čl. 24 odst. 3 a čl. 64 odst. 3.

3. Předseda může delegovat na místopředsedy své povinnosti jako je zastupování při zvláštních slavnostech či aktech. Předseda může zejména pověřit jednoho z místopředsedů převzetím odpovědností předsedy podle čl. 109 odst. 3 a čl. 110 odst. 2.

Článek 21

Složení předsednictva

1. Předsednictvo se skládá z předsedy a čtrnácti místopředsedů Parlamentu.

2. Kvestoři jsou členy předsednictva s poradním hlasem.

3. Skončí-li hlasování v předsednictvu rovností hlasů, rozhoduje hlas předsedy.

Článek 22

Povinnosti předsednictva

1. Předsednictvo plní povinnosti, které mu ukládá tento jednací řád.
 2. Předsednictvo přijímá finanční, organizační a administrativní rozhodnutí ve věcech týkajících se poslanců a vnitřní organizace Parlamentu, jeho sekretariátu a orgánů.
 3. Předsednictvo přijímá rozhodnutí ve věcech týkajících se průběhu zasedání.
 4. Předsednictvo přijímá ustanovení podle článku 31 týkající se nezařazených poslanců.
 5. Předsednictvo rozhoduje o organizační struktuře sekretariátu a stanoví pravidla týkající se administrativního a finančního postavení úředníků a ostatních zaměstnanců.
 6. Předsednictvo sestavuje předběžný návrh rozpočtu Parlamentu.
 7. Předsednictvo vydává vnitřní směrnice pro kvestory podle článku 25.
 8. Předsednictvo je orgánem odpovědným za povolování schůzí výborů mimo běžná pracovní místa a za udělování slyšení a povolení ke studijním a informativním cestám zpravodajů.
- Pokud jsou tyto schůze povoleny, určí se jazykový režim na základě úředních jazyků používaných a požadovaných členy a náhradníky dotyčného výboru.
- Totéž platí pro delegace, pokud není se souhlasem jejich členů a náhradníků rozhodnuto jinak.
9. Předsednictvo jmenuje generálního tajemníka podle článku 197.
 10. Předsednictvo stanoví prováděcí pravidla k nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2004/2003 o statutu a financování politických stran na evropské úrovni a při provádění tohoto nařízení převezme úkoly⁽⁷⁾, které jsou mu svěřeny tímto jednacím řádem.
 11. Předseda a/nebo předsednictvo mohou pověřit jednoho nebo více členů předsednictva obecnými nebo specifickými úkoly, které jsou v pravomoci předsedy a/nebo předsednictva. Zároveň stanoví způsoby a prostředky jejich provádění.
 12. Po zvolení nového Parlamentu zůstává odstoupující předsednictvo ve funkci až do prvního zasedání nového Parlamentu.

(7) Úř věst. L 297, 15.11.2003, s. 1.

Článek 23

Složení Konference předsedů

1. Konference předsedů se skládá z předsedy Parlamentu a předsedů politických skupin. Předseda politické skupiny se může nechat zastupovat členem své skupiny.
2. Nezařazení poslanci delegují dva poslance ze svého středu pro účast na schůzích Konference předsedů. Tito poslanci však nemají hlasovací právo.
3. Konference předsedů usiluje o dosažení shody ve věcech, které jí jsou postoupeny.

Není-li možno dosáhnout shody, o věci se hlasuje tak, že váha hlasu závisí na počtu poslanců v každé politické skupině.

Článek 24

Povinnosti Konference předsedů

1. Konference předsedů plní povinnosti, které jí ukládá jednací řád.
2. Konference předsedů přijímá rozhodnutí ve věci organizaci práce Parlamentu a ve věcech týkajících se plánování legislativní činnosti.
3. Konference předsedů je orgánem odpovědným za záležitosti související se vztahy s ostatními orgány a institucemi Evropské unie a s národními parlamenty členských států. Předsednictvo jmenuje dva místopředsedy, kteří jsou pověřeni udržováním vztahů s národními parlamenty. Místopředsedové informují Konferenci předsedů o svých činnostech v této oblasti.
4. Konference předsedů je orgánem odpovědným za záležitosti související se vztahy s třetími zeměmi a s institucemi a organizacemi mimo Evropskou unii.
5. Konference předsedů sestavuje návrhy pořadu jednání dílčích zasedání Parlamentu.
6. Konference předsedů je orgánem odpovědným za záležitosti týkající se složení a působnosti výborů, vyšetřovacích výborů a smíšených parlamentních výborů, stálých delegací a delegací ad hoc.
7. Konference předsedů rozhoduje o způsobu rozdělení křesel v jednacím sále podle článku 32.
8. Konference předsedů je orgánem, který uděluje svolení k vypracování zpráv z vlastního podnětu.
9. Konference předsedů předkládá předsednictvu návrhy na řešení správních a rozpočtových otázek týkajících se politických skupin.

Článek 25

Povinnosti kvestorů

Kvestoři jsou pověřeni správními a finančními záležitostmi, které se přímo týkají poslanců, a to podle vnitřních směrnic stanovených předsednictvem.

Článek 26

Konference předsedů výborů

1. Konference předsedů výborů se skládá z předsedů všech stálých nebo dočasných výborů a volí svého předsedu.
2. Konference předsedů výborů může dávat Konferenci předsedů doporučení týkající se práce výborů a návrhů pořadu jednání dílčích zasedání.
3. Předsednictvo a Konference předsedů mohou pověřovat Konferenci předsedů výborů určitými úkoly.

Článek 27

Konference předsedů delegací

1. Konference předsedů delegací se skládá z předsedů všech stálých meziparlamentních delegací a volí svého předsedu.

2. Konference předsedů delegací může dávat Konferenci předsedů doporučení týkající se práce delegací.

3. Předsednictvo a Konference předsedů mohou pověřovat Konferenci předsedů delegací určitými úkoly.

Článek 28

Zveřejňování rozhodnutí předsednictva a Konference předsedů

1. Zápisy z jednání předsednictva a Konference předsedů se překládají do všech úředních jazyků, tisknou a rozesílají všem poslancům a jsou přístupné veřejnosti, pokud předsednictvo nebo Konference předsedů mimořádně nerozhodne s ohledem na některé body zápisu jinak z důvodu zachování důvěrnosti podle čl. 4 odst. 1 až 4 nařízení Evropského Parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001.

2. Kterýkoli poslanec může klást otázky týkající se práce předsednictva, Konference předsedů a kvestorů. Takové otázky se předkládají předsedovi písemně a do třiceti dnů od předložení se spolu s odpovědí zveřejní ve Věstníku Parlamentu.

KAPITOLA 4

POLITICKÉ SKUPINY

Článek 29

Vytváření politických skupin

1. Poslanci se mohou sdružovat ve skupinách podle své politické příslušnosti.

Parlament obvykle neposuzuje politickou příslušnost členů skupiny. Vytvořením skupiny v souladu s tímto článkem se dotyční poslanci hlásí k politické příslušnosti. Pouze pokud to dotyční poslanci popírají, musí Parlament posoudit, zda byla skupina vytvořena v souladu s jednacím řádem.

2. Politická skupina je tvořena poslanci zvolenými nejméně v jedné pětině členských států. Nejnižší počet poslanců nutný k vytvoření politické skupiny je devatenáct.

3. Poslanec nemůže patřit k více než jedné skupině.

4. Vytvoření politické skupiny je oznámeno předsedovi Parlamentu formou prohlášení. Prohlášení musí obsahovat název skupiny, její členy a předsednictvo.

5. Prohlášení o vytvoření politické skupiny se zveřejní v Úředním věstníku Evropské unie.

Článek 30

Činnosti a právní postavení politických skupin

1. Politické skupiny vykonávají své funkce v rámci činností Unie, a to včetně úkolů, které pro ně vyplývají z jednacího řádu. Na základě organizační struktury generálního sekretariátu mají politické skupiny k dispozici vlastní sekretariát, administrativní zázemí a finanční prostředky, které jsou zahrnuty v rozpočtu Evropského parlamentu.

2. Předsednictvo stanoví pravidla pro poskytování, využívání a kontrolu tohoto zázemí a prostředků, stejně jako pravidla týkající se delegování příslušných pravomocí k plnění rozpočtu.

3. Tato pravidla stanoví administrativní a finanční důsledky případného rozpuštění politických skupin.

Článek 31

Nezařazení poslanci

1. Poslancům, kteří nepatří k politické skupině, se poskytuje sekretariát. Podrobnou organizační úpravu stanoví předsednictvo na návrh generálního tajemníka.

2. Předsednictvo také stanoví statut a parlamentní práva těchto poslanců.

3. Předsednictvo také stanoví pravidla pro poskytování, čerpání a kontrolu finančních prostředků uvedených v rozpočtu Parlamentu a určených k pokrytí výdajů na asistenty a administrativních zázemí nezařazených poslanců.

Článek 32

Způsob rozdělení křesel v jednacím sále

Konference předsedů rozhodne o rozdělení křesel v jednacím sále mezi politické skupiny, nezařazené poslance a orgány Evropské unie.

HLAVA II

LEGISLATIVNÍ, ROZPOČTOVÉ A JINÉ POSTUPY

KAPITOLA 1

LEGISLATIVNÍ PROCES — OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 33

Legislativní a pracovní plán Komise

1. Parlament pracuje společně s Komisí a Radou na stanovení legislativního plánu Evropské unie.

Parlament a Komise spolupracují při přípravě legislativního a pracovního plánu Komise v souladu s časovým harmonogramem a postupy dohodnutými mezi oběma orgány a připojenými k tomuto jednacímu řádu ⁽⁸⁾.

2. V naléhavých a nepředvídaných případech může jakýkoli orgán ze svého vlastního podnětu a v souladu s postupy stanovenými ve smlouvách navrhnout přidání legislativního opatření k opatřením navrženým v legislativním plánu.

3. Předseda zasílá usnesení přijaté Parlamentem ostatním orgánům, které se účastní legislativního procesu Evropské unie, a parlamentům členských států.

Předseda požádá Radu o stanovisko k ročnímu legislativnímu plánu Komise a rovněž k usnesení Parlamentu.

4. Pokud není orgán schopen splnit stanovený časový harmonogram, oznámí ostatním orgánům důvody prodloužení a navrhne nový časový harmonogram.

Článek 34

Posuzování dodržování základních práv, zásady subsidiarity a proporcionality, právního státu a finančních dopadů

Během posuzování legislativního návrhu věnuje Parlament zvláštní pozornost dodržování základních práv, a zejména tomu, zda je právní akt v souladu s Chartou základních práv Evropské unie, se zásadou subsidiarity a proporcionality a s právním státem. Dále, pokud má návrh finanční dopady, Parlament posuzuje, zda jsou k dispozici dostatečné finanční prostředky.

Článek 35

Ověřování právního základu

1. U všech návrhů Komise a jiných dokumentů legislativní povahy ověřuje příslušný výbor jejich právní základ.

⁽⁸⁾ Viz příloha XIV.

2. Pokud příslušný výbor zpochybní platnost nebo vhodnost právního základu, a to rovněž v rámci ověřování podle článku 5 Smlouvy o ES, požádá o stanovisko výbor příslušný pro právní záležitosti.

3. Výbor příslušný pro právní záležitosti se také může ze svého vlastního podnětu zabývat otázkami týkajícími se právního základu návrhů předložených Komisí. V takových případech o tom řádně informuje příslušný výbor.

4. Jestliže se výbor příslušný pro právní záležitosti rozhodne zpochybnit platnost nebo vhodnost právního základu, oznámí své závěry Parlamentu. Parlament o nich hlasuje před hlasováním o obsahu návrhu.

5. Není přípustné předkládat v plénu pozměňovací návrhy, jejichž cílem je změna právního základu návrhu Komise, aniž by příslušný výbor nebo výbor příslušný pro právní záležitosti zpochybnil platnost a vhodnost právního základu.

6. Jestliže Komise nesouhlasí se změnou svého návrhu tak, aby odpovídal právnímu základu schválenému Parlamentem, může zpravodaj nebo předseda výboru příslušného pro právní záležitosti nebo příslušného výboru navrhnout, aby bylo hlasování o návrhu odloženo na následující zasedání.

Článek 36

Ověřování finanční slučitelnosti

1. Aniž je dotčen článek 40, příslušný výbor ověří finanční slučitelnost jakéhokoli návrhu Komise nebo jiného dokumentu legislativní povahy podle finančního výhledu.

2. Pokud příslušný výbor mění finanční zajištění projednávaného aktu, vyžádá si stanovisko výboru příslušného pro rozpočtové otázky.

3. Výbor příslušný pro rozpočtové otázky se také může z vlastního podnětu zabývat otázkami týkajícími se finanční slučitelnosti návrhů předložených Komisí. V takových případech o tom řádně informuje příslušný výbor.

4. Pokud se výbor příslušný pro rozpočtové otázky rozhodne zpochybnit finanční slučitelnost návrhu, oznámí své závěry Parlamentu, který o nich hlasuje.

5. Akt prohlášený za neslučitelný může být přijat Parlamentem s výhradou rozhodnutí rozpočtového orgánu.

Článek 37

Přístup k dokumentům a poskytování informací Parlamentu

1. Během celého legislativního procesu žádají Parlament a jeho výbory o přístup ke všem dokumentům vztahujícím se k návrhům Komise, a to za stejných podmínek jako Rada a její pracovní skupiny.

2. Během posuzování návrhu Komise žádá příslušný výbor Komisi a Radu, aby jej průběžně informovaly o postupu tohoto návrhu v Radě a v jejích pracovních skupinách, a zejména aby jej informovaly o jakémkoliv vznikajícím kompromisu, který podstatně mění původní návrh Komise, nebo o záměru Komise vzít svůj návrh zpět.

Článek 38

Zastoupení Parlamentu na zasedání Rady

Pokud Rada přizve Parlament k účasti na svém zasedání, na kterém Rada jedná v rámci své legislativní pravomoci, předseda Parlamentu požádá předsedu nebo zpravodaje příslušného výboru nebo jiného poslance navrženého výborem, aby zastupoval Parlament.

Článek 39

Podnět podle článku 192 Smlouvy o ES

1. Parlament může požádat Komisi, aby předložila vhodný návrh, podle čl. 192 odst. 2 Smlouvy o ES, přijetím usnesení na základě zprávy z vlastního podnětu od příslušného výboru. Usnesení se přijímá většinou hlasů všech poslanců Parlamentu. Parlament může zároveň stanovit lhůtu pro předložení takového návrhu.

2. Před zahájením postupu podle článku 45 se příslušný výbor v níže uvedených případech přesvědčí, že se žádný takový návrh nepřipravuje:

- a) takový návrh není v ročním legislativním plánu;
- b) přípravy takového návrhu dosud nezačaly nebo jsou velmi opožděné;
- c) Komise se nevyjádřila kladně k dřívějším žádostem buď podaným příslušným výborem, nebo obsaženým v usneseních přijatých Parlamentem většinou odevzdaných hlasů.

3. Usnesení Parlamentu označí vhodný právní základ a je doprovázeno podrobnými doporučeními ohledně obsahu požadovaných návrhů, v nichž musí být dodržena základní práva a zásada subsidiarity.

4. Pokud má návrh finanční dopady, Parlament stanoví, jak zajistit dostatečné finanční prostředky.

5. Příslušný výbor sleduje pokrok v přípravách jakéhokoli legislativního návrhu, který je vypracováván na zvláštní žádost Parlamentu.

4. Ustanovení článků 42, 43, 46, 51 odst. 1 a 3, článků 52, 53 a 168 se nevztahují na druhé a třetí čtení.

5. V případě rozporu mezi ustanovením jednacího řádu vztahujícím se k druhému a třetímu čtení a jakýmkoli jiným ustanovením jednacího řádu mají přednost ustanovení týkající se druhého a třetího čtení.

Článek 40

Projednávání legislativních dokumentů

1. Návrhy Komise a jiné dokumenty legislativní povahy postupuje předseda příslušnému výboru k projednání.

V případě pochybností může předseda uplatnit čl. 179 odst. 2 předtím, než oznámí v Parlamentu jejich postoupení příslušnému výboru.

Pokud je návrh uveden v ročním legislativním plánu, může příslušný výbor rozhodnout o jmenování zpravodaje, který sleduje vypracovávání návrhu.

Konzultace ze strany Rady nebo žádosti Komise o stanovisko se postupují předsedovi výboru příslušného k projednání daného návrhu.

Ustanovení o prvním čtení obsažená v člancích 34 až 37, 49 až 56 a 66 se vztahují na legislativní návrhy, ať již vyžadují jedno, dvě nebo tři čtení.

2. Společné postoje Rady se postupují k projednání příslušnému výboru při prvním čtení.

Ustanovení pro druhé čtení obsažená v člancích 57 až 62 a 67 se vztahují na společné postoje.

3. Během dohodovacího řízení mezi Parlamentem a Radou následujícím po druhém čtení se návrh nepostupuje výboru.

Ustanovení pro třetí čtení obsažená v člancích 63 až 65 se vztahují na dohodovací řízení.

Článek 41

Konzultace týkající se podnětů členských států

1. Podněty členských států podle čl. 67 odst. 1 Smlouvy o ES nebo čl. 34 odst. 2 a článku 42 Smlouvy o EU se projednávají v souladu s tímto článkem a články 34 až 37, 40 a 51 jednacího řádu.

2. Příslušný výbor může vyzvat zástupce členského státu, aby přednesl svůj podnět výboru. Zástupce může doprovázet předseda Rady.

3. Před hlasováním se příslušný výbor dotáže Komise, zda k podnětu zaujala stanovisko, a pokud je tomu tak, požádá ji, aby své stanovisko výboru sdělila.

4. Pokud se dva nebo více návrhů Komise a/nebo členského státu se stejným legislativním záměrem předkládá Parlamentu souběžně nebo během krátké doby, Parlament o nich vypracuje jednu zprávu. V této zprávě příslušný výbor uvede, ke kterému textu předkládá pozměňovací návrhy, a na všechny ostatní texty odkáže v legislativním usnesení.

5. Lhůta podle čl. 39 odst. 1 Smlouvy o EU začíná běžet oznámením v plénu, že Parlament obdržel ve všech úředních jazycích podnět spolu s odůvodněným prohlášením potvrzujícím, že daný podnět je v souladu s protokolem o uplatňování zásady subsidiarity a proporcionality připojeným ke Smlouvě o ES.

KAPITOLA 2

POSTUP VE VÝBORU

Článek 42

Legislativní zprávy

1. Předseda výboru, jemuž byl postoupen návrh Komise, navrhne výboru postup, kterým je třeba se řídit.

2. Po rozhodnutí o postupu, kterým je třeba se řídit, a pokud se nepoužije článek 43, jmenuje výbor zpravodaje na návrh Komise z členů nebo stálých náhradníků, pokud tak již neučinil, na základě ročního legislativního plánu dohodnutého podle článku 33.

3. Zpráva výboru se skládá z:

- a) případných předběžných pozměňovacích návrhů, spolu se stručným odůvodněním, za které je odpovědný zpravodaj a o němž se nehlasuje,
- b) návrhu legislativního usnesení podle čl. 51 odst. 2,
- c) případného vysvětlujícího prohlášení, včetně finančního rozkladu o finančním dopadu zprávy a o její slučitelnosti s finanční perspektivou.

Článek 43

Zjednodušený postup

1. Po prvním projednání legislativního návrhu může předseda navrhnout jeho schválení bez pozměňovacích návrhů. Pokud alespoň jedna desetina členů výboru nemá námitek, přednese předseda Parlamentu zprávu o schválení návrhu. Použije se čl. 131 odst. 1 druhý pododstavec, odst. 2 a 4.

2. Předseda může navrhnout, že on nebo zpravodaj zpracují pozměňovací návrhy na základě jednání ve výboru. Pokud se takto výbor dohodne, jsou tyto pozměňovací návrhy odeslány členům výboru. Nevznese-li nejméně jedna desetina členů výboru námitky ve stanovené lhůtě, která nesmí být kratší než dvacet jeden dnů ode dne odeslání, je zpráva považována za přijatou ve výboru. V takovém případě jsou návrh usnesení a pozměňovací návrhy předloženy Parlamentu bez rozpravy podle čl. 131 odst. 1 druhého pododstavce a odst. 2 a 4.

3. Pokud vznese námitky nejméně jedna desetina členů výborů, hlasuje se o pozměňovacích návrzích na další schůzi výboru.

4. První a druhá věta odstavce 1, první, druhá a třetí věta odstavců 2 a 3 se použijí obdobně na stanoviska výborů podle článku 46.

Článek 44

Nelegislativní zprávy

1. Pokud výbor vypracuje nelegislativní zprávu, jmenuje zpravodaje ze svých členů nebo ze stálých náhradníků.

2. Zpravodaj je odpovědný za přípravu zprávy výboru a za její předložení Parlamentu jménem výboru.

3. Zpráva výboru se skládá z:

- a) návrhu usnesení;
- b) vysvětlujícího prohlášení včetně finančního rozkladu o finančním dopadu zprávy a o její slučitelnosti s finanční perspektivou.
- c) znění návrhů usnesení, které mají být ve zprávě obsaženy podle čl. 113 odst. 4.

Článek 45

Zprávy z vlastního podnětu

1. Výbor, který má v úmyslu vypracovat zprávu a předložit Parlamentu návrh usnesení týkajícího se záležitosti spadající do jeho působnosti, v níž nebyl požádán ani o konzultaci, ani o stanovisko podle čl. 179 odst. 1, tak může učinit pouze se svolením Konference předsedů. Pokud je toto svolení odepráno, musí být vždy uveden důvod.

2. Tento článek se použije obdobně v případech, kdy smlouvy přisuzují právo podnětu Parlamentu.

V těchto případech Konference předsedů rozhodne do dvou měsíců.

Článek 46

Stanoviska výborů

1. Jestliže si výbor, jemuž byla otázka postoupena nejdříve, přeje seznámit se stanoviskem jiného výboru, nebo jestliže si

jiný výbor přeje sdělit své stanovisko ke zprávě výboru, jemuž byla otázka postoupena nejdříve, požádají tyto výbory předsedu Parlamentu, aby byl podle čl. 179 odst. 3 jmenován jeden výbor jako příslušný výbor a druhý výbor jako výbor, od něhož se žádá stanovisko.

2. V případě dokumentů legislativní povahy podle ustanovení čl. 40 odst. 1 obsahuje stanovisko návrh na změnu textu, který byl postoupen výboru, popřípadě s krátkým odůvodněním. Za toto odůvodnění je odpovědný autor návrhu a nehlasuje se o něm. V případě potřeby předloží výbor krátké odůvodňující stanovisko k dokumentu jako celku.

U nelegislativních textů obsahuje stanovisko návrhy k částem návrhu usnesení předloženého příslušným výborem.

Příslušný výbor předloží tyto návrhy pozměňovacích návrhů nebo návrhy k částem ke hlasování.

Stanovisko se zabývá pouze záležitostmi, které spadají do příslušnosti výboru, který jej předkládá.

3. Příslušný výbor stanoví lhůtu, v níž musí výbor, od něhož se žádá stanovisko, toto stanovisko zaujmout, aby jej mohl příslušný výbor vzít v úvahu. Jakékoli změny oznámených lhůt musí příslušný výbor neprodleně sdělit výboru nebo výborům, od nichž se žádá stanovisko. Příslušný výbor nesmí dospět ke konečným závěrům před uplynutím uvedené lhůty.

4. Všechna přijatá stanoviska se připojí ke zprávě příslušného výboru jako přílohy.

5. Pozměňovací návrhy může v plénu předkládat pouze příslušný výbor.

6. Předseda a navrhovatel výboru, od něhož se žádá stanovisko, jsou prizváni k účasti na schůzích příslušného výboru jako poradci, pokud se jednání týká záležitostí společného zájmu.

Článek 47

Užší spolupráce mezi výbory

Pokud podle názoru Konference předsedů spadá určitá otázka téměř stejnou měrou do působnosti dvou výborů, nebo pokud různé části dané otázky spadají do působnosti dvou různých výborů, použije se článek 46 spolu s níže uvedenými ustanoveními:

— na harmonogramu se společně dohodnou oba výbory;

— zpravodaj a navrhovatel se snaží dohodnout se na zněních, které předkládají výborům, a na postoji k pozměňovacím návrhům;

— příslušný výbor přijme bez hlasování pozměňovací návrhy výboru, od něhož se žádá stanovisko, pokud se týkají záležitostí, které předseda příslušného výboru pokládá podle přílohy VI po konzultaci s předsedou výboru, od něhož se žádá stanovisko, za záležitosti spadající do jeho působnosti a které nejsou v rozporu s jinými částmi zprávy.

Znění tohoto článku nijak neomezuje jeho působnost. Žádosti o užší spolupráci mezi parlamentními výbory při vypracovávání nelegislativních zpráv na základě čl. 45 odst. 1 a čl. 112 odst. 1 a 2 jsou přípustné.

Článek 48

Navrhování zpráv

1. Za vysvětlující prohlášení je odpovědný zpravodaj a o tomto prohlášení se nehlasuje. Musí však být v souladu se zněním návrhu usnesení tak, jak byl přijat, i s pozměňovacími návrhy předloženými výborem. Pokud tomu tak není, může předseda výboru vysvětlující prohlášení vypustit.

2. Zpráva uvádí výsledek hlasování o zprávě jako celku. Navíc, jestliže o to při hlasování požádá nejméně jedna třetina členů, je ve zprávě uvedeno, jak který člen hlasoval.

3. Pokud není stanovisko výboru jednomyslné, obsahuje zpráva i shrnutí menšinového stanoviska. Menšinové stanovisko je uvedeno, pokud se hlasuje o celém textu, a na žádost zastánců tohoto stanoviska může být předmětem písemného prohlášení v rozsahu nejvýše 200 slov, které je přílohou vysvětlujícího prohlášení.

Předseda řeší spory, které vyvstanou v důsledku uplatňování těchto ustanovení.

4. Na návrh svého předsednictva může výbor stanovit lhůtu, v níž je zpravodaj povinen předložit svůj návrh zprávy. Tato lhůta může být prodloužena nebo může být jmenován nový zpravodaj.

5. Po uplynutí lhůty může výbor pověřit svého předsedu, aby požádal o zařazení věci, která byla výboru postoupena, na pořad jednání jednoho z příštích zasedání Parlamentu. Rozprava pak může být vedena na základě ústní zprávy příslušného výboru.

KAPITOLA 3

PRVNÍ ČTENÍ

Ve výboru

Článek 49

Změna návrhu Komise

1. Jestliže Komise informuje Parlament, že má v úmyslu změnit svůj návrh, nebo pokud se příslušný výbor jiným způsobem dozví o tomto záměru, odloží příslušný výbor posuzování návrhu do doby, kdy obdrží nový návrh nebo změny Komise.

2. Jestliže Rada podstatně změní návrh Komise, použije se článek 55.

Článek 50

Postoj Komise a Rady k pozměňovacím návrhům

1. Předtím, než příslušný výbor přistoupí k závěrečnému hlasování o návrhu Komise, požádá Komisi, aby sdělila svůj postoj ke všem pozměňovacím návrhům k legislativnímu návrhu, které výbor přijal, a dále požádá Radu o připomínky.

2. Pokud Komise nemůže učinit takové prohlášení nebo prohlásí, že není ochotna přijmout všechny pozměňovací návrhy přijaté příslušným výborem, může výbor závěrečné hlasování odložit.

3. V případě potřeby je postoj Komise součástí zprávy.

V plénu

Článek 51

Závěr z prvního čtení

1. Parlament posuzuje legislativní návrh na základě zprávy podle článku 42 vypracované příslušným výborem.

2. Parlament nejdříve hlasuje o pozměňovacích návrzích k legislativnímu návrhu, který je základem zprávy příslušného výboru, pak o samotném návrhu, pozměněném či nikoli, pak o pozměňovacích návrzích k návrhu legislativního usnesení, pak o návrhu legislativního usnesení jako celku, který obsahuje pouze prohlášení, zda Parlament návrh Komise schvaluje, zamítá nebo k němu podává pozměňovací návrhy, a veškeré procesní požadavky.

Postup konzultace je ukončen přijetím návrhu legislativního usnesení. Pokud Parlament legislativní usnesení nepřijme, vrátí návrh příslušnému výboru.

Všechny zprávy předložené v rámci legislativního procesu musí být v souladu s ustanoveními článků 35, 40 a 42. Jakýkoli návrh nelegislativního usnesení předložený výborem musí být v souladu s postupy pro postoupení věcí výboru stanovenými v článcích 45 nebo 179.

3. Text návrhu schválený Parlamentem a doprovodné usnesení zasílá předseda Radě a Komisi jako stanovisko Parlamentu.

Článek 52

Zamítnutí návrhu Komise

1. Jestliže návrh Komise nezíská většinu odevzdaných hlasů, požádá předseda před hlasováním o návrhu legislativního usnesení Komisi, aby svůj návrh vzala zpět.

2. Jestliže tak Komise učiní, považuje předseda postup konzultace ve věci daného návrhu za bezpředmětný a informuje o tom Radu.

3. Jestliže Komise nevezme svůj návrh zpět, Parlament vrátí věc příslušnému výboru bez hlasování o návrhu legislativního usnesení.

V tomto případě příslušný výbor podává zprávu Parlamentu, a to ústně nebo písemně, ve lhůtě, kterou Parlament stanoví a která nesmí být delší než dva měsíce.

4. Nemůže-li příslušný výbor lhůtu dodržet, požádá o vrácení věci výboru podle čl. 168 odst. 1. V případě potřeby může Parlament stanovit novou lhůtu podle čl. 168 odst. 5. Není-li žádost výboru přijata, Parlament hlasuje o návrhu legislativního usnesení.

Článek 53

Přijímání pozměňovacích návrhů k návrhu Komise

1. Pokud se schvaluje návrh Komise jako celek, ale v podobě obsahující pozměňovací návrhy, které byly rovněž přijaty, odloží se hlasování o návrhu legislativního usnesení do doby, než Komise oznámí svůj postoj ke každému parlamentnímu pozměňovacímu návrhu.

Nemůže-li Komise učinit takové prohlášení do konce parlamentního hlasování o tomto návrhu, informuje předsedu

nebo příslušný výbor, kdy je tak bude moci učinit; návrh je poté zařazen do návrhu pořadu jednání nejbližšího dílčího zasedání.

2. Pokud Komise oznámí, že nemá v úmyslu přijmout všechny pozměňovací návrhy Parlamentu, zpravodaj příslušného výboru, popřípadě předseda výboru, učiní formální návrh Parlamentu, zda má pokračovat hlasování o návrhu legislativního usnesení. Před podáním tohoto návrhu může zpravodaj nebo předseda příslušného výboru požádat předsedu o přerušení projednávání tohoto bodu.

Rozhodne-li Parlament o odložení hlasování, věc se považuje za vrácenou příslušnému výboru k opětovnému projednání.

V tomto případě příslušný výbor podává zprávu Parlamentu, a to ústně nebo písemně, ve lhůtě, kterou Parlament stanoví a která nesmí být delší než dva měsíce.

Nemůže-li příslušný výbor schopen tuto lhůtu dodržet, použije se postup stanovený v čl. 52 odst. 4.

V této fázi jsou přípustné pouze pozměňovací návrhy předložené příslušným výborem a usilující o kompromis s Komisí.

3. Uplatnění odstavce 2 nevyklučuje možnost, aby jiní poslanci podali žádosti o postoupení podle článku 168.

Výbor, kterému byla věc vrácena podle odstavce 2, musí především podle podmínek tohoto vrácení ve stanovené lhůtě podat zprávu a popřípadě předložit pozměňovací návrhy usilující o kompromis s Komisí, a to bez opětovného projednávání všech ustanovení schválených Parlamentem.

Avšak podle podmínek tohoto postoupení s ohledem na jeho odkladný účinek má výbor větší volnost a může, je-li to v zájmu kompromisu nutné, navrhnout nové projednání ustanovení, která získala podporu při hlasování Parlamentu.

V takových případech, vzhledem k tomu, že jediné přípustné pozměňovací návrhy výboru jsou ty, které usilují o kompromis, a v zájmu zachování suverenity Parlamentu, musí zpráva podle odstavce 2 jasně konstatovat, která již schválená ustanovení by ztratila význam, pokud by byly přijaty dané pozměňovací návrhy.

Následný postup

Článek 54

Následný postup Parlamentu

1. Předseda a zpravodaj příslušného výboru v období po přijetí stanoviska k návrhu Komise Parlamentem sledují vývoj

návrhu v rámci postupu vedoucího k jeho přijetí Radou s cílem zajistit, aby byly řádně dodrženy závazky Rady nebo Komise vůči Parlamentu, pokud jde o pozměňovací návrhy.

2. Příslušný výbor může vyzvat Komisi a Radu k projednání této záležitosti.

3. V jakékoli fázi následného postupu může příslušný výbor, považuje-li to za nutné, předložit návrh usnesení podle tohoto článku a doporučit Parlamentu:

- aby vyzval Komisi k tomu, aby vzala svůj návrh zpět, nebo
- aby vyzval Komisi a Radu k opětovnému postoupení věci Parlamentu ještě jednou podle článku 55, nebo Komisi, aby předložila nový návrh, nebo
- aby rozhodl o zvolení jiného postupu, který považuje za vhodný.

Tento návrh usnesení je zařazen do návrhu pořadu jednání nejbližšího dílčího zasedání po rozhodnutí výboru.

Článek 55

Opětovné postoupení Parlamentu

Postup spolurozhodování

1. Předseda vyzve na žádost příslušného výboru Komisi, aby opětovně postoupila své návrhy Parlamentu:

- pokud Komise vezme svůj původní návrh zpět poté, co Parlament přijal svůj postoj, aby jej nahradila jiným zněním, nejde-li o převzetí parlamentních pozměňovacích návrhů; nebo,
- pokud Komise podstatně změní nebo má v úmyslu změnit svůj původní návrh, nejde-li o převzetí parlamentních pozměňovacích návrhů; nebo,
- pokud se časem nebo změnou okolností podstatně změní povaha problému, kterého se návrh týkal; nebo,
- pokud se konají nové volby do Parlamentu od doby, kdy byl přijat postoj Parlamentu, a považuje-li to Konference předsedů za žádoucí.

2. Na žádost příslušného výboru požádá Parlament Radu, aby opětovně postoupila Parlamentu návrh předložený Komisí podle článku 251 Smlouvy o ES, pokud má Rada v úmyslu změnit právní základ návrhu, a v důsledku toho se neuplatní postup stanovený v článku 251 Smlouvy o ES.

Jiné postupy

3. Na žádost příslušného výboru vyzve předseda Radu, aby věc znovu konzultovala s Parlamentem za stejných okolností a podmínek jako v odstavci 1, a také pokud Rada podstatně změní nebo má v úmyslu změnit návrh, ke kterému Parlament zaujal stanovisko, nejde-li však o převzetí parlamentních pozměňovacích návrhů.

4. Předseda rovněž požádá, aby byl návrh aktu vrácen Parlamentu za okolností stanovených v tomto článku, pokud Parlament rozhoduje o návrhu politické skupiny nebo nejméně třiceti sedmi poslanců.

Článek 56

Dohodovací řízení podle společného prohlášení z roku 1975

1. Pokud má Rada v případě určitého důležitého rozhodnutí Společenství v úmyslu odchýlit se od stanoviska Parlamentu, může Parlament poté, co zaujal stanovisko, zahájit dohodovací řízení s Radou za aktivní účasti Komise.
2. Toto řízení zahajuje Parlament, buď z vlastního podnětu, nebo z podnětu Rady.
3. Pro složení a postup vytvoření delegace do dohodovacího výboru a pro podávání zpráv o výsledcích Parlamentu se použije článek 64.
4. Příslušný výbor podá zprávu o výsledcích dohodovacího řízení. Tato zpráva je předmětem rozpravy a Parlament o ní hlasuje.

KAPITOLA 4

DRUHÉ ČTENÍ

Ve výboru

Článek 58

Článek 57

Prodloužení lhůt

Sdělení společného postoje Rady

1. Sdělení společného postoje Rady podle článků 251 a 252 Smlouvy o ES se uskuteční tak, že jej předseda oznámí v Parlamentu. Předseda tak učiní poté, co obdrží dokumenty obsahující společný postoj, veškerá prohlášení v zápisech z jednání Rady o přijetí společného postoje, odůvodnění přijetí společného postoje a postoje Komise, rádně přeložené do všech úředních jazyků Evropské unie. Předseda společný postoj oznámí během nejbližšího dílčího zasedání po obdržení těchto dokumentů.

Před oznámením se předseda konzultací s předsedou příslušného výboru a/nebo se zpravodajem ujistí, že text, který obdržel, je skutečně společným postojem a že nenastaly okolnosti uvedené v článku 55. V opačném případě hledá předseda vhodné řešení společně s příslušným výborem a pokud je to možné, po dohodě s Radou.

2. Seznam těchto sdělení se zveřejňuje v zápisu z jednání daného zasedání spolu s názvem příslušného výboru.

1. Pokud jde o lhůty pro druhé čtení, prodlouží předseda Parlamentu na žádost předsedy příslušného výboru tyto lhůty podle čl. 251 odst. 7 Smlouvy o ES. Pokud jde o lhůty pro dohodovací řízení, zvolí předseda na žádost parlamentní delegace v dohodovacím výboru stejný postup.

Pokud jde o prodloužení lhůt podle čl. 252 písm. g) Smlouvy o ES nebo čl. 39 odst. 1 Smlouvy o EU, usiluje předseda o dohodu s Radou.

2. Předseda oznámí Parlamentu jakékoli prodloužení lhůt podle čl. 251 odst. 7 Smlouvy o ES bez ohledu na to, zda se tak stalo na podnět Parlamentu nebo Rady.

3. Předseda může po konzultaci s předsedou příslušného výboru na žádost Rady vyslovit souhlas s prodloužením lhůt podle čl. 252 písm. g) Smlouvy o ES.

Článek 59

Postoupení příslušnému výboru a projednání v tomto výboru

1. Společný postoj se považuje za automaticky postoupený příslušnému výboru a výboru, který je požádán o stanovisko v

prvním čtení, dnem jeho sdělení Parlamentu podle čl. 57 odst. 1.

2. Společný postoj se zařazuje jako první bod pořadu jednání první schůze příslušného výboru, která následuje po dni sdělení. Rada může být vyzvána, aby přednesla společný postoj.

3. Pokud není rozhodnuto jinak, zůstává zpravodajem při druhém čtení tatáž osoba jako při čtení prvním.

4. Ustanovení pro druhé čtení Parlamentu obsažená v čl. 62 odst. 2, 3 a 5 se vztahují na projednávání v příslušném výboru; návrhy na zamítnutí společného postojů a pozměňovací návrhy k němu mohou předkládat pouze členové tohoto výboru nebo jejich stálí náhradníci. Výbor rozhoduje většinou odevzdaných hlasů.

5. Před hlasováním může příslušný výbor požádat svého předsedu a zpravodaje, aby projednali pozměňovací návrhy předložené ve výboru s předsedou Rady nebo jeho zástupcem a s příslušným komisařem, který je přítomen. Zpravodaj může na základě tohoto projednání předložit kompromisní pozměňovací návrhy.

6. Příslušný výbor podá doporučení pro druhé čtení s návrhem schválit, změnit nebo zamítnout společný postoj Rady. Doporučení obsahuje stručné odůvodnění navrhovaného rozhodnutí.

V plénu

Článek 60

Závěr z druhého čtení

1. Společný postoj Rady a doporučení příslušného výboru pro druhé čtení, je-li k dispozici, se automaticky zařadí do návrhu pořadu jednání dílčího zasedání konaného v týdnu, v němž středa bezprostředně předchází dni uplynutí tříměsíční lhůty nebo lhůty čtyřměsíční, byla-li prodloužena podle článku 58, pokud věc nebyla projednána na některém z dřívějších dílčích zasedání.

Doporučení pro druhé čtení předložená parlamentními výbory jsou rovnocenná vysvětlujícímu prohlášení, v němž výbor odůvodňuje své stanovisko ke společnému postoji Rady. O těchto textech se nehlasuje.

2. Druhé čtení končí, když Parlament schválí, zamítne nebo změní společný postoj ve stanovených lhůtách a v souladu s podmínkami stanovenými v člancích 251 a 252 Smlouvy o ES.

Článek 61

Zamítnutí společného postojů Rady

1. Příslušný výbor, politická skupina nebo nejméně třicet sedm poslanců předloží písemně před uplynutím lhůty stanovené předsedou návrh na zamítnutí společného postojů Rady. K přijetí takového návrhu je třeba hlasů většiny všech poslanců Parlamentu. O návrhu na zamítnutí společného postojů se hlasuje před hlasováním o pozměňovacích návrzích.

2. Bez ohledu na hlasování Parlamentu proti původnímu návrhu na zamítnutí společného postojů může Parlament na doporučení zpravodaje projednat další návrh na zamítnutí po hlasování o pozměňovacích návrzích a vyslechnutí prohlášení Komise podle čl. 62 odst. 5.

3. Je-li společný postoj Rady zamítnut, oznámí předseda v Parlamentu, že je legislativní proces ukončen.

4. Odchylně od odstavce 3, pokud je návrh zamítnut Parlamentem podle článku 252 Smlouvy o ES, požádá předseda Komise, aby vzala svůj návrh zpět. Pokud tak Komise učiní, oznámí předseda v Parlamentu, že je legislativní proces ukončen.

Článek 62

Pozměňovací návrhy ke společnému postoji Rady

1. Příslušný výbor, politická skupina nebo nejméně třicet sedm poslanců může předložit pozměňovací návrhy ke společnému postoji Rady pro projednání v Parlamentu.

2. Pozměňovací návrhy ke společnému postoji jsou přípustné, pokud jsou v souladu s ustanoveními článků 150 a 151 a pokud mají za cíl:

- a) obnovit jako celek nebo částečně postoj přijatý Parlamentem při prvním čtení; nebo
- b) dosáhnout kompromisu mezi Radou a Parlamentem; nebo
- c) změnit část textu společného postojů, která nebyla zahrnuta do návrhu předloženého v prvním čtení nebo se od něho obsahově liší a která neznamena zásadní změnu ve smyslu článku 55; nebo
- d) zohlednit nové skutečnosti nebo právní stav, které nastaly v době od prvního čtení.

Rozhodnutí předsedy prohlásit pozměňovací návrh za přípustný či nepřípustný nelze zpochybnit.

3. Pokud se v době od prvního čtení konaly nové volby, ale článek 55 nebyl uplatněn, může předseda upustit od omezení přípustnosti stanovených v odstavci 2.

4. Pozměňovací návrhy jsou přijaty, pouze získají-li hlasy většiny všech poslanců Parlamentu.

5. Před hlasováním o pozměňovacích návrzích může předseda požádat Komisi o její stanovisko a Radu o připomínky.

KAPITOLA 5

TŘETÍ ČTENÍ

Dohodovací řízení

Článek 63

Svolání dohodovacího výboru

Pokud Rada informuje Parlament, že nemůže schválit všechny parlamentní pozměňovací návrhy ke společnému postoji, dohodne se předseda s Radou na době a místě první schůze dohodovacího výboru. Šestitýdenní nebo v případě prodloužení osmitýdenní lhůta stanovená v čl. 251 odst. 5 Smlouvy o ES začíná běžet okamžikem, kdy se výbor poprvé sejde.

Článek 64

Delegace v dohodovacím výboru

1. Delegace Parlamentu v dohodovacím výboru má stejný počet členů jako delegace Rady.

2. Politické složení delegace odpovídá složení Parlamentu podle politických skupin. Konference předsedů stanoví přesný počet poslanců z každé politické skupiny.

3. Členové delegace jsou jmenováni politickými skupinami pro každý konkrétní případ, který je předmětem dohodovacího řízení, přednostně z členů výborů, kterých se záležitost týká, kromě tří členů, kteří jsou jmenováni jako stálí členové po sobě následujících delegací na dobu dvanácti měsíců. Tři stálí členové jsou jmenováni politickými skupinami z místo-předsedů a zastupují alespoň dvě různé politické skupiny. V každém konkrétním případě jsou členy delegace předseda a zpravodaj příslušného výboru.

4. Politické skupiny zastoupené v delegaci jmenují náhradníky.

5. Politická skupina a nezařazení poslanci nezastoupení v delegaci mohou vyslat jednoho zástupce na jakoukoli přípravnou schůzi v rámci delegace.

6. Delegaci vede předseda nebo jeden ze tří stálých členů.

7. Delegace rozhoduje většinou hlasů svých členů. Její jednání jsou neveřejná.

Konference předsedů stanoví další procesní pokyny pro jednání delegace v dohodovacím výboru.

8. Delegace podá Parlamentu zprávu o výsledcích dohodovacího řízení.

V plénu

Článek 65

Společný návrh

1. Pokud je v dohodovacím výboru dosaženo dohody o společném návrhu, věc se automaticky zařadí na pořad jednání dílčího zasedání Parlamentu, které se koná do šesti nebo v případě prodloužení do osmi týdnů ode dne schválení společného návrhu v dohodovacím výboru.

2. Předseda nebo jiný navržený člen parlamentní delegace v dohodovacím výboru učiní prohlášení o společném návrhu, ke kterému je přiložena zpráva.

3. Ke společnému návrhu nelze předkládat žádné pozměňovací návrhy.

4. O společném návrhu jako celku se rozhoduje v jediném hlasování. Společný návrh je schválen, pokud získá většinu odevzdaných hlasů.

5. Pokud v dohodovacím výboru není dosaženo dohody o společném návrhu, učiní předseda nebo jiný navržený člen parlamentní delegace v dohodovacím výboru prohlášení. Po tomto prohlášení následuje rozprava.

KAPITOLA 6

ZÁVĚR LEGISLATIVNÍHO PROCESU

Článek 66

Dohoda z prvního čtení

1. Pokud Rada podle čl. 251 odst. 2 Smlouvy o ES informuje Parlament, že schválila jeho pozměňovací návrhy, ale jinak návrh Komise nezměnila, nebo pokud žádný z orgánů návrh Komise nezměnil, oznámí předseda v Parlamentu konečné přijetí návrhu.

2. Před tímto oznámením předseda ověří, zda jakékoli technické úpravy provedené v návrhu Radou nezměnily jeho povahu. V případě pochybností konzultuje věc s příslušným výborem. Jsou-li podle jeho názoru tyto změny zásadní povahy, informuje předseda Radu, že Parlament přistoupí ke druhému čtení, jakmile budou splněny podmínky stanovené v článku 57.

3. Po oznámení podle odstavce 1 předseda spolu s předsedou Rady navrhovaný akt podepíše a zajistí jeho zveřejnění v Úředním věstníku Evropské unie podle článku 68.

Článek 67

Dohoda z druhého čtení

Pokud není přijat žádný návrh na zamítnutí společného postojе ani žádné pozměňovací návrhy ke společnému postojі podle článků 61 a 62 ve lhůtě pro předložení a hlasování o pozměňovacích návrzích nebo návrzích na zamítnutí, oznámí předseda v Parlamentu, že navržený akt byl přijat. Předseda spolu s předsedou Rady navržený akt podepíše a zajistí jeho zveřejnění v Úředním věstníku Evropské unie podle článku 68.

Článek 68

Podpisování přijatých aktů

1. Texty aktů přijatých společně Parlamentem a Radou podepisuje předseda a generální tajemník poté, co bylo ověřeno, že veškeré postupy byly řádně ukončeny.

2. U aktů přijatých společně Parlamentem a Radou postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy o ES se označuje druh příslušného aktu, za ním následuje pořadové číslo, datum přijetí a předmět.

3. Akty přijaté společně Parlamentem a Radou obsahují:

- a) slova „Evropský Parlament a Rada Evropské unie“,
- b) odkaz na ustanovení, na základě kterých byl akt přijat, uvedený slovy: „s ohledem na“,
- c) odkaz na předložené návrhy, stanoviska a konzultace,
- d) odůvodnění daného aktu uvedená slovy: „vzhledem k těmto důvodům“,
- e) jednu z formulací „přijaly toto nařízení“ nebo „přijaly tuto směrnici“ nebo „přijaly toto rozhodnutí“ nebo „rozhodly takto“, za kterou následuje vlastní text aktu.

4. Akty se člení na články, které jsou v případě potřeby rozděleny do kapitol a oddílů.

5. V posledním článku je uveden den vstupu aktu v platnost, předchází-li tento den dvacátému dni po zveřejnění nebo po něm následuje.

6. Za posledním článkem aktu následuje:

- odpovídající formulace podle příslušných ustanovení Smlouvy, pokud jde o použitelnost aktu;
- „V...“ a dále datum přijetí aktu;
- „Za Evropský parlament předseda“, „Za Radu předseda“ a jméno předsedy Parlamentu a úřadujícího předsedy Rady v době přijetí aktu.

7. Výše uvedené akty zveřejní v Úředním věstníku Evropské unie generální tajemníci Parlamentu a Rady.

KAPITOLA 7

ROZPOČTOVÉ POSTUPY

Článek 69

Souhrnný rozpočet

Prováděcí postupy pro přezkoumávání souhrnného rozpočtu Evropské unie a dodatečných rozpočtů v souladu s finančními ustanoveními smluv o založení Evropských společenství se přijímají usnesením Parlamentu a jsou přílohou tohoto jednacího řádu ⁽⁹⁾.

Článek 70

Absolutorium Komisi za plnění rozpočtu

Ustanovení týkající se prováděcích postupů pro rozhodnutí o udělení absolutoria Komisi za plnění rozpočtu v souladu s finančními ustanoveními smluv o založení Evropských společenství a s finančním nařízením jsou připojena k tomuto jednacímu řádu jako příloha ⁽¹⁰⁾. Tato příloha se přijímá podle čl. 202 odst. 2.

Článek 71

Jiné postupy udělování absolutoria

Ustanovení, kterými se řídí postup udělování absolutoria Komisi za plnění rozpočtu, se obdobným způsobem vztahují na:

- postup udělování absolutoria předsedovi Evropského parlamentu za plnění rozpočtu Evropského parlamentu,

- postup udělování absolutoria odpovědným osobám za plnění rozpočtu jiných orgánů a institucí Evropské unie, jako jsou Rada (s ohledem na její činnost jako orgánu výkonné moci), Soudní dvůr, Účetní dvůr, Evropský hospodářský a sociální výbor a Výbor regionů,
- postup udělování absolutoria Komisi za plnění rozpočtu Evropského rozvojového fondu,
- postup udělování absolutoria institucím odpovědným za plnění rozpočtu právně nezávislých jednotek, které plní úkoly Společenství, jestliže se na jejich činnosti vztahují právní ustanovení, která vyžadují absolutorium Evropského parlamentu.

Článek 72

Parlamentní kontrola plnění rozpočtu

1. Parlament sleduje plnění rozpočtu v běžném roce. Tímto úkolem pověří výbory příslušné pro rozpočet a rozpočtovou kontrolu a ostatní dotčené výbory.
2. Každoročně před prvním čtením návrhu rozpočtu na následující rozpočtový rok projedná Parlament problémy spojené s plněním rozpočtu v běžném roce, popřípadě na základě návrhu usnesení předloženého příslušným výborem.

KAPITOLA 8

VNITŘNÍ ROZPOČTOVÉ POSTUPY

Článek 73

Návrh rozpočtu Parlamentu

1. Předsednictvo vypracuje předběžný návrh rozpočtu na základě zprávy připravené generálním tajemníkem.

2. Předseda postoupí předběžný návrh rozpočtu příslušnému výboru, který vypracuje návrh rozpočtu a podá zprávu Parlamentu.
3. Předseda stanoví lhůtu pro předložení změn návrhu rozpočtu.

⁽⁹⁾ Viz příloha IV.

⁽¹⁰⁾ Viz příloha V.

Příslušný výbor sdělí své stanovisko k těmto změnám.

4. Parlament přijme návrh rozpočtu.
5. Předseda předá návrh rozpočtu Komisi a Radě.
6. Předchozí ustanovení se vztahuje i na dodatečný rozpočet.
7. Prováděcí ustanovení, kterými se řídí postup přípravy návrhu rozpočtu Parlamentu, musí být schváleny většinou odevzdaných hlasů a uvedeny v příloze tohoto jednacího řádu ⁽¹⁾.

Článek 74

Pravomoc vynakládat prostředky a hradit výdaje

1. Předseda vynakládá prostředky a hradí výdaje nebo nechá vynaložit prostředky a uhradit výdaje v rámci vnitřních finančních předpisů vydaných předsednictvem po konzultaci s příslušným výborem.
2. Předseda předá návrh ročních účetních výkazů příslušnému výboru.
3. Na základě zprávy příslušného výboru schválí Parlament své účetní výkazy a rozhodne o udělení absolutoria.

KAPITOLA 9

POSTUP SOUHLASU

Článek 75

Postup souhlasu

1. Pokud je Parlament požádán, aby vyslovil souhlas s navrhovaným aktem, Parlament přijme své rozhodnutí na základě doporučení příslušného výboru ve prospěch schválení nebo zamítnutí daného aktu.

Parlament poté rozhodne o aktu, u něhož je podle Smlouvy o ES nebo Smlouvy o EU třeba jeho souhlasu, v jediném hlasování, přičemž nelze předkládat žádné pozměňovací návrhy. Většina potřebná pro přijetí souhlasu je většinou stanovenou v příslušném článku Smlouvy o ES nebo Smlouvy o EU, který tvoří právní základ navrhovaného aktu.

2. Pro smlouvy o přistoupení a mezinárodní dohody a pro zjištění závažného a trvalého porušení základních zásad ze strany členského státu se použijí články 82, 83 a 95. Pro postup pro posílenou spolupráci v oblasti, na kterou se vztahuje postup stanovený v článku 251 Smlouvy o ES, se použije článek 76.

3. Jestliže je zapotřebí souhlasu Parlamentu s legislativním návrhem, může se příslušný výbor s cílem přispět ke kladnému výsledku postupu rozhodnout, že předloží Parlamentu průběžnou zprávu o návrhu Komise s návrhem usnesení obsahujícím doporučení ve prospěch změny nebo uskutečnění návrhu.

Jestliže Parlament schválí alespoň jedno doporučení, požádá předseda Radu o další projednání.

Příslušný výbor dá své závěrečné doporučení k vyslovení souhlasu Parlamentu na základě výsledku jednání s Radou.

⁽¹⁾ Viz příloha IV.

KAPITOLA 10 POSÍLENÁ SPOLUPRÁCE

Článek 76

Postupy v Parlamentu

1. Žádosti členských států nebo návrhy Komise týkající se zavedení posílené spolupráce mezi členskými státy a konzultace s Parlamentem podle čl. 40a odst. 2 Smlouvy o EU postupuje předseda příslušnému výboru k projednání.

Popřípadě se použijí články 35, 36, 37, 40, 49 až 56 a 75 tohoto jednacího řádu.

2. Příslušný výbor ověří soulad s článkem 11 Smlouvy o ES a s články 27a, 27b, 40, 43, 44, 44a Smlouvy o EU.

3. Po zavedení posílené spolupráce jsou akty předložené v jejím rámci projednávány v Parlamentu stejnými postupy, jako když se ustanovení o posílené spolupráci nepoužijí.

KAPITOLA 11 OSTATNÍ POSTUPY

Článek 77

Postup zaujímání stanovisek podle článku 122 Smlouvy o ES

1. Pokud jsou s Parlamentem konzultována doporučení Rady podle čl. 122 odst. 2 Smlouvy o ES poté, co Rada přednese svá doporučení v plénu, projedná je Parlament na základě návrhu předloženého ústně nebo písemně příslušným výborem ve prospěch schválení nebo zamítnutí těchto doporučení.

2. Parlament následně hlasuje o těchto doporučeních najednou; k doporučením nelze předkládat pozměňovací návrhy.

návrh Komise podle čl. 139 odst. 2 Smlouvy o ES, předloží příslušný výbor návrh usnesení, kterým doporučuje přijetí nebo zamítnutí žádosti.

Článek 79

Postup posuzování dobrovolných dohod

1. Pokud Komise informuje Parlament o svém záměru posoudit možnost využití dobrovolné dohody jako alternativy k právním předpisům, může příslušný výbor o daném tématu vypracovat zprávu podle článku 45.

2. Pokud Komise oznámí, že má v úmyslu uzavřít dobrovolnou dohodu, může příslušný výbor předložit návrh usnesení, v němž doporučí, zda návrh přijmout nebo zamítnout a za jakých podmínek.

Článek 78

Postupy týkající se sociálního dialogu

1. Jakýkoli dokument vypracovaný Komisí podle článku 138 Smlouvy o ES nebo dohody sociálních partnerů podle čl. 139 odst. 1 Smlouvy o ES a rovněž návrhy předložené Komisí podle čl. 139 odst. 2 Smlouvy o ES postoupí předseda příslušnému výboru k projednání.

2. Pokud sociální partneři informují Komisi o svém záměru zahájit postup podle čl. 139 odst. 2 Smlouvy o ES, příslušný výbor může vypracovat zprávu o daném tématu.

3. Pokud sociální partneři uzavřou dohodu a společně požadují, aby byla dohoda provedena rozhodnutím Rady na

Článek 80

Kodifikace

1. Pokud je Parlamentu předložen návrh Komise na úřední kodifikaci práva Společenství, postoupí jej výboru příslušnému pro právní záležitosti. Pokud se zjistí, že návrh nezpůsobí žádné zásadní změny dosavadního práva Společenství, postupuje se podle článku 43.

2. Předseda příslušného výboru nebo zpravodaj jmenovaný tímto výborem se mohou účastnit posuzování a revize návrhu na kodifikaci. Příslušný výbor může v případě potřeby zaujmout stanovisko předem.

3. Bez ohledu na ustanovení čl. 43 odst. 3 nelze použít zjednodušený postup v případě návrhu na úřední kodifikaci, pokud se proti tomuto postupu vysloví většina členů výboru příslušného pro právní záležitosti nebo příslušného výboru.

Článek 81

Prováděcí ustanovení

1. Pokud Komise předloží Parlamentu návrh prováděcího opatření, postoupí předseda daný dokument výboru příslušnému pro daný akt, k němuž se prováděcí ustanovení vztahují.
2. Na návrh příslušného výboru může Parlament do jednoho měsíce — nebo do tří měsíců v případě opatření týkajícího se

finančních služeb — ode dne obdržení návrhu prováděcího opatření přijmout usnesení, které vyjadřuje námitky k tomuto návrhu opatření, zejména pokud tento návrh překračuje prováděcí pravomoci stanovené v základním aktu. Pokud se před uplynutím lhůty nekoná žádné dílčí zasedání nebo v případech, kdy je nezbytný naléhavý postup, se má za to, že je právo na odpověď přeneseno na příslušný výbor. Odpověď má formu dopisu předsedy příslušného výboru příslušnému členu Komise a dává se na vědomí všem poslancům Parlamentu. Pokud má Parlament proti tomuto opatření námitky, požádá předseda Komise, aby vzala návrh zpět nebo opatření změnila nebo aby předložila návrh v rámci příslušného legislativního postupu.

KAPITOLA 12

SMLOUVY A MEZINÁRODNÍ DOHODY

Článek 82

Smlouvy o přistoupení

1. Každá žádost evropského státu o členství v Evropské unii se postupuje příslušnému výboru k projednání.
2. Parlament může na návrh příslušného výboru, politické skupiny nebo nejméně třiceti sedmi poslanců rozhodnout, že požádá Komisi a Radu, aby se zúčastnily rozpravy ještě před zahájením jednání s kandidátským státem.
3. Během jednání Komise a Rada informují příslušný výbor pravidelně a úplně, a v případě potřeby důvěrně, o jeho průběhu.
4. V jakékoli fázi jednání může Parlament na základě zprávy příslušného výboru přijmout doporučení a požadovat jejich zohlednění před uzavřením smlouvy o přistoupení kandidátského státu k Evropské unii. Tato doporučení vyžadují stejnou většinu jako souhlas.
5. Po ukončení jednání je před podepsáním dohody její návrh předložen Parlamentu k souhlasu.
6. Parlament se souhlasně vyjádří k žádosti evropského státu o členství v Evropské unii většinou všech poslanců Parlamentu, a to na základě zprávy příslušného výboru.

Článek 83

Mezinárodní dohody

1. Pokud mají být zahájena jednání o uzavření, prodloužení platnosti nebo změně mezinárodní dohody, včetně dohod ve specifických oblastech, jako jsou měnové záležitosti nebo obchod, příslušný výbor zajistí, aby Komise úplně, a v případě potřeby důvěrně, informovala Parlament o doporučeních pro mandát k vyjednávání.
2. Na návrh příslušného výboru, politické skupiny nebo nejméně třiceti sedmi poslanců může Parlament požádat Radu, aby neschválila zahájení vyjednávání, dokud Parlament nezaujme postoj k navrhovanému mandátu k vyjednávání na základě zprávy příslušného výboru.
3. Příslušný výbor zjistí od Komise v době, kdy má být vyjednávání zahájeno, zvolený právní základ pro uzavření mezinárodních dohod podle odstavce 1. Příslušný výbor ověří zvolený právní základ podle článku 35. Pokud Komise neurčí právní základ nebo nastanou-li zde pochybnosti o jeho vhodnosti, použije se článek 35.
4. Během vyjednávání informují Komise a Rada příslušný výbor pravidelně a úplně, a v případě potřeby důvěrně, o jeho průběhu.
5. V jakékoli fázi vyjednávání může Parlament na základě zprávy příslušného výboru a po posouzení jakéhokoli relevantního návrhu předloženého podle článku 114 přijmout doporučení a požadovat jejich zohlednění ještě před uzavře-

ním mezinárodní dohody.

6. Po ukončení vyjednávání, avšak před podepsáním dohody je její návrh předložen Parlamentu k zaujetí stanoviska nebo k vyslovení souhlasu. Pro postup souhlasu se použije článek 75.

7. Parlament zaujme stanovisko nebo vysloví svůj souhlas ve věci uzavření, prodloužení platnosti nebo změny mezinárodní dohody nebo finančního protokolu uzavřeného Evropským společenstvím jediným hlasováním, a to většinou odevzdaných hlasů; k textu dohody nebo protokolu nelze předkládat pozměňovací návrhy.

8. Pokud je stanovisko přijaté Parlamentem záporné, požádá předseda Rady, aby dohodu neuzavírala.

9. Pokud Parlament nedá souhlas k uzavření mezinárodní dohody, oznámí předseda Radě, že danou dohodu není možno uzavřít.

Článek 84

Postupy podle článku 300 Smlouvy o ES v případě prozatímního uplatňování nebo pozastavení platnosti mezinárodní dohody nebo vypracování postoje Společenství v orgánu vytvořeném mezinárodní dohodou

Pokud jsou Komise a/nebo Rada povinny neprodleně a úplně informovat Parlament podle čl. 300 odst. 2 Smlouvy o ES, učiní prohlášení v Parlamentu, po němž následuje rozprava. Parlament může dát doporučení podle článků 83 nebo 90.

KAPITOLA 13

ZASTUPOVÁNÍ UNIE NAVENEK A SPOLEČNÁ ZAHRANIČNÍ A BEZPEČNOSTNÍ POLITIKA

Článek 85

Jmenování vysokého představitele pro společnou zahraniční a bezpečnostní politiku

1. Před jmenováním vysokého představitele pro společnou zahraniční a bezpečnostní politiku vyzve předseda Parlamentu úřadujícího předsedu Rady, aby učinil prohlášení před Parlamentem podle článku 21 Smlouvy o EU. Předseda Parlamentu vyzve předsedu Komise, aby při stejné příležitosti také učinil prohlášení.

2. Po jmenování nového vysokého představitele pro společnou zahraniční a bezpečnostní politiku podle čl. 207 odst. 2 Smlouvy o ES a předtím, než oficiálně převezme svou funkci, jej předseda vyzve, aby učinil prohlášení před příslušným výborem a odpověděl na jeho otázku.

3. Po prohlášení a otázkách podle odstavce 1 a 2 a z podnětu příslušného výboru nebo v souladu s článkem 114 může Parlament dát doporučení.

Článek 86

Jmenování zvláštních zástupců pro účely společné zahraniční a bezpečnostní politiky

1. Pokud Rada zamýšlí jmenovat zvláštního zástupce podle čl. 18 odst. 5 Smlouvy o EU, předseda na žádost příslušného

výboru vyzve Radu, aby učinila prohlášení a odpověděla na otázky týkající se mandátu, cílů a jiných relevantních otázek souvisejících s úlohou zvláštního zástupce.

2. Poté, co je zvláštní zástupce jmenován, avšak předtím, než převezme svou funkci, může být vyzván, aby učinil před příslušným výborem prohlášení a odpověděl na otázky.

3. Ve lhůtě tří měsíců po tomto slyšení může výbor navrhnout doporučení podle článku 114 bezprostředně se týkající prohlášení a odpovědi zvláštního zástupce.

4. Zvláštní zástupce je vyzván, aby pravidelně a úplně informoval Parlament o praktickém plnění svého mandátu.

Článek 87

Prohlášení vysokého představitele pro společnou zahraniční a bezpečnostní politiku a ostatních zvláštních zástupců

1. Vysoký představitel je vyzván, aby učinil prohlášení před Parlamentem nejméně čtyřikrát v roce. Použije se článek 103.

2. Vysoký představitel je pozván nejméně čtyřikrát ročně na schůzi příslušného výboru, aby učinil prohlášení a odpověděl na otázky. Vysoký představitel může být pozván i při jiných příležitostech, kdykoli to bude výbor pokládat za nutné, nebo se může schůze účastnit z vlastního podnětu.

3. Je-li zvláštní zástupce jmenován Radou s mandátem pro jednotlivé politické otázky, může být vyzván, aby učinil prohlášení před příslušným výborem z vlastního podnětu nebo z podnětu Parlamentu.

Článek 88

Mezinárodní zastoupení

1. Pokud má být jmenován vedoucí zahraniční delegace Komise, může být kandidát vyzván, aby vystoupil před příslušným orgánem Parlamentu, učinil prohlášení a odpověděl na otázky.

2. Do tří měsíců po slyšení stanoveném v odstavci 1 může příslušný výbor přijmout usnesení, popřípadě dát doporučení bezprostředně se týkající prohlášení nebo odpovědi kandidáta.

Článek 89

Konzultace s Parlamentem a jeho informování v rámci společné zahraniční a bezpečnostní politiky

1. Při konzultaci podle článku 21 Smlouvy o EU postoupí Parlament věc příslušnému výboru, který může dát doporučení podle článku 90.

2. Dotčené výbory se snaží zajistit, aby je vysoký představitel pro společnou zahraniční a bezpečnostní politiku, Rada a Komise pravidelně a včas informovali o vývoji a provádění společné zahraniční a bezpečnostní politiky Unie, o předpokládaných nákladech, a to pokaždé, když je v rámci této politiky přijato rozhodnutí mající finanční dopad, a aby byly informovány o jakýchkoli jiných finančních aspektech vztahujících se k provádění činností v rámci této politiky. Výjimečně, na žádost Komise, Rady nebo vysokého představitele, může výbor rozhodnout o tom, že jeho jednání bude neveřejné.

3. Konzultativní dokument Rady o hlavních aspektech a základních směrech společné zahraniční a bezpečnostní politiky, včetně jejích finančních dopadů na rozpočet Unie, je předmětem pravidelné každoroční rozpravy. Použijí se postupy stanovené v článku 103.

(Viz výklad ustanovení článku 114)

4. Rada a/nebo vysoký představitel a Komise jsou přizváni ke každé rozpravě v plénu, která se týká zahraniční, bezpečnostní nebo obranné politiky.

Článek 90

Doporučení v rámci společné zahraniční a bezpečnostní politiky

1. Výbor příslušný pro společnou zahraniční a bezpečnostní politiku může vypracovat doporučení Radě v oblastech, za které odpovídá, poté, co získá svolení Konference předsedů nebo na návrh ve smyslu článku 114.

2. V naléhavých případech může svolení uvedené v odstavci 1 udělit předseda, který může rovněž povolit mimořádnou schůzi daného výboru.

3. V průběhu procesu přijímání těchto doporučení, která musí být předložena k hlasování ve formě písemného textu, se nepoužije článek 138 a jsou přípustné ústní pozměňovací návrhy.

Nepoužití článku 138 je možné pouze ve výboru a pouze v naléhavých případech. Ani na schůzích výborů, které nejsou prohlášeny za naléhavé, ani na plenárních zasedáních se nelze odchýlit od ustanovení článku 138.

Ustanovení o přípustnosti ústních pozměňovacích návrhů znamená, že poslanci nesmějí vznášet námitky proti tomu, aby se o ústních pozměňovacích návrzích ve výborech hlasovalo.

4. Doporučení vypracovaná tímto způsobem se zařadí na pořad jednání příštího dílčího zasedání. V naléhavých případech, o nichž rozhoduje předseda, mohou být doporučení zařazena na pořad jednání právě probíhajícího dílčího zasedání. Doporučení jsou považována za přijatá, pokud před začátkem dílčího zasedání nevznese nejméně třicet sedm poslanců Parlamentu písemné námitky. V takovém případě se doporučení výboru zařadí na pořad jednání a předloží se k rozpravě a k hlasování během téhož dílčího zasedání. Politická skupina nebo nejméně třicet sedm poslanců může předložit pozměňovací návrhy.

Článek 91

Porušování lidských práv

Na každém dílčím zasedání může každý příslušný výbor bez žádosti o svolení předložit návrh usnesení stejným postupem jako v čl. 90 odst. 4 pro případy porušování lidských práv.

KAPITOLA 14

POLICEJNÍ A SOUDNÍ SPOLUPRÁCE V TRESTNÍCH VĚCECH

Článek 92

Informování Parlamentu v oblasti policejní a soudní spolupráce v trestních věcech

1. Příslušný výbor zajistí, aby byl Parlament úplně a pravidelně informován o činnostech v oblasti policejní a soudní spolupráce v trestních věcech a aby byla jeho stanoviska odpovídajícím způsobem zohledněna, když Rada zaujímá společné postoje vymezující přístup Unie k určité otázce podle čl. 34 odst. 2 písm. a) Smlouvy o EU.
2. Výjimečně, na žádost Komise nebo Rady, může výbor rozhodnout o konání neveřejného jednání.
3. Rozprava podle čl. 39 odst. 3 Smlouvy o EU se koná podle čl. 103 odst. 2, 3 a 4 tohoto jednacího řádu.

Článek 93

Konzultace s Parlamentem v oblasti policejní a soudní spolupráce v trestních věcech

Konzultace s Parlamentem podle čl. 34 odst. 2 písm. b), c) a d) Smlouvy o EU se řídí ustanoveními článků 34 až 37, 40, 41 a 51 tohoto jednacího řádu.

V případě potřeby se projednání návrhu zařadí nejpozději na pořad jednání posledního zasedání konaného před uplynutím lhůty stanovené podle čl. 39 odst. 1 Smlouvy o EU.

Pokud je s Parlamentem konzultován návrh rozhodnutí Rady o jmenování ředitele a členů správní rady Europolu, použijí se obdobně ustanovení článku 101.

Článek 94

Doporučení v oblasti policejní a soudní spolupráce v trestních věcech

1. Výbor příslušný pro záležitosti týkající se policejní a soudní spolupráce v trestních věcech může vypracovat doporučení Radě v oblasti působnosti hlavy VI Smlouvy o EU poté, co získá svolení Konference předsedů, nebo na návrh ve smyslu článku 114.
2. V naléhavých případech může svolení uvedené v odstavci 1 udělit předseda Parlamentu, který může rovněž povolit svolání mimořádné schůze dotyčného výboru.
3. Doporučení vypracovaná tímto způsobem se zařadí na pořad jednání příštího dílčí zasedání. Ustanovení čl. 90 odst. 4 se použije obdobně.

(Viz výklad ustanovení článku 114)

KAPITOLA 15

PORUŠOVÁNÍ ZÁKLADNÍCH ZÁSAD ZE STRANY ČLENSKÉHO STÁTU

Článek 95

Rozhodnutí o porušování základních zásad

1. Parlament může na základě zvláštní zprávy příslušného výboru podle článku 45:
 - a) hlasovat o odůvodněném návrhu, kterým vyzývá Radu, aby postupovala podle čl. 7 odst. 1 Smlouvy o EU;
 - b) hlasovat o návrhu, kterým vyzývá Komisi nebo členské státy, aby předložily návrh podle čl. 7 odst. 2 Smlouvy o EU;

- c) hlasovat o návrhu, kterým vyzývá Radu, aby postupovala podle čl. 7 odst. 3 nebo následně podle čl. 7 odst. 4 Smlouvy o EU.

2. Každá žádost Rady o vyslovení souhlasu s návrhem předložená podle čl. 7 odst. 1 a 2 Smlouvy o EU je oznámena Parlamentu spolu s připomínkami předloženými členským státem. S výjimkou naléhavých případů a odůvodněných

okolností přijme Parlament rozhodnutí na návrh příslušného výboru.

3. Pro rozhodnutí podle odstavců 1 a 2 je třeba dvoutřetinové většiny odevzdaných hlasů, která představuje většinu všech poslanců.

4. Příslušný výbor může předložit doprovodný návrh usnesení, jestliže je Parlament žádán o vyslovení souhlasu podle odstavce 2. Takový návrh usnesení vyjadřuje názory Parlamentu na závazné porušování základních zásad ze strany

členského státu, na odpovídající sankce a na jejich pozdější změnu nebo zrušení.

5. Příslušný výbor zajistí, aby byl Parlament úplně informován a v případě potřeby požádán o stanoviska ke všem následným opatřením po vyslovení souhlasu podle odstavce 3. Rada je vyzvána, aby podle potřeby informovala o vývoji situace. Parlament může přijmout doporučení Radě na návrh příslušného výboru vypracovaný se svolením Konference předsedů.

HLAVA III

PRŮHLEDNOST ČINNOSTÍ

Článek 96

Průhlednost činností Parlamentu

1. Parlament zajistí nejvyšší možnou průhlednost své činnosti v souladu s ustanovením článku 1 a čl. 3 odst. 2, čl. 28 odst. 1 a čl. 41 odst. 1 Smlouvy o EU, s článkem 255 Smlouvy o ES a s článkem 42 Charty základních práv Evropské unie.

2. Rozpravy v Parlamentu jsou veřejné.

3. Výbory se zpravidla scházejí veřejně. Nejpozději při přijímání pořadu schůze však mohou rozhodnout o tom, že rozdělí pořad jednání dané schůze na body veřejné a neveřejné. U neveřejných schůzí může výbor v souladu s čl. 4 odst. 1 až 4 nařízení Evropského Parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 zpřístupnit dokumenty a zápisy z těchto schůzí.

4. Projednávání žádostí o zbavení imunity podle článku 7 v příslušném výboru je vždy neveřejné.

Článek 97

Přístup veřejnosti k dokumentům

1. Každý občan Unie a každá fyzická osoba s bydlištěm nebo právnická osoba se sídlem v členském státě má právo na přístup k dokumentům Parlamentu v souladu s článkem 255 Smlouvy o ES, aniž jsou dotčeny zásady, podmínky a omezení stanovené v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 a v souladu se zvláštními ustanoveními tohoto jednacího řádu.

Přístup k dokumentům Parlamentu je v co největší míře umožněn i ostatním fyzickým a právnickým osobám stejným způsobem.

Nařízení (ES) č. 1049/2001 se zveřejní pro informaci spolu s jednacím řádem.

2. Pro účely zpřístupnění dokumentů veřejnosti se „dokumenty Parlamentu“ rozumějí jakékoli texty ve smyslu čl. 3 písm. a) nařízení (ES) č. 1049/2001, které vypracovali nebo obdrželi funkcionáři Parlamentu ve smyslu hlavy I, kapitoly 2 orgány Parlamentu, výbory, meziparlamentní delegace nebo sekretariát Parlamentu.

Dokumenty vypracované jednotlivými poslanci nebo politickými skupinami jsou dokumenty Parlamentu pro účely jejich zpřístupnění veřejnosti, pokud jsou předloženy v souladu s jednacím řádem.

Předsednictvo stanoví pravidla pro vedení záznamů o dokumentech Parlamentu.

3. Parlament vytvoří rejstřík dokumentů Parlamentu. Legislativní dokumenty a jiné dokumenty uvedené v příloze⁽¹²⁾ jednacího řádu jsou v souladu s nařízením (ES) č. 1049/2001 přímo k dispozici v rejstříku. V rejstříku budou pokud možno uvedeny odkazy na jiné dokumenty Parlamentu.

Kategorie dokumentů, které jsou přímo k dispozici, jsou uvedeny v seznamu přijatém Parlamentem a v příloze⁽¹³⁾ tohoto jednacího řádu. Tento seznam neomezuje právo na přístup k dokumentům, které nespádají do kategorií uvedených v seznamu

⁽¹²⁾ Viz Příloha XV.

⁽¹³⁾ Viz Příloha XV.

Dokumenty Parlamentu, které nejsou přímo k dispozici v rejstříku, jsou zpřístupněny na písemnou žádost.

Předsednictvo může přijmout v souladu s nařízením (ES) č. 1049/2001 pravidla pro přístup k dokumentům, která jsou zveřejněna v Úředním věstníku Evropské unie.

4. Předsednictvo určí osoby, které vyřizují původní žádosti (článek 7 nařízení (ES) č. 1049/2001) a přijme rozhodnutí o potvrzujících žádostech (článek 8 nařízení) a o žádostech o přístup k citlivým dokumentům (článek 9 nařízení).

5. Konference předsedů jmenuje zástupce Parlamentu do interinstitucionálního výboru podle čl. 15 odst. 2 nařízení (ES) č. 1049/2001.

6. Jeden z místopředsedů je odpovědný za dohled nad vyřizováním žádostí o přístup k dokumentům.

7. Příslušný výbor Parlamentu připraví na základě informací poskytnutých předsednictvem a jinými zdroji výroční zprávu podle článku 17 nařízení (ES) č. 1049/2001 a předloží ji plénu.

Příslušný výbor zkoumá a hodnotí zprávy přijaté ostatními orgány a subjekty podle článku 17 nařízení.

HLAVA IV

VZTAHY S JINÝMI SUBJEKTY

KAPITOLA 1

JMENOVÁNÍ

Článek 98

Volba předsedy Komise

1. Pokud se Rada dohodne na nominaci předsedy Komise, požádá předseda Parlamentu navrženého kandidáta, aby učinil prohlášení před Parlamentem a představil Parlamentu své politické cíle. Po tomto prohlášení následuje rozprava.

Rada musí být přizvána k účasti v rozpravě.

2. Parlament schválí nebo zamítne nominaci většinou odevzdaných hlasů.

Hlasuje se tajně.

3. Pokud je kandidát zvolen, informuje o tom předseda Parlamentu Radu, požádá ji a nově zvoleného předsedu Komise, aby po vzájemné dohodě navrhli kandidáty na místa komisařů.

4. Pokud Parlament nominaci neschválí, požádá předseda Parlamentu Radu, aby nominovala nového kandidáta.

Článek 99

Volba Komise

1. Předseda Parlamentu po konzultaci s nově zvoleným předsedou Komise požádá kandidáty navržené nově zvoleným předsedou Komise a Radou na místa komisařů, aby se dostavili před příslušné parlamentní výbory podle předpokládaných oblastí jejich působnosti. Tato slyšení jsou veřejná.

2. Výbor vyzve navrženého kandidáta, aby učinil prohlášení a odpověděl na otázky.

3. Nově zvolený předseda představí sbor komisařů a jejich program na zasedání Parlamentu, na které jsou přizváni všichni členové Rady. Po prohlášení následuje rozprava.

4. Na závěr rozpravy může jakákoli politická skupina nebo nejméně třicet sedm poslanců předložit návrh usnesení. Použije se čl. 103 odst. 3, 4 a 5.

Po hlasování o návrhu usnesení Parlament zvolí nebo zamítne Komisi většinou odevzdaných hlasů.

Hlasuje se jmenovitě.

Parlament může odložit hlasování na další zasedání.

5. Předseda informuje Radu o zvolení nebo zamítnutí Komise.

6. V případě změn v oblastech působnosti během funkčního období Komise jsou příslušní komisaři pozváni před výbor příslušný pro danou oblast.

Článek 100

Návrh na vyslovení nedůvěry Komisi

1. Návrh na vyslovení nedůvěry Komisi může předsedovi podat desetina všech poslanců Parlamentu.

2. Návrh se označuje „návrh na vyslovení nedůvěry“ a musí obsahovat odůvodnění. Zasílá se Komisi.

3. Předseda oznámí poslancům, že byl podán návrh na vyslovení nedůvěry, okamžitě po jeho obdržení.

4. Rozprava k návrhu se nekoná dříve než 24 hodin poté, co bylo jeho podání oznámeno poslancům.

5. O návrhu se hlasuje jmenovitě a nejdříve 48 hodin po zahájení rozpravy

6. Rozprava a hlasování se konají nejpозději během dílčího zasedání, které následuje po podání návrhu.

7. Návrh na vyslovení nedůvěry se přijímá dvoutřetinovou většinou odevzdaných hlasů, která představuje většinu všech poslanců Parlamentu. Výsledek hlasování je oznámen předsedovi Rady a předsedovi Komise.

Článek 101

Jmenování členů Účetního dvora

1. Kandidáti nominovaní na členy Účetního dvora jsou vyzváni, aby učinili prohlášení před příslušným výborem a

odpověděli na otázky jeho členů. Výbor hlasuje tajně o každé nominaci zvlášť.

2. Příslušný výbor dává Parlamentu doporučení, zda má být navržená nominace schválena, a to formou zprávy obsahující jednotlivé návrhy na rozhodnutí o každé nominaci

3. Hlasování v plénu proběhne do dvou měsíců od obdržení nominace, pokud Parlament nerozhodne jinak na žádost příslušného výboru, politické skupiny nebo třiceti sedmi poslanců. Parlament hlasuje tajně o každé nominaci zvlášť a rozhoduje většinou odevzdaných hlasů.

4. Je-li stanovisko Parlamentu k jednotlivé nominaci záporné, požádá předseda Radu, aby vzala svou nominaci zpět a předložila Parlamentu novou.

Článek 102

Jmenování členů Výkonné rady Evropské centrální banky

1. Kandidát navržený na prezidenta Evropské centrální banky je vyzván, aby učinil prohlášení před příslušným výborem a odpověděl na otázky poslanců.

2. Příslušný výbor dává Parlamentu doporučení, zda má být navržená nominace schválena.

3. Hlasování v plénu proběhne do dvou měsíců od obdržení nominace, pokud Parlament nerozhodne jinak na žádost příslušného výboru, politické skupiny nebo třiceti sedmi poslanců.

4. Je-li stanovisko Parlamentu k nominaci záporné, požádá předseda Radu, aby vzala svou nominaci zpět a předložila Parlamentu novou.

5. Stejný postup se použije pro kandidáty navržené na viceprezidenty a členy Výkonné rady Evropské centrální banky.

KAPITOLA 2

PROHLÁŠENÍ

Článek 103

Prohlášení Komise, Rady a Evropské rady

1. Členové Komise, Rady a Evropské rady mohou kdykoli požádat předsedu o dovolení učinit prohlášení. Předseda

rozhodne, kdy může být prohlášení učiněno a zda může po takovém prohlášení následovat řádná rozprava nebo třicet minut stručných a věcných otázek poslanců.

2. Pokud Parlament zařadí prohlášení s rozpravou na pořad jednání, rozhodne, zda bude rozprava ukončena usnesením, nebo nikoli. Parlament tak neučiní, pokud je zpráva o tomtéž tématu na pořadu téhož nebo příštího dlíčního zasedání, nepředloží-li předseda z mimořádných důvodů jiný návrh. Ukončí-li Parlament rozpravu usnesením, může výbor, politická skupina nebo nejméně třicet sedm poslanců podat návrh usnesení.

3. O návrzích usnesení se hlasuje tentýž den. O jakýchkoli výjimkách rozhodne předseda. Vysvětlení hlasování je přípustné.

4. Společný návrh usnesení nahradí předchozí návrhy, které podali jeho signatáři, nikoli však návrhy podané jinými výbory, politickými skupinami nebo poslanci.

5. Po přijetí usnesení se již nehlasuje o žádných dalších návrzích, nerozhodne-li předseda výjimečně jinak.

Článek 104

Vysvětlení rozhodnutí Komise

Po konzultaci s Konferencí předsedů může předseda Parlamentu vyzvat předsedu Komise, komisaře pro vztahy s Evropským parlamentem, nebo po dohodě jiného komisaře, aby učinil po každém zasedání Komise prohlášení před Parlamentem, v němž vysvětlí hlavní rozhodnutí, která Komise přijala. Po prohlášení následuje alespoň třicetiminutová rozprava se stručnými a věcnými otázkami poslanců.

Článek 105

Prohlášení Účetního dvora

1. V souvislosti s postupem udělování absolutoria či s činností Parlamentu v oblasti rozpočtové kontroly může být předseda Účetního dvora vyzván, aby vystoupil a přednesl připomínky obsažené ve výroční zprávě nebo zvláštních

zprávách nebo stanoviscích Účetního dvora nebo aby vysvětlil pracovní plán Účetního dvora.

2. Parlament může rozhodnout o uspořádání samostatné rozpravy za účasti Komise a Rady o jakékoli otázce obsažené ve výše uvedených prohlášeních, zejména pokud tato prohlášení poukázala na nesrovnalosti ve finančním řízení.

Článek 106

Prohlášení Evropské centrální banky

1. Prezident Evropské centrální banky přednese Parlamentu výroční zprávu banky o činnosti Evropského systému centrálních bank a o měnové politice v předchozím a běžném roce.

2. Po přednesení zprávy následuje obecná rozprava.

3. Prezident Evropské centrální banky je přizván k účasti na schůzích příslušného výboru nejméně čtyřikrát ročně, aby mohl učinit prohlášení a odpovědět na otázky.

4. Prezident, viceprezident a jiní členové Výkonné rady Evropské centrální banky mohou být přizváni k účasti na jiných schůzích na vlastní žádost nebo na žádost Parlamentu.

5. Doslovný záznam z jednání podle odstavců 3 a 4 je vyhotoven ve všech úředních jazycích.

Článek 107

Doporučení týkající se hlavních směrů hospodářských politik

1. Doporučení Komise týkající se hlavních směrů hospodářských politik členských států a Společenství se předkládají příslušnému výboru, který předloží zprávu Parlamentu.

2. Rada je vyzvána, aby informovala Parlament o obsahu svého doporučení a o postoji Evropské rady.

KAPITOLA 3

OTÁZKY RADĚ, KOMISI A EVROPSKÉ CENTRÁLNÍ BANCE

Článek 108

Tyto otázky se předkládají písemně předsedovi, který je ihned postoupí Konferenci předsedů.

Otázky k ústnímu zodpovězení s rozpravou

1. Otázky Radě nebo Komisi může pokládat výbor, politická skupina nebo nejméně třicet sedm poslanců se žádostí o jejich zařazení na pořad jednání Parlamentu.

Konference předsedů rozhodne, zda a v jakém pořadí budou otázky zařazeny na pořad jednání. Otázky, které nejsou zařazeny na pořad jednání Parlamentu do tří měsíců od jejich předložení, nejsou brány v potaz.

2. Otázky Komisi musí být předány tomuto orgánu alespoň jeden týden před zasedáním, na jehož pořadu se mají objevit, a otázky Radě alespoň tři týdny před uvedeným dnem.

3. Pokud se otázky týkají věcí uvedených v člancích 17 a 34 Smlouvy o EU, neuplatní se lhůta stanovená v odstavci 2 tohoto článku a Rada musí odpovědět dostatečně rychle, aby byl Parlament řádně informován.

4. Tazatel má na položení otázky pět minut. Jeden člen příslušného orgánu odpoví.

Tazatel má právo využít celé této řečnické doby k položení otázky.

5. Ustanovení čl. 103 odst. 2 až 5 se použijí obdobně.

Článek 109

Doba vyhrazená pro otázky

1. Doba vyhrazená pro otázky Radě a Komisi je zařazena do každého dílčího zasedání v čase, který stanoví Parlament na návrh Konference předsedů. Pro otázky předsedovi a jednotlivým členům Komise může být vyhrazena zvláštní doba.

2. Žádný poslanec nesmí na jednom dílčím zasedání položit více než jednu otázku Radě a Komisi.

3. Otázky se předkládají písemně předsedovi, který rozhodne o jejich přípustnosti a o pořadí, v jakém se projednávají. Toto rozhodnutí je ihned sděleno tazateli.

4. Podrobný postup se řídí vnitřními směrnicemi ⁽¹⁴⁾.

Článek 110

Otázky k písemnému zodpovězení

1. Kterýkoli poslanec může položit Radě nebo Komisi otázku k písemnému zodpovězení. Za obsah otázek jsou odpovědní výhradně tazatelé.

2. Otázky se předkládají písemně předsedovi, který je předá dotyčnému orgánu.

3. Nemůže-li být otázka zodpovězena během stanovené doby, zařadí se na žádost tazatele na pořad jednání příští schůze příslušného výboru. Článek 109 se použije obdobně.

4. Otázky vyžadující okamžitou odpověď, nikoli však podrobný průzkum (prioritní otázky), jsou zodpovídány do tří týdnů od jejich předání dotyčnému orgánu. Každý poslanec může vznést jednu prioritní otázku měsíčně.

Ostatní otázky (neprioritní otázky) jsou zodpovídány do šesti týdnů od jejich předání dotyčnému orgánu.

Poslanci uvedou, jaký typ otázky kladou. Konečné rozhodnutí učiní předseda.

5. Otázky a odpovědi se zveřejňují v Úředním věstníku Evropské unie.

Článek 111

Otázky Evropské centrální banky k písemnému zodpovězení

1. Kterýkoli poslanec může položit Evropské centrální bance otázku k písemnému zodpovězení.

2. Tyto otázky se předkládají písemně předsedovi příslušného výboru, který je předá Evropské centrální bance.

3. Otázky se zveřejňují spolu s odpověďmi v Úředním věstníku Evropské unie.

4. Není-li otázka zodpovězena ve stanovené době, je na žádost tazatele zařazena na pořad jednání další schůze příslušného výboru za účasti prezidenta Evropské centrální banky.

⁽¹⁴⁾ Viz příloha II.

KAPITOLA 4 ZPRÁVY DALŠÍCH ORGÁNŮ

Článek 112

Výroční zprávy a jiné zprávy dalších orgánů

1. Výroční zprávy a jiné zprávy dalších orgánů, u kterých smlouvy stanoví konzultaci s Parlamentem nebo u kterých jiná

právní ustanovení vyžadují stanovisko Parlamentu, se předkládají plenárnímu zasedání.

2. Výroční zprávy a jiné zprávy dalších orgánů, na které se nevztahuje odstavce 1, jsou postoupeny příslušnému výboru, který může navrhnout vypracování zprávy podle článku 45.

KAPITOLA 5 USNESENÍ A DOPORUČENÍ

Článek 113

Návrhy usnesení

1. Kterýkoli poslanec může předložit návrh usnesení ve věci spadající do oblasti činnosti Evropské unie.

Návrh nesmí obsahovat více než 200 slov.

2. Příslušný výbor rozhoduje o postupu.

Výbor může spojit návrh usnesení s jinými návrhy usnesení nebo zprávami.

Výbor může přijmout stanovisko, které může mít formu dopisu.

Výbor může rozhodnout o vypracování zprávy podle článku 45.

3. Autoři návrhu usnesení jsou informováni o rozhodnutích výboru a Konference předsedů.

4. Zpráva obsahuje text návrhu usnesení.

5. Stanoviska ve formě dopisu určená jiným orgánům Evropské unie zasílá předseda.

6. Autor nebo autoři návrhu usnesení předloženého podle čl. 103 odst. 2, čl. 108 odst. 5 nebo čl. 115 odst. 2 mají právo vzít návrh zpět před konečným hlasováním.

7. Návrh usnesení předložený podle odstavce 1 může jeho autor, autoři nebo první signatář vzít zpět dříve, než příslušný výbor rozhodne podle odstavce 2 o vypracování zprávy.

Jakmile však již návrh převzal výbor, pouze výbor je oprávněn vzít jej zpět před zahájením závěrečného hlasování.

8. Návrh usnesení, který byl vzat zpět, může převzít a ihned předložit skupina, výbor nebo stejný počet poslanců, kteří jsou oprávněni jej předložit.

Výbory mají povinnost zajistit, aby návrhy usnesení předložené podle tohoto článku, které splňují stanovené požadavky, byly dále projednány a řádně uvedeny v následných dokumentech.

Článek 114

Doporučení Radě

1. Politická skupina nebo nejméně třicet sedm poslanců může podat návrh doporučení Radě týkající se věcí podle hlav V a VI Smlouvy o EU nebo v případě, že s Parlamentem nebyla konzultována mezinárodní dohoda, na kterou se vztahují články 83 nebo 84.

2. Takové návrhy jsou postoupeny výboru příslušnému pro jejich projednání.

V případě potřeby výbor postoupí věc Parlamentu v souladu s postupy stanovenými v tomto jednacím řádu.

3. Pokud příslušný výbor vypracovává zprávu, předloží Parlamentu návrh doporučení Radě spolu se stručným vysvětlujícím prohlášením a v případě potřeby se stanovisky výborů, s nimiž byl návrh konzultován.

Při uplatnění tohoto odstavce není nutné předchozí svolení Konference předsedů.

4. Použijí se ustanovení článku 90 nebo článku 94.

Článek 115

Rozpravy o případech porušování lidských práv, demokracie a právního státu

1. Výbor, meziparlamentní delegace, politická skupina nebo nejméně třicet sedm poslanců může písemně požádat předsedu o konání rozpravy v naléhavém případě porušování lidských práv, demokracie a právního státu (čl. 130 odst. 3).

2. Konference předsedů sestaví seznam témat, která mají být zařazena do konečného návrhu pořadu jednání příští rozpravy o případech porušování lidských práv, demokracie a právního státu, na základě žádostí uvedených v odstavci 1 a v souladu s ustanoveními přílohy III. Celkem nesmějí být na pořad jednání zařazena více než tři témata včetně podkapitol.

V souladu s článkem 132 může Parlament upustit od projednávání tématu, které má být předmětem rozpravy, a nahradit jej v rozpravě tématem, které původně nebylo na pořadu. Návrhy usnesení o vybraných tématech se předkládají do večera dne, kdy se přijímá pořad jednání. Předseda stanoví přesnou lhůtu pro předkládání takových návrhů usnesení.

3. Celková řečnická doba pro politické skupiny a nezařazené poslance se stanoví v souladu s postupem stanoveným v čl. 142 odst. 2 a 3, v rámci nejdelší možné doby pro rozpravu, tj. 60 minut pro dílčí zasedání.

Jakákoli doba zbývající po započítání času na přednesení návrhu usnesení, hlasování o něm a řečnické doby přidělené pro případné příspěvky Komise a Rady se rozdělí mezi politické skupiny a nezařazené poslance.

4. Na konci rozpravy se přikročí okamžitě k hlasování. Článek 163 se nepoužije.

Hlasování podle tohoto článku mohou být konána kolektivně na odpovědnost předsedy a Konference předsedů.

5. Jsou-li předloženy dva nebo více návrhů usnesení o tomtéž tématu, použije se postup stanovený v čl. 103 odst. 4.

6. Předseda a předsedové politických skupin mohou rozhodnout o tom, že o návrhu usnesení se bude hlasovat bez rozpravy. Takové rozhodnutí vyžaduje jednomyslný souhlas všech předsedů politických skupin.

Články 167, 168 a 170 se nevztahují na návrhy usnesení zařazené na pořad jednání k rozpravě o případech porušování lidských práv, demokracie a právního státu.

Návrhy usnesení mohou být předloženy k rozpravě o porušování lidských práv, demokracie a právního státu až poté, co byl přijat seznam témat k projednání. Návrhy usnesení, které nelze projednat v rámci doby vymezené pro rozpravu, se neberou v potaz. Totéž platí pro návrhy usnesení, u nichž se na základě žádosti podle čl. 149 odst. 3 zjistí, že není dosaženo usnášeníschopnosti. Poslanci mají samozřejmě právo předložit takové návrhy znovu buď k projednání ve výboru podle článku 113, nebo k rozpravě o porušování lidských práv, demokracie a právního státu na příštím dílčím zasedání.

Žádné téma nemůže být zařazeno na pořad jednání k rozpravě o případech porušování lidských práv, demokracie a právního státu, je-li již zařazeno na pořad jednání dílčího zasedání.

Jednací řád neobsahuje žádné ustanovení, které by umožňovalo společnou rozpravu k návrhu usnesení předloženému podle odst. 2 druhého pododstavce a ke zprávě výboru o téže věci.

Je-li požadováno zjištění usnášeníschopnosti podle čl. 149 odst. 3, vztahuje se tato žádost pouze na návrh usnesení, o němž se má hlasovat, a nikoli pro návrhy, které následují.

Článek 116

Písemná prohlášení

1. Až pět poslanců může předložit písemné prohlášení o nejméně 200 slovech týkající se věci spadající do působnosti Evropské unie. Písemná prohlášení se vytisknou ve všech úředních jazycích a rozešlou se. Tato prohlášení se ukládají spolu se jmény signatářů v rejstříku. Tento rejstřík je veřejný, je k dispozici u vchodu do jednacího sálu v průběhu dílčích zasedání, a v době mezi zasedáními na vhodném místě, které určí kolegium kvestorů.

2. Každý poslanec může připojit svůj podpis k prohlášení v rejstříku.

3. Pokud prohlášení podepíše většina všech poslanců Parlamentu, oznámí předseda tuto skutečnost Parlamentu a zveřejní jména signatářů v zápisu z jednání.

4. Takové prohlášení se zasílá na konci dílčího zasedání orgánům, které v něm jsou uvedeny, spolu se jmény signatářů. Prohlášení se uvádí v zápisu z jednání zasedání, na kterém je oznámeno. Zveřejněním v zápisu se celý postup uzavírá.

5. Písemné prohlášení, které zůstalo v rejstříku po dobu delší než tři měsíce a nebylo podepsáno alespoň polovinou všech poslanců Parlamentu, se nebere v potaz.

Článek 117

Konzultace s Evropským hospodářským a sociálním výborem

1. Některý z výborů může požádat o konzultaci s Evropským hospodářským a sociálním výborem v otázkách obecné i specifické povahy.

Výbor stanoví lhůtu, v níž má Evropský hospodářský a sociální výbor zaujmout své stanovisko.

2. Žádost o konzultaci s Evropským hospodářským a sociálním výborem schvaluje Parlament bez rozpravy.

Článek 118

Konzultace s Výborem regionů

1. Některý z výborů může požádat o konzultaci s Výborem regionů v otázkách obecné i specifické povahy.

Výbor stanoví lhůtu, v níž má Výbor regionů zaujmout své stanovisko.

2. Žádost o konzultaci s Výborem regionů schvaluje Parlament bez rozpravy.

Článek 119

Žádosti určené evropským agenturám

1. Má-li Parlament právo podat žádost evropské agentuře, může každý poslanec podat takovou žádost písemně předsedovi Parlamentu. Tyto žádosti se musí týkat otázek spadajících do působnosti dané agentury a musí obsahovat informace vysvětlující povahu otázky a zájem Společenství.

2. Po konzultaci příslušného výboru předseda Parlamentu buď postoupí žádost agentuře, nebo přijme jiná vhodná opatření. Poslanec podávající žádost je o tom neprodleně vyrozuměn. Každá žádost postoupená předsedou agentuře musí obsahovat lhůtu pro odpověď.

3. Pokud má agentura za to, že nemůže odpovědět na takto znějící žádost, nebo chce, aby byla žádost změněna, vyrozumí o tom neprodleně předsedu Parlamentu, který popřípadě po konzultaci s příslušným výborem přijme vhodná opatření.

KAPITOLA 6

INTERINSTITUCIONÁLNÍ DOHODY

Článek 120

Interinstitucionální dohody

1. Parlament může uzavírat dohody s jinými orgány a institucemi v souvislosti s uplatňováním smluv nebo se záměrem zlepšit nebo vyjasnit postupy.

Takové dohody mohou mít formu společných prohlášení, výměny dopisů nebo kodexů chování či jiných vhodných nástrojů. Předseda je podepíše po posouzení ve výboru

příslušném pro ústavní otázky a po schválení Parlamentem. Mohou být pro informaci přílohou jednacího řádu.

2. Pokud tyto dohody vedou k úpravám stávajících práv a povinností podle jednacího řádu nebo stanoví nová práva a povinnosti poslanců nebo orgánů Parlamentu či jinak mění nebo vykládají jednací řád, je věc postoupena výboru příslušnému pro posuzování v souladu s čl. 201 odst. 2 až 6 ještě před podpisem dohody.

KAPITOLA 7

POSTOUPENÍ SOUDNÍMU DVORU

Článek 121

Řízení před Soudním dvorem

1. Ve lhůtách stanovených ve smlouvách a ve statutu Soudního dvora pro žalobu podanou orgány Unie a fyzickými nebo právními osobami zkoumá Parlament právní předpisy Společenství a prováděcí předpisy s cílem zajistit, aby byly plně dodržovány ustanovení smluv, zejména ustanovení týkající se práv Parlamentu.

2. Příslušný výbor informuje Parlament, v případě nutnosti ústně, pokud se domnívá, že došlo k porušení práva Společenství.

3. Předseda podá na základě doporučení příslušného výboru jménem Parlamentu žalobu u Soudního dvora.

Na začátku následujícího dílčího zasedání může předseda předložit plénu rozhodnutí o pokračování v řízení. Jestliže se

plénum vysloví většinou hlasů proti žalobě, vezme ji předseda zpět.

Jestliže předseda podá žalobu v rozporu s doporučením příslušného výboru, může předložit plénu rozhodnutí o pokračování v řízení na začátku následujícího dílčího zasedání.

Článek 122

Důsledky nečinnosti Rady po schválení společného postoje v rámci postupu spolupráce

Pokud do tří měsíců nebo po dohodě s Radou do čtyř měsíců od sdělení společného postoje podle článku 252 Smlouvy o ES Parlament ani nezamítne, ani nezmění společný postoj a Rada nepřijme navržené právní předpisy v souladu se společným postojem, může předseda jménem Parlamentu a po konzultaci s výborem příslušným pro právní věci podat podle článku 232 Smlouvy o ES na Radu žalobu u Soudního dvora.

HLAVA V

VZTAHY S NÁRODNÍMI PARLAMENTY

Článek 123

Výměna informací, kontaktů a poskytování služeb

1. Parlament pravidelně informuje národní parlamenty členských států o svých činnostech.

2. Konference předsedů může zmocnit předsedu, aby vyjednal poskytování zázemí národním parlamentům členských států na základě vzájemnosti a aby navrhl další opatření pro usnadnění kontaktů s národními parlamenty.

čele delegace je jeden z místopředsedů odpovědný za udržování vztahů s národními parlamenty.

2. Ostatní členové delegace jsou vybíráni s ohledem na věci, které se mají projednávat na zasedání COSAC, a s přihlédnutím k celkové politické rovnováze v Parlamentu. Po každém zasedání předkládá delegace zprávu.

Článek 125

Článek 124

Konference parlamentů**Konference výborů pro evropské záležitosti (COSAC)**

1. Na návrh předsedy jmenuje Konference předsedů členy parlamentní delegace v COSAC a může jim udělit mandát. V

Konference předsedů jmenuje členy parlamentní delegace v jakémkoli konventu, konferenci nebo podobném orgánu, v němž jsou zástupci parlamentů, a zmocňuje je s ohledem na příslušné parlamentní usnesení. Delegace volí svého předsedu, a popřípadě jednoho nebo více místopředsedů.

HLAVA VI**ZASEDÁNÍ****KAPITOLA 1****ZASEDÁNÍ PARLAMENTU***Článek 126***Volební období Parlamentu, zasedání, dílčí zasedání,
denní zasedání**

1. Volební období Parlamentu je shodné s funkčním obdobím poslanců ve smyslu aktu ze dne 20. září 1976.

2. Za zasedání se označuje období jednoho roku ve smyslu tohoto aktu a smluv.

3. Dílčí zasedání Parlamentu se svolává zpravidla každý měsíc a je rozděleno do denních zasedání.

Zasedání Parlamentu konaná ve stejný den se považují za jediné zasedání.

*Článek 127***Svolávání Parlamentu**

1. Parlament zasedá každý rok, aniž by bylo nutné jej svolávat, druhé úterý v březnu a sám si určuje délku přerušování zasedání.

2. Kromě toho Parlament zasedá, aniž by bylo nutné jej svolávat, první úterý po uplynutí jednoho měsíce od skončení období uvedeného v čl. 10 odst. 1 aktu ze dne 20. září 1976.

3. Konference předsedů může s uvedením důvodů změnit délku přerušování stanovenou podle odstavce 1, a to nejpozději dva týdny přede dnem již stanoveným Parlamentem pro obnovení zasedání; den obnovení nesmí být odložen o více než dva týdny.

4. Na žádost většiny poslanců nebo na žádost Komise či Rady předseda mimořádně svolá Parlament po předchozí konzultaci s Konferencí předsedů.

V naléhavých případech může předseda mimořádně svolat Parlament se souhlasem Konference předsedů.

*Článek 128***Místo zasedání a schůzí**

1. Parlament zasedá a schůze jeho výborů se konají v souladu s ustanovením smluv.

Návrhy na dodatečná dílčí zasedání v Bruselu a veškeré změny těchto návrhů vyžadují pouze většinu odevzdaných hlasů.

2. Jakýkoli výbor může rozhodnout, že požádá, aby se jedna nebo více schůzí konaly na jiném místě. Jeho odůvodněná žádost se podává předsedovi, který ji předloží předsednictvu. Je-li daná věc naléhavá, může předseda rozhodnout sám. Zamítnutí žádosti předsedou nebo předsednictvem musí být odůvodněno.

*Článek 129***Účast poslanců na zasedáních**

1. Při každém zasedání je poslancům k dispozici prezenční listina, do níž zaznamenávají podpisem svou účast.

2. Jména poslanců přítomných podle prezenční listiny jsou uvedena v zápisu z jednání z každého zasedání.

KAPITOLA 2

PLÁN PRÁCE PARLAMENTU

Článek 130

Návrh pořadu jednání

1. Před každým dílčím zasedáním sestaví Konference předsedů návrh pořadu jednání na základě doporučení Konference předsedů výborů a s ohledem na schválený roční legislativní plán uvedený v článku 33.

Na pozvání předsedy Parlamentu se mohou Komise a Rada zúčastnit jednání Konference předsedů o návrhu pořadu jednání.

2. V pořadu jednání může být stanovena doba hlasování k některým bodům, které se mají projednávat.

3. Jeden nebo dva časové úseky, celkem nejvýše 60 minut, mohou být v návrhu pořadu jednání vyhrazeny na rozpravu o případech porušování lidských práv, demokracie a právního státu podle článku 115.

4. Konečný návrh pořadu jednání musí být rozdán poslancům nejpozději tři hodiny před zahájením dílčího zasedání.

Článek 131

Postup v plénu bez pozměňovacích návrhů a rozpravy

1. Jakýkoli legislativní návrh (první čtení) a návrh nelegislativního usnesení přijatý ve výboru tak, že proti němu nehlasovala ani desetina poslanců výboru, je zařazen do návrhu pořadu jednání Parlamentu pro hlasování bez pozměňovacích návrhů.

Tento bod pořadu jednání je předmětem jediného hlasování, pokud před sestavením konečného návrhu pořadu jednání politické skupiny nebo jednotliví poslanci, kteří tvoří dohromady jednu desetinu poslanců Parlamentu, nepožádají písemně, aby bylo k tomuto bodu možno předkládat pozměňovací návrhy. V takovém případě stanoví předseda lhůtu pro předložení pozměňovacích návrhů.

2. O bodech zařazených v konečném návrhu pořadu jednání pro hlasování bez pozměňovacích návrhů se rovněž nevede rozprava, pokud Parlament při přijímání pořadu jednání na začátku dílčího zasedání nerozhodne jinak, a to na návrh Konference předsedů, nebo na žádost politické skupiny nebo nejméně třiceti sedmi poslanců.

3. Při sestavování konečného návrhu pořadu jednání dílčího zasedání může Konference předsedů navrhnout zařazení dalších bodů bez pozměňovacích návrhů nebo bez rozpravy.

Při přijímání pořadu jednání nesmí Parlament takový návrh přijmout, pokud politická skupina nebo nejméně třicet sedm poslanců podá písemnou námitku nejpozději jednu hodinu před zahájením dílčího zasedání.

4. Pokud se k bodu nevede rozprava, může zpravodaj nebo předseda příslušného výboru bezprostředně před hlasováním učinit prohlášení v délce nejvýše dvou minut.

Článek 132

Přijímání a změny pořadu jednání

1. Na začátku každého dílčího zasedání přijme Parlament rozhodnutí o konečném návrhu pořadu jednání. Změny může navrhnout výbor, politická skupina nebo nejméně třicet sedm poslanců. Každý takový návrh musí předseda obdržet nejpozději jednu hodinu před zahájením dílčího zasedání. Předseda může dát slovo navrhovateli, jednomu řečníkovi ve prospěch návrhu a jednomu řečníkovi proti návrhu. Řečnická doba je nejvýše jedna minuta.

2. Jakmile je pořad jednání přijat, nelze jej měnit, s výjimkou případů podle článků 134 a 167 až 171 nebo na návrh předsedy.

Je-li procesní návrh na změnu pořadu zamítnut, nemůže být během téhož dílčího zasedání znovu předložen.

3. Před ukončením zasedání oznámí předseda datum, čas a pořad jednání příštího zasedání.

Článek 133

Mimořádná rozprava

1. Politická skupina nebo nejméně třicet sedm poslanců může požádat, aby byla na pořad jednání Parlamentu zařazena mimořádná rozprava o záležitosti zásadního významu týkající se politiky Evropské unie. Během jednoho dílčího zasedání se zpravidla nekoná více než jedna mimořádná rozprava.

2. Žádost se podává předsedovi písemně nejpozději tři hodiny před zahájením dílčího zasedání, během něhož se má konat mimořádná rozprava. O žádosti se hlasuje na začátku dílčího zasedání při přijímání návrhu pořadu jednání.

3. V reakci na dění po přijetí pořadu jednání dílčího zasedání a po konzultaci s předsedy politických skupin může předseda navrhnout mimořádnou rozpravu. O takovém návrhu se hlasuje na začátku zasedání nebo v době vymezené pro

hlasování poté, co o něm byli poslanci informováni nejméně jednu hodinu předem.

4. Předseda stanoví dobu konání této rozpravy. Celková délka rozpravy nesmí překročit 60 minut. Řečnická doba se politickým skupinám a nezařazeným poslancům přiděluje podle čl. 142 odst. 2 a 3.

5. Rozprava se ukončuje bez přijetí usnesení.

Článek 134

Naléhavý postup

1. Žádost, aby rozprava o návrhu, který byl s Parlamentem konzultován podle čl. 40 odst. 1, byla považována za naléhavou, může podat Parlamentu předseda, výbor, politická skupina, nejméně třicet sedm poslanců, Komise nebo Rada. Tato žádost se podává písemně a musí být odůvodněna.

2. Jakmile obdrží předseda žádost o naléhavou rozpravu, oznámí to Parlamentu. O žádosti se hlasuje na začátku zasedání, následujícího po zasedání, během něhož byla žádost oznámena za předpokladu, že návrh, k němuž se žádost vztahuje, byl rozeslán ve všech úředních jazycích. Je-li podáno více žádostí o naléhavou rozpravu týkajících se stejné záležitosti, vztahuje se schválení nebo zamítnutí žádosti o naléhavou rozpravu na všechny žádosti týkajících se téže záležitosti.

3. Před hlasováním může vystoupit pouze osoba, která podává žádost, jeden řečník ve prospěch žádosti a jeden proti žádosti a také předseda a/nebo zpravodaj příslušného výboru; každé vystoupení může trvat nejvíce tři minuty.

4. Body, které se mají projednat naléhavým postupem, mají přednost před ostatními body pořadu jednání. Předseda stanoví dobu rozpravy a hlasování.

5. Naléhavá rozprava se může konat bez zprávy nebo výjimečně na základě ústní zprávy příslušného výboru.

Článek 135

Společná rozprava

Kdykoli je možno rozhodnout o konání společné rozpravy o podobných nebo věcně souvisejících bodech pořadu jednání.

Článek 136

Lhůty

S výjimkou naléhavých případů uvedených v člancích 115 a 134 nelze přistoupit k rozpravě a k hlasování o textu, pokud nebyl text rozeslán nejméně dvacet čtyři hodin předem.

KAPITOLA 3

OBEČNÁ PRAVIDLA PRO PRŮBĚH ZASEDÁNÍ

Článek 137

Přístup do jednacího sálu

1. Do jednacího sálu nesmí vstoupit nikdo jiný než poslanci Parlamentu, členové Komise nebo Rady, generální tajemník Parlamentu, zaměstnanci, jejichž povinnosti vyžadují jejich přítomnost v sále, a odborníci nebo úředníci Evropské unie.

2. Vstup na galerie je dovolen pouze držitelům propustky řádně vydané předsedou nebo generálním tajemníkem Parlamentu.

3. Zástupci veřejnosti, kterým byl dovolen vstup na galerie, musí během jednání v tichosti sedět. Jakákoli osoba, která projeví souhlas nebo nesouhlas, bude okamžitě vykázána službou v sále.

Článek 138

Jazyky

1. Všechny dokumenty Parlamentu se vyhotovují ve všech úředních jazycích.

2. Každý poslanec má právo hovořit v Parlamentu úředním jazykem dle svého výběru. Projevy přednášené v jednom z úředních jazyků jsou simultánně tlumočeny do ostatních úředních jazyků a také do jakéhokoli jiného jazyka, který považuje předsednictvo za nutný.

3. Při schůzích výborů nebo delegací je zajištěno tlumočení z úředních jazyků a do úředních jazyků, které používají a vyžadují členové a náhradníci v příslušném výboru nebo delegaci.

4. Při schůzích výborů nebo delegací mimo běžná pracovní místa je zajištěno tlumočení z jazyků a do jazyků poslanců, kteří potvrdili účast na dané schůzi. Tento režim může být

výjimečně přizpůsoben, pokud s tím členové výboru nebo delegace souhlasí. Pokud nedojde k dohodě, rozhodne předsednictvo.

Pokud se po oznámení výsledku hlasování zjistí, že mezi různými jazykovými verzemi jsou rozdíly, rozhodne předseda o tom, zda je oznámený výsledek platný, podle čl. 164 odst. 5. Pokud prohlásí výsledek za platný, rozhodne, která verze je považována za přijatou. Původní verzi však obecně nelze považovat za úřední znění, protože může dojít k situaci, kdy se všechny ostatní jazykové verze od původního znění liší.

Článek 139

Přechodná ustanovení

1. Pokud jde o úřední jazyky členských států, které přistoupily k Evropské unii dne 1. května 2004, výjimečně se při uplatňování článku 138 od výše uvedeného dne do 31. prosince 2006 vezme v úvahu skutečná dostupnost a dostatečný počet příslušných tlumočnicků a překladatelů.

2. Generální tajemník předloží předsednictvu každé čtvrtletí podrobnou zprávu o pokroku učiněném směrem k plnému uplatnění článku 138 a zašle každému poslanci její kopii.

3. Na odůvodněné doporučení předsednictva může Parlament tento článek kdykoliv zrušit nebo po uplynutí lhůty uvedené v odstavci 1 rozhodnout o prodloužení jeho platnosti.

Článek 140

Rozesílání dokumentů

Dokumenty, z nichž vycházejí parlamentní rozpravy a rozhodnutí, se vytisknou a rozešlou poslancům. Seznam těchto dokumentů se zveřejňuje v zápisech ze zasedání Parlamentu.

Aniž je dotčeno použití odstavce 1, poslanci a politické skupiny mají přímý přístup k internímu počítačovému systému Evropského parlamentu a mohou nahlédnout do jakéhokoli přípravného dokumentu, který nemá důvěrnou povahu (návrh zprávy, návrh doporučení, návrh stanoviska, pracovní dokument, pozměňovací návrhy předložené ve výborech).

Článek 141

Udělování slova řečníkům a obsah projevů

1. Žádný poslanec nesmí hovořit, aniž mu předseda udělí slovo. Poslanci hovoří ze svých míst a obracejí se na předsedu; předseda je může vyzvat, aby přišli k řečnickému pultu.

2. Jestliže se řečník odchýlí od tématu, předseda jej napomene. Jestliže byl řečník napomenut již dvakrát během

téže rozpravy, může mu napotřetí předseda pro zbytek rozpravy o téže tématu odejmout slovo.

3. Aniž jsou dotčeny jeho další disciplinární pravomoci, může předseda nechat vyškrtnout ze zpráv o rozpravách při zasedáních projevy poslanců, kteří hovořili bez vyzvání, nebo kteří pokračovali v projevu po čase, který jim byl přidělen.

4. Řečníka nesmí přerušit nikdo kromě předsedy. Může však se svolením předsedy předat během projevu slovo jiným poslancům, Komisi nebo Radě, aby mu položili otázky ke konkrétním bodům v jeho projevu.

Článek 142

Stanovení řečnické doby

1. Konference předsedů může Parlamentu navrhnout, aby pro každou rozpravu byla stanovena řečnická doba. Parlament rozhoduje o tomto návrhu bez rozpravy.

2. Řečnická doba se stanoví v souladu s těmito kritérii:

- a) první část řečnické doby se rozdělí rovným dílem mezi všechny politické skupiny;
- b) další část se rozdělí mezi politické skupiny v poměru k celkovému počtu jejich členů;
- c) nezařazeným poslancům se přidělí celková řečnická doba podle částí přidělených každé politické skupině podle písmen a) a b).

3. Pokud je stanovena celková řečnická doba pro několik bodů pořadu jednání, informují politické skupiny předsedu, jaké části přiděleného času využijí pro jednotlivé body. Předseda zajistí, aby byly tyto řečnické doby dodrženy.

4. Žádný poslanec nesmí hovořit déle než jednu minutu k jakémukoli z těchto témat: zápisy, procesní návrhy, pozměňovací návrhy ke konečnému návrhu pořadu jednání nebo k pořadu jednání.

5. Komise a Rada vystoupí v rozpravě ke zprávě zpravidla bezprostředně po zpravodaji. Avšak při rozpravě o návrhu Komise vyzve předseda Komisi, aby hovořila jako první a stručně představila svůj návrh, a při rozpravě k návrhu Rady může předseda vyzvat Radu, aby hovořila jako první. Poté v obou případech vystoupí zpravodaj. Komise a Rada mohou vystoupit znovu, zejména v reakci na projevy poslanců Parlamentu.

6. Aniž je dotčen článek 197 Smlouvy o ES, usiluje předseda o dohodu s Komisí a Radou o tom, jaká řečnická doba jim bude přidělena.

7. Poslanci, kteří nevystoupili v rozpravě, mohou nejvýše jednou v průběhu jednoho dílčího zasedání odevzdat písemné prohlášení v rozsahu nejvýše 200 slov, které je přílohou doslovného záznamu z rozpravy.

Článek 143

Seznam řečníků

1. Jména poslanců, kteří žádají o slovo, se zapisují do seznamu řečníků v pořadí, v jakém byly jejich žádosti obdrženy.

2. Předseda uděluje slovo poslancům a přitom co nejvíce dbá na to, aby se při vystoupení střídali řečníci zastávající rozdílné politické názory a hovořící různými jazyky.

3. Na žádost však může být dána přednost zpravodaji příslušného výboru a předsedům politických skupin, kteří si přejí vystoupit jménem těchto skupin, nebo řečníkům, kteří je zastupují.

4. Žádný poslanec nesmí na totéž téma vystoupit více než dvakrát, pokud k tomu nezíská svolení předsedy.

Předseda a zpravodaj dotčených výborů však mohou na vlastní žádost hovořit po dobu, kterou stanoví předseda.

Článek 144

Jednominutový projev

Po dobu nejvýše třiceti minut po zahájení každého dílčího zasedání udělí předseda slovo poslancům, kteří chtějí upozornit Parlament na důležitou otázku politické povahy. Řečnická doba pro každého poslance nepřesáhne jednu minutu. Předseda může dát poslancům opět tentýž časový prostor později v průběhu téhož dílčího zasedání.

Článek 145

Osobní prohlášení

1. Poslanec, který požádá o příležitost učinit osobní prohlášení, vystoupí na konci rozpravy o bodu pořadu jednání, který se právě projednává, nebo ve chvíli, kdy se jedná o schválení zápisů ze zasedání, k němuž se vztahuje žádost o vystoupení.

Tento poslanec nesmí hovořit o věcných otázkách, ale musí se při svém projevu omezit na odmítnutí jakýchkoli poznámek, které zazněly o jeho osobě během rozpravy, nebo názorů, které mu byly přisuzovány, nebo na opravu výroků, které sám pronesl.

2. Pokud Parlament nerozhodne jinak, nesmí žádné osobní prohlášení trvat déle než tři minuty.

Článek 146

Pořádek v jednacím sále

1. Předseda napomene jakéhokoli poslance, který v průběhu jednání vyrušuje.

2. Pokud se provinění opakuje, předseda znovu poslance napomene, a tato skutečnost je zanesena do zápisu z jednání zasedání.

3. Jestliže se provinění znovu opakuje, může předseda vykázat poslance z jednacího sálu pro zbytek zasedání. Generální tajemník zajistí okamžitý výkon tohoto disciplinárního opatření za pomoci zřízenců a v případě potřeby za pomoci bezpečnostní služby Parlamentu.

Článek 147

Vyloučení poslanců

1. V případě závažného porušení pořádku nebo narušení chodu Parlamentu může předseda po formálním upozornění navrhnout, buď okamžitě nebo nejpozději na příštím dílčím zasedání, aby Parlament hlasoval o udělení důtky, což má za následek okamžité vykazání z jednacího sálu a zastavení činnosti na dva až pět dní.

2. Parlament rozhodne, zda přistoupí k takovému disciplinárnímu opatření v době, kterou určí předseda, tj. buď na zasedání, při němž k dané události došlo, nebo v případě provinění mimo jednací sál v době, kdy byl předseda o tomto provinění informován, nebo nejpozději na příštím dílčím zasedání. Příslušný poslanec má právo před hlasováním vystoupit před Parlamentem. Délka jeho projevu nesmí překročit pět minut.

3. O žádosti o disciplinární opatření se hlasuje elektronicky bez rozpravy. Žádosti podané podle čl. 149 odst. 3 nebo čl. 160 odst. 1 nejsou přípustné.

Článek 148

Vyrušování při jednání

Pokud hrozí, že vyrušování při jednání v Parlamentu znemožní plynulý chod zasedání, předseda na určitou dobu ukončí nebo přeruší jednání, aby obnovil pořádek. Jestliže toho nemůže dosáhnout, opustí předsednické křeslo, což má za následek přerušování zasedání. Zasedání pokračuje poté, co jej předseda znovu svolá.

KAPITOLA 4

USNÁŠENÍŠCHOPNOST A HLASOVÁNÍ

Článek 149

Usnášeníschopnost

1. Parlament může jednat, rozhodovat o pořadu jednání a schvalovat zápis ze zasedání při jakémkoli počtu přítomných poslanců.
2. Parlament je usnášeníschopný, pokud je v jednacím sále přítomna třetina všech poslanců Parlamentu.
3. Všechny hlasy jsou platné při jakémkoli počtu hlasujících, pokud předseda na žádost podanou před začátkem hlasování nejméně třiceti sedmi poslanci, nekonstatuje v okamžiku hlasování, že Parlament není usnášeníschopný. Jestliže se při hlasování zjistí, že není přítomen dostatečný počet poslanců, zařadí se hlasování na pořad jednání příštího zasedání.

Žádost o zjištění usnášeníschopnosti musí podat nejméně třicet sedm poslanců. Žádost jménem politické skupiny není přípustná.

Při zjišťování výsledků hlasování je třeba vzít v úvahu podle odstavce 2 všechny poslance přítomné v jednacím sále a podle odstavce 4 všechny poslance, kteří žádali o zjištění usnášeníschopnosti. Elektronické hlasovací zařízení nelze k tomuto účelu použít. Dveře jednacího sálu nesmějí být zavřeny.

Jestliže počet přítomných poslanců není dostatečný pro dosažení usnášeníschopnosti, oznámí předseda výsledek hlasování, ale prohlásí, že nebyl přítomen potřebný počet poslanců.

Poslední věta odstavce 3 se nevztahuje na hlasování o procesních návrzích, ale pouze na hlasování o vlastním předmětu jednání.

4. Poslanci, kteří požádali o zjištění usnášeníschopnosti, se počítají jako přítomní ve smyslu odstavce 2 i v případě, že již nejsou v jednacím sále.
5. Je-li přítomno méně než třicet sedm poslanců, může předseda rozhodnout, že Parlament není usnášeníschopný.

Článek 150

Předkládání a přednášení pozměňovacích návrhů

1. Pozměňovací návrhy k projednání v plénu může předložit příslušný výbor, politická skupina nebo nejméně třicet sedm poslanců.

Pozměňovací návrhy se předkládají písemně a musí být podepsány autory.

Pozměňovací návrhy k dokumentům legislativní povahy ve smyslu čl. 40 odst. 1 mohou být doprovázeny stručným

odůvodněním. Za tato odůvodnění je odpovědný autor a nehlasuje se o něm.

2. S výhradou omezení stanovených v článku 151 se může pozměňovací návrh týkat kterékoliv části textu a může mít za cíl zrušení, doplnění nebo nahrazení slov či číslic.

„Textem“ se v tomto a následujícím článku rozumí celý návrh usnesení/návrh legislativního usnesení, návrh rozhodnutí nebo návrh Komise.

3. Předseda stanoví lhůtu pro předkládání pozměňovacích návrhů.
4. Pozměňovací návrh může být předněst během rozpravy jeho autor nebo jiný poslanec, kterého jmenoval autor jako svého zástupce.

5. Vezme-li pozměňovací návrh jeho autor zpět, nebere se v potaz, pokud jej ihned nepřevzme jiný poslanec.

6. Pozměňovací návrhy se předkládají k hlasování až poté, co jsou vytištěny a rozdány ve všech úředních jazycích, pokud Parlament nerozhodne jinak. Parlament nemůže rozhodnout jinak, pokud je proti nejméně třicet sedm poslanců.

Na tento odstavec se použije přiměřeně článek 139.

O ústních pozměňovacích návrzích předložených ve výboru se může hlasovat, pokud proti tomu žádný člen výboru nevznese námitku.

Článek 151

Přípustnost pozměňovacích návrhů

1. Pozměňovací návrh není přípustný, jestliže:
 - a) jeho obsah přímo nesouvisí s textem, který má za cíl změnit;
 - b) má za cíl zrušit nebo nahradit celý text;
 - c) má za cíl změnit více než jeden článek nebo odstavec textu, ke kterému se vztahuje. Toto ustanovení se nevztahuje na kompromisní pozměňovací návrhy ani na pozměňovací návrhy, které mají za cíl změnit určitý slovní tvar v celém textu;
 - d) se zjistí, že alespoň v jednom z úředních jazyků textu, kterého se pozměňovací návrh týká, není změna nutná; v tomto případě předseda spolu s těmi, kterých se to týká, hledá vhodné jazykové řešení.

2. Pozměňovací návrh se nebere v potaz, pokud není v souladu s rozhodnutími, která byla k danému textu dříve přijata během téhož hlasování.

3. O přípustnosti pozměňovacích návrhů rozhodne předseda.

Rozhodnutí předsedy podle odstavce 3 týkající se přípustnosti pozměňovacích návrhů nevychází výlučně z ustanovení odstavce 1 a 2 tohoto článku, ale z ustanovení jednacího řádu obecně.

4. Politická skupina může předložit alternativní návrh usnesení k návrhu nelegislativního usnesení obsaženému ve zprávě výboru.

V tomto případě nesmí skupina předložit pozměňovací návrhy k návrhu usnesení příslušného výboru. Návrh usnesení předložený skupinou nesmí být delší než návrh výboru. O návrhu se hlasuje v jediném hlasování v plénu bez možnosti předkládat pozměňovací návrhy.

Článek 152

Hlasování

1. Pro zprávy se použije tento postup hlasování:

- a) za prvé, hlasování o jakýchkoli pozměňovacích návrzích k textu, kterého se týká zpráva příslušného výboru;
- b) za druhé, hlasování o textu jako celku, změněném či nezměněném;
- c) za třetí, hlasování o pozměňovacích návrzích k návrhu usnesení/k návrhu legislativního usnesení;
- d) konečně, hlasování o návrhu usnesení/návrhu legislativního usnesení jako celku (konečné hlasování).

Parlament nehlasuje o vysvětlujícím prohlášení obsaženém ve zprávě.

2. Níže uvedený postup se použije při druhém čtení:

- a) jestliže nebyl podán návrh na zamítnutí nebo změnu společného postoje Rady, považuje se společný postoj za schválený podle článku 67;
- b) o návrhu na zamítnutí společného postoje Rady se hlasuje před hlasováním o jakýchkoli pozměňovacích návrzích (viz čl. 61 odst. 1);
- c) bylo-li ke společnému postoji předloženo několik pozměňovacích návrhů, hlasuje se o nich v pořadí stanoveném v článku 155;

d) pokud Parlament již hlasoval o pozměňovacích návrzích ke společnému postoji, může další hlasování o textu jako celku proběhnout pouze podle čl. 61 odst. 2.

3. Postup podle článku 65 se použije při třetím čtení.

4. Při hlasování o legislativních textech a návrzích nelegislativních usnesení se hlasuje nejprve o hlavní části, potom o právních východiscích a o bodech odůvodnění. Pozměňovací návrhy nejsou brány v potaz, pokud jsou v rozporu s předchozím hlasováním.

5. Jediným poslancem, který může vystoupit během hlasování, je zpravodaj, který musí mít příležitost stručně vyjádřit stanovisko svého výboru k pozměňovacím návrhům, o nichž se hlasuje.

Článek 153

Rovnost hlasů

1. V případě rovnosti hlasů podle čl. 152 odst. 1 písm. b) nebo d) se text jako celek vrátí zpět výboru. Totéž platí pro hlasování podle článků 3 a 7 a pro konečné hlasování podle článků 177 a 188, přičemž v případě těchto dvou článků se daná věc vrací Konferenci předsedů.

2. V případě rovnosti hlasů při hlasování o pořadu jednání jako celku (článek 132) nebo o zápisu jako celku (článek 172) nebo o textu předloženém k dílčímu hlasování podle článku 157 se text považuje za přijatý.

3. Ve všech ostatních případech rovnosti hlasů, aniž jsou dotčeny články, které vyžadují kvalifikovanou většinu, se text nebo návrh považuje za zamítnutý.

Článek 154

Zásady hlasování

1. Hlasování o zprávě probíhá na základě doporučení příslušného výboru. Výbor může delegovat tento úkol na svého předsedu nebo zpravodaje.

2. Výbor může doporučit, aby se o všech nebo o některých pozměňovacích návrzích hlasovalo najednou, aby byly přijaty, zamítnuty nebo prohlášeny za bezpředmětné.

Výbor také může navrhnout kompromisní pozměňovací návrhy.

3. Pokud příslušný výbor doporučí, aby byly pozměňovací návrhy předloženy k hlasování najednou, uskuteční se nejprve toto hlasování o daných pozměňovacích návrzích.

4. Pokud příslušný výbor navrhne kompromisní pozměňovací návrh, hlasuje se přednostně o tomto návrhu.

5. O pozměňovacích návrzích, u nichž bylo požadováno jmenovité hlasování, se hlasuje jednotlivě.

6. Dílčí hlasování není přípustné v případě hlasování najednou nebo hlasování o kompromisním pozměňovacím návrhu.

Článek 155

Pořadí při hlasování o pozměňovacích návrzích

1. Pozměňovací návrhy mají přednost před textem, k němuž se vztahují, a hlasuje se o nich před ním.

2. Jestliže byly předloženy dva nebo více vzájemně se vylučujících pozměňovacích návrhů ke stejné části textu, má přednost pozměňovací návrh, který se nejvíce odchyluje od původního znění, a hlasuje se o něm nejdříve. Je-li přijat, jsou ostatní pozměňovací návrhy zamítnuty. Je-li zamítnut, hlasuje se o dalším pozměňovacím návrhu podle priority a obdobně se postupuje u každého ze zbývajících pozměňovacích návrhů. Jsou-li pochybnosti o tom, který návrh má přednost, rozhodne předseda. Jsou-li všechny pozměňovací návrhy zamítnuty, považuje se za přijaté původní znění, pokud není ve stanovené lhůtě požadováno oddělené hlasování.

3. Předseda může předložit k hlasování původní text jako první nebo dát hlasovat před pozměňovacím návrhem, který se nejvíce odchyluje od původního znění, o jiném návrhu znění, který je bližší původnímu návrhu.

Získá-li kterýkoli z těchto textů většinu, neberou se ostatní předložené pozměňovací návrhy k témuž textu v potaz.

4. Na návrh předsedy je výjimečně možné hlasovat o pozměňovacích návrzích předložených po ukončení rozpravy, jde-li o kompromisní pozměňovací návrhy, nebo pokud se vyskytnou technické problémy. Předseda musí získat k předložení takových pozměňovacích návrhů k hlasování souhlas Parlamentu.

Podle čl. 151 odst. 3 rozhoduje o přípustnosti pozměňovacích návrhů předseda. V případě kompromisních pozměňovacích návrhů předložených po ukončení rozpravy podle tohoto odstavce, rozhoduje předseda o jejich přípustnosti případ od případu, s přihlédnutím ke kompromisní povaze návrhů.

Pro přípustnost platí tato obecná kritéria:

- zpravidla se kompromisní pozměňovací návrhy nesmějí vztahovat k těm částem textu, k nimž nebyly předloženy žádné pozměňovací návrhy ve lhůtě pro jejich podání,
- zpravidla předkládají kompromisní pozměňovací návrhy politické skupiny, předsedové, zpravodajové nebo navrhovatelé příslušných výborů nebo předkladatelé jiných pozměňovacích návrhů,

— zpravidla je s předložením kompromisního pozměňovacího návrhu spojeno zpětvetzí ostatních pozměňovacích návrhů týkajících se stejné části textu.

Pouze předseda může navrhnout, aby byl kompromisní pozměňovací návrh projednán. Pro předložení kompromisního pozměňovacího návrhu k hlasování musí předseda získat souhlas Parlamentu dotazem, zda jsou proti takovému hlasování nějaké námítky. Pokud je vznesena námítka, rozhodne Parlament o dané věci většinou odevzdaných hlasů.

5. Pokud příslušný výbor předložil pozměňovací návrhy k textu, kterého se týká zpráva, předseda o nich dá hlasovat najednou, pokud politická skupina nebo nejméně třicet sedm poslanců nepožádá o oddělené hlasování, nebo nejsou-li předloženy jiné pozměňovací návrhy.

6. Předseda může předložit několik pozměňovacích návrhů k hlasování najednou, pokud se tyto návrhy vzájemně doplňují. V takových případech postupuje podle odstavce 5. Předkladatelé těchto pozměňovacích návrhů mohou navrhnout hlasování najednou, pokud se jejich návrhy vzájemně doplňují.

7. Předseda může po přijetí nebo zamítnutí určitého pozměňovacího návrhu rozhodnout, že se o několika jiných pozměňovacích návrzích s podobným obsahem nebo cílem bude hlasovat najednou. Předseda může před tímto rozhodnutím požádat Parlament o souhlas.

Tento soubor pozměňovacích návrhů se může vztahovat k různým částem původního textu.

8. Pokud dva nebo více stejných pozměňovacích návrhů předložili různí předkladatelé, hlasuje se o nich jako o jednom návrhu.

Článek 156

Projednávání pozměňovacích návrhů z pléna ve výborech

Pokud bylo ke zprávě, kterou má Parlament projednat, předloženo více než 50 pozměňovacích návrhů, může předseda požádat příslušný výbor po konzultaci s jeho předsedou, aby se sešel k projednání pozměňovacích návrhů. O pozměňovacím návrhu, který nezíská alespoň jednu desetinu hlasů členů výboru, se v Parlamentu nehlasuje.

Článek 157

Dílčí hlasování

1. Jestliže text, o kterém se má hlasovat, obsahuje dvě nebo více ustanovení, nebo se dotýká dvou nebo více otázek, nebo může být rozdělen do dvou nebo více částí, z nichž má každá svůj ucelený smysl a normativní hodnotu, může politická skupina nebo nejméně třicet sedm poslanců požádat o dílčí hlasování.

2. Tuto žádost je nutno podat večeř přede dnem hlasování, pokud předseda nestanoví jinou lhůtu. O žádosti rozhodne předseda.

Článek 158

Hlasovací právo

Právo hlasovat je právem osobním.

Poslanci hlasují jednotlivě a osobně.

Jakékoli porušení tohoto článku se považuje za závažný případ porušení pořádku ve smyslu čl. 147 odst. 1 a má právní následky popsané v uvedeném článku.

Článek 159

Hlasování

1. Zpravidla se v Parlamentu hlasuje zvednutím ruky.

2. Jestliže předseda rozhodne, že výsledek není jednoznačný, hlasuje se znovu s použitím elektronického hlasovacího zařízení, a pokud toto zařízení nefunguje, hlasuje se tak, že poslanci povstanou nebo zůstanou sedět.

3. Výsledek hlasování se zaznamená.

Článek 160

Jmenovité hlasování

1. Kromě případů stanovených v čl. 99 odst. 4 a čl. 100 odst. 5 se hlasuje jmenovitě, požádá-li o to písemně nejméně třicet sedm poslanců nebo politická skupina večeř přede dnem hlasování, pokud předseda nestanoví jinou lhůtu.

2. Poslanci hlasují v abecedním pořadí počínaje jménem poslance, kterého určí los. Předseda hlasuje jako poslední.

Hlasování proběhne ústně a vyjádří se slovem „ano“, „ne“, nebo „zdržuji se“. Pro zjištění, zda byl návrh přijat nebo zamítnut, se berou v úvahu pouze hlasy „pro“ a „proti“. Předseda zjistí výsledek hlasování a oznámí jej.

Hlasování se zaznamená do zápisů ze zasedání podle politických skupin, přičemž jména poslanců jsou v abecedním pořadí a u každého je uvedeno, jak hlasoval.

Článek 161

Elektronické hlasování

1. Předseda může kdykoli rozhodnout, že se hlasování uvedené v článcích 159, 160 a 162 uskuteční prostřednictvím elektronického hlasovacího zařízení.

Pokud nemůže být elektronické hlasování z technických důvodů použito, hlasuje se podle článku 159, čl. 160 odst. 2 nebo článku 162.

Po technické stránce je používání elektronického hlasovacího zařízení upraveno pokyny předsednictva.

2. Při elektronickém hlasování se zaznamená pouze číselný výsledek hlasování.

Je-li se však požadováno jmenovité hlasování podle čl. 160 odst. 1, zaznamenají se hlasy v zápisu ze zasedání podle politických skupin, přičemž jména poslanců jsou v abecedním pořadí.

3. Jmenovité hlasování se uskuteční podle s čl. 160 odst. 2, jestliže o to požádá většina přítomných poslanců. Zařízení uvedené v odstavci 1 tohoto článku lze použít ke zjištění, zda je přítomna většina poslanců.

Článek 162

Tajné hlasování

1. V případě jmenování se hlasuje tajně, aniž jsou dotčeny čl. 12 odst. 1, čl. 177 odst. 1 a čl. 182 odst. 2 druhý pododstavec.

Při sčítání odevzdaných hlasů se berou v úvahu jen hlasovací lístky se jmény poslanců, kteří jsou kandidáty.

2. Tajné hlasování se rovněž může konat na žádost pětiny všech poslanců Parlamentu. Takovou žádost je nutno vznést před zahájením hlasování.

3. Žádost o tajné hlasování má přednost před žádostí o jmenovité hlasování.

4. Dva až šest skrutátorů, kteří byli vylosováni mezi poslanci, sečte hlasy odevzdané při tajném hlasování.

Při hlasování podle odstavce 1 nesmějí kandidáti vykonávat funkci skrutátorů.

Jména poslanců, kteří se zúčastnili tajného hlasování, se zaznamenají do zápisů ze zasedání, při kterém se tajné hlasování konalo.

Článek 163

Vysvětlení hlasování

1. Po ukončení obecné rozpravy může kterýkoli poslanec podat ústní vysvětlení závěrečného hlasování v rozsahu nejvýše jedné minuty nebo podat písemné vysvětlení obsahující nejvýše 200 slov, které se zahrne do doslovného záznamu.

Kterákoli politická skupina může podat vysvětlení hlasování, v rozsahu nejvýše dvou minut.

Po zahájení prvního vystoupení s vysvětlením hlasování nejsou žádné další žádosti o podání vysvětlení hlasování přípustné.

Vysvětlení hlasování je přípustné po závěrečném hlasování o jakémkoli tématu předloženém Parlamentu. Výraz „závěrečné hlasování“ nepředjímá typ hlasování, ale rozumí se jím poslední hlasování o jakémkoli bodu.

2. Vysvětlení hlasování není přípustné v případě hlasování o procesních otázkách.

3. Pokud byl na pořad jednání Parlamentu zařazen návrh Komise nebo zpráva podle článku 131, mohou poslanci podat písemná vysvětlení hlasování podle odstavce 1.

Vysvětlení hlasování podaná buď ústně, nebo písemně se musí týkat přímo textu, o kterém se hlasuje.

Článek 164

Spory týkající se hlasování

1. Předseda prohlašuje hlasování za zahájené a za ukončené.
2. Jestliže již předseda prohlásil hlasování za zahájené, nikdo s výjimkou jeho samého, nesmí promluvit, dokud není hlasování prohlášeno za ukončené.
3. Procesní námitky týkající se platnosti hlasování mohou být vzneseny, dokud předseda neprohlásí hlasování za ukončené.
4. Po oznámení výsledku hlasování provedeného zvednutím ruky může poslanec požadovat, aby byl tento výsledek ověřen s použitím elektronického hlasovacího zařízení.
5. Předseda rozhodne, zda je oznámený výsledek platný. Jeho rozhodnutí je konečné.

KAPITOLA 5

NÁVRHY NA PŘERUŠENÍ JEDNÁNÍ A PROCESNÍ NÁVRHY

Článek 165

Procesní návrhy

1. Přednostně je uděleno slovo žádostem o podání procesního návrhu týkajícího se:

- a) nepřípustnosti věci (článek 167);
- b) vrácení výboru (článek 168);
- c) ukončení rozpravy (článek 169);
- d) odročení rozpravy a hlasování (článek 170);
- e) přerušování nebo ukončení zasedání (článek 171).

Kromě navrhovatele se mohou k těmto návrhům vyjádřit pouze: jeden řečník ve prospěch návrhu a jeden řečník proti návrhu, předseda nebo zpravodaj příslušného výboru.

2. Řečnická doba nesmí překročit jednu minutu.

Článek 166

Procesní námitky

1. Poslanci může být uděleno slovo, aby upozornil předsedu na jakékoli porušení jednacího řádu Parlamentu. Poslanec nejprve uvede, na který článek se odvolává.
2. Žádost o vznesení procesní námitky má přednost před ostatními žádostmi o udělení slova.
3. Řečnická doba nesmí překročit jednu minutu.
4. Předseda okamžitě rozhodne o opodstatněnosti procesních námitek v souladu s jednacím řádem a oznámí své rozhodnutí ihned po vznesení námitky. O jeho rozhodnutí se nehlasuje.
5. Výjimečně může předseda prohlásit, že své rozhodnutí oznámí později, avšak vždy do dvaceti čtyř hodin po vznesení procesní námitky. Odklad tohoto rozhodnutí nemá za následek odročení rozpravy. Předseda může postoupit záležitost příslušnému výboru.

Článek 167

Nepřípustnost věci

1. Na začátku rozpravy o určitém bodu pořadu může být vznesena námitka nepřipustnosti. O takové námitce se okamžitě hlasuje.

Záměr vznést námitku nepřipustnosti věci je oznámen nejméně dvacet čtyři hodin předem předsedovi, který o tom ihned informuje Parlament.

2. Je-li námitka přijata, přistoupí Parlament ihned k dalšímu bodu pořadu jednání.

Článek 168

Vrácení výboru

1. Vrácení věci výboru může požadovat politická skupina nebo nejméně třicet sedm poslanců při projednávání pořadu jednání nebo před začátkem rozpravy.

Záměr navrhnout vrácení věci výboru je oznámen nejméně dvacet čtyři hodin předem předsedovi, který o tom ihned informuje Parlament.

2. Vrácení věci výboru může požadovat politická skupina nebo nejméně třicet sedm poslanců před hlasováním nebo v jeho průběhu. O takovém návrhu se okamžitě hlasuje.

3. Žádost lze vznést pouze jednou při každém z těchto tří procesních kroků.

4. Vrácením věci výboru se přerušuje rozprava o tomto bodu.

5. Parlament může stanovit lhůtu, v níž musí výbor oznámit své závěry.

Článek 169

Ukončení rozpravy

1. Rozprava může být ukončena dříve, než je vyčerpán seznam řečníků, a to na návrh předsedy, nebo na žádost politické skupiny nebo nejméně třiceti sedmi poslanců. O takovém návrhu nebo žádosti se okamžitě hlasuje.

2. Jsou-li návrh nebo žádost přijaty, může se k nim vyjádřit pouze jeden poslanec z každé politické skupiny, která dosud nezasáhla do dané rozpravy.

3. Po projevech uvedených v odstavci 2 je rozprava ukončena a Parlament hlasuje o věci, která byla jejím předmětem, pokud není předem stanovena doba hlasování.

4. Jsou-li návrh nebo žádost zamítnuty, nemůže je během téže rozpravy znovu podat nikdo kromě předsedy.

Článek 170

Odročení rozpravy a odklad hlasování

1. Na začátku rozpravy o některém bodu pořadu jednání může politická skupina nebo nejméně třicet sedm poslanců předložit návrh, aby byla rozprava odročena na určitý den a hodinu. O takovém návrhu se okamžitě hlasuje.

Záměr odročit rozpravu je oznámen nejméně dvacet čtyři hodin předem předsedovi, který ihned informuje Parlament.

2. Je-li tento návrh přijat, přikročí Parlament k dalšímu bodu pořadu jednání. Odročená rozprava se uskuteční v určený den a hodinu.

3. Jestliže je tento návrh zamítnut, nelze jej předložit znovu během téhož dílčího zasedání.

4. Před hlasováním nebo v jeho průběhu může politická skupina nebo nejméně třicet sedm poslanců navrhnout, aby bylo hlasování odloženo. O tomto návrhu se okamžitě hlasuje.

Jakékoli rozhodnutí Parlamentu o odročení rozpravy na pozdější dílčí zasedání musí určit zasedání, na jehož pořad jednání bude rozprava zařazena, s vědomím, že pořad jednání pro toto zasedání bude sestaven podle článků 130 a 132.

Článek 171

Přerušování nebo ukončení zasedání

Zasedání může být přerušeno nebo ukončeno během rozpravy nebo během hlasování, jestliže tak rozhodne Parlament na návrh předsedy nebo na žádost politické skupiny nebo nejméně třiceti sedmi poslanců. O takovém návrhu nebo žádosti se okamžitě hlasuje.

KAPITOLA 6

VEŘEJNÝ ZÁZNAM JEDNÁNÍ

Článek 172

Zápis

1. Zápis z každého zasedání, obsahující rozhodnutí Parlamentu a jména řečníků, se rozdává nejméně půl hodiny před zahájením odpolední části následujícího zasedání.

V rámci legislativního procesu se za rozhodnutí ve smyslu tohoto odstavce považují i všechny pozměňovací návrhy přijaté Parlamentem, i když je návrh Komise podle čl. 52 odst. 1 nebo společný postoj Rady podle čl. 61 odst. 3 s konečnou platností zamítnut.

Texty přijaté Parlamentem jsou rozesílány odděleně. Pokud legislativní texty přijaté Parlamentem obsahují změny, jsou zveřejněny v úplném znění.

2. Na začátku odpolední části zasedání předloží předseda Parlamentu zápis z předchozího zasedání ke schválení.

3. Jsou-li k zápisům vzneseny jakékoli námitky, Parlament v případě potřeby rozhodne, zda se mají požadované změny projednávat. Žádný poslanec nesmí o zápisu hovořit déle než jednu minutu.

4. Zápis podepisuje předseda a generální tajemník a je uložen do archivu Parlamentu. Do jednoho měsíce se zveřejní v Úředním věstníku Evropské unie.

Článek 173

Doslovné záznamy

1. Doslovný záznam každého zasedání se vyhotovuje ve všech úředních jazycích.

2. Řečníci vrátí přepsaný text svých projevů sekretariátu nejpozději následující den poté, co jej obdrželi.

3. Doslovný záznam se zveřejňuje jako příloha Úředního věstníku Evropské unie.

HLAVA VII

VÝBORY A DELEGACE

KAPITOLA 1

VÝBORY — ZŘIZOVÁNÍ A PŮSOBNOST

Článek 174

Zřizování stálých výborů

Na návrh Konference předsedů zřídí Parlament stálé výbory, jejichž působnost je vymezena v příloze jednacího řádu⁽¹⁵⁾. Jejich členové se volí během prvního dílčího zasedání, které následuje po novém zvolení Parlamentu, a pak znovu po dvou a půl letech.

Naproti tomu působnost stálých výborů je vymezena v příloze jednacího řádu a je stanovena odlišným postupem. Proto může být určena i v jiné době než v době zřízení výboru.

Článek 175

Zřizování dočasných výborů

Na návrh Konference předsedů může Parlament kdykoli zřídít dočasné výbory, jejichž působnosti, složení a funkční období se stanoví současně s přijetím rozhodnutí o jejich zřízení; jejich funkční období nesmí překročit dvanáct měsíců, pokud Parlament nerozhodne po uplynutí tohoto funkčního období o jeho prodloužení.

⁽¹⁵⁾ Viz příloha VI.

Ze skutečnosti, že se působnost, složení a funkční období dočasných výborů stanoví ve stejné době, kdy jsou tyto výbory zřízeny, vyplývá, že Parlament nemůže následně rozhodnout o změně její působnosti ani ve smyslu jejího rozšíření, ani ve smyslu jejího omezení.

Článek 176

Vyšetřovací výbory

1. Parlament může na žádost čtvrtiny všech poslanců zřídit vyšetřovací výbor, který se bude zabývat údajnými porušeními práva Společenství nebo údajným nesprávným úředním postupem při jeho uplatňování, kterého by se dopustil orgán nebo instituce Evropských společenství, orgán veřejné moci členského státu nebo osoby, jimž právo Společenství dává pravomoc provádět toto právo.

Rozhodnutí o zřízení tohoto výboru je zveřejněno v Úředním věstníku Evropské unie do jednoho měsíce. Parlament navíc učiní všechny kroky nezbytné k tomu, aby toto rozhodnutí vešlo v obecnou známost.

2. Způsob práce vyšetřovacího výboru se řídí ustanoveními tohoto jednacího řádu vztahujícími se na výbory, pokud není v tomto článku a v rozhodnutí Evropského parlamentu, Rady a Komise ze dne 19. dubna 1995 o prováděcích ustanoveních pro výkon vyšetřovacích pravomocí Evropského parlamentu, které je připojeno k tomuto jednacího řádu⁽¹⁶⁾, stanoveno jinak.

3. Žádosti o zřízení vyšetřovacího výboru musí přesně uvádět předmět vyšetřování a musí obsahovat podrobné odůvodnění. Parlament na návrh Konference předsedů rozhodne, zda výbor zřídí, a pokud ano, určí též podle článku 177 jeho složení.

4. Vyšetřovací výbor ukončí svou práci předložením zprávy nejpozději do dvanácti měsíců. Parlament může dvakrát rozhodnout o prodloužení tohoto období vždy o tři měsíce.

Ve vyšetřovacím výboru mohou hlasovat pouze jeho řádní členové, nebo v případě jejich nepřítomnosti jejich stálí náhradníci.

5. Vyšetřovací výbor zvolí svého předsedu a dva místopředsedy a jmenuje jednoho nebo více zpravodajů. Výbor může rovněž svěřit odpovědnosti, povinnosti nebo zvláštní úkoly svým členům, kteří musí následně podrobně informovat výbor o jejich plnění.

V době mezi schůzemi, v naléhavých případech nebo v případech potřeby vykonává pravomoci výboru jeho předsednictvo a jeho kroky musí výbor schválit na nejbližší schůzi.

6. Pokud vyšetřovací výbor usoudí, že bylo porušeno jedno z jeho práv, navrhne předsedovi Parlamentu, aby přijal příslušná opatření.

7. Vyšetřovací výbor se může obrátit na orgány nebo osoby uvedené v článku 3 rozhodnutí, které je uvedeno v odstavci 2 se záměrem předvolat je ke slyšení nebo od nich získat dokumenty.

Cestovní výdaje a výdaje na pobyt poslanců a úředníků orgánů a institucí Společenství hradí tyto orgány a instituce. Cestovní výdaje a výdaje na pobyt jiných osob, které budou vypovídat před vyšetřovacím výborem, hradí Evropský parlament v souladu s předpisy o slyšení odborníků.

Každá osoba, která je vyzvána k výpovědi před vyšetřovacím výborem, má stejná práva jako svědek před soudem v zemi jejího původu. Tyto osoby musí být poučeny o svých právech předtím, než učiní výpověď před výborem.

Pokud jde o použití jazyků, použije vyšetřovací výbor článek 138 jednacího řádu. Předsednictvo výboru však:

- může omezit tlumočení do úředních jazyků na jazyky účastníků daných jednání, pokud tento krok považuje za nezbytný z důvodu zachování důvěrnosti, a
- rozhodne o překladu obdržených dokumentů, aby bylo zajištěno, že daný výbor bude moci konat svá jednání účelně a rychle a že bude zachováno nezbytné utajení a důvěrnost jednání.

8. Předseda vyšetřovacího výboru spolu s předsednictvem zajistí, aby bylo zachováno utajení nebo důvěrnost jednání, a včas o tom uvědomí členy výboru.

Rovněž výslovně poukáže na čl. 2 odst. 2 výše uvedeného rozhodnutí. Použije se příloha VII část A jednacího řádu.

9. Předané tajné nebo důvěrné dokumenty se posuzují za takových technických opatření, která zajistí, aby výlučný přístup k nim měli pouze členové odpovědní za jejich zkoumání. Příslušní členové učiní závazné prohlášení, že neumožní žádné jiné osobě přístup k tajným nebo důvěrným informacím, v souladu s tímto článkem, a že použijí tyto informace výlučně pro účely vypracování své zprávy pro vyšetřovací výbor. Schůze se konají v prostorách, které jsou vybaveny tak, aby byl neoprávněným osobám znemožněn odposlech jednání.

10. Po dokončení své práce předloží vyšetřovací výbor Parlamentu zprávu o výsledcích své činnosti, která bude v případě nutnosti a v souladu s podmínkami stanovenými v článku 48 obsahovat i menšinová stanoviska. Tato zpráva se zveřejní.

Na žádost vyšetřovacího výboru koná Parlament rozpravu o zprávě na dílčím zasedání, které následuje po jejím předložení.

⁽¹⁶⁾ Viz příloha VIII.

Výbor může Parlamentu předložit rovněž návrh doporučení určeného orgánům a institucím Evropských společenství nebo členských států.

11. Předseda Parlamentu pověří příslušný výbor podle přílohy VI jednacího řádu sledováním opatření provedených na základě výsledků práce vyšetřovacího výboru a požádá výbor, aby o nich informoval Parlament. Učiní také veškerá opatření nezbytná k praktickému uplatnění závěrů vyšetřování.

Pouze k návrhu Konference předsedů týkajícího se složení vyšetřovacího výboru (odstavec 3) je možno předkládat pozměňovací návrhy podle čl. 177 odst. 2.

K předmětu vyšetřování tak, jak byl vymezen jednou čtvrtinou poslanců Parlamentu (odstavec 3), a k období pro vyšetřování stanovenému v odstavci 4 nejsou pozměňovací návrhy přípustné.

Článek 177

Složení výborů

1. Členové výborů a vyšetřovacích výborů jsou voleni na základě nominací předložených politickými skupinami a nezařazenými poslanci. Konference předsedů předloží Parlamentu návrhy. Složení výborů odráží v co nejvyšší míře složení Parlamentu.

Změní-li poslanec politickou skupinu, ponechá si svou funkci v parlamentních výborech po zbytek dvouapůlletého funkčního období. Pokud by poslanec změnou politické skupiny narušil vyrovnané zastoupení politických názorů ve výboru, podá Konference předsedů nové návrhy na složení výboru v souladu s postupem stanoveným v odstavci 1, druhé větě, přičemž musí být zaručena individuální práva poslance.

2. Pozměňovací návrhy k návrhům Konference předsedů jsou přípustné pouze tehdy, když je předloží nejméně třicet sedm poslanců. Parlament rozhodne o těchto pozměňovacích návrzích v tajném hlasování.

3. Poslanci se považují za zvolené na základě návrhů Konference předsedů s případnými změnami podle odstavce 2.

4. Pokud politická skupina nepředloží nominace na členství ve vyšetřovacím výboru podle odstavce 1 ve lhůtě stanovené Konferencí předsedů, předloží Konference předsedů Parlamentu pouze nominace, které jí byly sděleny ve stanovené lhůtě.

5. Konference předsedů může prozatímně rozhodnout o obsazení uvolněného místa ve výboru se souhlasem osob, které mají být jmenovány, a s přihlédnutím k odstavci 1.

6. Jakékoli takové změny se předloží Parlamentu ke schválení na příštím zasedání.

Článek 178

Náhradníci

1. Politické skupiny a nezařazení poslanci mohou jmenovat stálé náhradníky pro každý výbor v počtu shodném s počtem řádných členů z jejich řad v daném výboru. Předseda je o tom informován. Tito stálí náhradníci jsou oprávněni účastnit se schůzí výboru, vystupovat na nich a v případě neúčasti řádného člena se účastnit hlasování.

2. Navíc v případě neúčasti řádného člena, a pokud stálý náhradník nebyl jmenován nebo je rovněž nepřítomen, může řádný člen výboru zajistit, aby byl na schůzi zastupován jiným členem své politické skupiny, který je oprávněn hlasovat. Jméno náhradníka musí být sděleno předem předsedovi výboru před zahájením hlasování.

Odstavec 2 se použije obdobně pro nezařazené poslance.

Oznámení předem, stanovené v poslední větě odstavce 2, musí být provedeno před ukončením rozpravy nebo před zahájením hlasování o bodu nebo bodech, při kterých má být řádný poslanec nahrazen.

Ustanovení tohoto článku obsahuje dvě jasně vymezené zásady:

- politická skupina nesmí mít ve výboru více stálých náhradníků, než je počet jejích řádných členů ve výboru,
- pouze politické skupiny mají právo jmenovat stálé náhradníky pouze pod podmínkou, že o tom informují předsedu Parlamentu.

Z toho vyplývá že:

- postavení stálého náhradníka závisí výlučně na členství v dané politické skupině,
- pokud se počet řádných členů politické skupiny ve výboru změní, změní se odpovídajícím způsobem i nejvyšší možný počet stálých náhradníků, které může tato politická skupina do výboru jmenovat,
- pokud poslanec změnil politickou skupinu, nemůže si ponechat postavení stálého náhradníka, které měl jako člen původní politické skupiny,
- člen výboru nesmí být za žádných okolností náhradníkem za kolegu, který patří do jiné politické skupiny.

Článek 179

Povinnosti výborů

1. Stálé výbory zkoumají otázky, které jim postoupí Parlament nebo během odročení zasedání předseda Parlamentu jménem Konference předsedů. Povinnosti dočasných výborů a vyšetřovacích výborů se vymezují při jejich zřízení; nemají oprávnění předkládat stanoviska jiným výborům.

(Viz výklad ustanovení článku 175)

2. Pokud stálý výbor prohlásí, že není příslušný k posouzení otázky, nebo vznikne-li spor o příslušnosti dvou nebo více stálých výborů, posoudí otázku příslušnosti Konference předsedů do čtyř pracovních týdnů poté, co je v Parlamentu oznámeno postoupení věci výboru. Konference předsedů výborů je o věci informována a může dát doporučení Konferenci předsedů. Konference předsedů rozhodne do šesti pracovních týdnů ode dne, kdy jí byla otázka příslušnosti předložena. Jinak je otázka příslušnosti zařazena na pořad jednání následujícího dílčího zasedání.

3. Spadá-li určitá otázka do působnosti dvou nebo více stálých výborů, je jeden výbor ustanoven jako příslušný výbor a ostatní jako výbory, od nichž se žádá stanovisko.

Otázka však není postoupena současně více než třem výborům, pokud není rozhodnuto odchýlit se ze závažných důvodů od tohoto článku za podmínek stanovených v odstavci 1.

4. Jakékoli dva nebo více výborů či podvýborů mohou společně zkoumat záležitosti spadající do jejich působnosti, nemohou však přijímat rozhodnutí.

5. Jakýkoli výbor může se souhlasem předsednictva Parlamentu pověřit jednoho nebo více svých členů úkolem provést studii nebo vykonat pracovní cestu ke zjištění potřebných údajů.

Článek 180

Výbor příslušný k ověření pověřovacích listin

Jeden z výborů zřízených v souladu s tímto jednacím řádem je příslušný k ověření pověřovacích listin a pro přípravu rozhodnutí o námitkách týkajících se platnosti voleb.

Článek 181

Podvýbory

1. S předchozím svolením Konference předsedů může stálý nebo dočasný výbor pro potřeby své práce jmenovat jeden nebo více podvýborů, přičemž zároveň určí složení takových podvýborů podle článku 177 a jeho příslušnost. Podvýbory se ze své činnosti odpovídají výboru, který je zřídil.

2. Postup jednání v podvýborech je stejný jako ve výborech.

3. Náhradníkům je dovoleno účastnit se práce podvýborů za stejných podmínek jako u výborů.

4. Uplatněním těchto ustanovení musí být zabezpečena vzájemná provázanost mezi podvýborem a výborem, v jehož rámci je podvýbor zřízen. Z tohoto důvodu jsou všichni řádní členové podvýboru voleni ze členů výboru, který jej zřídil.

Článek 182

Předsednictva výborů

1. Na první schůzi výboru, po zvolení členů výboru podle článku 177 zvolí výbor předsednictvo složené z předsedy a jednoho, dvou nebo tří místopředsedů, kteří jsou zvoleni v odděleném hlasování.

2. V případě, kdy počet kandidátů odpovídá počtu míst, která mají být obsazena, může volba proběhnout aklamací.

V opačném případě nebo na žádost jedné šestiny členů výboru probíhá volba tajným hlasováním.

Je-li pouze jediný kandidát, je zvolen na základě absolutní většiny odevzdaných hlasů, kterými jsou hlasy pro a proti.

V případech, kdy je v prvním kole hlasování více kandidátů, je zvolen kandidát, který získá absolutní většinu odevzdaných hlasů, jak je vymezena v předchozím pododstavci. Ve druhém kole je zvolen kandidát, který získá nejvyšší počet hlasů. V případě rovnosti hlasů je zvolen nejstarší kandidát.

V případech, kdy je nutno konat druhé kolo hlasování, je možno nominovat nové kandidáty.

KAPITOLA 2
VÝBORY — ČINNOST

Článek 183

Schůze výborů

1. Výbor se schází, když jej svolá jeho předseda, nebo na žádost předsedy Parlamentu.
2. Komise a Rada se mohou účastnit schůzí výboru, přizve-li je k účasti jménem výboru jeho předseda.

Na základě zvláštního rozhodnutí výboru může být přizvána jakákoli osoba, aby se zúčastnila schůze a vystoupila na ní.

Obdobně je rozhodnutí o tom, zda povolit účast na schůzích výborů osobním asistentům členů, ponecháno ke zvážení každému výboru.

Příslušný výbor může se schválením předsednictva uspořádat slyšení odborníků, pokud takové slyšení považuje za důležité pro úspěšný výkon své práce týkající se určité otázky.

Výbory, od nichž se žádá o stanovisko, se mohou daného slyšení zúčastnit, pokud si to přejí.

3. Aniž je dotčen čl. 46 odst. 6 tohoto jednacího řádu a pokud výbor nerozhodne jinak, mohou se poslanci účastnit schůzí výborů, ke kterým nenáleží, ale nemožou se zapojit do jejich jednání.

Těmto poslancům však výbor může povolit na svém jednání účast s poradním hlasem.

Článek 184

Zápisy ze schůzí výborů

Zápis z každé schůze výboru se rozesílá všem jeho členům a předkládá se výboru ke schválení na nejbližší schůzi.

Článek 185

Hlasování ve výboru

1. Pozměňovací návrhy k projednání v příslušném výboru může předložit kterýkoli poslanec.
2. Hlasování ve výboru je platné, je-li přítomna čtvrtina jeho členů. Požádá-li však o to šestina členů výboru před začátkem hlasování, je hlasování platné, pouze pokud se jej zúčastní většina členů výboru.
3. Ve výboru se hlasuje zvednutím ruky, pokud čtvrtina členů výboru nepožaduje jmenovité hlasování. V takovém případě se hlasuje podle čl. 160 odst. 2.
4. Předseda výboru se může účastnit rozprav a může hlasovat, při rovnosti hlasů však nemá rozhodující hlas.
5. S ohledem na předložené pozměňovací návrhy může výbor místo hlasování požádat zpravodaje o předložení nového návrhu, který by zohlednil co nejvíce pozměňovacích návrhů. Pro pozměňovací návrhy k tomuto návrhu se stanoví nová lhůta.

Článek 186

Ustanovení pro plenární zasedání použitelné pro jednání ve výboru

Pro schůze výborů se použijí obdobně články 11,12,13,16,17,140,141,143 odst.1, 146,148,150 až 153, 155, 157 odst.1,158,159,161,162, 164 až 167, 170 a 171.

Článek 187

Doba vyhrazená pro otázky ve výboru

O době vyhrazené pro otázky rozhodne výbor. Každý výbor si stanoví vlastní pravidla pro průběh doby vyhrazené pro otázky.

KAPITOLA 3 MEZIPARLAMENTNÍ DELEGACE

Článek 188

Vytváření meziparlamentních delegací a jejich úkoly

1. Na návrh Konference předsedů vytváří Parlament stálé meziparlamentní delegace a rozhoduje o jejich povaze a počtu jejich členů s přihlédnutím k jejich úkolům. Členové jsou voleni na celé volební období na prvním nebo druhém dílčím zasedání po nové volbě Parlamentu.
2. Členové delegací jsou voleni poté, co politické skupiny a nezařazení poslanci předloží Konferenci předsedů seznam svých kandidátů. Konference předsedů předloží Parlamentu návrhy, které zajistí pokud možno spravedlivé zastoupení členských států a politických směrů. Použije se čl. 177 odst. 2, 3, 5 a 6.
3. Předsednictva delegací se vytvářejí postupem stanoveným pro stálé výbory podle článku 182.
4. Parlament stanoví obecnou působnost jednotlivých delegací. Tuto působnost může Parlament kdykoli rozšířit nebo omezit.
5. Prováděcí ustanovení nutná pro práci delegací přijme Konference předsedů na návrh Konference předsedů delegací.
6. Předseda delegace předloží výboru příslušnému pro zahraniční věci a bezpečnost zprávu o činnosti delegace.

Článek 189

Spolupráce s parlamentním shromážděním Rady Evropy

1. Orgány Parlamentu, zejména výbory, spolupracují se svými protějšky v Parlamentním shromáždění Rady Evropy v oblastech společného zájmu především s cílem zlepšit jejich výkonnost a zamezit překrývání činností.

2. Konference předsedů po dohodě s příslušnými orgány Parlamentního shromáždění Rady Evropy rozhodne o způsobu provádění těchto ustanovení.

Článek 190

Smíšené parlamentní výbory

1. Evropský parlament může zřídit smíšené parlamentní výbory s parlamenty států přidružených ke Společenství nebo států, s nimiž byla zahájena jednání o přistoupení.

Tyto výbory mohou vypracovávat doporučení pro dotyčné parlamenty. V případě Evropského parlamentu jsou tato doporučení postoupena příslušnému výboru, který předloží návrhy, jak v dané věci postupovat.

2. Obecnou působnost různých smíšených parlamentních výborů vymezí Evropský parlament a dohody se třetími zeměmi.

3. Smíšené parlamentní výbory se řídí postupy stanovenými v uvedených dohodách. Takové postupy vycházejí ze zásady parity mezi delegací Evropského parlamentu a delegací dotyčného parlamentu.

4. Smíšené parlamentní výbory vypracují svůj vlastní jednací řád a předloží jej ke schválení předsednictvu Evropského parlamentu a předsednictvu příslušného parlamentu.

5. Volba členů delegací Evropského parlamentu ve smíšených parlamentních výborech a vytvoření předsednictva těchto delegací se uskuteční postupem stanoveným pro meziparlamentní delegace.

HLAVA VIII

PETICE

Článek 191

Petiční právo

1. Každý občan Unie a každá fyzická osoba s bydlištěm nebo právnická osoba se sídlem v členském státě má právo předložit samostatně či společně s dalšími občany nebo osobami petici Evropskému parlamentu ve věci, která spadá do oblasti činnosti Evropské unie a která se jich dotýká.

2. V peticích podaných Parlamentu musí být uvedeno jméno, státní příslušnost a trvalé bydliště každého předkladatele.

3. Petice musí být vyhotoveny v jednom z úředních jazyků Evropské unie.

Petice vyhotovené v jiném jazyce jsou brány v potaz pouze tehdy, pokud předkladatel přiloží překlad nebo shrnutí v úředním jazyce Evropské unie. Překlad nebo shrnutí je základem pro práci Parlamentu. Korespondence s Parlamentem se vede v úředním jazyce, ve kterém jsou překlad nebo shrnutí předloženy.

4. Petice se zapíše do rejstříku v pořadí, v jakém byly obdrženy, pokud splňují podmínky stanovené v odstavci 2; ty, které je nesplňují, budou odloženy a předkladatel bude informován o důvodech tohoto postupu.

5. Petice zapsané do rejstříku předá předseda příslušnému výboru, který nejprve zjistí, zda zapsané petice spadají do působnosti Evropské unie.

6. Petice, které výbor prohlásí za nepřijatelné, budou odloženy a předkladatel bude informován o tomto rozhodnutí a o jeho důvodech.

7. V tomto případě může výbor navrhnout předkladateli, aby se obrátil na příslušný orgán členského státu nebo Evropské unie.

8. Pokud předkladatel nepožádá, aby se petice projednávala jako důvěrná, bude zapsána do veřejného rejstříku.

9. Považuje-li to výbor za vhodné, může věc postoupit veřejnému ochránci práv.

10. Petice zaslané Evropskému parlamentu fyzickými nebo právnickými osobami, které ani nejsou ani občany Evropské unie, ani nemají bydliště nebo sídlo v členském státě, se zapisují do rejstříku a zakládají odděleně. Předseda zasílá výpis takových petic obdržných během uplynulého měsíce s uvedením jejich předmětu výboru příslušnému k posuzování petic, který si může vyžádat ty, které chce projednávat.

Článek 192

Posuzování petic

1. Příslušný výbor se může rozhodnout vypracovat zprávu nebo jinak vyjádřit své stanovisko k peticím, které prohlásil za přípustné.

Výbor si může vyžádat stanovisko ostatních výborů podle článku 46, a to zejména v případě petic, které mají za cíl změnu stávajících právních předpisů.

2. Vytvoří se elektronický rejstřík, ve kterém může každý občan vyjádřit podporu předkladateli petice tím, že připojí svůj elektronický podpis pod petici prohlášenou za přípustnou a zapsanou v rejstříku.

3. Při projednávání petic a zjišťování skutečností může výbor uspořádat slyšení nebo vyslat členy, aby na místě zjistili skutečnosti týkající se petice.

4. V rámci přípravy svého stanoviska může výbor požádat Komisi o poskytnutí dokumentů, informací a přístupu k jejím zdrojům.

5. V případě nutnosti předloží výbor plénu návrhy usnesení týkající se petic, které projednal.

Výbor může rovněž požádat, aby předseda Parlamentu předal jeho stanovisko Komisi nebo Radě.

6. Každých šest měsíců výbor informuje Parlament o výsledcích svých jednání.

Výbor zejména informuje Parlament o opatřeních přijatých Radou nebo Komisí na základě petic, které jim Parlament postoupil.

7. Předseda informuje předkladatele o přijatých rozhodnutích a o důvodech, které k nim vedly.

Článek 193

Oznamování petic

1. Parlament obdrží oznámení o peticích. Petice, které byly zapsány do rejstříku podle čl. 191 odst. 4 a hlavní procesní rozhodnutí v případě těchto petic se oznámí na plenárním zasedání. Tato oznámení jsou uvedena v zápisu.

2. Název a shrnutí textů petic zapsaných do rejstříku spolu se stanovisky a nejdůležitějšími rozhodnutími v souvislosti s projednáváním petic jsou přístupné veřejnosti v databázi, pokud s tím předkladatel souhlasí. Důvěrné petice se uchovávají mezi záznamy z jednání Parlamentu, kde jsou k dispozici poslancům k nahlédnutí.

HLAVA IX**VEŘEJNÝ OCHRÁNCE PRÁV**

Článek 194

Jmenování veřejného ochránce práv

1. Na počátku každého volebního období, hned po svém zvolení nebo v případech uvedených v odstavci 8 vyzve předseda Parlamentu k předložení nominací na úřad veřejného ochránce práv a stanoví lhůtu pro jejich předložení. Příslušné oznámení s výzvou se zveřejní v Úředním věstníku Evropské unie.

2. Nominovaní kandidáti musí mít podporu nejméně třiceti sedmi poslanců, kteří jsou státními příslušníky nejméně dvou členských států.

Každý poslanec může podporovat pouze jednoho nominovaného kandidáta.

Nominace musí obsahovat všechny doklady nezbytné k tomu, aby bylo jednoznačně prokázáno, že kandidát splňuje podmínky stanovené v právních předpisech o veřejném ochránci práv.

3. Nominace jsou předány příslušnému výboru, který může požádat o slyšení kandidátů.

Na tato slyšení mají přístup všichni poslanci.

4. Abecední seznam nominací, které splňují stanovené podmínky, se poté předkládá plénu k hlasování.

5. Hlasuje se tajně a ke zvolení je nutná většina odevzdaných hlasů.

Pokud po prvních dvou kolech není zvolen žádný kandidát, mohou pokračovat pouze ti dva kandidáti, kteří získali ve druhém kole největší počet hlasů.

V případě rovnosti hlasů je rozhodnuto ve prospěch nejstaršího kandidáta.

6. Před zahájením hlasování předseda zajistí, aby v Parlamentu byla přítomna nejméně polovina všech poslanců.

7. Jmenovaná osoba je hned vyzvána, aby složila přísahu před Soudním dvorem.

8. S výjimkou úmrtí nebo odvolání vykonává veřejný ochránce práv svůj úřad, dokud se funkce neujme jeho nástupce.

Článek 195

Činnost veřejného ochránce práv

1. Rozhodnutí týkající se předpisů a obecných podmínek pro výkon úřadu veřejného ochránce práv a prováděcí ustanovení k tomuto rozhodnutí, která veřejný ochránce práv přijal, jsou pro informaci přílohou jednacího řádu⁽¹⁷⁾.

2. Veřejný ochránce práv podle čl. 3 odst. 6 a 7 výše uvedeného rozhodnutí informuje Parlament o případech nesprávného úředního postupu, o nichž může příslušný výbor vypracovat zprávu. Dále podle čl. 3 odst. 8 výše uvedeného rozhodnutí předloží Parlamentu na konci každého ročního zasedání zprávu o výsledcích svých šetření. Příslušný výbor o tom vypracuje zprávu, kterou předloží Parlamentu k rozpravě.

3. Veřejný ochránce práv může rovněž informovat příslušný výbor na jeho žádost nebo z vlastního podnětu ve výboru vystoupit.

⁽¹⁷⁾ Viz příloha X.

Článek 196

Odvolání veřejného ochránce práv

1. Jedna desetina všech poslanců může žádat odvolání veřejného ochránce práv, jestliže již nesplňuje podmínky stanovené pro výkon úřadu nebo jestliže se dopustí závažného pochybení.
2. Žádost je předána veřejnému ochránci práv a příslušnému výboru, který předloží zprávu Parlamentu, rozhodne-li většina jeho členů, že důvody pro odvolání jsou oprávněné. Jestliže o to veřejný ochránce práv požádá, má právo se vyjádřit ještě

před hlasováním o zprávě. Po rozpravě Parlament rozhodne v tajném hlasování.

3. Před zahájením hlasování zajistí předseda, aby byla přítomna nejméně polovina všech poslanců Parlamentu.
4. Jestliže je výsledkem hlasování schválení žádosti o odvolání veřejného ochránce práv a on následně neodstoupí ze svého úřadu, předseda nejpozději na následujícím dílčím zasedání požádá Soudní dvůr, aby neprodleně vydal rozhodnutí o odvolání veřejného ochránce práv.

Tento postup končí odstoupením veřejného ochránce práv.

**HLAVA X
SEKRETARIÁT PARLAMENTU**

Článek 197

Sekretariát

1. Parlamentu je nápomocen generální tajemník jmenovaný předsednictvem.
Generální tajemník se před předsednictvem slavnostně zaváže, že bude plnit své povinnosti svědomitě a naprosto nestranně.
2. Generální tajemník řídí sekretariát, jehož složení a organizaci stanoví předsednictvo.

3. Předsednictvo rozhoduje o organizační struktuře sekretariátu a stanoví předpisy týkající se administrativního a finančního postavení úředníků a ostatních zaměstnanců.

Předsednictvo také rozhoduje, na které kategorie úředníků a zaměstnanců se plně nebo částečně vztahují články 12 až 14 Protokolu o výsadách a imunitách Evropského společenství.

Předseda Parlamentu o tom informuje příslušné instituce Evropské unie.

**HLAVA XI
PRAVOMOCI TÝKAJÍCÍ SE POLITICKÝCH STRAN NA EVROPSKÉ ÚROVNI**

Článek 198

Článek 199

Pravomoci předsednictva**Pravomoci předsedy**

1. Předsednictvo rozhodne o žádosti o financování podané politickou stranou na evropské úrovni a o rozdělení prostředků mezi dotyčné politické strany. Vypracuje seznam příjemců a přidělených částek.

Předseda zastupuje Parlament podle čl. 19 odst. 4 ve vztazích s politickými stranami na evropské úrovni.

2. Předsednictvo rozhodne o případném pozastavení nebo snížení financování a o vrácení neprávem vyplacených částek.

3. Po ukončení rozpočtového roku schválí předsednictvo závěrečnou zprávu o činnosti a závěrečné vyúčtování politické strany, která prostředky přijala.

4. Za podmínek stanovených v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2004/2003 může předsednictvo poskytnout technickou pomoc politickým stranám na evropské úrovni na základě jejich návrhů. Předsednictvo může v určitých případech pověřit generálního tajemníka rozhodnutím o poskytnutí technické pomoci.

5. Ve všech případech uvedených v předchozích odstavcích jedná předsednictvo na základě návrhu generálního tajemníka. S výjimkou případů uvedených v odstavcích 1 a 4 vyslechne předsednictvo před vydáním rozhodnutí zástupce dotyčné politické strany. Předsednictvo si může kdykoli vyžádat stanovisko Konference předsedů.

6. Pokud Parlament po ověření zjistí, že politická strana na evropské úrovni nedodržuje zásadu svobody, demokracie, lidská práva, základní svobody a zásadu právního státu, rozhodne předsednictvo o vyloučení této strany z financování.

Článek 200

Pravomoci příslušného výboru a plenárního zasedání Parlamentu

1. Na žádost čtvrtiny poslanců Parlamentu zastupujících nejméně tři politické skupiny vyzve předseda po poradě s

Konferencí předsedů příslušný výbor, aby ověřil, zda politická strana na evropské úrovni nadále dodržuje, zejména ve svém programu a ve své činnosti, zásady, na kterých je založena Evropská unie, zejména zásadu svobody, demokracie, dodržování lidských práv, základních svobod a zásadu právního státu.

2. Předtím, než příslušný výbor předloží Parlamentu návrh rozhodnutí, vyslechne zástupce dotyčné politické strany, vyžádá si a projedná stanovisko výboru nezávislých významných osobností podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2004/2003.

3. Parlament schválí většinou odevzdaných hlasů návrh rozhodnutí, kterým se stanoví, zda dotyčná politická strana dodržuje či nikoli zásady uvedené v odstavci 1. Nemohou být předloženy žádné pozměňovací návrhy. Pokud návrh rozhodnutí nezíská většinu hlasů, platí za schválené rozhodnutí opačného znění.

4. Rozhodnutí Parlamentu nabývá účinku dnem předložení žádosti uvedené v odstavci 1.

5. Předseda zastupuje Parlament ve výboru nezávislých významných osobností.

6. Příslušný výbor vypracuje zprávu podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2004/2003 o použití tohoto nařízení a o financovaných činnostech a předloží ji v plénu.

HLAVA XII

UPLATŇOVÁNÍ A ZMĚNA JEDNACÍHO ŘÁDU

Článek 201

Uplatňování jednacího řádu

1. Vznikne-li pochybnost týkající se uplatnění nebo výkladu tohoto jednacího řádu, může předseda, aniž jsou dotčena dřívější rozhodnutí v této oblasti, postoupit věc příslušnému výboru k posouzení.

Pokud je vznesena procesní námitka podle článku 166, může předseda také postoupit věc příslušnému výboru.

2. Výbor rozhodne, zda je nutno navrhnout změnu jednacího řádu. V takovém případě postupuje podle článku 202.

3. Pokud výbor rozhodne, že postačí podat výklad jednacího řádu, zašle svůj výklad předsedovi, který informuje Parlament na jeho dalším dílčím zasedání.

4. Pokud politická skupina nebo nejméně třicet sedm poslanců zpochybní výklad výboru, hlasuje o věci Parlament. Text je přijat většinou odevzdaných hlasů za předpokladu, že je přítomna alespoň jedna třetina všech poslanců. V případě jeho zamítnutí je věc vrácena výboru.

5. Nezpochybněné výklady a výklady přijaté Parlamentem se připojí v kurzívě jako vysvětlující poznámky k příslušnému článku nebo článkům jednacího řádu.

6. Vysvětlující poznámky musí být zohledněny při budoucím uplatnění a výkladu příslušných článků.

7. Jednací řád a výklady pravidelně přezkoumává příslušný výbor.

8. Pokud tento jednací řád uděluje práva určitému počtu poslanců, upraví se tento počet automaticky na nejbližší celé číslo představující stejné poměrné zastoupení poslanců v Parlamentu, kdykoli se zvýší celkový počet poslanců Parlamentu, zejména v důsledku rozšíření Evropské unie.

Článek 202

Změna jednacího řádu

1. Každý poslanec může navrhnout změnu jednacího řádu a jeho příloh, popřípadě se stručným odůvodněním.

Návrhy změn se přeloží, vytisknou, rozešlou a postoupí příslušnému výboru, který je posoudí a rozhodne o jejich předložení Parlamentu.

Pro účely uplatňování článků 150, 151 a 155 při projednávání návrhů změn v Parlamentu se odkazy na „původní znění“ nebo „návrh Komise“ v uvedených člancích považují za odkazy na právě platná ustanovení.

2. Pro přijetí změn jednacího řádu jsou zapotřebí hlasy většiny všech poslanců Parlamentu.

3. Pokud není při hlasování stanoveno jinak, vstupují změny jednacího řádu a jeho příloh v platnost prvním dnem dílčího zasedání, které následuje po jejich přijetí.

HLAVA XIII

RŮZNÁ USTANOVENÍ

Článek 203

Nevyřízené záležitosti

Na konci posledního dílčího zasedání před volbami se veškeré nevyřízené záležitosti Parlamentu považují za ukončené, s výhradou ustanovení druhého odstavce tohoto článku.

Na začátku každého volebního období rozhodne Konference předsedů o odůvodněných požadavcích parlamentních výborů a ostatních orgánů týkajících se obnovení nebo nového projednávání těchto záležitostí.

Tato ustanovení se nevztahují na petice a sdělení, která nevyžadují rozhodnutí.

Článek 204

Uspořádání příloh

Přílohy jednacího řádu jsou uspořádány do těchto tří oddílů:

- a) prováděcí ustanovení pro postupy podle tohoto jednacího řádu, přijatá většinou odevzdaných hlasů (příloha VI);
- b) ustanovení přijatá na základě uplatnění specifických ustanovení jednacího řádu a v souladu s postupy a většinovými pravidly stanovenými v tomto řádu (přílohy I, II, III, IV, V, VII části A a C, IX a XV);
- c) interinstitucionální dohody nebo jiná ustanovení přijatá v souladu se smlouvami, které jsou použitelné v Parlamentu nebo které mají vliv na jeho chod. Rozhodnutí připojit tato ustanovení k jednacímu řádu přijme Parlament většinou odevzdaných hlasů a na návrh příslušného výboru (přílohy VII část B, VIII, X, XI, XII, XIII, XIV a XVI).

PŘÍLOHA I

USTANOVENÍ O POUŽÍVÁNÍ ČL. 9 ODS. 1 — PRŮHLEDNOST A FINANČNÍ ZÁJMY POSLANCŮ

Článek 1

1. Každý poslanec, který má na projednávání předmětu přímý finanční zájem, nebo je-li navržen jako zpravodaj musí před svým vystoupením v Parlamentu nebo v jednom z jeho orgánů o tomto zájmu ústně informovat.

2. Předtím, než může být poslanec platně navržen na funkcionáře Parlamentu nebo jednoho z jeho orgánů, podle článků 12, 182 nebo čl. 188 odst. 2, nebo účastníkem oficiální delegace, podle článku 64 nebo čl. 188 odst. 2, musí řádně vyplnit písemné prohlášení stanovené v článku 2.

Článek 2

Kvestoři vedou rejstřík, který bude obsahovat podrobné osobní prohlášení každého poslance:

- a) o jeho profesních činnostech nebo jiných placených funkcích nebo činnostech;
- b) o jakékoliv finanční, personální nebo materiální podpoře, které se mu dostává vedle podpory Parlamentu a kterou mu v souvislosti s jeho politickou činností poskytují třetí strany, jejichž totožnost musí být uvedena.

Při výkonu svých povinností nesmějí poslanci přijímat žádné dary ani výhody.

Za prohlášení v rejstříku nese poslanec osobní odpovědnost a musí jej každý rok aktualizovat.

Předsednictvo může příležitostně vypracovat seznam věcí, které by podle jeho mínění měly být obsaženy v prohlášení v rejstříku.

Pokud poslanec na příslušnou žádost nesplní svou povinnost podat prohlášení podle písmen a) a b), předseda ho v průběhu dvou měsíců opět upozorní na povinnost podat prohlášení. Pokud nebylo prohlášení podáno ve stanovené lhůtě, zveřejní se po uplynutí lhůty jméno poslance a skutečnost, že tuto svou povinnost nesplnil v zápisu z prvního dne každého dílčího zasedání. Pokud poslanec nadále odmítá podat prohlášení i po zveřejnění skutečnosti, že tuto povinnost nesplnil, přijme předseda Parlamentu podle článku 147 opatření vedoucí k zastavení činnosti tohoto poslance.

Předseda seskupení poslanců, jak meziskupin, tak i jiných neoficiálních seskupení poslanců, musí přiznat v prohlášení jakoukoli podporu, buď peněžní nebo hmotnou (například služby sekretariátu), která, pokud by byla poskytována poslancům jako jednotlivcům, by musela být podle tohoto článku přiznána v prohlášení.

Kvestoři jsou odpovědní za vedení rejstříku a vypracování podrobných pravidel pro prohlášení těchto seskupení o mimoparlamentní podpoře.

Článek 3

Rejstřík je přístupný veřejnosti k nahlédnutí.

Rejstřík může být přístupný veřejnosti k nahlédnutí v elektronické podobě.

Článek 4

Než bude zaveden statut poslance Evropského parlamentu, který nahradí různé vnitrostátní předpisy, mají poslanci v oblasti zveřejňování výše majetku povinnosti, které jim ukládají právní předpisy členského státu, ve kterém byli zvoleni.

PŘÍLOHA II

PRŮBĚH DOBY VYHRAZENÉ PRO OTÁZKY PODLE ČLÁNKU 109

A. POKYNY

1. Otázky jsou přípustné, pouze pokud
 - jsou věcné a formulované tak, aby umožňovaly stručnou odpověď,
 - spadají do působnosti a oblasti odpovědnosti Komise a Rady a jsou v obecném zájmu,
 - nevyžadují rozsáhlou předběžnou studii nebo průzkum ze strany dotčeného orgánu,
 - jsou srozumitelně formulovány a vztahují se ke konkrétní záležitosti,
 - neobsahují tvrzení nebo názory,
 - nevztahují se k čistě osobním záležitostem,
 - nemají za cíl získání dokumentů nebo statistických údajů,
 - jsou formulovány jako otázky.
2. Otázka je nepřípustná, pokud je projednávání věci za účasti příslušného orgánu již na pořadu jednání.
3. Otázka je nepřípustná, jestliže byla stejná nebo podobná otázka položena a zodpovězena během předchozích tří měsíců, ledaže vyvstaly nové skutečnosti nebo se tazatel snaží získat další informace. V prvním případě je tazateli předána kopie otázky a odpovědi.

Doplňující otázky

4. Každý poslanec může po odpovědi na jakoukoli otázku vznést doplňující otázku. Celkem může vznést dvě doplňující otázky.
5. Na doplňující otázky se vztahují pravidla o přípustnosti stanovená v těchto pokynech.
6. Předseda rozhoduje o přípustnosti doplňujících otázek a omezí jejich počet tak, aby každý poslanec, který vznesl otázku, na ni mohl dostat odpověď.

Předseda není povinen prohlásit doplňující otázku za přípustnou, i když splňuje výše uvedené podmínky přípustnosti, pokud:

- a) by mohla narušit normální průběh doby vyhrazené pro otázky; nebo
- b) hlavní otázka, k níž se vztahuje, již byla dostatečně upřesněna jinými doplňujícími otázkami; nebo
- c) se přímo nevztahuje k hlavní otázce.

Odpovědi na otázky

7. Dotyčný orgán zajistí, aby byly odpovědi věcné a relevantní vzhledem k předmětu otázky.
8. Pokud to obsah otázek umožňuje, může předseda po konzultaci s tazateli rozhodnout, že jim dotyčný orgán odpoví společně.
9. Otázka může být zodpovězena, pouze pokud je tazatel přítomen nebo pokud před zahájením doby vyhrazené pro otázky oznámil předsedovi písemně jméno svého zástupce.
10. Jestliže není přítomen ani tazatel, ani jeho zástupce, otázka se nebere v potaz.
11. Pokud poslanec předloží otázku, ale ani on, ani jeho zástupce nejsou v době vyhrazené pro otázky přítomni, napíše předseda poslanci a připomene mu jeho povinnost být přítomen nebo zastoupen. Pokud je předseda nucen zaslat takový dopis třikrát v průběhu dvanácti měsíců, ztrácí poslanec na šest měsíců právo předkládat otázky v době vyhrazené pro otázky.
12. Otázky, které nejsou zodpovězeny pro nedostatek času, jsou zodpovězeny podle čl. 110 odst. 4 prvního pododstavce, ledaže tazatelé požadují použití čl. 110 odst. 3.
13. Postup při písemných odpovědích se řídí čl. 110 odst. 3 a 5.

Lhůty

14. Otázky se předkládají nejpozději jeden týden před zahájením doby vyhrazené pro otázky. Otázky, které nejsou předloženy v této lhůtě, mohou být vzneseny v době vyhrazené pro otázky se souhlasem orgánu, kterého se týkají.

Otázky prohlášené za přípustné se rozdají poslancům a zašlou orgánům, jichž se týkají.

Forma

15. Doba vyhrazená pro otázky Komisi může být se souhlasem Komise rozdělena na zvláštní doby vyhrazené pro otázky pro jednotlivé komisaře.

Doba vyhrazená pro otázky Radě může být se souhlasem Rady rozdělena na dobu vyhrazenou pro otázky na předsednictvo, vysokého představitele pro společnou zahraniční a bezpečnostní politiku nebo předsedy Euroskupiny. Může být taktéž rozdělena podle témat.

B. DOPORUČENÍ

(výťah z usnesení Parlamentu ze dne 13. listopadu 1986)

Evropský parlament

1. doporučuje důslednější uplatňování pokynů pro průběh doby vyhrazené pro otázky podle článku 43 ⁽¹⁾, a zejména odstavce 1 těchto pokynů týkajících se přípustnosti;
2. doporučuje častěji využívat pravomoci předsedy Evropského parlamentu podle čl. 43 odst. 3 ⁽²⁾ týkající se seskupování otázek pro dobu vyhrazenou pro otázky podle témat; má však zato, že předmětem takového seskupování by měly být pouze otázky z první poloviny seznamu otázek předložených k projednání na jednotlivém dílčím zasedání;

⁽¹⁾ Nyní článek 109.

⁽²⁾ Nyní čl. 109 odst. 3.

3. pokud jde o doplňující otázky, doporučuje, aby předseda zpravidla povoloval jednu doplňující otázku od tazatele a jednu nebo nejvýše dvě doplňující otázky poslanců pokud možno z jiné politické skupiny a/nebo z jiného členského státu, než je autor hlavní otázky; připomíná, že doplňující otázky musí být stručné a formulované jako otázky a navrhuje, aby jejich délka nepřekročila 30 vteřin;

4. vyzývá Komisi a Radu, aby podle odstavce 7 pokynů zajistily, aby odpovědi byly stručné a aby byly relevantní vzhledem k předmětu otázky.

PŘÍLOHA III

PRAVIDLA A OBECNÉ ZÁSADY PRO VÝBĚR TÉMAT, KTERÁ MAJÍ BÝT ZAŘAZENA NA POŘAD JEDNÁNÍ K ROZPRAVĚ O PŘÍPÁDECH PORUŠOVÁNÍ LIDSKÝCH PRÁV, DEMOKRACIE A PRÁVNÍHO STÁTU PODLE ČLÁNKU 115**Základní zásady**

1. Přednost mají návrhy usnesení, které mají vést k hlasování v Parlamentu a jsou určeny Radě, Komisi, členskými státy, třetím zemím nebo mezinárodním organizacím před určitou událostí za předpokladu, že právě probíhající dílčí zasedání je jediným dílčím zasedáním Evropského parlamentu, na němž je možno hlasovat včas před danou událostí.
2. Návrhy usnesení nesmějí překročit 500 slov.
3. Témata vztahující se k působnosti Evropské unie stanovené ve Smlouvě mají přednost za předpokladu, že mají velkou důležitost.
4. Počet vybraných témat jednání má být takový, aby umožnil rozpravu odpovídající jejich závažnosti, a neměl by přesáhnout tři témata, včetně podkapitol.

Praktické podrobnosti

5. Základní zásady uplatňované při výběru témat, která mají být zařazena na pořad jednání k rozpravě o případech porušování lidských práv, demokracie a právního státu, budou oznámena Parlamentu a politickým skupinám.

Omezení a rozdělení řečnické doby

6. Aby byl lépe využit čas, který je k dispozici, předseda Parlamentu se po konzultaci s předsedy politických skupin dohodne s Radou a Komisí o omezení doby pro vystoupení těchto dvou orgánů v rozpravě o případech porušování lidských práv, demokracie a právního státu.

Lhůta pro předložení pozměňovacích návrhů

7. Lhůta pro předložení pozměňovacích návrhů má ponechat dostatek času mezi jejich rozesláním ve všech úředních jazycích a rozpravou o návrzích usnesení k tomu, aby je poslanci a politické skupiny řádně prozkoumali.

PŘÍLOHA IV

**PROVÁDĚCÍ POSTUPY PRO PŘEZKOUMÁVÁNÍ SOUHRNNÉHO ROZPOČTU EVROPSKÉ UNIE A
DODATEČNÝCH ROZPOČTŮ**

Článek 1

Pracovní dokumenty

1. Vytisknuty a rozdány budou tyto dokumenty:
 - a) sdělení Komise o maximální míře zvýšení výdajů stanovené v čl. 78 odst. 9 Smlouvy o ESUO, v čl. 272 odst. 9 Smlouvy o ES a v čl. 177 odst. 9 Smlouvy o ESAE;
 - b) návrh Komise nebo Rady, který stanoví novou míru;
 - c) přehled výsledků projednávání v Radě o změnách návrhu rozpočtu a pozměňovacích návrzích k němu přijatých Parlamentem;
 - d) změny provedené Radou ve změnách návrhu rozpočtu přijatých Parlamentem;
 - e) postoj Rady ve věci stanovení nové maximální míry;
 - f) nový návrh rozpočtu sestavený podle čl. 78 odst. 8 Smlouvy o ESUO, čl. 272 odst. 8 Smlouvy o ES a čl. 177 odst. 8 Smlouvy o ESAE;
 - g) návrhy rozhodnutí o prozatímních dvanáctinách stanovených v čl. 78b Smlouvy o ESUO, čl. 273 Smlouvy o ES a čl. 178 Smlouvy o ESAE.
2. Tyto dokumenty budou postoupeny příslušnému výboru. Každý dotčený výbor může zaujmout stanovisko.
3. Chce-li jiný výbor zaujmout své stanovisko, stanoví předseda lhůtu pro sdělení tohoto stanoviska příslušnému výboru.

Článek 2

Maximální míra

1. Kterýkoliv poslanec může za níže uvedených podmínek předložit a obhajovat návrh rozhodnutí o stanovení nové maximální míry.
2. Takové návrhy jsou přípustné, pouze pokud jsou předloženy písemně a opatřeny podpisy nejméně třiceti sedmi poslanců nebo pokud jsou předloženy jménem politické skupiny nebo výboru.
3. Předseda stanoví lhůtu pro předložení takových návrhů.
4. Příslušný výbor podá zprávu o těchto návrzích před jejich projednáním v Parlamentu.
5. Poté o návrzích hlasuje Parlament.

Parlament rozhoduje většinou hlasů všech poslanců a třemi pětinami odevzdaných hlasů.

Poté, co Rada informuje Parlament o svém souhlasu se stanovením nové maximální míry, vyhlásí předseda v průběhu plenárního zasedání, že navržená změna maximální míry je přijata.

V opačném případě bude stanovisko Rady postoupeno příslušnému výboru.

Článek 3

Projednávání návrhu rozpočtu — první fáze

1. Za níže stanovených podmínek může každý poslanec předložit

- předlohy změn návrhu rozpočtu,
- pozměňovací návrhy k návrhu rozpočtu.

2. Předlohy změn jsou přípustné, pouze pokud jsou předloženy písemně, opatřeny podpisy nejméně třiceti sedmi poslanců nebo předloženy jménem politické skupiny nebo výboru, pokud je v nich uvedena rozpočtová položka, k níž se vztahují, a pokud zajišťují udržení rovnováhy příjmů a výdajů. Předlohy změn musí obsahovat všechny příslušné informace o poznámkách, které mají být uvedeny v dané rozpočtové položce.

Totéž ustanovení se vztahuje na pozměňovací návrhy.

Všechny předlohy změn návrhu rozpočtu nebo pozměňovací návrhy k němu musí být písemně odůvodněny.

3. Předseda stanoví lhůtu pro předložení změn a pozměňovacích návrhů.

Předseda stanoví dvě lhůty pro předložení změn a pozměňovacích návrhů: první bude před přijetím zprávy příslušného výboru a druhá po něm.

4. Příslušný výbor zaujme stanovisko k předloženým textům před jejich projednáním v Parlamentu.

O předlohách změn a pozměňovacích návrzích, které příslušný výbor zamítl, se v Parlamentu nehlasuje, pokud o to před uplynutím lhůty stanovené předsedou písemně nepožádá výbor nebo nejméně třicet sedm poslanců; tato lhůta nesmí být v žádném případě kratší než 24 hodin před začátkem hlasování.

5. Předlohy změn návrhu rozpočtu Parlamentu podobné těm, které již Parlament zamítl v době, kdy byl rozpočet sestavován, budou projednány pouze v případě kladného stanoviska příslušného výboru.

6. Bez ohledu na čl. 51 odst. 2 jednacího řádu hlasuje Parlament odděleně a v tomto pořadí:

- o každé předloze změn a o každém pozměňovacím návrhu,
- o každém oddílu návrhu rozpočtu,
- o návrhu usnesení týkajícího se návrhu rozpočtu.

Použije se též čl. 155 odst. 4 až 8.

7. Články, kapitoly, hlavy a oddíly návrhu rozpočtu, k nimž nebyly předloženy žádné předlohy změn ani pozměňovací návrhy, se považují za přijaté.

8. K přijetí předloh změn je nutná většina hlasů všech poslanců Parlamentu.

K přijetí pozměňovacích návrhů je nutná většina odevzdaných hlasů.

9. Jestliže Parlament přijal změny, které zvýší výdaje uvedené v návrhu rozpočtu nad maximální stanovenou míru, předloží příslušný výbor Parlamentu návrh, kterým stanoví novou maximální míru podle čl. 78 odst. 9 posledního pododstavce Smlouvy o ESUO, čl. 272 odst. 9 Smlouvy o ES a čl. 177 odst. 9 Smlouvy o ESAE. O návrhu se hlasuje poté, co proběhlo hlasování o jednotlivých oddílech návrhu rozpočtu. Parlament rozhoduje většinou hlasů všech

poslanců a třemi pětinami odevzdaných hlasů. Je-li návrh rozpočtu zamítnut, je zaslán jako celek zpět příslušnému výboru.

10 Pokud Parlament nezmění návrh rozpočtu, nepřijme pozměňovací návrhy, ani nepřijme návrh na zamítnutí návrhu rozpočtu, prohlásí předseda v průběhu zasedání Parlamentu rozpočet za přijatý s konečnou platností.

Pokud Parlament změní návrh rozpočtu nebo přijme pozměňovací návrhy, pak se návrh rozpočtu takto pozměněný nebo doprovázený pozměňovacími návrhy zašle spolu s odůvodněním Radě a Komisi.

11. Zápis ze zasedání, na němž Parlament zaujal své stanovisko k návrhu rozpočtu, bude zaslán Radě a Komisi.

Článek 4

Konečné přijetí rozpočtu po prvním čtení

Poté, co Rada informovala Parlament, že neupravila jeho změny a že přijala nebo nezamítla jeho pozměňovací návrhy, prohlásí předseda v průběhu zasedání Parlamentu rozpočet za přijatý s konečnou platností a zajistí jeho vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

Článek 5

Posouzení jednání Rady — druhá fáze

1. Jestliže Rada upravila jednu nebo více změn přijatých Parlamentem, postoupí takto pozměněný text příslušnému výboru.

2. Za níže stanovených podmínek může každý poslanec předložit a obhajovat předlohu změny textu upraveného Radou.

3. Takové předlohy změn jsou přípustné, pouze pokud jsou předloženy písemně, opatřeny podpisem nejméně třiceti sedmi poslanců nebo předloženy jménem výboru a zaručují udržení rovnováhy příjmů a výdajů. Nepoužije se čl. 46 odst. 5.

Předlohy změn jsou přípustné, pouze pokud se vztahují k textu upravenému Radou.

4. Předseda stanoví lhůtu pro předložení změn.

5. Příslušný výbor se vyjádří k textu upravenému Radou a zaujme stanovisko k předlohám změn upraveného textu.

6. O předlohách změn textu upraveného Radou se hlasuje v Parlamentu, aniž je dotčeno ustanovení čl. 3 odst. 4 druhého pododstavce. Parlament rozhoduje většinou hlasů všech poslanců a třemi pětinami odevzdaných hlasů. Jestliže jsou předlohy změn přijaty, považuje se text upravený Radou za zamítnutý. Jestliže jsou předlohy změn zamítnuty, považuje se za přijatý text upravený Radou.

7. Přehled Rady o výsledcích jejího jednání o pozměňovacích návrzích přijatých Parlamentem je projednán v rozpravě, po níž se může hlasovat o návrhu usnesení.

8. Po ukončení postupu stanoveného v tomto článku a s ohledem na ustanovení článku 6 prohlásí předseda při zasedání Parlamentu, že rozpočet byl s konečnou platností přijat, a zajistí jeho vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

Článek 6

Celkové zamítnutí

1. Ze závažných důvodů může výbor nebo nejméně třicet sedm poslanců předložit návrh na zamítnutí návrhu rozpočtu jako celku. Takový návrh je přípustný, pouze pokud je předložen s písemným odůvodněním ve lhůtě stanovené předsedou Parlamentu. Důvody zamítnutí si nesmějí odporovat.
2. Příslušný výbor zaujme stanovisko k takovému návrhu dříve, než se o něm hlasuje v Parlamentu.

Parlament rozhoduje většinou hlasů všech poslanců a dvěma třetinami odevzdaných hlasů. Je-li návrh přijat, je návrh rozpočtu jako celek vrácen Radě.

Článek 7

Systém prozatímních dvanáctin

1. Za níže stanovených podmínek může každý poslanec předložit návrh na rozhodnutí odlišné od toho, které přijala Rada, umožňující přesunout výdaje přesahující prozatímní jednu dvanáctinu do výdajů jiných než těch, které nutně vyplývají ze Smlouvy nebo z aktů přijatých v souladu s ní.
2. Návrhy na rozhodnutí jsou přípustné, pokud jsou předloženy písemně, podepsány nejméně třiceti sedmi poslanci nebo předloženy politickou skupinou či výborem a pokud uvádějí důvody, na nichž se zakládají.
3. Příslušný výbor zaujme stanovisko k předloženým textům před jejich projednáváním v Parlamentu.
4. Parlament rozhoduje většinou hlasů všech poslanců a třemi pětinami odevzdaných hlasů.

Článek 8

Postup pro vypracování odhadů Parlamentu

1. Pokud jde o otázky související s rozpočtem Parlamentu, přijímá předsednictvo a rozpočtový výbor v tomto pořadí rozhodnutí týkající se:
 - a) plánu pracovních míst;
 - b) předběžném návrhu rozpočtu a návrhu rozpočtu.
2. Rozhodnutí o plánu pracovních míst se přijímají v souladu s tímto postupem:
 - a) předsednictvo vypracuje plán pro každý rozpočtový rok;
 - b) mezi předsednictvem a Rozpočtovým výborem je zahájeno dohodovací řízení v případě, že se stanovisko výboru liší od původního rozhodnutí předsednictva;
 - c) na konci tohoto postupu přijímá předsednictvo podle čl. 197 odst. 3 tohoto jednacího řádu konečné rozhodnutí o plánu pracovních míst, aniž jsou dotčena rozhodnutí přijatá podle článku 272 Smlouvy o ES.

3. Pokud jde o vlastní odhady, postup jejich vypracování začíná okamžikem, kdy předsednictvo přijme konečné rozhodnutí o plánu pracovních míst. Fáze tohoto postupu jsou vymezeny článkem 73 takto:

- a) předsednictvo sestaví předběžný návrh odhadů příjmů a výdajů (odstavec 1);
 - b) rozpočtový výbor sestaví návrh odhadů příjmů a výdajů (odstavec 2);
 - c) v případě, že se stanoviska rozpočtového výboru a předsednictva výrazně liší, je zahájeno dohodovací řízení.
-

PŘÍLOHA V

POSTUP PŘI PROJEDNÁVÁNÍ A PŘIJÍMÁNÍ ROZHODNUTÍ O UDĚLENÍ ABSOLUTORIA

Článek 1

Dokumenty

1. Vytisknuty a rozdány budou tyto dokumenty:
 - a) výkaz příjmů a výdajů, finanční analýza a rozvaha zaslané Komisí;
 - b) výroční zpráva a zvláštní zprávy Účetního dvora spolu s odpověďmi orgánů;
 - c) prohlášení o věrohodnosti účetnictví a o legalitě a řádnosti podkladových operací, které předloží Účetní dvůr podle článku 248 Smlouvy o ES;
 - d) doporučení Rady.
2. Tyto dokumenty budou postoupeny příslušnému výboru. Každý dotčený výbor může zaujmout stanovisko.
3. Chtějí-li zaujmout stanovisko i jiné výbory, stanoví předseda lhůtu pro sdělení jejich stanoviska příslušnému výboru.

Článek 2

Projednávané zprávy

1. Parlament projedná zprávu příslušného výboru týkající se udělení absolutoria do 30. dubna roku následujícího po přijetí výroční zprávy Účetního dvora v souladu s finančním nařízením.
2. Pokud není v této příloze stanoveno jinak, použijí se články jednacího řádu Parlamentu týkající se pozměňovacích návrhů a hlasování.

Článek 3

Obsah zprávy

1. Zpráva o udělení absolutoria vypracovaná příslušným výborem obsahuje:
 - a) návrh rozhodnutí o udělení absolutoria nebo odložení rozhodnutí o udělení absolutoria (hlasování během dubnového dílčího zasedání) nebo návrh rozhodnutí o udělení absolutoria nebo odmítnutí udělení absolutoria (hlasování během říjnového dílčího zasedání);
 - b) návrh rozhodnutí o uzavření účtů veškerých příjmů, výdajů, aktiv a pasiv Společenství;
 - c) návrh usnesení s poznámkami k návrhu rozhodnutí uvedeném v písmenu a), obsahující hodnocení hospodaření Komise s rozpočtem v daném rozpočtovém roce a připomínky ohledně uskutečňování výdajů do budoucna;
 - d) v příloze seznam dokumentů, které výbor obdržel od Komise, a dále požadovaných dokumentů, které však neobdržel;
 - e) stanoviska dotčených výborů.

2. Jestliže příslušný výbor navrhne odložení rozhodnutí o udělení absolutoria, v návrhu usnesení budou mimo jiné uvedeny:

- a) důvody odkladu;
- b) očekávané další kroky Komise a příslušné lhůty;
- c) dokumenty, které Parlament potřebuje, aby mohl rozhodnout se znalostí věci.

Článek 4

Projednávání a hlasování v Parlamentu

1. Jakákoli zpráva příslušného výboru týkající se udělení absolutoria se zařadí na pořad jednání prvního dílčího zasedání, které následuje po jejím předložení.
2. Přípustné jsou pouze pozměňovací návrhy k návrhu usnesení předloženému podle čl. 3 odst. 1 písm. c).
3. Nestanoví-li článek 5 jinak, hlasuje se o návrzích rozhodnutí a návrzích usnesení v pořadí stanoveném v článku 3.
4. Parlament rozhodne většinou odevzdaných hlasů podle článku 198 Smlouvy o ES.

Článek 5

Varianty postupu

1. Hlasování během dubnového dílčího zasedání

V první fázi zpráva o udělení absolutoria navrhuje buď udělit absolutorium, nebo odložit rozhodnutí o udělení absolutoria.

- a) Jestliže návrh na udělení absolutoria získá většinu, je absolutorium uděleno. Jedná se zároveň o účetní uzávěrku.

Jestliže návrh na udělení absolutoria nezíská většinu, bude udělení absolutoria považováno za odložené a příslušný výbor předloží ve lhůtě šesti měsíců novou zprávu obsahující nový návrh na udělení absolutoria nebo odmítnutí udělení absolutoria;

- b) Jestliže je návrh na odložení rozhodnutí o udělení absolutoria přijat, předloží příslušný výbor ve lhůtě šesti měsíců novou zprávu obsahující nový návrh na udělení absolutoria nebo odmítnutí udělení absolutoria. V tomto případě je také odložena účetní uzávěrka a je znovu předložena v nové zprávě.

Jestliže návrh na odložení rozhodnutí o udělení absolutoria nezíská většinu, je absolutorium považováno za udělené. V tomto případě je rozhodnutí také účetní uzávěrkou. Může se ještě hlasovat o návrhu usnesení.

2. Hlasování během říjnového dílčího zasedání

Ve druhé fázi zpráva o udělení absolutoria navrhuje buď udělit, nebo odmítnout udělit absolutorium.

- a) Jestliže návrh na udělení absolutoria získá většinu, je absolutorium uděleno. Jedná se zároveň o účetní uzávěrku.

Jestliže návrh na udělení absolutoria nezíská většinu, je tím udělení absolutoria odmítnuto. Formální návrh na účetní uzávěrku za daný rozpočtový rok je předložen v průběhu příštího dílčího zasedání, kdy je Komise vyzvána, aby učinila prohlášení;

- b) Jestliže návrh na odmítnutí udělení absolutoria získá většinu, je formální návrh na účetní uzávěrku za daný rozpočtový rok předložen v průběhu příštího dílčího zasedání, kdy je Komise vyzvána, aby učinila prohlášení.

Jestliže návrh na odmítnutí udělení absolutoria nezíská většinu, je absolutorium považováno za udělené. V tomto případě je rozhodnutí také účetní uzávěrkou. Může se ještě hlasovat o návrhu usnesení.

3. Jestliže návrh usnesení nebo návrh na účetní uzávěrku obsahuje ustanovení, která jsou v rozporu s hlasováním Parlamentu o udělení absolutoria, může předseda Parlamentu po konzultaci s předsedou příslušného výboru hlasování odložit a stanovit novou lhůtu pro předložení pozměňovacích návrhů.

Článek 6

Provádění rozhodnutí o udělení absolutoria

1. Předseda zašle jakékoli rozhodnutí nebo usnesení Parlamentu podle článku 3 Komisi a ostatním orgánům. Zajistí jejich zveřejnění v Úředním věstníku Evropské unie v části věnované aktům legislativní povahy.
2. Příslušný výbor podá alespoň jednou ročně Parlamentu zprávu o opatřeních přijatými orgány v reakci na připomínky připojené k rozhodnutí o udělení absolutoria a na ostatní připomínky obsažené v usneseních Parlamentu týkajících se uskutečňování výdajů.
3. Na základě zprávy výboru příslušného pro rozpočtovou kontrolu může předseda jménem Parlamentu podat u Soudního dvora žalobu proti příslušnému orgánu podle článku 232 Smlouvy o ES z důvodu neplnění povinností vyplývajících z připomínek připojených k rozhodnutí o udělení absolutoria nebo k ostatním usnesením týkajícím se uskutečňování výdajů.

PŘÍLOHA VI

PŘÍSLUŠNOST STÁLÝCH VÝBORŮ ⁽¹⁾

I. Výbor pro zahraniční věci

Tento výbor je příslušný pro záležitosti týkající se:

1. společné zahraniční a bezpečnostní politiky (SZBP) a evropské bezpečnostní a obranné politiky (EBOP). V této oblasti je výboru nápomocen podvýbor pro bezpečnost a obranu;
2. vztahů s ostatními orgány a institucemi Evropské unie, s Organizací spojených národů a s ostatními mezinárodními organizacemi a meziparlamentními shromážděními, pokud jde o otázky, které spadají do jeho působnosti;
3. posílení politických vztahů se třetími zeměmi, zejména s těmi, které se nacházejí v bezprostřední zeměpisné blízkosti Unie, prostřednictvím četných programů zaměřených na spolupráci a pomoc nebo mezinárodních dohod, například smluv o přidružení a o partnerství;
4. zahájení, sledování a uzavření jednání týkajících se přistoupení evropských států k Unii;
5. otázek týkajících se lidských práv, ochrany menšin a podpory demokratických hodnot v třetích zemích. V této oblasti je výboru nápomocen podvýbor pro lidská práva. Členové ostatních výborů a orgánů příslušných pro tuto oblast jsou vyzýváni k účasti na schůzích podvýboru, aniž jsou dotčeny příslušné právní předpisy;

Výbor koordinuje práci smíšených parlamentních výborů, parlamentních výborů pro spolupráci, meziparlamentních delegací, delegací ad hoc a misí vysílaných ke sledování průběhu voleb v oblasti jeho působnosti.

II. Výbor pro rozvoj

Tento výbor je příslušný pro záležitosti týkající se:

1. podpory, uplatňování a sledování politiky rozvoje a spolupráce Evropské unie, včetně:
 - a) politického dialogu s rozvojovými zeměmi jak dvoustranně úrovni, tak v rámci příslušných mezinárodních organizací a meziparlamentních orgánů;
 - b) pomoci rozvojovým zemím a dohod o spolupráci s těmito zeměmi;
 - c) podpory demokratických hodnot, řádné správy věcí veřejných a lidských práv v rozvojových zemích;
2. otázek týkajících se dohody o partnerství AKT-EU a vztahů s příslušnými orgány;
3. účasti Parlamentu na misích vysílaných ke sledování průběhu voleb, popřípadě ve spolupráci s ostatními příslušnými výbory a delegacemi.

Výbor zajišťuje koordinaci prací meziparlamentních delegací a delegací ad hoc v oblasti jeho působnosti.

(¹) Přijatá rozhodnutím Parlamentu ze dne 29. ledna 2004.

III. Výbor pro mezinárodní obchod

Tento výbor je příslušný pro záležitosti týkající se:

definování a uplatňování společné obchodní politiky Unie a vnějších hospodářských vztahů Unie, a zejména:

1. finančních, hospodářských a obchodních vztahů se třetími zeměmi a regionálními organizacemi;
2. opatření pro harmonizaci a technickou normalizaci v oblastech upravených mezinárodním právem;
3. vztahů s příslušnými mezinárodními organizacemi a organizacemi na podporu regionální hospodářské a obchodní integrace mimo Unii;
4. vztahů se Světovou obchodní organizací, včetně jejich parlamentního rozměru.

Výbor zajišťuje spojení s meziparlamentními delegacemi a delegacemi ad hoc příslušnými pro obchodní a hospodářské aspekty vztahů se třetími zeměmi.

IV. Rozpočtový výbor

Tento výbor je příslušný pro záležitosti týkající se:

1. víceletého finančního rámce příjmů a výdajů Unie a systému vlastních zdrojů Unie;
2. rozpočtových výsad Parlamentu, tzn. rozpočtu Unie a vyjednávání a uplatňování mezinárodních dohod v této oblasti;
3. předběžného návrhu rozpočtu Parlamentu v souladu s postupem stanoveným v jednacím řádu;
4. rozpočtu decentralizovaných institucí;
5. finančních činností Evropské investiční banky;
6. zahrnutí Evropského rozvojového fondu do rozpočtu, aniž jsou dotčeny pravomoci výboru příslušného pro dohody o partnerství AKT-EU;
7. finančních dopadů aktů Společenství a jejich slučitelnosti s víceletým finančním rámcem, aniž jsou dotčeny pravomoci příslušných výborů;
8. sledování a hodnocení nařízení týkajícího se plnění rozpočtu pro daný rozpočtový rok bez ohledu na čl. 94 odst. 1, převodu položek, postupů týkajících se plánů pracovních míst, správních položek a stanovisek k projektům týkajícím se nemovitostí, které mají značný finanční dopad;
9. finančního nařízení s výjimkou záležitostí týkajících se plnění, řízení a kontroly rozpočtu.

V. Výbor pro rozpočtovou kontrolu

Tento výbor je příslušný pro záležitosti týkající se:

1. kontroly plnění rozpočtu Unie a Evropského rozvojového fondu a rozhodnutí o udělení absolutoria přijímaných Parlamentem, včetně vnitřního postupu udělování absolutoria a všech dalších opatření, která doprovázejí nebo provádějí tato rozhodnutí;
2. závěrky, předkládání a auditu účetních výkazů a rozvah Unie, jejich orgánů a jiných jimi financovaných institucí, včetně stanovení finančních prostředků, které mají být přeneseny, a vyrovnání salda;

3. kontroly finančních činností Evropské investiční banky;
4. hodnocení poměru nákladů a užítku jednotlivých forem financování Společenství při provádění politik Unie;
5. vyšetřování podvodů a nesrovnalostí týkajících se plnění rozpočtu Unie, činností, které mají za cíl prevenci a stíhání těchto činů a ochrany finančních zájmů Společenství obecně;
6. vztahů s Účetním dvorem, jmenování jeho členů a projednávání jeho zpráv;
7. finančního nařízení, pokud jde o záležitosti týkajících se plnění, řízení a kontroly rozpočtu;

VI. **Hospodářský a měnový výbor**

Tento výbor je příslušný pro záležitosti týkající se:

1. hospodářských a měnových politik Unie, fungování hospodářské a měnové unie a Evropského měnového a finančního systému včetně vztahů s příslušnými orgány nebo organizacemi;
2. volného pohybu kapitálu a plateb (přeshraničních plateb, jednotného platebního prostoru, platebních bilancí, pohybů kapitálů a politik poskytnutých a získaných půjček, kontroly pohybů kapitálů pocházejících ze třetích zemí, opatření pro posílení vývozu kapitálu Evropské unie);
3. mezinárodního měnového a finančního systému, včetně vztahů s finančními a měnovými orgány a organizacemi;
4. pravidel hospodářské soutěže nebo státních podpor;
5. právních předpisů v oblasti daní;
6. právní úpravy finančních služeb, institucí a trhů a dohledu nad nimi, včetně finančních zpráv, účetních kontrol, předpisů týkajících se účetnictví, vedení společností a jiných otázek z oblasti práva společností týkajících se výhradně finančních služeb.

VII. **Výbor pro zaměstnanost a sociální věci**

Tento výbor je příslušný pro záležitosti týkající se:

1. politiky zaměstnanosti a všech aspektů sociální politiky, například pracovních podmínek, sociálního zabezpečení a sociální ochrany;
2. opatření k zajištění ochrany zdraví a bezpečnosti na pracovišti;
3. Evropského sociálního fondu;
4. politiky odborného vzdělávání včetně odborných kvalifikací;
5. volného pohybu pracovníků a důchodců;
6. sociálního dialogu;

7. všech forem diskriminace jiných než diskriminace na základě pohlaví, ke kterým dochází na pracovišti nebo na trhu práce;
8. vztahů s:
 - Evropským střediskem pro rozvoj odborného vzdělávání (Cedefop),
 - Evropskou nadací pro zlepšení životních a pracovních podmínek,
 - Evropskou nadací pro odborné vzdělávání,
 - Evropskou agenturou pro bezpečnost a zdraví při práci,a vztahů s dalšími příslušnými subjekty Evropské unie a mezinárodními organizacemi.

VIII. Výbor pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin

Tento výbor je příslušný pro záležitosti týkající se:

1. politiky v oblasti životního prostředí a opatření pro ochranu životního prostředí týkajících se zejména:
 - a) znečištění ovzduší, půdy a vody, nakládání s odpadem a jeho recyklace, nebezpečných látek a přípravků, hladiny hluku, klimatických změn a ochrany biologické rozmanitosti;
 - b) udržitelného rozvoje;
 - c) mezinárodních a regionálních opatření a dohod majících za cíl ochranu životního prostředí;
 - d) nápravu škod na životním prostředí;
 - e) civilní ochrany;
 - f) Evropské agentury pro životní prostředí;
2. veřejného zdraví, zejména:
 - a) činností a specifických programů v oblasti veřejného zdraví;
 - b) léčivých a kosmetických přípravků;
 - c) zdravotních aspektů bioterorismu;
 - d) Evropské agentury pro hodnocení léčivých přípravků a Evropského centra pro prevenci a kontrolu nakažlivých chorob;
3. otázek bezpečnosti potravin, a zejména:
 - a) označování a bezpečnosti potravin;
 - b) veterinárních právních předpisů týkajících se ochrany před nebezpečím poškození lidského zdraví, hygienické kontroly potravin a systémů jejich výroby,
 - c) Evropského úřadu pro bezpečnost potravin a Evropského potravinového a veterinárního úřadu.

IX. Výbor pro průmysl, výzkum a energetiku

Tento výbor je příslušný pro záležitosti týkající se:

1. průmyslové politiky Unie a využívání nových technologií včetně opatření týkajících se malých a středních podniků;

2. výzkumné politiky Unie, včetně šíření a využívání výsledků výzkumů;
3. vesmírné politiky;
4. činností Společného výzkumného střediska, Centra pro metrologii v oblasti jaderné energie, JET, Mezinárodního pokusného termonukleárního reaktoru (ITER) a dalších projektů v této oblasti;
5. opatření Společenství v oblasti energetické politiky obecně, bezpečnosti při dodávkách energie a energetické účinnosti, zejména zřízení a rozvoje transevropských sítí v oblasti energetické infrastruktury;
6. Smlouvy o Euratomu a Zásobovací agentury Euratomu, jaderné bezpečnosti, odstavení zařízení a odstraňování jaderného odpadu;
7. informační společnosti a informačních technologií včetně zřízení a rozvoje transevropských sítí v oblasti energetické infrastruktury.

X. Výbor pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů

Tento výbor je příslušný pro záležitosti týkající se:

1. koordinace na úrovni Společenství vnitrostátních právních předpisů v oblasti vnitřního trhu, týkajících se zejména:
 - a) volného pohybu zboží včetně harmonizace technických norem;
 - b) svobody usazování;
 - c) volného poskytování služeb, s výjimkou finančních a poštovních služeb.
2. opatření majících za cíl určení a odstranění možných překážek ve fungování vnitřního trhu;
3. prosazování a ochrany hospodářských zájmů spotřebitelů v rámci vytváření vnitřního trhu, s výjimkou záležitostí týkajících se veřejného zdraví a bezpečnosti potravin.

XI. Výbor pro dopravu a cestovní ruch

Tento výbor je příslušný pro záležitosti týkající se:

1. rozvoje společné politiky v oblasti železniční, silniční a vnitrozemské vodní dopravy, jakož i námořní a letecké dopravy, a zejména:
 - a) společných pravidel v oblasti dopravy na území Evropské unie;
 - b) vytváření a rozvoje transevropských sítí v oblasti dopravní infrastruktury;
 - c) poskytování dopravních služeb a vztahů se třetími zeměmi v oblasti dopravy;
 - d) bezpečnosti dopravy;
 - e) vztahů s mezinárodními dopravními organizacemi;
2. poštovních služeb;
3. cestovního ruchu.

XII. Výbor pro regionální rozvoj

Tento výbor je příslušný pro záležitosti týkající se:

regionální politiky a politiky soudržnosti, zejména:

- a) Evropského fondu pro regionální rozvoj, Fondu soudržnosti a dalších nástrojů regionální politiky Unie;
- b) vyhodnocení dopadů jiných politik Unie na hospodářskou a sociální soudržnost;
- c) koordinace strukturálních nástrojů Unie;
- d) nejvzdálenějších regionů a ostrovů a přeshraniční a meziregionální spolupráce;
- e) vztahů s Výborem regionů, organizacemi pro meziregionální spolupráci a s orgány místní a regionální samosprávy.

XIII. Výbor pro zemědělství

Tento výbor je příslušný pro záležitosti týkající se:

1. fungování a rozvoje společné zemědělské politiky;
2. rozvoje venkova, včetně činností příslušných finančních nástrojů;
3. právních předpisů týkajících se:
 - a) veterinárních a rostlinolékařských záležitostí, krmiv pro zvířata, nemají-li tato opatření za cíl chránit před nebezpečím pro lidské zdraví;
 - b) chovu a pohody zvířat;
4. zlepšování jakosti zemědělských produktů;
5. dodávek zemědělských surovin;
6. Odrůdového úřadu Společenství;
7. lesnictví.

XIV. Výbor pro rybolov

Tento výbor je příslušný pro záležitosti týkající se:

1. fungování a rozvoje společné politiky rybolovu a jejího řízení;
2. zachovávání rybolovných zdrojů;
3. společné organizace trhu s produkty rybolovu;
4. strukturální politiky v odvětví rybolovu a akvakultury, včetně finančních nástrojů pro orientaci rybolovu;
5. mezinárodních dohod v oblasti rybolovu.

XV. Výbor pro kulturu a vzdělávání

Tento výbor je příslušný pro záležitosti týkající se:

1. kulturních aspektů Evropské unie, zejména:
 - a) zlepšování znalostí a šíření kultury;
 - b) ochrany a podpory kulturní a jazykové rozmanitosti;
 - c) zachování a ochrany kulturního dědictví, kulturní výměny a umělecké tvorby;
2. vzdělávacích politik Evropské unie včetně vysokoškolského vzdělávání v Evropě, podpory systému evropských škola a celoživotního vzdělávání;
3. audiovizuální politiky a kulturních a vzdělávacích aspektů informační společnosti;
4. politiky péče o mládež a rozvoje politiky sportu a politiky využívání volného času;
5. informační a mediální politiky;
6. spolupráce v oblasti kultury a vzdělávání se třetími zeměmi a vztahů s příslušnými mezinárodními organizacemi a institucemi.

XVI. Výbor pro právní záležitosti

Tento výbor je příslušný pro záležitosti týkající se:

1. výkladu a uplatňování práva Společenství, souladu aktů Evropské unie s primárním právem, včetně volby právního základu a dodržování zásady subsidiarity a proporcionality;
2. výkladu a uplatňování mezinárodního práva, pokud se dotýká Evropské unie;
3. zjednodušování práva Společenství, zejména legislativních návrhů směřujících k jeho úřední kodifikaci;
4. právní ochrany parlamentních práv a výsad, včetně zapojení Parlamentu do řízení před Evropským soudním dvorem a Evropským soudem prvního stupně;
5. aktů Společenství, které ovlivňují právní řády členských států, zejména v oblasti:
 - a) občanského a obchodního práva,
 - b) práva obchodních společností,
 - c) práva duševního vlastnictví,
 - d) procesního práva;
6. odpovědnosti v oblasti životního prostředí a postihů za trestné činy proti životnímu prostředí;
7. etických otázek spojených s novými technologiemi v rámci úzké spolupráce mezi příslušnými výbory;
8. statutu poslanců a služebního řádu úředníků Evropských společenství;
9. výsad a imunit a ověřování pověřovacích listin poslanců;
10. organizační struktury a statutu Soudního dvora;

11. Úřadu pro harmonizaci ve vnitřním trhu.

XVII. Výbor pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci

Tento výbor je příslušný pro záležitosti týkající se:

1. ochrany občanských práv, lidských práv a základních svobod na území Evropské unie ve smyslu smluv a Charty základních práv Evropské unie, včetně ochrany menšin;
2. opatření nezbytných pro boj se všemi formami diskriminace jinými než diskriminace na základě pohlaví nebo s diskriminací, ke které dochází na pracovišti nebo na trhu práce;
3. právních předpisů v oblasti průhlednosti a ochrany fyzických osob při zpracování osobních údajů;
4. vytváření a rozvíjení prostoru svobody, bezpečnosti a práva, zejména:
 - a) opatření týkajících se vstupu a pohybu osob, přistěhovalecké a azylové politiky a soudní a správní spolupráce v občanských věcech;
 - b) opatření týkajících se společné správy vnějších hranic;
 - c) opatření týkajících se policejní a soudní spolupráce v trestních věcech;
5. Evropského monitorovacího centra pro drogy a drogovou závislost, Evropského střediska pro sledování rasismu a xenofobie, Evropského policejního úřadu (EUROPOL), Evropské jednotky pro soudní spolupráci (EUROJUST), Evropské policejní akademie (EPA) a jiných institucí a subjektů činných v těchto oblastech;
6. zjištění zjevného nebezpečí závažného porušení společných zásad členských států ze strany členského státu.

XVIII. Výbor pro ústavní záležitosti

Tento výbor je příslušný pro záležitosti týkající se:

1. institucionálních aspektů procesu evropské integrace, zejména v rámci přípravy a jednání konventů a mezivládních konferencí;
2. provádění Smlouvy o EU a hodnocení jejího fungování;
3. institucionálních důsledků jednání o rozšíření Evropské unie;
4. interinstitucionálních vztahů, včetně posuzování interinstitucionálních dohod podle čl. 120 odst. 2 jednacího řádu s ohledem na jejich schválení Parlamentem;
5. jednotného postupu konání voleb;
6. politických stran na evropské úrovni, aniž jsou dotčeny pravomoci předsednictva;
7. zjištění závažného a trvalého porušení společných zásad sdílených členskými státy ze strany členského státu;
8. výkladu a používání jednacího řádu Parlamentu a návrhů změn tohoto řádu.

XIX. Výbor pro práva žen a rovnost pohlaví

Tento výbor je příslušný pro záležitosti týkající se:

1. vymezení, prosazování a ochrany práv žen v Unii a opatření, které za tímto účelem Unie přijala;
2. prosazování práv žen ve třetích zemích;
3. politiky rovných příležitostí, včetně rovnosti příležitostí mezi muži a ženami na trhu práce a rovného zacházení na pracovišti;
4. odstranění všech forem diskriminace založených na pohlaví;
5. zavádění a dalšího začlenění zásady rovných příležitostí ve všech oblastech;
6. plnění a uplatňování mezinárodních dohod a úmluv týkajících se práv žen;
7. informační politiky o ženách.

XX. Petiční výbor

Tento výbor je příslušný pro záležitosti týkající se:

1. petic;
 2. vztahů s evropským veřejným ochráncem práv.
-

PŘÍLOHA VII

DŮVĚRNÉ A CITLIVÉ DOKUMENTY A SKUTEČNOSTI**A. Projednávání důvěrných dokumentů postoupených Parlamentu**

Postup při projednávání důvěrných dokumentů postoupených Evropskému parlamentu ⁽¹⁾

1. Důvěrnými dokumenty se rozumějí dokumenty a skutečnosti, ke kterým může být odmítnut přístup podle článku 4 nařízení Evropského Parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001, a které zahrnují citlivé dokumenty ve smyslu v článku 9 výše uvedeného nařízení.

Pokud je důvěrná povaha dokumentů obdržených Parlamentem jedním z orgánů zpochybněna, je věc postoupena interinstitucionálnímu výboru zřízenému podle čl. 15 odst. 2 nařízení (ES) č. 1049/2001.

Pokud jsou důvěrné dokumenty předávány Parlamentu důvěrně, použije předseda příslušného výboru Parlamentu automaticky důvěrný postup stanovený v odstavci 3 níže.

Další pravidla o ochraně důvěrných dokumentů jsou přijímána na plenárním zasedání na návrh předsednictva a jsou připojena k jednacímu řádu. Tato pravidla přihlédnou ke kontaktům s Komisí a Radou.

2. Každý výbor Evropského parlamentu je oprávněn použít důvěrný postup pro skutečnost nebo dokument, které takto označí jeden z jeho členů v písemné nebo ústní žádosti. K použití důvěrného postupu je nutná dvoutřetinová většina hlasů přítomných členů výboru.

3. Jakmile předseda výboru prohlásí jednání za důvěrné, mohou se jej zúčastnit jen ti členové výboru, úředníci a odborníci, které předem určí předseda výboru a jejichž přítomnost je naprosto nezbytná.

Dokumenty, které musí být očíslovány, se rozdají na začátku schůze a jsou opět vybrány na jejím konci. Není dovoleno pořizovat si z nich poznámky a samozřejmě ani fotokopie.

Zápis ze schůze neobsahuje zmínku o diskusi týkající se bodu projednávaného důvěrným postupem. Zaznamenaná se pouze příslušné rozhodnutí, pokud bylo přijato.

4. Tři členové výboru, který použil důvěrný postup, mohou požádat o projednání, zda došlo k porušení povinnosti mlčenlivosti, a o zařazení tohoto bodu na pořad jednání. Výbor může rozhodnout většinou svých členů, že projednávání porušení povinnosti mlčenlivosti zařadí na pořad jednání první schůze následující po podání žádosti předsedovi výboru.

5. Sankce: v případě porušení stanoví předseda výboru, po konzultaci s místopředsedy, v odůvodněném rozhodnutí, jaké sankce se použijí (důtka, vyloučení z výboru na kratší nebo delší dobu či trvale).

Příslušný člen může podat proti tomuto rozhodnutí odvolání, které nemá odkladný účinek. Toto odvolání projedná společně Konference předsedů Evropského parlamentu a předsednictvo daného výboru. Proti jejich většinovému rozhodnutí nelze odvolání podat.

Prokáže-li se, že úředník nedodržel povinnost mlčenlivosti, použijí se sankce stanovené ve služebním řádu úředníků.

⁽¹⁾ Přijatý rozhodnutím Parlamentu ze dne 15. února 1989 a změněn rozhodnutím ze dne 13. listopadu 2001.

B. Přístup Parlamentu k citlivým informacím v oblasti bezpečnostní a obranné politiky

Interinstitucionální dohoda ze dne 20. listopadu 2002 mezi Evropským parlamentem a Radou týkající se přístupu Evropského parlamentu k citlivým informacím Rady v oblasti bezpečnostní a obranné politiky ⁽²⁾

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA,

vzhledem k těmto důvodům:

- 1) Článek 21 Smlouvy o Evropské unii stanoví, že předsednictví v Radě konzultuje s Evropským parlamentem hlavní hlediska a základní možnosti volby společné zahraniční a bezpečnostní politiky a zajišťuje, aby názory Evropského parlamentu byly náležitě brány v úvahu. Tento článek rovněž stanoví, že Evropský parlament je předsednictvím v Radě a Komisí pravidelně informován o vývoji společné zahraniční a bezpečnostní politiky. Je třeba zavést mechanismus, který zajistí uplatňování těchto zásad v této oblasti;
- 2) S přihlédnutím ke zvláštní povaze a ke zvláště citlivému obsahu některých vysoce tajných skutečností v oblasti bezpečnostní a obranné politiky by měl být zaveden zvláštní režim pro zacházení s dokumenty, které takové skutečnosti obsahují;
- 3) Podle čl. 9 odst. 7 nařízení (ES) č. 1049/2001 Evropského parlamentu a Rady ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise ⁽³⁾ má Rada informovat Evropský parlament o citlivých dokumentech ve smyslu v čl. 9 odst. 1 výše uvedeného nařízení, podle pravidel dohodnutých mezi orgány;
- 4) Ve většině členských států existují zvláštní mechanismy pro předávání tajných skutečností mezi vládami a národními parlamenty a pro zacházení s nimi. Tato interinstitucionální dohoda by měla Evropskému parlamentu zajistit zacházení, které vychází z nejlepší praxe v členských státech;

UZAVŘELY TUTO INTERINSTITUCIONÁLNÍ DOHODU:

1. Oblast působnosti

- 1.1 Tato interinstitucionální dohoda upravuje přístup Evropského parlamentu k citlivým skutečnostem, tj. ke skutečnostem označeným jako „TRÈS SECRET/TOP SECRET“, „SECRET“ nebo „CONFIDENTIEL“ — ať jsou jakéhokoli původu, na jakémkoli nosiči nebo v jakémkoli stadiu dokončenosti —, které má Rada k dispozici v oblasti bezpečnostní a obranné politiky, a zacházení s takto označenými dokumenty.
- 1.2 Informace pocházející z třetího státu nebo z mezinárodní organizace jsou dále předávány se souhlasem daného státu nebo organizace.

Pokud jsou informace pocházející z členského státu předány Radě bez jiného výslovného omezení možnosti šířit je do jiných institucí kromě jejich označení, použijí se pravidla stanovená v oddílech 2 a 3 této interinstitucionální dohody. V opačném případě jsou tyto skutečnosti předány se souhlasem daného členského státu.

V případě, že Rada odmítne předat informace pocházející z třetího státu, z mezinárodní organizace nebo z členského státu, musí uvést důvody tohoto odmítnutí.

- 1.3 Ustanovení této interinstitucionální dohody jsou použitelná v souladu s použitelnými právními předpisy a aniž je dotčeno rozhodnutí Evropského parlamentu, Rady a Komise 95/167/ES, Euratom, ESUO ze dne 19. dubna 1995 o pravidlech pro výkon vyšetřovacího práva Evropského parlamentu ⁽⁴⁾ a aniž je dotčena stávající úprava, zejména interinstitucionální dohoda ze dne 6. května 1999 mezi Evropským parlamentem, Radou a Komisí o

⁽²⁾ Úř. věst. C 298, 30.11.2002, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. L 145, 31.5.2001, s. 43.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 113, 19.5.1995, s. 2.

rozpočtové kázni a zlepšení rozpočtového procesu. ⁽⁵⁾

2. Obecná pravidla

- 2.1 Oba orgány jednají v souladu se vzájemnými povinnostmi ochotné spolupráce, v duchu vzájemné důvěry a v souladu s příslušnými ustanoveními Smlouvy. Předávání informací, jichž se daná interinstitucionální dohoda týká, a zacházení s nimi se děje s patřičným přihlédnutím k zájmům, které má jejich označení za cíl chránit, zejména k veřejnému zájmu, kterým je bezpečnost a obrana Evropské unie nebo jednoho či několika členských států nebo vojenského a nevojenského krizového řízení.
- 2.2 Na žádost jedné z osob uvedených v bodě 3.1 je předsednictví v Radě nebo generální tajemník/vysoký představitel urychleně informuje o obsahu všech citlivých informací nezbytných k výkonu pravomocí svěřených Evropskému parlamentu Smlouvou o Evropské unii v oblasti, na kterou se vztahuje tato interinstitucionální dohoda, s přihlédnutím k veřejnému zájmu ve věcech bezpečnosti a obrany Evropské unie nebo jednoho či několika členských států nebo vojenského a nevojenského krizového řízení, podle podmínek stanovených v oddílu 3.

3. Podmínky pro přístup k citlivým informacím a pro zacházení s nimi

- 3.1 V rámci této interinstitucionální dohody předseda Evropského parlamentu nebo předseda Výboru Evropského parlamentu pro zahraniční věci, lidská práva a společnou bezpečnostní a obrannou politiku může požádat, aby předsednictví v Radě nebo generální tajemník/vysoký představitel poskytli tomuto výboru informace o vývoji v oblasti evropské bezpečnostní a obranné politiky, včetně citlivých skutečností, na něž se vztahuje bod 3.3.
- 3.2 V případě krize nebo na žádost předsedy Evropského parlamentu či předsedy Výboru pro zahraniční věci, lidská práva a společnou bezpečnostní a obrannou politiku jsou tyto informace poskytovány v co nejkratší době.
- 3.3 V tomto rámci jsou předseda Evropského parlamentu a také zvláštní výbor, jemuž předsedá předseda Výboru pro zahraniční věci, lidská práva a společnou bezpečnostní a obrannou politiku a který je složen ze čtyř členů určených Konferencí předsedů, informováni předsednictvím v Radě nebo generálním tajemníkem/vysokým představitelem o obsahu citlivých skutečností, pokud je to nezbytné pro výkon pravomocí svěřených Evropskému parlamentu Smlouvou o Evropské Unii v oblasti, na kterou se vztahuje tato interinstitucionální dohoda. Předseda Evropského parlamentu a zvláštní výbor mohou požádat o nahlédnutí do těchto dokumentů v prostorách Rady.

Pokud je to vzhledem k povaze a obsahu daných informací nebo dokumentů vhodné a možné, jsou tyto informace nebo dokumenty dány k dispozici předsedovi Evropského parlamentu, který zvolí jednu z těchto možností:

- a) informace určené předsedovi Výboru pro zahraniční věci, lidská práva a společnou bezpečnostní a obrannou politiku;
- b) omezený přístup k informacím pouze pro členy Výboru pro zahraniční věci, lidská práva a společnou bezpečnostní a obrannou politiku;
- c) projednání ve Výboru pro zahraniční věci, lidská práva a společnou bezpečnostní a obrannou politiku na neveřejné schůzi za podmínek, které mohou být různé podle stupně důvěrnosti;
- d) poskytnutí dokumentů, z nichž byly určité informace vyňaty, podle nutného stupně utajení.

⁽⁵⁾ Úř. věst. C 172, 18.6.1999, s. 1.

Tyto možnosti nelze použít, pokud se jedná o skutečnosti označené jako „TRÈS SECRET/TOP SECRET“.

V případě skutečností nebo dokumentů označených jako „SECRET“ nebo „CONFIDENTIEL“ se předseda Evropského parlamentu před volbou jedné z výše uvedených možností nejprve dohodne s Radou.

Dané skutečnosti nebo dokumenty nesmějí být zveřejněny ani předávány jiným osobám.

4. Závěrečná ustanovení

- 4.1 Evropský parlament a Rada přijmou každý za sebe nezbytná opatření s cílem zajistit uplatňování této interinstitucionální dohody, včetně kroků nutných k tomu, aby příslušné osoby získaly bezpečnostní oprávnění.
- 4.2 Oba orgány jsou připraveny jednat o podobných interinstitucionálních dohodách, které by se týkaly tajných informací z jiných oblastí činnosti Rady, přičemž ustanovení této interinstitucionální dohody nevytváří precedens pro jiné oblasti činnosti Unie nebo Společenství a nemají vliv na obsah jiných interinstitucionálních dohod.
- 4.3 Tato interinstitucionální dohoda bude revidována po dvou letech na žádost jednoho z orgánů na základě zkušeností získaných při jejím uplatňování.

PŘÍLOHA

Tato interinstitucionální dohoda je uplatňována v souladu s příslušnými použitelnými předpisy, a zejména v souladu se zásadou, že souhlas původce informací je nezbytnou podmínkou pro předávání utajovaných skutečností, jak je stanoveno v bodě 1.2.

Nahlédnout do citlivých dokumentů mohou členové zvláštního výboru Evropského parlamentu v zabezpečené místnosti v prostorách Rady.

Tato interinstitucionální smlouva vstoupí v platnost poté, co Evropský parlament přijme opatření pro vnitřní bezpečnost, která jsou v souladu se zásadami uvedenými v bodě 2.1 a která budou srovnatelná s opatřeními ostatních orgánů, aby byla zaručena rovnocenná ochrana daných citlivých skutečností.

C. Uplatňování interinstitucionální dohody o přístupu Parlamentu k citlivým skutečnostem v oblasti bezpečnostní a obranné politiky

Rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 23. října 2002 o uplatňování interinstitucionální dohody o přístupu Parlamentu k citlivým skutečnostem Rady v oblasti bezpečnostní a obranné politiky. ⁽⁶⁾

EVROPSKÝ PARLAMENT

s ohledem na článek 9, a zejména na odstavce 6 a 7, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise ⁽⁷⁾,

s ohledem na přílohu VII část A bod 1 jednacího řádu,

s ohledem na článek 20 rozhodnutí předsednictva ze dne 28. listopadu 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu ⁽⁸⁾,

⁽⁶⁾ Úř. věst. C 298, 30.11.2002, s. 4.

⁽⁷⁾ Úř. věst. L 145, 31.5.2001, s. 43.

⁽⁸⁾ Úř. věst. C 374, 29.12.2001, s. 1.

s ohledem na interinstitucionální dohodu mezi Evropským parlamentem a Radou o přístupu Parlamentu k citlivým skutečnostem Rady v oblasti bezpečnostní a obranné politiky,

s ohledem na návrh předsednictva,

s ohledem na zvláštní povahu a zvláště citlivý obsah některých vysoce tajných skutečností v oblasti bezpečnostní a obranné politiky,

vzhledem k tomu, že v souladu s ustanoveními dohodnutými mezi oběma orgány má Rada poskytovat Evropskému parlamentu informace o citlivých dokumentech,

vzhledem k tomu, že poslanci Evropského parlamentu, kteří jsou členy zvláštního výboru zřízeného interinstitucionální dohodou, musí mít bezpečnostní oprávnění k přístupu k citlivým informacím na základě „potřeby vědět“,

s ohledem na potřebu stanovit zvláštní podmínky pro převzetí citlivých skutečností přicházejících z Rady, členských států, třetích zemí nebo mezinárodních institucí, pro zacházení s nimi a jejich ochranu,

ROZHODL:

Článek 1

Tímto rozhodnutím se přijímají dodatečná opatření nezbytná k uplatňování interinstitucionální dohody o přístupu Evropského parlamentu k citlivým skutečnostem Rady v oblasti bezpečnostní a obranné politiky.

Článek 2

Žádosti Evropského parlamentu o přístup k důvěrným informacím Rady vyřizuje Rada v souladu se svými vnitřními předpisy. Pokud požadované dokumenty vypracovávají jiné orgány, členské státy, třetí země nebo mezinárodní organizace, jsou tyto dokumenty předány Parlamentu pouze s jejich souhlasem.

Článek 3

Předseda Evropského parlamentu odpovídá za uplatňování interinstitucionální dohody v rámci tohoto orgánu.

V této souvislosti přijímá veškerá opatření nezbytná k zajištění důvěrného zacházení se skutečnostmi, které obdržel přímo od předsedy Rady nebo od generálního tajemníka/vysokého představitele, nebo se skutečnostmi získanými nahlédnutím do citlivých dokumentů v prostorách Rady.

Článek 4

Pokud je předseda Rady nebo generální tajemník/vysoký představitel vyzván předsedou Evropského parlamentu nebo předsedou Výboru pro zahraniční věci, lidská práva a společnou bezpečnostní a obrannou politiku, aby poskytl citlivé skutečnosti zvláštnímu výboru zřízenému interinstitucionální dohodou, jsou požadované skutečnosti poskytnuty v nejkratší možné době. Evropský parlament vybaví k tomuto účelu zvláštní místnost určenou ke konání schůzí, na nichž se budou projednávat citlivé skutečnosti. Místnost je vybrána tak, aby byla zajištěna úroveň ochrany rovnocenná úrovni stanovené pro tento typ schůze v rozhodnutí Rady 2001/264/ES ze dne 19. března, ⁽⁹⁾ kterým se přijímají bezpečnostní předpisy Rady.

Článek 5

Informační schůze, které předsedá předseda Evropského parlamentu nebo předseda výše uvedeného výboru, je neveřejná.

⁽⁹⁾ Úř. věst. L 101, 11.4.2001, s. 1.

Kromě čtyř poslanců jmenovaných Konferencí předsedů mají přístup do zasedací místnosti pouze úředníci, kteří z titulu své funkce nebo z provozních důvodů získali oprávnění a mohou se schůze účastnit na základě „potřeby vědět“.

Článek 6

Podle odstavce 3.3 výše uvedené interinstitucionální dohody se v případě, že se předseda Evropského parlamentu nebo předseda výše uvedeného výboru rozhodne požádat o povolení nahlédnout do dokumentů, které obsahují citlivé skutečnosti, uskuteční se toto nahlédnutí v prostorách Rady.

Do dokumentů lze na místě nahlédnout v jakékoli verzi, ve které jsou k dispozici.

Článek 7

Poslanci Evropského parlamentu, kteří se mají účastnit informačních schůzí nebo mají mít přístup k citlivým dokumentům, musí získat bezpečnostní oprávnění podobně jako členové Rady a Komise. V tomto ohledu učiní předseda Evropského parlamentu nezbytné kroky u příslušných vnitrostátních orgánů.

Článek 8

Úředníci, kteří se mají mít přístup k citlivým skutečnostem, musí získat bezpečnostní oprávnění v souladu s ustanoveními pro ostatní orgány. Takto prověřeni úředníci jsou na základě „potřeby vědět“ přizváni k účasti na výše uvedených informačních schůzích nebo k seznámení se s obsahem daných dokumentů. V tomto ohledu uděluje generální tajemník po konzultaci s příslušnými orgány členského státu oprávnění na základě bezpečnostní проверки provedené těmito orgány.

Článek 9

Skutečnosti získané na těchto schůzích nebo při nahlédnutí do dokumentů v prostorách Rady nesmějí být v žádné formě zveřejňovány, šířeny ani kopírovány, zčásti ani jako celek. Stejně tak není dovoleno zaznamenávat podrobnosti týkající se citlivých skutečností poskytnutých Radou.

Článek 10

Poslanci Evropského parlamentu určení Konferencí předsedů, kteří mají přístup k citlivým skutečnostem, jsou vázáni povinností mlčenlivosti. Každý poslanec, který tuto povinnost poruší, je nahrazen ve zvláštním výboru jiným poslancem určeným Konferencí předsedů. V tomto ohledu se může poslanec, který svou povinnost porušil, před svým vyloučením ze zvláštního výboru vyjádřit před Konferencí předsedů, která se sejde na neveřejném zasedání. Kromě vyloučení ze zvláštního výboru může být s poslancem odpovědným za únik informací zahájeno soudní řízení podle platných právních předpisů.

Článek 11

Úředníci s řádným oprávněním k přístupu k citlivým informacím na základě „potřeby vědět“ jsou vázáni povinností mlčenlivosti. Každý úředník, který tuto povinnost poruší, se podrobí vyšetřování vedenému jménem předsedy Parlamentu a popřípadě disciplinárnímu řízení v souladu se služebním řádem úředníků. V případě soudního řízení přijme předseda všechna opatření nezbytná k tomu, aby mohly příslušné vnitrostátní orgány zahájit odpovídající řízení.

Článek 12

Předsednictvu přísluší provádět jakoukoli opravu nebo změnu nebo podávat výklad podle potřeb uplatňování tohoto rozhodnutí.

Článek 13

Toto rozhodnutí je připojeno k jednacímu řádu Evropského parlamentu a vstupuje v platnost dnem zveřejnění v Úředním věstníku Evropských společenství.

PŘÍLOHA VIII

PRAVIDLA PRO VÝKON VYŠETŘOVACÍHO PRÁVA EVROPSKÉHO PARLAMENTU

Rozhodnutí Evropského parlamentu, Rady a Komise ze dne 19. dubna 1995 o pravidlech pro výkon vyšetřovacího práva Evropského parlamentu ⁽¹⁾

EVROPSKÝ PARLAMENT, RADA A KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství uhlí a oceli, a zejména na článek 20b této smlouvy,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 138c této smlouvy,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství pro atomovou energii, a zejména na článek 107b této smlouvy,

vzhledem k tomu, že při stanovení pravidel pro výkon vyšetřovacího práva Evropského parlamentu by měla být dodržena ustanovení smluv o založení Evropských společenství;

vzhledem k tomu, že dočasné vyšetřovací výbory musí mít k dispozici prostředky potřebné k výkonu své funkce; že je proto důležité, aby členské státy a orgány a instituce Evropských společenství přijaly všechna opatření k usnadnění výkonu této funkce;

vzhledem k tomu, že utajení a důvěrnost jednání dočasných vyšetřovacích výborů musí být chráněny;

vzhledem k tomu, že na žádost jednoho ze tří dotyčných orgánů lze po skončení tohoto volebního období Evropského parlamentu pravidla pro výkon vyšetřovacího práva přezkoumat na základě zkušeností,

SPOLEČNOU DOHODOU PŘIJALY TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Pravidla pro výkon vyšetřovacího práva Evropského parlamentu stanoví toto rozhodnutí v souladu s článkem 20b Smlouvy o ESUO, článkem 138c Smlouvy o ES a článkem 107b Smlouvy o ESAE.

Článek 2

1. Evropský parlament může, za podmínek a v mezích stanovených smlouvami uvedenými v článku 1, při plnění svých úkolů na žádost čtvrtiny členů zřídit dočasný vyšetřovací výbor, který by zkoumal obvinění z přestupků nebo nesprávného úředního postupu při uplatňování práva Společenství, které se jeví jako akt orgánu nebo instituce Evropských společenství, orgánu veřejné správy některého členského státu nebo osob zmocněných právními předpisy Společenství k uplatňování tohoto práva.

Složení a jednací řád dočasných vyšetřovacích výborů stanoví Evropský parlament.

Rozhodnutí zřídit dočasný vyšetřovací výbor, ve kterém se vymezí zejména jeho účel a lhůta pro podání jeho zprávy, se zveřejní v Úředním věstníku Evropských společenství.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 113, 19.5.1995, s. 2.

2. Dočasný vyšetřovací výbor vykonává své úkoly v souladu s pravomocemi udělenými Smlouvami orgánům a institucím Evropských společenství.

Členové dočasného vyšetřovacího výboru a veškeré další osoby, které se na základě svých povinností obeznámily se skutečnostmi, informacemi, poznatky, dokumenty nebo předměty, jejichž utajení musí být zachovááno podle předpisů přijatých členským státem nebo orgánem Společenství, jsou povinni je držet v tajnosti před každou neoprávněnou osobou a před veřejností, a to i po ukončení jejich funkce.

Jednání a svědecké výpovědi jsou veřejné. Zasedání se koná s vyloučením veřejnosti, jestliže o to požádá jedna čtvrtina členů vyšetřovacího výboru nebo orgány Společenství nebo členských států nebo v případech, kdy dočasný vyšetřovací výbor projednává utajované informace. Svědkové a znalci mají právo přednést své prohlášení nebo svědectví v neveřejném zasedání.

3. Dočasný vyšetřovací výbor smí vyšetřovat záležitosti projednávané před vnitrostátním soudem nebo před Evropským soudním dvorem, dokud soudní projednávání neskončí.

Do dvou měsíců od zveřejnění podle odstavce 1 nebo od obdržení informace o obvinění z porušení právních předpisů Společenství členským státem vysloveném před dočasným vyšetřovacím výborem může Komise oznámit Evropskému parlamentu, že záležitost, která má být projednávána dočasným vyšetřovacím výborem, se stává předmětem předsoudního postupu Společenství; v těchto případech přijme dočasný vyšetřovací výbor všechna nezbytná opatření, která umožní Komisi plný výkon pravomocí, které jí svěřují Smlouvy.

4. Dočasný vyšetřovací výbor ukončí svou činnost předložením zprávy ve lhůtě, která mu je stanovena při zřízení, nebo nejpozději po uplynutí lhůty nejvýše dvanácti měsíců od dne jeho zřízení, v každém případě koncem parlamentního období.

Evropský parlament může tuto dvanáctiměsíční lhůtu dvakrát odůvodněným rozhodnutím prodloužit o tři měsíce. Toto rozhodnutí se zveřejní v Úředním věstníku Evropských společenství.

5. Dočasný vyšetřovací výbor nesmí být zřízen nebo znovuzřízen k věcem, které již dočasný vyšetřovací výbor šetřil, pokud neuplynulo alespoň dvanáct měsíců od předložení zprávy o tomto šetření nebo od ukončení jejího úkolu a pokud se neobjevily nové skutečnosti.

Článek 3

1. Dočasný vyšetřovací výbor provádí šetření nutná k tomu, aby ověřil obvinění z přestupků nebo nesprávného úředního postupu při uplatňování práva Společenství za níže uvedených podmínek.

2. Dočasný vyšetřovací výbor může vyzvat určitý orgán nebo instituci Evropských společenství nebo vládu členského státu, aby jmenovala jednoho ze svých členů k účasti na jejich jednáních.

3. Na odůvodněnou žádost dočasného vyšetřovacího výboru jmenují dotyčné členské státy a orgány nebo instituce Společenství vyššího úředníka nebo jiného zaměstnance, kterého zmocní, aby vystupoval před dočasným vyšetřovacím výborem, nebrání-li tomu důvody utajení nebo veřejné či státní bezpečnosti vyplývající z právních předpisů členského státu nebo Společenství.

Tito vyšší úředníci nebo zaměstnanci se vyjadřují jménem svých vlád a institucí a podle jejich pokynů. Nadále jsou vázáni povinnostmi vyplývajícími z jejich služebního postavení.

4. Orgány členských států a orgány nebo instituce Evropských společenství poskytují dočasnému vyšetřovacímu výboru na jeho žádost nebo z vlastního podnětu dokumenty nezbytné k výkonu jeho úkolů, nebrání-li jim v tom důvody utajení nebo veřejné či státní bezpečnosti vyplývající z právních předpisů členského státu nebo Společenství.

5. Odstavce 3 a 4 nejsou dotčeny jiné předpisy členských států, které zakazují, aby úředníci vystupovali nebo aby byly dokumenty předloženy.

Překážku vyplývající z důvodů utajení, veřejné či státní bezpečnosti nebo předpisů uvedených v prvním pododstavci musí Evropskému parlamentu sdělit zástupce zmocněný zavazovat vládu daného členského státu nebo orgán Společenství.

6. Orgány ani instituce Evropských společenství nesmějí dočasnému vyšetřovacímu výboru předložit dokumenty pocházející z některého členského státu, aniž by o tom tento stát nejdříve uvědomily.

Nesmějí postoupit dočasnému vyšetřovacímu výboru žádné dokumenty, na které se vztahuje odstavec 5, aniž by nejdříve získaly souhlas daného státu.

7. Odstavce 3, 4 a 5 se vztahují na fyzické i právnické osoby zmocněné právem Společenství k jeho uplatňování.

8. Pokud je to k výkonu jeho úkolů nezbytné, může dočasný vyšetřovací výbor požádat kteroukoli jinou osobu, aby před ním vypovídala jako svědek. Dočasný vyšetřovací výbor musí uvědomit každou osobu zmíněnou během šetření, které by to mohlo přivodit újmu; vyslechne ji, jestliže o to požádá.

Článek 4

1. Informace, které dočasný vyšetřovací výbor získá, smějí být použity pouze k výkonu jeho úkolů. Jestliže obsahují prvky tajné nebo důvěrné povahy nebo jména osob, nesmějí být zveřejněny.

Správní opatření a procedurální pravidla nezbytná k ochraně utajení a důvěrnosti jednání dočasných vyšetřovacích komisí přijímá Evropský parlament.

2. Dočasný vyšetřovací výbor podává zprávu Evropskému parlamentu, který může rozhodnout o jejím zveřejnění s výhradou ustanovení odstavce 1.

3. Evropský parlament může zaslat orgánům nebo institucím Evropských společenství nebo členských států jakákoli doporučení, která přijme na základě zprávy dočasného vyšetřovacího výboru. Ty z nich vyvodí závěry, které považují za vhodné.

Článek 5

Každé sdělení určené členských států pro účely uplatňování tohoto rozhodnutí se provádí prostřednictvím jejich stálých zastoupení u Evropské unie.

Článek 6

Výše uvedená pravidla mohou být přezkoumána na žádost Evropského parlamentu, Rady nebo Komise na základě získaných zkušeností po skončení současného volebního období Evropského parlamentu.

Článek 7

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem vyhlášení v Úředním věstníku Evropských společenství.

PŘÍLOHA IX

**Ustanovení o uplatňování čl. 9 odst. 2
Působení zájmových skupin v Evropském parlamentu**

Článek 1

Průkazy

1. Průkaz je umělohmotná karta s fotografií držitele a s jeho celým jménem, a názvem společnosti, organizace nebo osoby, pro něž držitel průkazu pracuje.

Držitelé průkazu jsou povinni nosit průkaz neustále a viditelně ve všech prostorách Parlamentu. Porušení této povinnosti může být důvodem k odebrání průkazu.

Průkazy se odlišují tvarem a barvou od průkazů vydávaných příležitostným návštěvníkům.

2. Platnost průkazů lze prodloužit, pouze pokud jejich držitelé splňují povinnosti uvedené v čl. 9 odst. 2.

Veškeré stížnosti ze strany poslance týkající se činnosti zástupce nebo zájmové skupiny jsou postoupeny kvestorům, kteří se jimi zabývají a mohou rozhodnout o ponechání či odebrání průkazu.

3. Průkazy za žádných okolností neopravňují držitele k účasti na jiných schůzích Parlamentu nebo jeho orgánů než těch, které jsou prohlášeny za veřejné, a ani v tomto případě mu nedávají právo odchylovat se od předpisů o vstupu vztahující se na ostatní občany Evropské unie.

Článek 2

Asistenti

1. Na začátku každého volebního období určí kvestoři maximální počet asistentů, které může každý poslanec zaregistrovat.

Při nástupu do funkce musí asistenti učinit písemné prohlášení o své profesní činnosti a o veškerých dalších placených funkcích a činnostech.

2. Přístup asistentů do Parlamentu se řídí stejnými podmínkami jako přístup zaměstnanců sekretariátu nebo politických skupin.

3. Všechny ostatní osoby, včetně osob pracujících přímo pro poslance, mají přístup do Parlamentu pouze za podmínek stanovených v čl. 9 odst. 2.

Článek 3

Kodex chování

1. Ve svých vztazích s Parlamentem musí osoby, jejichž jména jsou zapsána v rejstříku stanoveném v čl. 9 odst. 2:

- a) dodržovat ustanovení článku 9 a této přílohy;
- b) uvést zájem či zájmy, které zastupují při svých stycích s poslanci Parlamentu, jejich zaměstnanci a úředníky Parlamentu;
- c) zdržet se jakéhokoli jednání majícího za cíl získat informace nepoctivým způsobem;
- d) neodvolávat se v jednání se třetími osobami na jakékoli formální vztahy s Parlamentem;

- e) nešířit kopie dokumentů získaných od Parlamentu třetím osobám za účelem zisku;
- f) plně dodržovat ustanovení přílohy I čl. 2 odst. 2;
- g) ujistit se, že veškerá pomoc poskytovaná podle přílohy I čl. 2 je zapsána do příslušného rejstříku;
- h) v případě zaměstnávání bývalých úředníků Parlamentu dodržovat ustanovení služebního řádu úředníků;
- i) dodržovat jakékoli předpisy týkající se práv a odpovědností bývalých poslanců stanovené Parlamentem;
- j) získat předběžný souhlas dotčeného poslance nebo poslanců, pokud jde o smluvní vztah s asistentem poslance nebo jeho přijetí do pracovního poměru, s cílem zabránit možnému střetu zájmů, a následně se ujistit, že je tento souhlas zapsán do rejstříku stanoveného v čl. 9 odst. 2.

2. Porušení tohoto kodexu chování může vést k odebrání průkazu dotčným osobám, popřípadě i společností, které je zaměstnávají.

PŘÍLOHA X

VÝKON FUNKCE VEŘEJNÉHO OCHRÁNCE PRÁV

A. Rozhodnutí Evropského Parlamentu o pravidlech a obecných podmínkách pro výkon funkce veřejného ochránce práv ⁽¹⁾

EVROPSKÝ PARLAMENT,

s ohledem na smlouvy o založení Evropských společenství, a zejména na čl. 195 odst. 4 Smlouvy o založení Evropského společenství, čl. 20d odst. 4 Smlouvy o založení Evropského sdružení uhlí a oceli a čl. 107d odst. 4 Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii,

s ohledem na stanovisko Komise,

s ohledem na souhlas Rady,

Vzhledem k tomu, že je třeba stanovit pravidla a obecné podmínky pro výkon funkce veřejného ochránce práv podle ustanovení obsažených ve smlouvách o založení Evropských společenství.

Vzhledem k tomu, že je na místě určit podmínky, za kterých může být veřejnému ochránci práv podána stížnost, a vymezit vztahy mezi výkonem funkce veřejného ochránce práv a soudními či správními řízeními.

Vzhledem k tomu, že veřejný ochránce práv, který může též jednat z vlastního podnětu, musí mít všechny náležitosti potřebné k výkonu své funkce; že za tímto účelem jsou orgány a instituce Společenství povinny poskytnout veřejnému ochránci práv na požádání všechny informace, jež požaduje, s výhradou řádně odůvodněného utajení, aniž je dotčena povinnost veřejného ochránce práv nesdělovat je; že orgány členských států jsou povinny poskytnout veřejnému ochránci práv všechny potřebné informace, pokud se na tyto informace nevztahují právní nebo správní předpisy ukládající mlčenlivost nebo předpisy, jež zabráňují jejich předání; že pokud nebude veřejnému ochránci práv poskytnuta požadovaná pomoc, uvědomí o tom Evropský parlament, a tomu přísluší podniknout náležité kroky.

Vzhledem k tomu, že je nezbytné stanovit postupy pro případ, že šetření prováděná veřejným ochráncem práv odhalí případy nesprávného úředního postupu; že je třeba současně stanovit, že veřejný ochránce práv podává každoročně souhrnnou zprávu Evropskému parlamentu na konci ročního zasedacího období.

Vzhledem k tomu, že veřejný ochránce práv a jeho zaměstnanci jsou povinni udržovat v tajnosti všechny informace, se kterými se seznámí v souvislosti s výkonem své funkce; že veřejný ochránce práv je však povinen informovat příslušné orgány o skutečnostech, o kterých se domnívá, že spadají do oblasti trestního práva, a o nichž se dozví v rámci šetření.

Vzhledem k tomu, že je nutné stanovit možnost spolupráce mezi veřejným ochráncem práv a orgány stejného typu, které existují v některých členských státech, při dodržení vnitrostátních právních předpisů.

Vzhledem k tomu, že Evropský parlament jmenuje veřejného ochránce práv na začátku svého volebního období pro dané volební období z řad osob, které jsou občany Evropské unie a u kterých jsou veškeré záruky nezávislosti a náležité způsobilosti.

Vzhledem k tomu, že je třeba stanovit podmínky, za nichž funkce veřejného ochránce práv končí.

(¹) Přijato Parlamentem dne 9. března 1994 (Úř. věst. L 113, 4.5.1994, s. 15) a ve znění rozhodnutí ze dne 14. března 2002, kterým se zrušují články 12 a 16 (Úř. věst. L 92, 9.4.2002, s. 13).

Vzhledem k tomu, že veřejný ochránce práv musí vykonávat funkci zcela nezávisle, k čemuž se slavnostně zavazuje před Evropským soudním dvorem při nástupu do funkce; že je třeba určit veškeré činnosti neslučitelné s výkonem funkce veřejného ochránce práv, dále pak jeho plat, výsady a imunitu.

Vzhledem k tomu, že je třeba stanovit pravidla týkající se úředníků a zaměstnanců sekretariátu, který má být veřejnému ochránci práv nápomocen, a jeho rozpočtu; že sídlo veřejného ochránce práv je v sídle Evropského parlamentu.

Vzhledem k tomu, že je na veřejném ochránci práv, aby přijal prováděcí ustanovení k tomuto rozhodnutí; že je třeba mimo jiné stanovit určitá přechodná ustanovení pro prvního veřejného ochránce práv, který bude jmenován poté, co vstoupí v platnost Smlouva o Evropské unii.

ROZHODL TAKTO:

Článek 1

1. Toto rozhodnutí stanoví pravidla a obecné podmínky pro výkon funkce veřejného ochránce práv v souladu s čl. 195 odst. 4 Smlouvy o založení Evropského společenství, čl. 20d odst. 4 Smlouvy o založení Evropského sdružení uhlí a oceli a čl. 107d odst. 4 Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii.
2. Veřejný ochránce práv plní své funkce při respektování pravomocí, jež orgánům a institucím Společenství udělují Smlouvy.
3. Veřejný ochránce práv nesmí zasahovat do žádného soudního řízení ani zpochybňovat důvodnost soudního rozhodnutí.

Článek 2

1. Veřejný ochránce práv přispívá za podmínek a v mezích stanovených výše uvedenými Smlouvami k odhalování nesprávného úředního postupu při činnosti orgánů a institucí Společenství s výjimkou Soudního dvora a Soudu prvního stupně při výkonu jejich soudní pravomoci, a doporučuje nápravná opatření. Činnost jiných orgánů či osob nemůže být předmětem stížnosti uplatněné u veřejného ochránce práv.
2. Každý občan Evropské unie nebo každá fyzická nebo právnická osoba s bydlištěm nebo sídlem v členském státě Evropské unie se může obrátit na veřejného ochránce práv buď přímo, nebo prostřednictvím člena Evropského parlamentu se stížností týkající se nesprávného úředního postupu při činnosti orgánů a institucí Společenství s výjimkou Soudního dvora a Soudu prvního stupně při výkonu jejich soudní pravomoci. Veřejný ochránce práv uvědomí dotyčný orgán nebo dotyčnou instituci neprodleně po obdržení stížnosti.
3. Ze stížnosti musí být patrné, oč v ní jde a kdo ji podává; tato osoba může požádat, aby se se stížností nakládalo jako s důvěrnou.
4. Stížnost musí být předložena do dvou let ode dne, kdy se stěžovatel dozví o skutečnostech, kterých se stížnost týká, a musí jí předcházet vhodné administrativní kroky uplatněné u dotyčných orgánů a institucí.
5. Veřejný ochránce práv může stěžovateli poradit, aby se obrátil na jiný orgán.
6. Stížnostmi podanými veřejnému ochránci práv není dotčen běh lhůt k podání opravných prostředků v soudních nebo správních řízeních.
7. Musí-li veřejný ochránce práv z důvodů probíhajícího či ukončeného soudního řízení v téže věci prohlásit nějakou stížnost za nepřijatelnou nebo ukončit její zkoumání, výsledky šetření, které případně již provedl, se odkládají.

8. Veřejný ochránce práv se může zabývat stížností, která se týká pracovních vztahů mezi orgány a institucemi Společenství a jejich úředníky a ostatními zaměstnanci pouze tehdy, pokud již dotyčná osoba vyčerpala všechny možnosti vnitřních správních žádostí a stížností, zejména postupy uvedené v čl. 90 odst. 1 a 2 služebního řádu, a pokud již uplynuly lhůty pro odpověď ze strany orgánů, jimž byla věc předložena.
9. Veřejný ochránce práv informuje stěžovatele v co nejkratší době o vyřízení jeho stížnosti.

Článek 3

1. Veřejný ochránce práv provádí z vlastního podnětu nebo na základě stížnosti všechna šetření, která považuje za důvodná pro objasnění každého případného nesprávného úředního postupu při činnosti orgánů a institucí Společenství. Uvedomí o tom dotyčný orgán či dotyčnou instituci, a ty mu mohou podat všechny potřebné připomínky.
2. Orgány a instituce Společenství musí poskytnout veřejnému ochránci práv požadované informace a umožnit mu přístup k dotyčné dokumentaci. Mohou to odmítnout pouze na základě řádně odůvodněného utajení.

Přístup k dokumentaci členského státu, na kterou se vztahují právní nebo správní předpisy o utajení, umožní až po předchozím souhlasu tohoto členského státu. K jiné dokumentaci členského státu umožní přístup poté, co jej o tom uvědomí.

V obou těchto případech nesmí veřejný ochránce práv v souladu s článkem 4 obsah této dokumentace rozšiřovat.

Úředníci a ostatní zaměstnanci orgánů a institucí Společenství musí svědčit na požádání veřejného ochránce práv; vypovídají jménem svého úřadu a v souladu s jeho pokyny a zůstávají vázáni služebním tajemstvím.

3. Orgány členských států musí poskytnout veřejnému ochránci práv, pokud o to požádá, prostřednictvím stálých zastoupení členských států u Evropských společenství veškeré informace, které mohou pomoci objasnit případy nesprávného úředního postupu ze strany orgánů a institucí Společenství, pokud se na tyto informace nevztahují právní nebo správní předpisy ukládající mlčenlivost nebo ustanovení zabráňující jejich předání. V posledně uvedeném případě však může daný členský stát sdělit veřejnému ochránci práv tyto informace, pokud se zaváže, že jejich obsah neposkytne jiným osobám.
4. Jestliže není veřejnému ochránci práv poskytnuta spolupráce, kterou požaduje, informuje o tom Evropský parlament, a ten podnikne náležité kroky.
5. Podle možností hledá veřejný ochránce práv společně s dotyčným orgánem či dotyčnou institucí řešení, jímž by se dal nesprávný úřední postup napravit a stížnost se uspokojivě vyřídl.
6. Pokud veřejný ochránce práv odhalí nesprávný úřední postup, uvědomí dotyčný orgán nebo dotyčnou instituci, a případně předloží návrhy doporučení. Dotyčný orgán nebo dotyčná instituce zašle veřejnému ochránci práv do tří měsíců odůvodněné stanovisko.
7. Následně podá veřejný ochránce práv zprávu Evropskému parlamentu a dotyčnému orgánu či dotyčné instituci. Může zde též podat doporučení. Stěžovatele veřejný ochránce práv vyzoomí o výsledcích šetření a o stanovisku dotyčného orgánu nebo dotyčné instituce a o případných doporučeních podaných veřejným ochráncem práv.
8. Veřejný ochránce práv podává každoročně na konci ročního zasedacího období zprávu o výsledcích svých šetření Evropskému parlamentu.

Článek 4

1. Veřejný ochránce práv a jeho zaměstnanci, na něž se vztahuje článek 214 Smlouvy o založení Evropského společenství, čl. 47 odst. 2 Smlouvy o založení Evropského sdružení uhlí a oceli a článek 194 Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii, jsou povinni nesdělovat informace a dokumenty, se kterými byli

seznámeni v rámci svých šetření. Jsou též povinni chránit důvěrnost veškerých informací, které by mohly poškodit stěžovatele nebo jinou zúčastněnou osobu, aniž je dotčen odstavec 2.

2. Jestliže se veřejný ochránce práv v rámci šetření dozví o skutečnostech, jež podle jeho názoru spadají do oblasti trestního práva, neprodleně o tom uvedomí příslušné vnitrostátní orgány prostřednictvím stálých zastoupení členských států u Evropských společenství, v případě potřeby rovněž orgán Společenství, z nějž pochází dotyčný úředník nebo zaměstnanec, a tento orgán může případně použít čl. 18 druhý pododstavec Protokolu o výsadách a imunitách Evropských společenství. Veřejný ochránce práv může také informovat dotyčný orgán nebo dotyčnou instituci Společenství o skutečnostech nasvědčujících tomu, že jednání některého z jejich úředníků či zaměstnanců spadá do působnosti disciplinárních předpisů.

Článek 5

Veřejný ochránce práv může v případě, že to přispěje k vyšší účinnosti šetření a k lepší ochraně práv a zájmů stěžovatelů, spolupracovat s orgány stejného typu, které existují v některých členských státech, při dodržení příslušných vnitrostátních právních předpisů. Veřejný ochránce práv nesmí touto cestou vyžadovat dokumenty, ke kterým by neměl přístup podle článku 3.

Článek 6

1. Veřejný ochránce práv je jmenován Evropským parlamentem po každých volbách Evropského parlamentu na dobu volebního období. Může být jmenován opakovaně.

2. Veřejný ochránce práv je vybírán z osob, které jsou občany Evropské unie, mají plná občanská a politická práva, poskytují veškeré záruky nezávislosti, splňují podmínky požadované pro výkon nejvyšších soudních funkcí ve své zemi nebo mají obecně uznávané zkušenosti a způsobilost pro výkon funkce veřejného ochránce práv.

Článek 7

1. Výkon funkce veřejného ochránce práv skončí buď uplynutím jeho funkčního období, anebo odstoupením či odvoláním.

2. Kromě případu odvolání vykonává veřejný ochránce práv svou funkci až do okamžiku, kdy je jmenován jeho nástupce.

3. V případě předčasného skončení výkonu funkce veřejného ochránce práv je nástupce jmenován do tří měsíců od uvolnění funkce na dobu zbývající do konce volebního období.

Článek 8

Veřejný ochránce práv, který již nesplňuje podmínky požadované k výkonu funkce nebo který se dopustí vážného pochybení, může být odvolán Soudním dvorem Evropských společenství na žádost Evropského parlamentu.

Článek 9

1. Veřejný ochránce práv vykonává svou funkci zcela nezávisle v obecném zájmu Společenství a občanů Evropské unie. Při plnění funkce nesmí požadovat ani přijímat pokyny od žádné vlády ani orgánu. Zdrží se veškeré činnosti neslučitelné s povahou jeho funkce.

2. Při nástupu do funkce se slavnostně zavazuje před Soudním dvorem Evropských společenství, že bude vykonávat svou funkci zcela nezávisle a nestranně a plnit po celou dobu výkonu funkce i po jejím ukončení povinnosti z ní vyplývající, zejména povinnost čestného a zdrženlivého jednání při přijímání některých funkcí nebo některých výhod po skončení výkonu funkce veřejného ochránce práv.

Článek 10

1. Po dobu své funkce nesmí veřejný ochránce práv vykonávat žádnou jinou politickou nebo správní funkci ani jinou výdělečnou či nevýdělečnou profesionální činnost.

2. Pokud jde o platy, náhrady a důchody, je veřejný ochránce práv postaven naroven s soudci Soudního dvora Evropských společenství.
3. Články 12 až 15 a článek 18 Protokolu o výsadách a imunitách Evropských společenství se vztahují na veřejného ochránce práv i úředníky a zaměstnance jeho sekretariátu.

Článek 11

1. Veřejnému ochránci práv je nápomocen sekretariát, jehož vedoucím sám jmenuje.
2. Na úředníky a zaměstnance sekretariátu veřejného ochránce práv se vztahují nařízení a předpisy vztahující se na úředníky a zaměstnance Evropských společenství. Jejich počet je každoročně stanoven v rámci rozpočtového procesu.
3. Úředníci Evropských společenství a členských států, kteří jsou jmenováni zaměstnanci sekretariátu veřejného ochránce práv, jsou ve služebním zájmu vyčleněni pro veřejného ochránce práv se zárukou, že budou přijati zpět do své původní instituce.
4. V otázkách svých zaměstnanců je veřejný ochránce práv postaven naroven s orgány ve smyslu článku 1 služebního řádu Evropských společenství.

Článek 12

zrušen

Článek 13

Sídlem veřejného ochránce práv je sídlo Evropského parlamentu.

Článek 14

Veřejný ochránce práv přijme prováděcí předpisy k tomuto rozhodnutí.

Článek 15

První veřejný ochránce práv jmenovaný poté, co vstoupí v platnost Smlouva o Evropské unii, je jmenován na dobu zbývající do konce volebního období.

Článek 16

zrušen

Článek 17

Toto rozhodnutí bude zveřejněno v Úředním věstníku Evropských společenství. Vstupuje v platnost dnem zveřejnění.

B. Rozhodnutí evropského veřejného ochránce práv, kterým se přijímají prováděcí předpisy ⁽²⁾

Článek 1

Výklad pojmů

V těchto prováděcích předpisech

⁽²⁾ Přijaté dne 8. července 2002 a pozměněné rozhodnutím veřejného ochránce práv ze dne 5. dubna 2004.

- a) se „dotyčným orgánem“ rozumí orgán nebo instituce Společenství, který je předmětem stížnosti nebo šetření z vlastního podnětu;
- b) se „statutem“ rozumějí pravidla a obecné podmínky pro výkon funkce veřejného ochránce práv.

Článek 2

Přijímání stížností

- 2.1 Stížnosti jsou rozříděny, zaregistrovány a očíslovány při jejich obdržení.
- 2.2 Potvrzení o obdržení stížnosti se zasílá stěžovateli s uvedením registračního čísla stížnosti a jména právníka, který se případem zabývá.
- 2.3 Petice předložená veřejnému ochránci práv Evropským parlamentem se souhlasem předkladatele je posuzována jako stížnost.
- 2.4 Ve vhodných případech a se souhlasem stěžovatele může veřejný ochránce práv předat stížnost Evropskému parlamentu, aby byla projednávána jako petice.
- 2.5 Ve vhodných případech a se souhlasem stěžovatele může veřejný ochránce práv předat stížnost jinému příslušnému orgánu.

Článek 3

Přípustnost stížností

- 3.1 Na základě kritérií stanovených ve Smlouvě a ve statutu veřejný ochránce práv určí, zda stížnost spadá do jeho působnosti, a pokud je tomu tak, zda je přípustná, či nikoliv; může požádat stěžovatele o poskytnutí dalších informací nebo dokumentů předtím, než učiní toto rozhodnutí.
- 3.2 Pokud stížnost nespadá do jeho působnosti nebo je-li nepřípustná, veřejný ochránce práv řízení ukončí. Veřejný ochránce práv informuje stěžovatele o svém rozhodnutí a jeho důvodech. Veřejný ochránce práv může stěžovateli doporučit, aby se obrátil na jiný orgán.

Článek 4

Šetření ve věci přípustných stížností

- 4.1 Veřejný ochránce práv rozhodne, zda je dostatek důvodů pro zahájení šetření ve věci přípustné stížnosti.
- 4.2 Pokud neshledá dostatek důvodů pro šetření, ukončí řízení ve věci dané stížnosti a informuje o tom stěžovatele.
- 4.3 Pokud veřejný ochránce práv shledá dostatek důvodů pro šetření, informuje o tom stěžovatele a dotyčný orgán. Zašle kopii stížnosti dotyčnému orgánu a vyzve jej, aby předložil své stanovisko ve stanovené lhůtě, která obvykle nepřekročí tři měsíce. Ve výzvě dotyčnému orgánu mohou být uvedeny konkrétní aspekty stížnosti nebo specifické otázky, k nimž se má ve svém stanovisku vyjádřit.
- 4.4 Veřejný ochránce práv zašle stanovisko dotyčnému orgánu stěžovateli. Stěžovatel má možnost předložit své připomínky veřejnému ochránci práv ve stanovené lhůtě, která obvykle nepřekročí jeden měsíc.
- 4.5 Po posouzení stanoviska a připomínek stěžovatele se veřejný ochránce práv rozhodne buď případ uzavřít odůvodněným rozhodnutím, nebo pokračovat v šetření. O svém rozhodnutí informuje stěžovatele a dotyčný orgán.

Článek 5

Vyšetřovací pravomoci

5.1 Za podmínek stanovených ve statutu může veřejný ochránce práv požádat orgány a instituce Společenství a orgány členských států, aby mu pro účely šetření v přiměřené době poskytly informace nebo dokumenty.

5.2 Veřejný ochránce práv může nahlédnout do příslušného spisu dotyčného orgánu Společenství, aby ověřil přesnost a úplnost jeho odpovědí. Může pořizovat kopie celého spisu nebo konkrétních dokumentů v něm obsažených. Veřejný ochránce práv informuje stěžovatele o tom, že do spisu nahlédl.

5.3 Veřejný ochránce práv může požádat úředníky a ostatní zaměstnance orgánů nebo institucí Společenství o předložení důkazů za podmínek stanovených ve statutu.

5.4 Veřejný ochránce práv může požádat orgány a instituce Společenství, aby mu umožnily provést místní šetření.

5.5 Veřejný ochránce práv si může vyžádat studie nebo odborné posudky, které považuje za nezbytné pro úspěšný výsledek šetření.

Článek 6

Smírná řešení

6.1 Pokud veřejný ochránce práv zjistí nesprávný úřední postup, usiluje ve spolupráci s dotyčným orgánem pokud možno o smírné řešení, aby pochybení napravil a uspokojil stěžovatele.

6.2 Pokud veřejný ochránce práv usoudí, že tato spolupráce byla úspěšná, uzavře případ odůvodněným rozhodnutím. O tomto rozhodnutí informuje stěžovatele a dotyčný orgán.

6.3 Pokud veřejný ochránce práv usoudí, že smírné řešení není možné, nebo nepodaří-li se k němu dospět, případ buď uzavře odůvodněným rozhodnutím, které může obsahovat kritickou připomínku, nebo vypracuje zprávu s návrhem doporučení.

Článek 7

Kritické připomínky

7.1 Veřejný ochránce práv učiní kritickou připomínku, pokud:

- a) již není možné, aby dotyčný orgán napravil nesprávný úřední postup; a
- b) případ nesprávného úředního postupu nemá žádné obecné důsledky.

7.2 Pokud veřejný ochránce práv uzavře případ s kritickou připomínkou, informuje o tom stěžovatele.

Článek 8

Zprávy a doporučení

8.1 Veřejný ochránce práv vypracuje zprávu s návrhem doporučení dotyčnému orgánu, pokud má zato, že:

- a) je možné, aby dotyčný orgán napravil daný nesprávný úřední postup; nebo
- b) daný případ nesprávného úředního postupu má obecné důsledky.

8.2 Veřejný ochránce práv zašle kopii své zprávy a návrh doporučení dotyčnému orgánu a stěžovateli.

8.3 Dotyčný orgán zašle veřejnému ochránci práv podrobné stanovisko do tří měsíců. Podrobné stanovisko může obsahovat přijetí rozhodnutí veřejného ochránce práv a popis opatření přijatých s cílem uplatnit navrhovaná doporučení.

8.4 Pokud veřejný ochránce práv nepovažuje podrobné stanovisko za uspokojivé, může vypracovat zvláštní zprávu pro Evropský parlament o případu nesprávného úředního postupu. Zpráva může obsahovat doporučení. Veřejný ochránce práv zašle kopii zprávy dotyčnému orgánu a stěžovateli.

Článek 9

Šetření z vlastního podnětu

9.1 Veřejný ochránce práv může rozhodnout o zahájení šetření z vlastního podnětu.

9.2 Vyšetřovací pravomoci veřejného ochránce práv jsou stejné, ať jde o šetření z vlastního podnětu, nebo o šetření na základě stížnosti.

9.3 Postupy pro šetření na základě stížnosti se použijí při šetření z vlastního podnětu obdobně.

Článek 10

Procesní ustanovení

10.1 Pokud o to stěžovatel požádá, posuzuje veřejný ochránce práv stížnost jako důvěrnou. Pokud to považuje za nezbytné pro ochranu zájmů stěžovatele nebo třetí strany, může veřejný ochránce práv posuzovat stížnost jako důvěrnou z vlastního podnětu.

10.2 Pokud to považuje za vhodné, může veřejný ochránce práv přijmout nezbytná opatření pro to, aby byla daná stížnost vyřízena přednostně.

10.3 Pokud je v souvislosti s věcmi, v nichž vede veřejný ochránce práv šetření, zahájeno soudní řízení, veřejný ochránce práv případ uzavře. Výsledek provedených šetření se odloží.

10.4 Veřejný ochránce práv informuje příslušné vnitrostátní orgány a popřípadě orgán nebo instituci Společenství o trestněprávních skutečnostech, které zjistí v průběhu šetření. Veřejný ochránce práv informuje orgán nebo instituci Společenství o skutečnostech, které mohou být podle jeho mínění důvodem k zahájení disciplinárního řízení.

Článek 11

Zprávy Evropskému parlamentu

11.1 Veřejný ochránce práv podává o své činnosti jako celku, včetně výsledků svých šetření výroční zprávu Evropskému parlamentu.

11.2 Pokud to považuje za potřebné pro plnění svých úkolů podle smluv a statutu, může veřejný ochránce práv kromě zvláštních zpráv vypracovaných podle čl. 8 odst. 4 výše vypracovat jiné takové zprávy.

11.3 Výroční a zvláštní zprávy veřejného ochránce práv mohou obsahovat doporučení, pokud to veřejný ochránce práv považuje za potřebná pro plnění svých úkolů podle smluv a statutu.

Článek 12

Spolupráce s veřejnými ochránci práv a obdobnými orgány v členských státech

Veřejný ochránce práv může spolupracovat s veřejnými ochránci práv a obdobnými orgány v členských státech s cílem zvýšit účinnost svého šetření a šetření prováděných veřejnými ochránci práv a obdobnými orgány v členských státech, a tím přispět k lepší ochraně práv a zájmů vyplývajících z práva Evropského společenství a Evropské unie.

Článek 13

Právo stěžovatele nahlédnout do spisu

- 13.1 Stěžovatel má právo nahlédnout do spisu týkajícího se jeho stížnosti, s výhradou čl. 13 odst. 3 níže.
- 13.2 Stěžovatel má právo nahlédnout do spisu na místě. Může požádat veřejného ochránce práv o poskytnutí kopie celého spisu nebo konkrétních dokumentů ze spisu.
- 13.3 Pokud veřejný ochránce práv nahlédne do spisu dotyčného orgánu nebo v souladu s čl. 5 odst. 2 a 3 výše vyslechne svědka, nemá stěžovatel přístup k žádným důvěrným dokumentům ani k důvěrným skutečnostem, které veřejný ochránce práv získal na základě nahlédnutí do spisu nebo slyšení svědka.

Článek 14

Přístup veřejnosti k dokumentům v držení veřejného ochránce práv

- 14.1 Veřejnost má přístup k nezveřejněným dokumentům v držení veřejného ochránce práv s výhradou stejných podmínek a omezení, jaké stanoví nařízení (ES) č. 1049/2001⁽³⁾ o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise a s výhradou čl. 14 odst. 2 níže.
- 14.2 Pokud veřejný ochránce práv nahlédne do spisu dotyčného orgánu nebo v souladu s čl. 5 odst. 2 a 3 výše vyslechne svědka, nemá stěžovatel přístup k žádným důvěrným dokumentům ani k důvěrným skutečnostem, které veřejný ochránce práv získal na základě nahlédnutí do spisu nebo slyšení svědka.
- 14.3 Žádosti o přístup se podávají písemně (poštou, faxem nebo elektronickou poštou) a musí být dostatečně přesně formulovány, aby umožnily identifikovat daný dokument.
- 14.4 Žádostem o přístup k níže uvedeným dokumentům je automaticky vyhověno, s výjimkou těch, které se týkají stížností posuzovaných jako důvěrné podle čl. 10 odst. 1 výše:
- a) obecný rejstřík stížností;
 - b) stížnosti a dokumenty, které k nim stěžovatel přiložil;
 - c) stanoviska a podrobná stanoviska dotyčných orgánů a jakékoli připomínky k nim, které předložil stěžovatel;
 - d) rozhodnutí veřejného ochránce práv uzavírající řízení v jednotlivých případech;
 - e) zprávy a návrhy doporučení podle článku 8 výše.
- 14.5 Přístup k dokumentům je možný buď na místě nebo poskytnutím jejich kopie. Veřejný ochránce práv může stanovit přiměřené poplatky za poskytnutí kopií dokumentů. Způsob výpočtu poplatku musí být objasněn.
- 14.6 Přístup k dokumentům uvedeným v čl. 14 odst. 4 výše je poskytnut bez prodlení. O žádostech veřejnosti o přístup k jiným dokumentům je rozhodnuto do 15 pracovních dnů po obdržení žádosti.
- 14.7 Částečné nebo úplné zamítnutí žádosti o přístup k dokumentům musí být odůvodněno.

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. L 145, 31.5.2001, s. 43).

Článek 15

Jazyky

15.1 Stížnost může být veřejnému ochránci práv předložena v jakémkoli z jazyků Smlouvy. Veřejný ochránce práv není povinen se zabývat stížnostmi předloženými v jiných jazycích.

15.2 Jazykem řízení vedeného veřejným ochráncem práv je jeden z jazyků Smlouvy; v případě stížnosti je jím jazyk, ve kterém je stížnost vyhotovena.

15.3 Veřejný ochránce práv určí, které dokumenty mají být vypracovány v jazyce řízení.

15.4 Korespondence s orgány členských států je vedena v úředním jazyce dotyčného státu.

15.5 Výroční zpráva, zvláštní zprávy a pokud možno i jiné dokumenty zveřejněné veřejným ochráncem se vyhotovují ve všech úředních jazycích.

Článek 16

Zveřejňování zpráv

16.1 Evropský veřejný ochránce práv zveřejní v Úředním věstníku oznámení o přijetí výročních a zvláštních zpráv a uvede způsoby, jakými může každý zájemce získat přístup k plnému znění těchto dokumentů.

16.2 Veškeré zprávy veřejného ochránce práv a shrnutí jeho rozhodnutí týkající se stížnosti jsou zveřejněny ve formě, která neumožňuje zjistit totožnost stěžovatele.

Článek 17

Vstup v platnost

17.1 Prováděcí ustanovení přijatá dne 16. října 1997 se zrušují.

17.2 Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem 1. ledna 2003.

17.3 Předseda Evropského parlamentu je informován o přijetí tohoto rozhodnutí. Jeho oznámení bude rovněž zveřejněno v Úředním věstníku.

PŘÍLOHA XI

PŘEDCHÁZENÍ PODVODŮM, ÚPLATKÁŘSTVÍ A JAKÉKOLI NEDOVOLENÉ ČINNOSTI POŠKOZUJÍCÍ ZÁJMY SPOLEČENSTVÍ**Rozhodnutí Evropského parlamentu o podmínkách vnitřního vyšetřování v souvislosti s předcházením podvodům, úplatkářství a jakékoli nedovolené činnosti poškozující zájmy Společenství⁽¹⁾**

EVROPSKÝ PARLAMENT,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, zejména na článek 199 této smlouvy,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství uhlí a oceli, a zejména na článek 25 této smlouvy,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství pro atomovou energii, a zejména na článek 112 této smlouvy,

s ohledem na jednací řád, zejména čl. 186 písm. c)⁽²⁾,

Vzhledem k těmto důvodům:

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999⁽³⁾ a nařízení Rady (Euratom) č. 1074/1999⁽⁴⁾ o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům stanoví, že úřad zahajuje a provádí správní vyšetřování v rámci orgánů, institucí, úřadů a agentur založených Smlouvou o ES nebo Smlouvou o Euratomu nebo na jejich základě.

Odpovědnost Evropského úřadu pro boj proti podvodům, jak byla stanovena Komisí, se týká kromě ochrany finančních zájmů všech činností spojených s ochranou zájmů Společenství před nedovoleným chováním, které by mohlo vést k správnímu nebo trestnímu řízení.

Rámec boje proti podvodům by měl být rozšířen a jeho účinnost zvýšena využitím zkušeností získaných v oblasti správních vyšetřování.

Na základě své správní autonomie by tedy všechny orgány, instituce, úřady a agentury měly světit úřadu provádění vnitřních správních vyšetřování s cílem odhalit závažné skutečnosti související s výkonem odborných činností, které by mohly znamenat zanedbání povinností ze strany úředníků a zaměstnanců Společenství podle článku 11, čl. 12 odst. 2 a 3, článků 13, 14, 16 a čl. 17 odst. 1 služebního řádu úředníků a pracovního řádu ostatních zaměstnanců Evropských společenství (dále jen „služební řád“), které poškozují zájmy Společenství a mohly by vést k disciplinárnímu řízení, popřípadě trestnímu stíhání nebo závažnému úřednímu pochybení podle článku 22 služebního řádu nebo k zanedbání obdobných povinností ze strany poslanců či zaměstnanců Evropského parlamentu, na které se nevztahuje služební řád.

Tato vyšetřování musí být prováděna v plném souladu s příslušnými ustanoveními smluv o založení Evropských společenství, zejména s Protokolem o výsadách a imunitách Evropských společenství, s příslušnými prováděcími předpisy a služebním řádem.

Tato vyšetřování musí být prováděna za stejných podmínek ve všech orgánech, institucích, úřadech a agenturách Společenství; zadání tohoto úkolu Evropskému úřadu pro boj proti podvodům nesmí ovlivnit odpovědnosti orgánů, institucí, úřadů nebo agentur a nesmí nijak omezit právní ochranu dotčených osob.

⁽¹⁾ Přijato dne 18. listopadu 1999.

⁽²⁾ Nyní čl. 204 písm. c).

⁽³⁾ Úř. věst. L 136, 31.5.1999, s. 1.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 136, 31.5.1999, s. 8.

Do doby, než bude přijata změna služebního řádu, by měla být stanovena praktická opatření vymezující způsob, jakým mají členové orgánů a institucí, vedoucí úřadů a agentur, úředníci a zaměstnanci orgánů, institucí, úřadů a agentur spolupracovat v zájmu hladkého průběhu vnitřních vyšetřování,

ROZHODL TAKTO:

Článek 1

Povinnost spolupracovat s Úřadem

Generální tajemník, všechna oddělení a úředníci či zaměstnanci Evropského parlamentu jsou povinni plně spolupracovat s pracovníky Úřadu pro boj proti podvodům a poskytovat jim veškerou pomoc nezbytnou pro vyšetřování. Za tímto účelem podávají pracovníkům úřadu veškeré potřebné informace a vysvětlení.

Aniž jsou dotčena příslušná ustanovení smluv o založení Evropských společenství, zejména Protokolu o výsadách a imunitách a příslušných prováděcích předpisů, musí poslanci s tímto úřadem plně spolupracovat.

Článek 2

Povinnost podávat informace

Úředníci či zaměstnanci Evropského parlamentu, kteří se dozvědí o skutečnostech vedoucích k domněnce o možné existenci podvodu, úplatkářství nebo jakékoli jiné nedovolené činnosti poškozující zájmy Společenství, nebo o závažných skutečnostech souvisejících s výkonem odborných činností, které by mohly znamenat zanedbání povinností ze strany úředníků a zaměstnanců Společenství nebo zaměstnanců, na které se nevztahuje služební řád, a které by mohly vést k disciplinárnímu řízení, popřípadě trestnímu stíhání, informují o tom neprodleně svého vedoucího nebo generálního ředitele nebo, pokud to považují za účelné, generálního tajemníka, nebo přímo Úřad pro boj proti podvodům, pokud se jedná o úředníka, nebo o zaměstnance, na kterého se nevztahuje služební řád, nebo v případě zanedbání obdobných povinností ze strany poslanců, předsedu Evropského parlamentu.

Předseda, generální tajemník, generální ředitelé a vedoucí oddělení Evropského parlamentu neprodleně sdělí tomuto úřadu jakékoli skutečnosti, které jsou jim známy a které jsou důvodem k domněnce o případě porušení předpisů uvedeném v prvním odstavci.

Úředníci nebo zaměstnanci Evropského parlamentu nesmějí být za žádných okolností vystaveni nerovnému či diskriminačnímu zacházení v důsledku předání informací uvedených v prvním a druhém odstavci.

Poslanci, kteří zjistí skutečnosti uvedené v prvním odstavci, o tom musí informovat předsedu Parlamentu, popřípadě, pokud to považují za účelné, přímo úřad.

Tímto článkem nejsou dotčeny požadavky na důvěrnost stanovené v právních předpisech nebo v jednacím řádu Evropského parlamentu.

Článek 3

Asistence bezpečnostní kanceláře

Na žádost ředitele Úřadu pro boj proti podvodům je při praktickém vyšetřování nápomocno úřadu oddělení bezpečnosti Evropského parlamentu.

Článek 4

Imunita a právo odmítnout svědectví

Předpisy upravující parlamentní imunitu poslanců a jejich právo odmítnout výpověď zůstávají nezměněny.

*Článek 5***Informování zainteresované strany**

V případě možného zapojení poslance, úředníka nebo zaměstnance o tom musí být dotčená strana neprodleně informována, neuškodí-li to vyšetřování. V žádném případě nesmějí být po ukončení vyšetřování vypracovány závěry, v nichž je uvedeno jméno poslance, úředníka nebo zaměstnance Evropského parlamentu, aniž by dotčená strana měla možnost vyjádřit se ke všem skutečnostem, které se jí týkají.

V případech, kdy povaha vyšetřování vyžaduje naprosté utajení a využití vyšetřovacích prostředků spadajících do pravomoci vnitrostátního soudního orgánu, mohou dostat dotčení poslanci se souhlasem předsedy Parlamentu a úředníci nebo zaměstnanci se souhlasem generálního tajemníka možnost se vyjádřit později, čímž bude povinnost udělit možnost vyjádřit se splněna.

*Článek 6***Informace o uzavření vyšetřování bez dalšího řízení**

Nepotvrdí-li se po ukončení vnitřního vyšetřování skutečnosti umožňující zahájit řízení proti poslanci, úředníkovi nebo zaměstnanci Evropského parlamentu, jehož se vyšetřování týkalo, je toto vnitřní vyšetřování uzavřeno rozhodnutím ředitele Úřadu pro boj proti podvodům, který o tom písemně informuje dotčenou stranu.

*Článek 7***Zbavení imunity**

Veškeré žádosti vnitrostátního policejního nebo soudního orgánu o zbavení úředníků a zaměstnanců Evropského parlamentu imunity před soudem v možných případech podvodu, úplatkářství nebo jakékoli jiné nedovolené činnosti musejí být předány k vyjádření řediteli úřadu. Týká-li se žádost o zbavení imunity poslance Evropského parlamentu, musí o tom být úřad informován.

*Článek 8***Účinnost**

Toto rozhodnutí nabývá účinnosti dnem jeho přijetí Evropským parlamentem.

PŘÍLOHA XII

VÝKON PROVÁDĚCÍCH PRÁVOMOCÍ SVĚŘENÝCH KOMISI

A. Výtah z usnesení Evropského parlamentu ⁽¹⁾ o dohodě mezi Evropským parlamentem a Komisí o prováděcích postupech pro rozhodnutí Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi ⁽²⁾

EVROPSKÝ PARLAMENT,

vzhledem k tomu, že článek 8 rozhodnutí Rady ze dne 28. června 1999 dává Parlamentu pravomoc zasáhnout, pokud má za to, že budou překročeny prováděcí pravomoci, a že v těchto případech musí Komise přezkoumat návrh prováděcích opatření na základě usnesení Parlamentu a že Komise musí dále uvědomit Parlament o krocích, které zamýšlí uskutečnit v souvislosti s daným usnesením, a o jejich důvodech,

vzhledem k tomu, že čl. 7 odst. 3 rozhodnutí stanoví, že Parlament musí být plně informován o programech jednání, o návrzích prováděcích opatření k legislativním aktům přijatých postupem spolurozhodování, které byly předloženy výborům, o výsledcích hlasování, o předběžných stručných zápisech ze schůzí, o seznamech účastníků jednání výborů a o návrzích prováděcích opatření předložených Radě,

vzhledem k tomu, že nové rozhodnutí o postupu projednávání ve výboru splňuje očekávání Parlamentu pouze zčásti, přesto je ve srovnání s předchozím stavem skutečným krokem vpřed,

vzhledem k tomu, že se Parlament a Komise společně rozhodly, že se dohodnou na prováděcích postupech pro dané rozhodnutí Rady a že tato dohoda s Komisí se týká zejména provádění čl. 7 odst. 3 o informování Parlamentu a článku 8 o právu Parlamentu zasáhnout,

1. přijímá dohodu přiloženou k tomuto usnesení;
2. se domnívá, že by se všechny „výbory“, které existovaly před rozhodnutím ze dne 28. června 1999, měly změnit v souladu s novými postupy, a připojuje se proto k prohlášení č. 2 Rady a Komise ⁽³⁾ o daném rozhodnutí;
3. konstatuje, že touto dohodou nejsou dotčena jeho práva přijmout usnesení o jakémkoli tématu, zejména pokud vznáší námitky proti obsahu návrhu prováděcího opatření; touto dohodou není dotčeno ani jeho právo vznést námitky proti prováděcím opatřením postoupeným Radě po neúspěšném postupu projednávání ve výboru (podle článku 88 ⁽⁴⁾ jednacího řádu Parlamentu);
4. se domnívá, že tato dohoda mezi ním a Komisí nahrazuje dřívější dohody (dohodu Plumb/Delors z roku 1988, dohodu Samland/Williamson z roku 1996 a modus vivendi z roku 1994 ⁽⁵⁾).

⁽¹⁾ Přijato dne 17. února 2000.

⁽²⁾ Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽³⁾ Úř. věst. C 203, 17.7.1999, s. 1.

⁽⁴⁾ Nyní článek 81.

⁽⁵⁾ Úř. věst. C 102, 4.4.1996, s. 1.

B. Dohoda mezi Evropským parlamentem a Komisí o prováděcích postupech pro rozhodnutí Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi

1. V souladu s čl. 7 odst. 3 rozhodnutí 1999/468/ES musí být Evropský parlament pravidelně informován Komisí o činnosti výborů v rámci postupů projednávání ve výboru. Z tohoto důvodu jsou mu ve stejnou dobu jako členům výborů a za týchž podmínek předkládány programy jednání schůzí, návrhy opatření provádějících základní akty přijaté postupem podle článku 251 Smlouvy předkládané výborům, jakož i výsledky hlasování, stručné zápisy ze schůzí a seznamy orgánů, ke kterým náleží osoby určené členskými státy, aby je zastupovaly.
2. Kromě toho Komise souhlasí, že bude Parlamentu na požádání příslušného parlamentního výboru předávat pro informaci specifické návrhy prováděcích opatření pro základní akty, které jsou pro Evropský parlament obzvláště důležité, přestože nebyly přijaty postupem spolurozhodování. Podle rozsudku Soudu prvního stupně Evropských společenství ze dne 19. července 1999 (v případě T-188/97, Rothmans v. Komise) ⁽⁶⁾ může Evropský parlament požádat o přístup k zápisům ze schůzí výborů.
3. Evropský parlament a Komise považují následující dohody za nahrazené touto dohodou, a tudíž ve vztahu k nim za neplatné: dohoda Plumb/Delors z roku 1988, dohoda Samland/Williamson z roku 1996 a modus vivendi z roku 1994.
4. Po provedení příslušných technických opatření budou dokumenty uvedené v čl. 7 odst. 3 rozhodnutí 1999/468/ES zasílány elektronickou formou. S důvěrnými dokumenty se bude zacházet v souladu s vnitřními správními postupy vypracovanými každým orgánem tak, aby poskytovaly veškeré nezbytné záruky.
5. Podle článku 8 rozhodnutí 1999/468/ES může Evropský parlament v odůvodněném usnesení prohlásit, že návrh prováděcích opatření k základnímu aktu přijatému postupem podle článku 251 Smlouvy překračuje prováděcí pravomoci stanovené v základním aktu.
6. Evropský parlament přijímá tato usnesení na plenárním zasedání; má pro jejich přijetí má lhůtu jednoho měsíce od obdržení konečného návrhu prováděcích opatření v jazykových verzích předložených Komisi.
7. V naléhavých případech a v souvislosti s opatřeními týkajícími se každodenních správních záležitostí a/nebo s opatřeními, která mají omezenou dobu platnosti, je lhůta kratší. Tato lhůta může být velice krátká ve velmi naléhavých případech, a to zejména v záležitostech týkajících se veřejného zdraví. Příslušný komisař stanoví vhodnou lhůtu a odůvodní ji. Evropský parlament může poté využít postup, jehož prostřednictvím pověří příslušný parlamentní výbor uplatněním článku 8 rozhodnutí 1999/468/ES v dané lhůtě.
8. Po přijetí odůvodněného usnesení Evropským parlamentem informuje příslušný komisař Evropský parlament, popřípadě příslušný parlamentní výbor, o tom, jak zamýšlí Komise v daném případě postupovat.
9. Evropský parlament podporuje cíl a postupy, které stanoví prohlášení č. 2 Rady a Komise ⁽⁷⁾. Toto prohlášení má za cíl zjednodušit přijímání prováděcích opatření Společenství uvedením platných postupů projednávání ve výboru do souladu s postupy obsaženými v rozhodnutí 1999/468/ES.

⁽⁶⁾ Sb. rozh. 1999, II-2463.

⁽⁷⁾ Úř. věst. C 203, 17.7.1999, s. 1.

PŘÍLOHA XIII

RÁMCOVÁ DOHODA O VZTAZÍCH MEZI EVROPSKÝM PARLAMENTEM A KOMISÍ ⁽¹⁾

EVROPSKÝ PARLAMENT A KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o Evropské unii,

s ohledem na prohlášení, která učinil předseda Komise před Evropským parlamentem od května 1999,

s ohledem na písemná a ústní prohlášení, která učinil každý z kandidátů na komisaře během slyšení před výbory Evropského parlamentu, a na hodnocení těchto kandidátů, která po těchto slyšeních podali předsedové výborů,

s ohledem na prohlášení, které učinil kandidát na předsedu Komise před Konferencí předsedů dne 7. září 1999,

s ohledem na program nominované Komise, který dne 14. září 1999 předložil kandidát na předsedu Komise,

s ohledem na rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 15. září 1999 ⁽²⁾, kterým je jmenován do funkce předsedy Komise pan Prodi a kterým je jmenována Komise na zbývající část funkčního období, které končí dne 22. ledna 2000, a na funkční období od 23. ledna 2000 do 22. ledna 2005,

s ohledem na článek 214 Smlouvy o ES,

s ohledem na jednací řád Evropského parlamentu, a zejména na články 32 a 33 ⁽³⁾,

Vzhledem k tomu, že cílem Smlouvy o Evropské unii je zejména posílení demokratické legitimacy rozhodovacího procesu Unie.

Vzhledem k tomu, že schvalování Komise Evropským parlamentem je příkladem vztahu důvěry, který by měl vázat oba orgány v průběhu volebního období.

Vzhledem k tomu, že tato rámcová dohoda nemá vliv na pravomoci a působnost Evropského parlamentu ani Komise, ale klade si za cíl zajistit co nejučinnější výkon těchto pravomocí v jednotném institucionálním systému založeném na článku 3 Smlouvy o Evropské unii.

Se dohodly takto:

Obecné zásady

1. Za účelem aktualizace kodexu jednání přijatého v roce 1990 a pozměněného v roce 1995 se oba orgány dohodly na těchto opatřeních s cílem posílit odpovědnost a legitimitu Komise, rozšířit konstruktivní dialog a politickou spolupráci, zlepšit tok informací a konzultovat s Evropským parlamentem správní reformy Komise a informovat jej o těchto reformách. Rovněž se dohodly na řadě specifických prováděcích opatření i) týkajících se legislativního procesu, ii) týkajících se mezinárodních dohod a rozšíření a iii) týkajících se předávání důvěrných dokumentů a informací Komise. Prováděcí opatření jsou připojena k této rámcové dohodě.

⁽¹⁾ Schválená Konferencí předsedů dne 29. června 2000.

⁽²⁾ Úř. věst. C 54, 25.2.2000, s. 51.

⁽³⁾ Nyní články 98 a 99.

Rozšiřování konstruktivního dialogu a politické spolupráce

2. Předseda nebo místopředseda Komise se zavazuje k tomu, že podá každých šest měsíců Konferenci předsedů zprávu týkající se politického provádění pracovního plánu pro daný rok a jeho případné úpravy nutné v důsledku aktuálních a důležitých politických událostí.
3. Komise bude i nadále pravidelně informovat Evropský parlament o opatřeních, která učinila na základě žádostí Evropského parlamentu. Tyto informace musí být poskytovány nejméně každé tři měsíce.
4. Komise se musí zabývat veškerými žádostmi Evropského parlamentu o předložení legislativních návrhů podle článku 192 Smlouvy o ES a zavazuje se k tomu, že poskytne rychlou a dostatečně podrobnou odpověď na každou takovou žádost v příslušném parlamentním výboru, popřípadě na plenárním zasedání Evropského parlamentu.
5. Komise se zavazuje k tomu, že při zaujímání stanoviska k legislativním pozměňovacím návrhům, které Parlament předkládá Radě podle článku 251 Smlouvy o ES, věnuje maximální pozornost pozměňovacím návrhům přijatým ve druhém čtení; rozhodne-li se Komise ze závažných důvodů a po projednání ve sboru tyto pozměňovací návrhy nepřijmout ani nepodpořit, podá vysvětlení svého rozhodnutí před Evropským parlamentem nebo na následující schůzi příslušného parlamentního výboru.
6. Komise musí v rámci svých možností zajistit, aby byl Evropský parlament informován a plně zapojen do přípravy a vedení mezivládních konferencí.
7. Nastupující Komise co nejdříve představí svůj politický program s hlavními směry pro své funkční období a naváže dialog s Evropským parlamentem.
8. Komise předkládá Evropskému parlamentu v pravidelných intervalech zprávy o plnění rozpočtu; Evropský parlament se zavazuje k posouzení těchto zpráv na úrovni příslušných výborů.

Politická odpovědnost

9. Aniž je dotčena zásada kolektivní odpovědnosti Komise, každý komisař nese politickou odpovědnost za činnost v oblasti, která je mu svěřena.
10. Komise souhlasí, že vyjádří-li Evropský parlament jednomu z komisařů nedůvěru (má-li tento názor věcnou i formální politickou podporu), předseda Komise důkladně zváží možnost vyzvat tohoto člena k odstoupení.
11. Předseda Komise neprodleně oznámí Evropskému parlamentu veškerá rozhodnutí týkající se přidělení odpovědností jednotlivým komisařům. V případě podstatných změn týkajících se jednotlivého komisaře (například přidělení zcela nové oblasti činnosti nebo významného celku nových odpovědností), je tento komisař povinen se dostavit před příslušný parlamentní výbor na jeho žádost.

Tok informací

12. Komise musí plně a neprodleně informovat Evropský parlament o svých návrzích a podnětech v legislativní a rozpočtové oblasti a podle svých možností i o návrzích a podnětech v oblasti společné zahraniční a bezpečnostní politiky a v prostoru svobody, bezpečnosti a práva.

Ve všech oblastech, ve kterých Evropský parlament jako legislativní orgán nebo jako složka rozpočtového orgánu, musí být v každé fázi legislativního a rozpočtového procesu informován stejným způsobem jako Rada.

13. Komise nesmí zveřejňovat žádný legislativní podnět, významný podnět nebo rozhodnutí předtím, než je písemně oznámí Evropskému parlamentu, a u politicky důležitých témat musí po dohodě s Evropským parlamentem navrhnout, že bude informovat Evropský parlament:

- buď na plenárním zasedání, zasedá-li právě Parlament;
- nebo prostřednictvím Konference předsedů, na jejíž schůzi mají při této příležitosti přístup všichni poslanci Evropského parlamentu;
- nebo předáním informací předsedům příslušných parlamentních výborů, kteří mohou svolat schůzi příslušného výboru.

Zvláštní ustanovení budou stanovena v příloze 3 týkající se důvěrných informací.

14. Každý komisař zajistí pravidelný a přímý tok informací mezi ním a předsedou příslušného parlamentního výboru.

15. V rámci svých možností Komise zajistí, aby byl Evropský parlament neprodleně a plně informován o všech fázích přípravy, vyjednávání a uzavírání mezinárodních dohod tak, aby Komise mohla zohlednit názory Evropského parlamentu podle ustanovení přílohy 2.

16. Komise musí při výkonu svých odpovědností podle Smlouvy v rámci společné zahraniční a bezpečnostní politiky a policejní a soudní spolupráce v trestních věcech přijmout opatření pro větší zapojení Parlamentu do těchto oblastí tak, aby mohla podle možnosti v co nejvyšší míře zohlednit názory Evropského parlamentu.

17. V souvislosti s ročním absolutoriem podle článku 276 Smlouvy o ES se Evropský parlament a Komise dohodly, že Komise bude předávat veškeré informace nezbytné pro dohled nad plněním rozpočtu pro daný rok, které si za tímto účelem vyžádá předseda výboru příslušného pro postup udělování absolutoria podle přílohy VI jednacího řádu Evropského parlamentu.

Objeví-li se nové okolnosti týkající se předchozích let, pro které již bylo absolutorium uděleno, je Komise povinna předat všechny nezbytné informace týkající se této záležitosti s cílem dosáhnout oboustranně přijatelného řešení.

18. Je-li vnitřní dokument Komise, o němž nebyl Evropský parlament informován podle bodu 13 této rámcové dohody, rozšířen mimo tyto orgány, může si předseda Evropského parlamentu vyžádat neprodlené předání příslušného dokumentu, aby s ním mohl na žádost seznámit každého poslance.

Parlamentní jednání

19. Je pravidlem, že Komise zajistí, aby byl příslušný komisař vždy na žádost Evropského parlamentu přítomen na plenárních zasedáních při projednávání bodů pořadu jednání spadajících do jeho působnosti.

20. S cílem zajistit přítomnost komisařů se Evropský parlament zavazuje k tomu, že bude co nejpřesněji dodržovat konečné návrhy pořadů jednání.

21. Změní-li Evropský parlament návrh pořadu jednání po schůzi Konference předsedů, která rozhoduje o konečném návrhu pořadu jednání dílčího zasedání, nebo přesune-li body v rámci pořadu jednání jednoho dílčího zasedání, musí Komise vyvinout maximální úsilí, aby zajistila účast příslušného komisaře.

22. Komise může navrhnout zařazení bodů na pořad jednání nejpozději do konání schůze Konference předsedů, která rozhoduje o konečném návrhu pořadu jednání dílčího zasedání. Evropský parlament tyto návrhy v co nejvyšší

míře zohlední.

23. Žádosti komisařů, aby na plenárním zasedání mohli učinit prohlášení podle článku 37 ⁽⁴⁾jednacího řádu Evropského parlamentu, jsou podle možnosti zařazeny na pořad jednání následujícího dílčího zasedání.

24. Komisař odpovědný za bod projednávaný parlamentním výborem je zpravidla přítomen na příslušné schůzi výboru, pokud je pozván.

Každý člen Komise, pokud o to požádá, musí dostat možnost vystoupit.

Není-li přítomnost člena Komise na schůzi parlamentního výboru výslovně vyžádána, Komise zajistí, aby byla zastoupena příslušným vyšším úředníkem.

Správní reformy

25. Komise vytvoří vhodné mechanismy, kterými bude informovat Evropský parlament o probíhající správní reformě Komise a jejichž prostřednictvím bude udržovat s Parlamentem pravidelný konstruktivní dialog o tomto tématu.

26. Jakýkoli kodex jednání komisařů musí být ihned zaslán Evropskému parlamentu. Jeho uplatňování se pravidelně vyhodnocuje.

Závěrečná ustanovení

27. Evropský parlament a Komise se zavazují k posilování své spolupráce v oblasti informací a komunikace. Mohou koordinovat své činnosti v rámci interinstitucionální pracovní skupiny pro informace a komunikaci. V této souvislosti mohou vypracovat společné akce vedoucí ke zvýšení informovanosti veřejnosti a musí zajistit vhodnou koordinaci svých informačních činností a zároveň respektovat nezávislost a rozdílnou úlohu každého orgánu.

28. Evropský parlament a Komise provádějí pravidelné hodnocení uplatňování této rámcové dohody.

29. Všechna zvláštní opatření jsou stanovena v přílohách.

PŘÍLOHA 1:

ZVLÁŠTNÍ DOHODA O LEGISLATIVNÍM PROCESU

1. Při provádění výše uvedené rámcové dohody a na základě zkušeností s kodexem chování upravujícím vzájemné vztahy Komise a Evropského parlamentu z let 1990 a 1995 ⁽⁵⁾, se oba orgány dohodly na níže uvedených zvláštních ustanoveních souvisejících s průběhem legislativního procesu.

Legislativní plánování a roční legislativní plán

2. Při přípravě svého ročního legislativního plánu musí brát Komise v co nejvyšší míře ohled na hlavní směry navržené Evropským parlamentem. Komise musí předložit svůj plán včas, aby umožnila rozsáhlou veřejnou diskusi o jeho obsahu. Musí dostatečně podrobně objasnit přesný záměr každého bodu plánu, aby jej Evropský parlament mohl zohlednit při svém vlastním legislativním plánování. Aniž je dotčena její působnost, musí Komise, kdykoli dojde ke zpoždění při předkládání konkrétního návrhu nebo dokumentu v rámci přijatého plánu, co nejdříve informovat interinstitucionální koordinační pracovní skupinu.

⁽⁴⁾ Nyní článek 103.

⁽⁵⁾ Úř. věst. C 89, 10.4.1995, s. 68.

Volba právního základu

3. Komise se zavazuje k tomu, že bude ve stejnou dobu jako Radu informovat i Evropský parlament o každém návrhu na změnu právního základu během rozhodování v legislativním procesu.
4. Komise v co nejvyšší míře zohlední veškeré změny právního základu svých návrhů obsažené v pozměňovacích návrzích Evropského parlamentu. Komise se zavazuje k tomu, že podrobně vysvětlí důvody svého postoje.

Obecné legislativní postupy

5. Komise a Evropský parlament musí zajistit plné uplatňování společného prohlášení o praktických opatřeních pro nový postup spolurozhodování (článek 251 Smlouvy o ES) podepsaného Evropským parlamentem, Radou a Komisí dne 5. května 1999 ⁽⁶⁾.

6. Komise musí pravidelně informovat příslušný parlamentní výbor o hlavních postojích vyplývajících z diskuse v rámci orgánů Rady, zejména pokud se tyto postoje odchylují od původního návrhu, a musí také předat veškeré své změny v původních návrzích, na jejichž základě Rada pokračuje v diskusi. Přijme-li Komise kladné stanovisko k pozměňovacím návrhům Rady k návrhům Komise, informuje o tom co nejdříve Evropský parlament

7. Při legislativních postupech jiných než spolurozhodování:

- i) Komise včas upozorní orgány Rady na to, že nesmějí dosáhnout politické dohody o návrzích dříve, než zaujme své stanovisko Evropský parlament. Komise musí požádat o uzavření diskuse na úrovni ministrů poté, co byla členům Rady ponechána dostatečná doba na prozkoumání stanoviska Evropského parlamentu;
- ii) Komise zajistí, aby se Rada držela pravidel stanovených Soudním dvorem, podle nichž musí proběhnout nová konzultace s Evropským parlamentem v případě, že Rada podstatně změní návrh Komise. Komise musí informovat Evropský parlament o tom, že Rada byla upozorněna na nutnost nové konzultace;
- iii) Komise se zavazuje k případnému zpětvzetí legislativního návrhu, který Evropský parlament zamítne. Rozhodne-li se Komise ze závažných důvodů a po zvážení ve sboru, že svůj návrh nevezme zpět, musí vysvětlit důvody svého rozhodnutí v prohlášení před Evropským parlamentem;
- iv) V zájmu zlepšení legislativního plánování se Evropský parlament zavazuje, že bude:
 - jmenovat zpravodaje pro budoucí návrhy podle možnosti ihned po přijetí legislativního plánu,
 - považovat žádosti o novou konzultaci za naprosto přednostní za předpokladu, že mu byly předány veškeré nezbytné informace,
 - při plánování své činnosti zohledňovat priority projednávané Komisí a Radou,
 - plánovat legislativní oddíly svých pořadů jednání a zajistí jejich soulad s aktuálním legislativním plánem a s prohlášeními, která v souvislosti s tímto plánem přijal,
 - dodržovat přiměřené lhůty při zaujímání svého stanoviska v prvním čtení v rámci postupu spolupráce a spolurozhodování nebo svého stanoviska v rámci postupu konzultace, je-li to pro postup užitečné.

⁽⁶⁾ Úř. věst. C 279, 1.10.1999, s. 230.

8. Pokud je akt zrušen Soudním dvorem, ale jeho právní účinky trvají, zavazuje se Komise k předložení pozměněného návrhu legislativního aktu, který zohlední rozsudek Soudního dvora.

Komise plně a předem informuje Evropský parlament o svém záměru přijmout prováděcí opatření na základě aktu, který byl zrušen, ale jehož právní účinky trvají, aby mohly být zohledněny názory Parlamentu.

9. Komise předem oznámí Evropskému parlamentu a Radě svůj úmysl vzít své návrhy zpět.

Zvláštní legislativní pravomoci Komise

10. Komise plně a včas informuje Evropský parlament o aktech, které přijímá a které spadají do rámce její vlastní legislativní pravomoci.

Prováděcí pravomoci

11. Provádění rozhodnutí Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komise řídí dohodou mezi Komisí a Evropským parlamentem o prováděcích postupech pro toto rozhodnutí ⁽⁷⁾.

Evropský parlament a Komise zajistí důsledné plnění této dohody.

12. Kodex chování týkající se provádění strukturálních politik Komise (2000-2006) ze dne 6. května 1999 ⁽⁸⁾ se i nadále vztahuje na prováděcí akty týkající se strukturálních fondů.

Sledování uplatňování práva Společenství

13. Kromě zvláštních zpráv a výroční zprávy o uplatňování práva Společenství musí Komise na žádost příslušného parlamentního výboru ústně informovat Evropský parlament o fázi, v níž se nachází daný postup, a to od okamžiku zaslání odůvodněného stanoviska nebo od okamžiku formálního oznámení, bylo-li zahájeno řízení ve věci neoznámení prováděcích opatření ke směrnici nebo neuplatnění rozsudku Soudního dvora.

Oba orgány se dohodly na výměně veškerých důležitých informací týkajících se legislativního plánování a organizace legislativních postupů v rámci interinstitucionální koordinační pracovní skupiny.

PŘÍLOHA 2:

PŘEDÁVÁNÍ INFORMACÍ O MEZINÁRODNÍCH DOHODÁCH A ROZŠÍŘENÍ EVROPSKÉMU PARLAMENTU A JEHO ZAPOJENÍ V TÉTO OBLASTI

1. S cílem umožnit konkrétnější uplatňování obecné zásady obsažené v rámcové dohodě a na základě zkušeností z bodu 3.10 kodexu chování upravujícího vzájemné vztahy Komise a Evropského parlamentu z roku 1995 se oba orgány dohodly na těchto opatřeních:

Mezinárodní dohody

2. V souvislosti s mezinárodními dohodami, včetně obchodních dohod (přípravná fáze těchto dohod, návrh směrnic pro vyjednávání a přijaté směrnice pro vyjednávání), Komise včas a jasně informuje Evropský parlament, aby

⁽⁷⁾ Úř. věst. L 256, 10.10.2000, s. 19, viz příloha XII.

⁽⁸⁾ Úř. věst. C 279, 1.10.1999, s. 488.

mohla podle možnosti co nejvíce zohlednit jeho názory.

3. Komise pravidelně a plně informuje Evropský parlament prostřednictvím příslušných výborů, popřípadě na plenárním zasedání, o následném průběhu a uzavírání mezinárodních vyjednávání. Informace uvedené v předchozím bodě musí být poskytnuty Evropskému parlamentu s dostatečným předstihem, aby mohl v případě potřeby vyjádřit svůj názor. Evropský parlament se zavazuje k tomu, že přijme vhodné postupy a opatření v zájmu ochrany důvěrnosti v souladu s ustanoveními přílohy 3.

4. Komise učiní opatření nezbytná k zajištění toho, aby byl Evropský parlament plně a neprodleně informován o:

i) rozhodnutích týkajících se prozatímního uplatňování nebo pozastavení uplatňování dohod;

a

ii) vymezení společného postoje v orgánu zřízeném dohodou na základě článku 310 Smlouvy o ES.

5. Na žádost Evropského parlamentu Komise napomáhá zařazování poslanců Evropského parlamentu v roli pozorovatelů do delegací Společenství sjednávajících mnohostranné dohody, vzhledem k tomu, že se poslanci Evropského parlamentu nemohou přímo účastnit zasedání, na nichž se tyto dohody sjednávají, pokud Společenství zastupuje pouze Komise.

Pozorovatelé Evropského parlamentu musí být však pravidelně informováni o vývoji vyjednávání během schůzí v souladu s podmínkami stanovenými ve výměně dopisů mezi předsedou Komise a předsedou Evropského parlamentu, aby tak Komise mohla zohlednit názory Evropského parlamentu.

Rozšíření

6. Komise plně informuje Evropský parlament o vývoji jednání o rozšíření, aby mu umožnila včas vyjádřit jeho názory prostřednictvím příslušných parlamentních postupů.

7. V tomto ohledu předkládá Komise v rámci svých možností Evropskému parlamentu příslušné ústní a písemné informace týkající se hlavních aspektů rozšíření a vývoje v této oblasti.

8. Přijímá-li Evropský parlament doporučení týkající se těchto záležitostí podle článku 96⁽⁹⁾ jednacího řádu, a rozhodne-li Komise, že ze závažných důvodů nemůže toto doporučení podpořit, musí vysvětlit před Evropským parlamentem důvody tohoto rozhodnutí, a to na plenárním zasedání, nebo na následující schůzi příslušného parlamentního výboru.

PŘÍLOHA 3:

PŘEDÁVÁNÍ DŮVĚRNÝCH SKUTEČNOSTÍ EVROPSKÉMU PARLAMENTU

1. Oblast působnosti

1.1. Tato příloha upravuje předávání důvěrných informací z Komise Evropskému parlamentu a zacházení s nimi v souvislosti s výkonem parlamentních pravomocí týkajících se legislativních postupů a rozpočtového procesu, postupu udělování absolutoria a v širším smyslu výkonu kontrolních pravomocí Evropského parlamentu. Oba orgány jednají v souladu se vzájemnou povinností ochotné spolupráce a v duchu vzájemné plné důvěry stejně jako v naprostém souladu s příslušnými ustanoveními smluv, zejména článků 6 a 46 Smlouvy o Evropské unii a článku 276 Smlouvy o ES.

⁽⁹⁾ Nyní článek 82.

- 1.2. „Informacemi“ se rozumějí jakékoli písemné nebo ústní informace, bez ohledu na to, na jakém nosiči jsou a kdo je jejím autorem.
- 1.3. Komise zajistí, aby byl Evropskému parlamentu poskytnut přístup k informacím v souladu s ustanoveními této přílohy, kdykoli obdrží od jednoho z parlamentních orgánů vymezených v níže uvedeném bodě 1.4 žádost o zaslání důvěrných informací.
- 1.4. V souvislosti s touto přílohou mohou požádat Komisi o důvěrné informace tyto osoby a orgány: předseda Evropského parlamentu, předsedové příslušných parlamentních výborů, předsednictvo a Konference předsedů.
- 1.5. Tato příloha se nevztahuje na informace o řízeních týkajících se porušení povinností společných zásad a postupů v oblasti hospodářské soutěže, nevztahuje-li se na danou věc v okamžiku doručení žádosti jednoho z parlamentních orgánů konečné rozhodnutí Komise.
- 1.6. Těmito ustanoveními není dotčeno rozhodnutí Evropského parlamentu, Rady a Komise 95/167/ES, Euratom, ESUO ze dne 19. dubna 1995 o pravidlech pro výkon vyšetřovacího práva Evropského parlamentu příslušná ustanovení rozhodnutí Komise 1999/352/ES, ESUO a Euratom ze dne 28. dubna 1999 o zřízení Evropského úřadu pro boj proti podvodům (OLAF) ⁽¹⁰⁾.

2. Obecná ustanovení

- 2.1. Na žádost jednoho z orgánů uvedených v bodě 1.4 výše Komise co nejdříve předá tomuto orgánu všechny důvěrné informace nezbytné k výkonu kontrolních pravomocí Parlamentu. V souladu se svými pravomocemi a působností musí oba orgány dodržovat:

- základní lidská práva, včetně práva na spravedlivý proces a práva na ochranu soukromí,
- ustanovení upravující soudní a disciplinární řízení,
- ochranu obchodního tajemství a obchodních vztahů,
- ochranu zájmů Unie, zejména zájmů týkajících se veřejné bezpečnosti, mezinárodních vztahů, měnové stability a finančních zájmů.

V případě sporu je záležitost postoupena předsedovi Komise a předsedovi Evropského parlamentu k vyřešení.

Důvěrné informace pocházející ze státu, orgánu nebo mezinárodní organizace mohou být předávány pouze s jejich souhlasem.

- 2.2. V případě jakékoli pochybnosti o důvěrné povaze informace nebo je-li nutné přijmout vhodná opatření pro její předání, v souladu s jednou z možností stanovených v níže uvedeném bodě 3.2, musí předseda příslušného parlamentního výboru, případně v doprovodu zpravodaje, konzultovat neprodleně tuto záležitost s příslušným komisařem.

V případě sporu je záležitost postoupena předsedovi Komise a předsedovi Evropského parlamentu k vyřešení.

- 2.3. Není-li na konci postupu uvedeného v předchozím bodě 2.2 dosaženo dohody, vyzve předseda Evropského parlamentu na odůvodněnou žádost příslušného parlamentního výboru Komisi, aby si zvolila opatření podle jedné z možností uvedených v bodě 3 a předala příslušné důvěrné informace v přiměřené, řádně stanovené lhůtě. Před uplynutím této lhůty Komise písemně informuje Evropský parlament o svém

⁽¹⁰⁾ Úř. věst. L 136, 31.5.1999, s. 20.

konečném postoji a Evropský parlament má právo se v případě potřeby proti tomuto rozhodnutí odvolat.

3. Opatření pro přístup k důvěrným informacím a pro nakládání s nimi

- 3.1. Důvěrné informace předávané v souladu s postupem vymezeným v bodě 2.2, případně bodě 2.3, musí být předány na odpovědnost předsedy či člena Komise parlamentnímu orgánu, který podal příslušnou žádost.
- 3.2. Aniž jsou dotčena ustanovení výše uvedeného bodu 2.3, je přístup k důvěrným informacím a opatření na jejich ochranu vymezeno společnou dohodou mezi příslušným komisařem a příslušným parlamentním orgánem řádně zastoupeným svým předsedou, který vybere jednu z těchto možností:

- informace adresovaná předsedovi a zpravodaji příslušného parlamentního výboru,
- omezený přístup všech členů příslušného parlamentního výboru k informacím v souladu s vhodnými opatřeními; podle možnosti jsou prostudované dokumenty vybírány zpět a je zakázáno pořizovat jejich kopie,
- diskuse v příslušném parlamentním výboru, který se schází neveřejně v souladu s opatřeními, která se mohou lišit podle stupně důvěrnosti, a v souladu se zásadami vymezenými v příloze VII jednacích řádů Evropského parlamentu,
- předání dokumentů, z nichž byly odstraněny veškeré osobní údaje,
- v odůvodněných a naprosto výjimečných případech informace určené pouze předsedovi Evropského parlamentu.

Příslušné informace nesmějí být zveřejňovány či zasílány jiným adresátům.

- 3.3. V případě nedodržování těchto opatření se použijí ustanovení vymezující sankce podle přílohy VII jednacích řádů Evropského parlamentu.
- 3.4. S ohledem na provádění výše uvedených ustanovení musí Evropský parlament zajistit, aby byly skutečně dodržovány tyto postupy:
 - bezpečný systém archivace dokumentů, které jsou označeny jako důvěrné,
 - bezpečná místnost pro studování těchto dokumentů (bez kopírovacích strojů, telefonů, faxového zařízení, skenerů či jiných technických zařízení pro reprodukci a předávání dokumentů atd.),
 - bezpečnostní opatření upravující přístup do této místnosti, včetně povinnosti se podepsat do registrační knihy a čestného prohlášení o nešíření prozkoumávaných důvěrných informací.

- 3.5. Komise přijme opatření nezbytná k provádění této přílohy.

4. Aktualizace

S ohledem na nabyté zkušenosti mohou předsedové Komise a Evropského parlamentu navrhnout dodatky či změny této přílohy.

PŘÍLOHA XIV

ČASOVÝ ROZVRH LEGISLATIVNÍHO A PRACOVNÍHO PLÁNU KOMISE

Časový rozvrh legislativního a pracovního plánu Komise ⁽¹⁾

Evropský parlament a Komise musí spolupracovat při přípravě legislativního a pracovního plánu Komise v souladu s tímto rozvrhem ⁽²⁾

- a) poté, co Komise v únoru přijímá rozhodnutí o roční politické strategii (RPS) na následující rok, se příslušné orgány na dílčím zasedání v únoru/březnu účastní rozpravy o hlavních rysech politických priorit (stav Unie). Rozprava poskytuje podklady Komisi pro přípravu předběžného návrhu rozpočtu a Parlamentu pro rozpravu o rozpočtové orientaci na následující rok. Rozprava předchází předložení rozhodnutí Komise o roční politické strategii Konferenci předsedů (únor);
- b) mezi březnem a květnem zahajují příslušné stálé výbory strukturální dvoustranný dialog s příslušnými komisaři o dosahu a provádění politických priorit v každé ze specifických oblastí pravomoci. Každý stálý výbor podává zprávu o závěrech těchto schůzí a Konference předsedů o nich musí být informována Konferencí předsedů výborů;
- c) v červnu a červenci hodnotí Konference předsedů výborů s příslušným místopředsedou Komise probíhající legislativní a pracovní plán ⁽³⁾;
- d) v září provádí Konference předsedů výborů s příslušným místopředsedou Komise revizi legislativních návrhů, které Komise zamýšlí zahrnout do legislativního a pracovního plánu v oblasti působnosti každého komisaře, na základě dokumentu vypracovaného Komisí, který se mimo jiné týká aktualizace politických priorit v souvislosti se závěry schůzí stálých výborů v březnu/květnu;
- e) na listopadovém dílčím zasedání, jehož se účastní i sbor komisařů, musí předseda Komise formálně předložit plenárnímu zasedání legislativní a pracovní plán Komise na následující rok, spolu s hodnocením provádění probíhajícího plánu. Legislativní a pracovní plán musí být provázen seznamem legislativních a nelegislativních návrhů na následující rok, a to formou, jež bude zvolena ⁽⁴⁾. Legislativní a pracovní plán musí být odeslán alespoň deset pracovních dnů před dílčím zasedáním, na kterém se má projednávat. Parlament oznámí svůj postoj na listopadovém či prosincovém dílčím zasedání.

⁽¹⁾ Schváleno Konferencí předsedů dne 31. ledna 2002.

⁽²⁾ Komise předkládá předběžný návrh rozpočtu v květnu, první čtení návrhu rozpočtu se koná v říjnu a druhé čtení v prosinci.

⁽³⁾ Toto průběžné hodnocení provádění legislativního a pracovního plánu by mohlo být využito ke společnému posouzení užitečnosti jednotlivých typů seznamů legislativního plánování a rozhodnutí o nejlepších nástrojích plánování vzhledem k pracovnímu plánu na rok 2003.

⁽⁴⁾ Musí být zahrnut kalendář, případně právní základ a rozpočtové dopady.

PŘÍLOHA XV

SEZNAM PARLAMENTNÍCH DOKUMENTŮ PŘÍMO DOSTUPNÝCH V REJSTRÍKU

1. Dokumenty týkající se činnosti Parlamentu

1.1 Jednací řád Parlamentu

1.2 Dokumenty z plenárních zasedání

- návrhy pořadů jednání
- konečné návrhy pořadů jednání
- pořady jednání
- doslovné záznamy ze zasedání
- zápisy, prozatímní vydání
- zápisy, konečná vydání
- prezenční listiny
- výsledky jmenovitých hlasování
- přijaté texty
- texty v úplném znění
- rozhodnutí související s rozpočtem
- pozměňovací návrhy obsažené ve zprávách
- další pozměňovací návrhy pro plenární zasedání
- pozměňovací návrhy společných návrhů usnesení
- pozměňovací návrhy a návrhy změn návrhu rozpočtu
- návrhy usnesení a návrhy rozhodnutí
- společné návrhy usnesení

1.3 Dokumenty týkající se činnosti poslanců

- oznámení finančních zájmů poslanců
- písemná prohlášení
- otázky k písemnému zodpovězení
- otázky k písemnému zodpovězení předložené poslancem, politickou skupinou či parlamentním výborem
- otázky v rámci doby vyhrazené pro otázky

- odpovědi na otázky k písemnému zodpovězení
- odpovědi na otázky v rámci doby vyhrazené pro otázky
- návrhy usnesení
- pozměňovací návrhy jednacího řádu
- seznam poslanců
- seznam asistentů poslanců

1.4 Dokumenty parlamentních výborů

- pořady jednání
- zápisy
- pracovní dokumenty
- návrhy zpráv
- pozměňovací návrhy k návrhům zpráv
- zprávy
- návrhy stanovisek
- pozměňovací návrhy k návrhům stanovisek
- stanoviska
- prezenční listiny

1.5 Dokumenty parlamentních delegací

- pořady jednání
- zápisy
- pracovní dokumenty
- prezenční listiny
- doporučení a prohlášení

1.6 Dokumenty z dohodovacích řízení

- společné pracovní dokumenty
- společné texty schválené dohodovacím výborem
- dohodovací příručka
- prezenční listiny

1.7 Dokumenty ostatních parlamentních orgánů

- úřední dopisy předsedy reagující na rozhodnutí těchto orgánů: předsednictva, Konference předsedů, kolegia kvestorů, Konference předsedů výborů, Konference předsedů delegací

- pořady jednání
- zápisy
- shrnutí obsahů rozhodnutí
- zprávy o činnosti Konference předsedů výborů

2. Všeobecné informační dokumenty

2.1 Věstník Parlamentu

- činnost
- kalendář schůzí
- zvláštní vydání o Evropských radách
- činnost Evropského parlamentu — po zasedání

2.2 Tiskové dokumenty

- tisková prohlášení
- News Report/Direct Info
- News Alert/Direct Agenda
- Background Notes/Dossiers
- Denní zprávy
- Přehled informací
- Týden

2.3 Parlamentní studie a publikace

- studie
- pracovní dokumenty
- přehledy informací
- memoranda
- technické podklady

2.4 Dokumenty pro veřejnost, vnější kanceláře

3. Úřední dokumenty předané ostatními orgány a institucemi

Úřední dokumenty předané ostatními orgány a institucemi v souladu s a v závislosti na omezeních stanovených nařízením (ES) č. 1049/2001 a postupy, na nichž se shodly instituce, zejména v souvislosti s interinstitucionálním výběrem podle čl. 5 odst. 2 tohoto nařízení.

3.1 Komise

- dokumenty KOM
- dokumenty SEC
- rozhodnutí sboru komisařů
- akty z prováděcích výborů (dokumenty týkající se kontrolní pravomoci Parlamentu, návrhy aktů, programy, zápisy, stanoviska a informativní dokumenty)

3.2 Rada

- dokumenty a sdělení předávaná v souvislosti s legislativními a rozpočtovými postupy, postupy pro udělování absolutoria, nominacemi a uzavíráním dohod

3.3 Evropská centrální banka

- sdělení

3.4 Evropská investiční banka

- sdělení

3.5 Výbor regionů

- sdělení

3.6 Evropský hospodářský a sociální výbor

- sdělení

3.7 Účetní dvůr

- sdělení

3.8 Interinstitucionální vztahy

- interinstitucionální dohody

4. Dokumenty třetích stran

4.1 dokumenty z členských států

4.2 petice (se souhlasem předkladatele petice)

4.3 úřední korespondence

5. Správní dokumenty

Úřední dopisy-oznámení generálního sekretariátu o rozhodnutích Parlamentu

PŘÍLOHA XVI

Nařízení (ES) č. 1049/2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (ES) Č. 1049/2001 ZE DNE 30. KVĚTNA 2001 O PŘÍSTUPU VEŘEJNOSTI K DOKUMENTŮM EVROPSKÉHO PARLAMENTU, RADY A KOMISE ⁽¹⁾

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 255 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise ⁽²⁾

v souladu s postupem podle článku 251 Smlouvy ⁽³⁾,

Vzhledem k těmto důvodům:

1. V čl. 1 druhém pododstavci Smlouvy o Evropské unii je vyjádřena zásada průhlednosti prohlášením, že Smlouva představuje novou etapu v procesu vytváření stále užšího svazku mezi národy Evropy, v němž jsou rozhodnutí přijímána co neotevřeněji a co nejbliže občanům.
2. Průhlednost umožňuje občanům blíže se účastnit rozhodovacího procesu a zaručuje, že správní orgány budou mít ve vztahu k občanům v demokratickém systému větší legitimitu, účinnost a odpovědnost. Průhlednost přispívá k posílení zásad demokracie a dodržování základních práv, která jsou uvedena v článku 6 Smlouvy o EU a v Chartě základních práv Evropské unie.
3. Závěry zasedání Evropské rady, která se konala v Birminghamu, Edinburku a Kodani, zdůraznily nutnost zavést do práce orgánů Unie větší průhlednost. Toto nařízení sjednocuje podněty, které orgány již učinily, aby se zvýšila průhlednost rozhodovacího procesu.
4. Účelem tohoto nařízení je v co nejvyšší míře posílit právo veřejnosti na přístup k dokumentům a stanovit obecné zásady a omezení tohoto přístupu podle čl. 255 odst. 2 Smlouvy o ES.
5. Protože otázka přístupu k dokumentům není ve Smlouvě o založení Evropského společenství uhlí a oceli a ve Smlouvě o založení Evropského společenství pro atomovou energii upravena, Evropský parlament, Rada a Komise by se měly podle prohlášení č. 41 připojeného k závěrečnému aktu Amsterodamské smlouvy řídit tímto nařízením, pokud jde o dokumenty, které se týkají činností spadajících pod zmíněné dvě smlouvy.
6. Měl by být poskytnut širší přístup k dokumentům v případech, kdy orgány vykonávají své legislativní funkce, též v rámci přenesených pravomocí, a přitom zachována účinnost rozhodovacího procesu orgánů. Tyto dokumenty by měly být přístupné přímo v co nejširším rozsahu.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 145, 31.5.2001, s. 43.

⁽²⁾ Úř. věst. C 177 E, 27.6.2000, s. 70.

⁽³⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 3. května 2001 a rozhodnutí Rady ze dne 28. května 2001.

7. Podle čl. 28 odst. 1 a čl. 41 odst. 1 Smlouvy o EU se právo na přístup vztahuje také na dokumenty, které se týkají společné zahraniční a bezpečnostní politiky a policejní a soudní spolupráce v trestních věcech. Každý orgán musí dodržovat svá bezpečnostní pravidla.
8. Aby se zajistilo plné uplatnění tohoto nařízení na veškeré činnosti Unie, měly by všechny subjekty vytvořené orgány uplatňovat zásady, které stanoví toto nařízení.
9. S některými dokumenty je třeba kvůli jejich velice citlivému obsahu zacházet zvláštním způsobem. Způsoby informování Evropského parlamentu o obsahu těchto dokumentů by měla upravovat interinstitucionální dohoda.
10. Aby se zlepšila průhlednost práce orgánů, měly by Evropský parlament, Rada a Komise zpřístupnit nejen dokumenty, které orgány vytvoří, ale i dokumenty, které obdrží. V této souvislosti je třeba připomenout, že prohlášení č. 35 připojené k závěrečnému aktu Amsterodamské smlouvy stanoví, že členský stát může Komisi nebo Radu požádat, aby nepředávaly dokument třetím osobám pocházejícím z tohoto státu bez jeho předchozího souhlasu.
11. V zásadě by měly být veřejnosti přístupné všechny dokumenty orgánů. Je však třeba chránit některé veřejné a soukromé zájmy prostřednictvím výjimek. Orgány by měly mít právo chránit své vnitřní konzultace a porady tam, kde je to třeba k zabezpečení jejich způsobilosti provádět své úkoly. Při posuzování výjimek by měly orgány ve všech oblastech činnosti Unie brát v úvahu zásady právních předpisů Společenství o ochraně osobních údajů.
12. Všechna pravidla přístupu k dokumentům orgánů musí být v souladu s tímto nařízením.
13. Aby se zajistilo úplné dodržování práva na přístup, mělo by se používat dvoustupňové správní řízení s další možností obrácení se na soud nebo podání stížnosti veřejnému ochránci práv.
14. Každý orgán by měl přijmout opatření nutná k informování veřejnosti o nových platných předpisech a k vyškolení svých zaměstnanců, aby pomáhali občanům při výkonu jejich práv vyplývajících z tohoto nařízení. Aby mohli občané snadněji uplatňovat svá práva, měl by každý orgán poskytnout přístup k rejstříku dokumentů.
15. Ačkoliv záměrem ani účinkem tohoto nařízení není měnit vnitrostátní právní předpisy o přístupu k dokumentům, je nicméně zřejmé, že kvůli zásadě loajální spolupráce, kterou se řídí vztahy mezi orgány a členskými státy, musí členské státy dbát na to, aby nebránily řádnému uplatňování tohoto nařízení a respektovaly bezpečnostní pravidla orgánů.
16. Tímto nařízením nejsou dotčena stávající práva členských států, soudních orgánů nebo vyšetřovacích orgánů na přístup k dokumentům.
17. Podle čl. 255 odst. 3 Smlouvy o ES stanoví každý orgán ve svém jednacím řádu zvláštní ustanovení o přístupu ke svým dokumentům. Rozhodnutí Rady 93/731/ES ze dne 20. prosince 1993 o přístupu veřejnosti k dokumentům Rady ⁽⁴⁾, rozhodnutí Komise 94/90/ESUO, ES, Euratom ze dne 8. února 1994 o přístupu veřejnosti k dokumentům Komise ⁽⁵⁾, rozhodnutí Evropského parlamentu 97/632/ES, ESUO, Euratom ze dne 10. července 1997 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu ⁽⁶⁾ a ustanovení o důvěrnosti schengenských dokumentů by proto měly být v případě potřeby změněna nebo zrušena,

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 340, 31.12.1993, s. 43. Rozhodnutí naposledy pozměněné rozhodnutím 2000/527/ES (Úř. věst. L 212, 23.8.2000, s. 9).

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 46, 18.2.1994, s. 58. Rozhodnutí ve znění rozhodnutí 96/567/ES, ESUO, Euratom (Úř. věst. L 247, 28.9.1996, s. 45).

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 263, 25.9.1997, s. 27.

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Účel

Účelem tohoto nařízení je

- a) vymezit zásady, podmínky a omezení z důvodu veřejného nebo soukromého zájmu pro výkon práva na přístup k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (dále jen „orgány“) uvedeného v článku 255 Smlouvy o ES tak, aby se zajistil co nejširší přístup k dokumentům,
- b) vytvořit pravidla zajišťující co nejsnadnější výkon tohoto práva a
- c) podporovat řádnou správní praxi při přístupu k dokumentům.

Článek 2

Oprávněné osoby a oblast působnosti

1. Všichni občané Unie a všechny fyzické a právnické osoby, které mají bydliště nebo sídlo v členském státě, mají právo na přístup k dokumentům orgánů, s výhradou zásad, podmínek a omezení vymezených v tomto nařízení.
2. Orgány mohou s výhradou stejných zásad, podmínek a omezení poskytnout přístup k dokumentům všem fyzickým nebo právnickým osobám, které nemají bydliště ani sídlo v členském státě.
3. Toto nařízení se vztahuje na všechny dokumenty, které má orgán v držení, to znamená na dokumenty, které vytvořil nebo obdržel a které má v držení, a to ve všech oblastech činnosti Evropské unie.
4. Aniž jsou dotčeny články 4 a 9, zpřístupní se dokumenty veřejnosti buď na písemnou žádost, nebo přímo v elektronické formě nebo prostřednictvím rejstříku. Přímě přístupné mají být v souladu s článkem 12 zejména dokumenty vytvořené nebo obdržené v průběhu legislativního procesu.
5. Citlivé dokumenty vymezené v čl. 9 odst. 1 podléhají zvláštnímu zacházení v souladu s uvedeným článkem.
6. Toto nařízení se nedotýká práv na přístup veřejnosti k dokumentům v držení orgánů, která vyplývají z mezinárodních úmluv nebo z aktů, jež orgány přijaly k jejich provedení.

Článek 3

Výklad pojmů

Pro účely tohoto nařízení se:

- a) „dokumentem“ rozumí obsah na jakémkoli nosiči (psaný či tištěný na papíře či uložený v elektronické formě nebo jako zvuková, vizuální nebo audiovizuální nahrávka) o záležitosti, která se týká politik, činností a rozhodnutí, jež spadají do působnosti orgánu;
- b) „třetí osobou“ rozumějí všechny fyzické nebo právnické osoby nebo subjekty mimo dotyčný orgán, včetně členských států, ostatních orgánů a institucí Společenství, orgánů a institucí mimo Společenství a třetích zemí.

Článek 4

Výjimky

1. Orgány odepřou přístup k dokumentu, pokud by zpřístupnění vedlo k porušení ochrany
 - a) veřejného zájmu, pokud jde o
 - veřejnou bezpečnost,
 - obranné a vojenské záležitosti,
 - mezinárodní vztahy,
 - finanční, měnovou nebo hospodářskou politiku Společenství nebo členského státu;
 - b) soukromí a osobnosti jednotlivce, zejména podle právních předpisů Společenství o ochraně osobních údajů.
2. Neexistuje-li převažující veřejný zájem na zpřístupnění, odepřou orgány přístup k dokumentu, pokud by jeho zpřístupnění vedlo k porušení ochrany
 - obchodních zájmů fyzické nebo právnické osoby, včetně duševního vlastnictví,
 - soudního řízení a právního poradenství,
 - cílů inspekce, vyšetřování a auditu.
3. Přístup k dokumentu, který orgán vypracoval k vnitřnímu použití nebo který obdržel a který se vztahuje k záležitosti, v níž orgán ještě nerozhodl, se odepře, pokud by zpřístupnění dokumentu vážně ohrozilo rozhodovací proces orgánu, neexistuje-li převažující veřejný zájem na zpřístupnění.

Přístup k dokumentu, který obsahuje stanoviska pro vnitřní použití v rámci porad a předběžných konzultací uvnitř daného orgánu, se odepře i po přijetí rozhodnutí, pokud by zpřístupnění dokumentu vážně ohrozilo rozhodovací proces orgánu, neexistuje-li převažující veřejný zájem na zpřístupnění.
4. U dokumentů třetích osob konzultuje orgán třetí osobu pro posouzení, zda má uplatnit výjimku uvedenou v odstavci 1 nebo 2, není-li zřejmé, zda dokument má nebo nemá být zpřístupněn.
5. Členský stát může požádat orgán, aby nezveřejňoval dokument pocházející z tohoto členského státu bez jeho předchozího souhlasu.
6. Pokud se některá z výjimek vztahuje pouze na části požadovaného dokumentu, zbývající části dokumentu se zpřístupní.
7. Výjimky uvedené v odstavcích 1 až 3 se uplatňují jen po dobu, po kterou je ochrana odůvodněna obsahem dokumentu. Výjimky lze uplatňovat nejdéle po dobu třiceti let. V případě dokumentů spadajících pod výjimky, které se vztahují k soukromí nebo obchodním zájmům, a v případě citlivých dokumentů lze výjimky uplatňovat i po uplynutí této doby, je-li to nezbytné.

Článek 5

Dokumenty v členských státech

Pokud členský stát obdrží žádost o dokument v jeho držení, který pochází od orgánu, konzultuje daný orgán, aby přijal rozhodnutí, které neohrozí dosažení cílů tohoto nařízení, není-li zřejmé, zda dokument má nebo nemá být zveřejněn.

Členský stát může místo toho orgánu žádost postoupit.

Článek 6

Žádosti

1. Žádosti o přístup k dokumentu se vyhotovují v jakékoli písemné podobě, včetně elektronické, v jednom z jazyků uvedených v článku 314 Smlouvy o ES, a to způsobem dostatečně přesným, aby orgán mohl dokument přesně určit. Žadatel nemusí uvádět důvody žádosti.
2. Pokud žádost není dostatečně přesná, orgán žadatele požádá, aby žádost vyjasnil, a žadateli přitom pomůže například tím, že mu poskytne informace o použití veřejných rejstříků dokumentů.
3. V případě žádosti, která se vztahuje k velmi rozsáhlému dokumentu nebo k velkému počtu dokumentů, se dotyčný orgán může s žadatelem neformálně poradit s cílem nalézt přijatelné řešení.
4. Orgány poskytují občanům informace o tom, jak a kde mohou být podávány žádosti o přístup k dokumentům, a jsou jim při tom nápomocny.

Článek 7

Vyřizování původních žádostí

1. Žádost o přístup k dokumentu se vyřídí bez prodlení. Žadateli se zašle potvrzení o jejím obdržení. Do 15 pracovních dnů od registrace žádosti orgán buď zajistí přístup k požadovanému dokumentu a zpřístupní jej v této lhůtě v souladu s článkem 10, nebo v písemné odpovědi sdělí žadateli důvody úplného nebo částečného zamítnutí žádosti a informuje jej o jeho právu podat potvrzující žádost podle odstavce 2 tohoto článku.
2. V případě úplného nebo částečného zamítnutí žádosti může žadatel do 15 dnů ode dne, kdy obdržel odpověď orgánu, podat potvrzující žádost, ve které orgán požádá, aby přezkoumal své stanovisko.
3. Ve výjimečných případech, například když se žádost týká velmi rozsáhlého dokumentu nebo velkého počtu dokumentů, může být lhůta uvedená v odstavci 1 prodloužena o 15 pracovních dnů, pokud je o tom žadatel předem vyrozuměn a jsou mu uvedeny podrobné důvody.
4. Pokud orgán neodpoví v předepsané lhůtě, je žadatel oprávněn podat potvrzující žádost.

Článek 8

Vyřizování potvrzujících žádostí

1. Potvrzující žádost o přístup k dokumentu se vyřídí bez prodlení. Do 15 pracovních dnů od registrace žádosti orgán buď zajistí přístup k požadovanému dokumentu a zpřístupní jej v této lhůtě v souladu s článkem 10, nebo v písemné odpovědi sdělí důvody úplného nebo částečného zamítnutí žádosti. V případě úplného nebo částečného zamítnutí žádosti orgán informuje žadatele o opravných prostředcích, které může použít, zejména o soudním řízení proti orgánu nebo o možnosti podat stížnost veřejnému ochránci práv za podmínek uvedených v článcích 230 a 195 Smlouvy o ES.
2. Ve výjimečných případech, například když se žádost týká velmi rozsáhlého dokumentu nebo velkého počtu dokumentů, může být lhůta uvedená v odstavci 1 prodloužena o 15 pracovních dnů, pokud je o tom žadatel předem vyrozuměn a jsou mu uvedeny podrobné důvody.

3. Pokud orgán neodpoví v předepsané lhůtě, považuje se to za zamítavou odpověď a žadatel je oprávněn zahájit proti němu soudní řízení nebo podat stížnost veřejnému ochránci práv podle odpovídajících ustanovení Smlouvy o ES.

Článek 9

Zacházení s citlivými dokumenty

1. Citlivé dokumenty jsou dokumenty orgánů nebo subjektů zřízených těmito orgány, členských států, třetích zemí nebo mezinárodních organizací, které jsou klasifikovány jako „TRÈS SECRET/TOP SECRET“, „SECRET“ nebo „CONFIDENTIEL“ v souladu s předpisy daného orgánu na ochranu základních zájmů Evropské unie nebo jednoho či více členských států v oblastech spadajících pod čl. 4 odst. 1 písm. a), zejména v oblastech veřejné bezpečnosti, obrany a vojenských záležitostí.
2. Žádosti o přístup k citlivým dokumentům vyřizují postupy uvedenými v člancích 7 a 8 pouze osoby, které mají právo se s obsahem těchto dokumentů seznámit. Aniž je dotčen čl. 11 odst. 2, posuzují tyto osoby také to, které odkazy na citlivé dokumenty mohou být uvedeny v rejstříku přístupném veřejnosti.
3. Citlivé dokumenty se zaznamenávají do rejstříku a uvolňují pouze se souhlasem jejich původce.
4. Každé rozhodnutí některého orgánu o odepření přístupu k citlivému dokumentu je odůvodněno způsobem, který nepoškodí zájmy, jež chrání článek 4.
5. Členské státy učiní opatření vhodná k zajištění toho, aby byly při vyřizování žádostí o citlivé dokumenty dodrženy zásady uvedené v tomto článku a v článku 4.
6. Pravidla orgánů týkající se citlivých dokumentů se zveřejní.
7. Komise a Rada informují Evropský parlament o citlivých dokumentech podle pravidel dohodnutých mezi orgány.

Článek 10

Přístup k dokumentům na základě žádosti

1. Žadateli jsou dokumenty zpřístupněny buď tak, že do nich může nahlédnout přímo na místě, nebo obdrží jejich kopii, včetně kopie elektronické, pokud je dostupná, podle toho, čemu dává přednost. Žadateli mohou být vyúčtovány náklady na pořízení a zaslání kopie. Tento poplatek nesmí být vyšší než skutečné náklady na pořízení a zaslání kopie. Nahlédnutí na místě, kopie, která nemá více než 20 stran formátu A4, a přímý přístup v elektronické formě nebo prostřednictvím rejstříku jsou zdarma.
2. Pokud dotyčný orgán dokument již uveřejnil a tento dokument je žadateli snadno přístupný, může orgán splnit svou povinnost a zpřístupnit dokument tím, že žadateli sdělí, jak může požadovaný dokument získat.
3. Dokumenty se dodávají ve stávající verzi a typu záznamu (včetně formy elektronické nebo jiné, jako je Braillovo písmo, velký tisk nebo záznamy na pásce), přičemž se plně zohledňuje, čemu dává žadatel přednost.

Článek 11

Rejstříky

1. Aby mohli občané práv podle tohoto nařízení účinně využívat, zajistí každý orgán přístup k rejstříku dokumentů. Přístup k rejstříku by měl být zajištěn v elektronické formě. Odkazy na dokumenty se do rejstříku zaznamenávají neprodleně.
2. Rejstřík obsahuje ke každému dokumentu referenční číslo (včetně případných odkazů na jiné orgány), předmět nebo krátký popis obsahu dokumentu a datum, kdy byl obdržen nebo vypracován a zaznamenán do rejstříku. Odkazy se činí způsobem, který neohroží ochranu zájmů uvedených v článku 4.

3. Orgány neprodleně přijmou opatření k vytvoření rejstříku, jenž má být funkční nejpozději 3. června 2002.

Článek 12

Přímý přístup v elektronické formě nebo prostřednictvím rejstříku

1. Orgány zpřístupní veřejnosti dokumenty v co nejširším měřítku v elektronické formě nebo prostřednictvím rejstříku v souladu s pravidly daného orgánu.
2. Zejména legislativní dokumenty, to znamená dokumenty vytvořené nebo obdržené v průběhu procesu přijímání aktů, které jsou v členských státech nebo pro členské státy právně závazné, by měly být s výhradou článků 4 a 9 přímo přístupné.
3. Kde je to možné, měly by být přímo přístupné i jiné dokumenty, zvláště dokumenty, které se vztahují k vývoji politiky nebo strategie.
4. Kde není zajištěn přímý přístup prostřednictvím rejstříku, rejstřík co možná nejpřesněji uvede, kde se dokument nachází.

Článek 13

Zveřejnění v Úředním věstníku

1. Kromě aktů uvedených v čl. 254 odst. 1 a 2 Smlouvy o ES a v čl. 163 odst. 1 Smlouvy o Euratomu se v Úředním věstníku zveřejňují tyto dokumenty, s výhradou článků 4 a 9 tohoto nařízení:
 - a) návrhy Komise;
 - b) společné postoje zaujaté Radou postupy uvedenými v člancích 251 a 252 Smlouvy o ES a jejich odůvodnění, a postoje Evropského parlamentu v rámci těchto postupů;
 - c) rámcová rozhodnutí a rozhodnutí uvedená v čl. 34 odst. 2 Smlouvy o EU;
 - d) úmluvy vypracované Radou podle čl. 34 odst. 2 Smlouvy o EU;
 - e) smlouvy podepsané mezi členskými státy na základě článku 293 Smlouvy o ES;
 - f) mezinárodní dohody uzavřené Společenstvím nebo podle článku 24 Smlouvy o EU.
2. Pokud je to možné, zveřejňují se v Úředním věstníku tyto dokumenty:
 - a) podněty podané Radě členským státem podle čl. 67 odst. 1 Smlouvy o ES nebo podle čl. 34 odst. 2 Smlouvy o EU;
 - b) společné postoje podle čl. 34 odst. 2 Smlouvy o EU;
 - c) směrnice jiné než uvedené v čl. 254 odst. 1 a 2 Smlouvy o ES, rozhodnutí jiná než uvedená v čl. 254 odst. 1 Smlouvy o ES, doporučení a stanoviska.
3. Každý orgán může ve svém jednacím řádu stanovit, které další dokumenty mají být zveřejňovány v Úředním věstníku.

Článek 14

Informace

1. Každý orgán přijme nezbytná opatření, aby informoval veřejnost o právech, která jí podle tohoto nařízení náležejí.
2. Členské státy spolupracují s orgány při poskytování informací občanům.

Článek 15

Správní postupy v orgánech

1. Orgány vyvinou vhodné správní postupy, které usnadní výkon práva na přístup k informacím zaručeného tímto nařízením.
2. Orgány zřídí interinstitucionální výbor, který bude zkoumat nejlepší postupy, zabývat se možnými konflikty a diskutovat o budoucím vývoji v oblasti přístupu veřejnosti k dokumentům.

Článek 16

Reprodukce dokumentů

Tímto nařízením není dotčena žádná platná právní úprava autorských práv, která omezuje právo třetí osoby reprodukovat nebo využívat zpřístupněné dokumenty.

Článek 17

Zprávy

1. Každý orgán jednou ročně zveřejní zprávu o předchozím roce, ve které uvede počet případů, ve kterých odepřel přístup dokumentům, důvody těchto odepření a počet citlivých dokumentů nezaznamenaných do rejstříku.
2. Nejpozději do 31. ledna 2004 zveřejní Komise zprávu o provádění zásad tohoto nařízení a podá odpovídající doporučení, včetně případných návrhů na změny tohoto nařízení a na akční program opatření, která mají orgány přijmout.

Článek 18

Prováděcí opatření

1. Každý orgán přizpůsobí svůj jednací řád tomuto nařízení. Tyto úpravy nabudou účinku dnem 3. prosince 2001.
2. Do šesti měsíců od vstupu tohoto nařízení v platnost přezkoumá Komise soulad nařízení Rady (EHS, Euratom) č. 354/83 ze dne 1. února 1983 o otevření historických archivů Evropského hospodářského společenství a Evropského společenství pro atomovou energii veřejnosti ⁽⁷⁾ s tímto nařízením s ohledem na to, aby byla co nejvíce zajištěna ochrana a archivace dokumentů.
3. Do šesti měsíců od vstupu tohoto nařízení v platnost posoudí Komise soulad stávajících pravidel o přístupu k dokumentům s tímto nařízením.

(7) Úř. věst. L 43, 15.2.1983, s. 1.

*Článek 19***Vstup v platnost**

Toto nařízení vstupuje v platnost třetím dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropských společenství.

Je použitelné ode dne 3. prosince 2001.
